

นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย

โดย

บุษกร ไชยราช

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทย

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2565

THAI OMEGAVERSE NOVELS

BY

BUSSAKORN CHAIRAT

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER DEGREE OF ARTS (THAI LANGUAGE)
FACULTY OF LIBERAL ARTS
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2022

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะศิลปศาสตร์

วิทยานิพนธ์

ของ

บุษกร ไชยราช

เรื่อง

นวนิยายแนวจักรวาลไอเมก้าของไทย

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย)

เมื่อ วันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2566

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

วัชรารณ ดิษฐบ้าน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรารณ ดิษฐบ้าน)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

สิริภรณ์ คุ้ม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวณิต จุลวงศ์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

นันทนัย ประสานนาม
(รองศาสตราจารย์ ดร.นันทนัย ประสานนาม)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

วันชนะ ทองคำเภา
(อาจารย์ ดร.วันชนะ ทองคำเภา)

คณบดี

พร พร
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสพงศ์ ศรีพิจารณ์)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย
ชื่อผู้เขียน	บุษกร ไชยราช
ชื่อปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	ภาษาไทย ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวณิต จุลวงศ์
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะเด่นในการสร้างสรรค์นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย และศึกษาจักรวาลโอเมก้าในนวนิยายด้วยมุมมองแบบพหุมนุษย์ โดยผู้วิจัยจะทำการศึกษาจากนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยที่รับการตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2560-2563 รวมทั้งสิ้นจำนวน 16 เรื่อง

ผลการศึกษาพบว่า นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยส่วนใหญ่จะถูกสร้างสรรค์ขึ้นโดยได้รับอิทธิพลจากลักษณะพื้นฐานของจักรวาลโอเมก้า ที่เน้นการแบ่งแยกผู้คนออกเป็น 3 กลุ่มตามลักษณะเพศหรือระบบอวัยวะสืบพันธุ์ภายใน ได้แก่ อัลฟา เบต้า และโอเมก้า โดยนวนิยายทั้งหมดที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจะเป็นเรื่องราวของชายรักชาย

ในการสร้างสรรค์ตัวละครพบว่าพระเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมักจะเป็นอัลฟาชายที่มีรูปร่างหน้าตาดี เกิดมาในครอบครัวชนชั้นสูง และมีความเป็นผู้นำ ส่วนนายเอกจะมีทั้งที่เป็นอัลฟา เบต้า และโอเมก้า มีบุคลิกภาพและภูมิหลังที่มาที่หลากหลายกว่า แต่มักจะมีลักษณะด้อยบางอย่างที่แสดงให้เห็นการเป็นผู้ถูกกระทำ หรือไม่ได้รับความเป็นธรรมบางอย่าง โดยเฉพาะนายเอกที่เป็นโอเมก้า ส่วนผู้ร้ายส่วนใหญ่ก็มักจะเป็นผู้ที่มีอำนาจ ในบางเรื่องอาจเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตัวละครเอกไม่ว่าจะเป็นญาติพี่น้อง เพื่อน หรืออดีตคนรัก ตัวละครผู้ร้ายเหล่านี้จะเข้ามามีบทบาทในการแก่งแย่งแข่งขัน และทำร้ายตัวละครเอกให้ต้องประสบกับเคราะห์ภัย นอกจากนี้ยังมีการสร้างตัวประกอบอื่น ๆ เพื่อเพิ่มสีสันและช่วยขยายประเด็นบางอย่างในนวนิยาย

ในการสร้างสรรค์โครงเรื่องพบว่ามีการใช้โครงเรื่องเชิงเตี้ยแบบพาฝัน กับโครงเรื่องเชิงซ้อนที่มีโครงเรื่องพาฝันปรากฏร่วมกับโครงเรื่องอื่น ๆ เช่น โครงเรื่องการแสวงหาตัวเอง การพิสูจน์ตัวเอง และการมุ่งตรงไปสู่เป้าหมายบางอย่างที่วางเอาไว้

ในการสร้างสรรค์ฉากพบว่าในนวนิยายแนวจักรวาลไอเมก้าของไทยส่วนใหญ่จะมีฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมทางสังคมคล้าย ๆ กัน เป็นสังคมที่มีการแบ่งแยกชนชั้นทางเพศ ส่วนฉากที่มีลักษณะทางกายภาพจะแบ่งออกเป็นดินแดนสมมติกับดินแดนที่สามารถอ้างอิงได้กับโลกความจริง และฉากที่มีลักษณะเป็นเวลาพบว่ามีปรากฏให้เห็นได้ทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

ในส่วนของการศึกษาจักรวาลไอเมก้าในนวนิยายด้วยมุมมองแบบพหุมนุษย์ พบว่าจักรวาลดังกล่าวคือโลกพหุมนุษย์ที่ประกอบไปด้วยคนที่มีระบบอวัยวะสืบพันธุ์พิเศษแบบอัลฟ่า เบต้า และไอเมก้า รวมไปถึงมนุษย์ที่มีลักษณะก้ำกึ่งอยู่ระหว่างความเป็นมนุษย์กับความเป็นสัตว์ นำไปสู่จินตนาการเกี่ยวกับเพศและเพศวิถีที่มีความสุดโต่งเกินมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นการร่วมเพศที่มีองค์ประกอบคล้ายกับการสืบพันธุ์ของสัตว์ การตั้งครรภ์และสัญชาตญาณความเป็นแม่ของไอเมก้าชาย ความเชื่อเรื่องคู่แห่งโชคชะตาและการผูกพันระ โดยจินตนาการต่อเนื่องมาถึงการใช้วิทยาศาสตร์เพื่อควบคุมสัญชาตญาณและอัตราการเจริญพันธุ์ นอกเหนือจากนี้ยังมีโครงสร้างทางสังคมแบบพหุมนุษย์ จากการเลียนแบบโครงสร้างความสัมพันธ์แบบลำดับชั้นภายในฝูงหมาป่าจนนำไปสู่ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง และความรุนแรงอันเนื่องมาจากการกลับสู่สัญชาตญาณทางเพศแบบสัตว์

จากความรุนแรงต่าง ๆ ที่ปรากฏในนวนิยายแนวจักรวาลไอเมก้า นำไปสู่ข้อถกเถียงและประเด็นทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแนวจักรวาลไอเมก้าของไทย โดยมีข้อวิพากษ์ที่สำคัญคือ การเสนอภาพแทนสังคมชายเป็นใหญ่ และการผลิตซ้ำอุดมคติของครอบครัวและอุดมคตินิรันดร์ต่างเพศด้วยโครงเรื่องพาฝันที่ไม่ได้สะท้อนภาพความเป็นจริงของสังคม

คำสำคัญ: นวนิยายแนวจักรวาลไอเมก้าของไทย, จักรวาลไอเมก้า, นวนิยายวาย

Thesis Title	THAI OMEGaverse NOVELS
Author	Bussakorn Chairat
Degree	Master of Arts
Major Field/Faculty/University	Thai Language Liberal Arts Thammasat University
Thesis Advisor	Assistant Professor Saowanit Chunlawong, Ph.D.
Academic Year	2022

ABSTRACT

This thesis aims to study the characteristics of the creation of Thai Omegaverse novels and explore the Omegaverse from posthuman perspective. This study based on 16 novels published during 2017-2020.

The study found that the majority of Thai Omegaverse novels are influenced by the fundamental characteristics of the Omegaverse, which emphasize the division of people into three groups based on secondary sex; in other word; internal reproductive systems: alphas, betas and omegas. These novels predominantly revolve around male-male romantic relationships.

Regarding character creation, it was found that main characters who play a role similar to the male protagonists in Thai Omegaverse novels are often attractive alpha males born into high-class families and possess leadership qualities. On the other hand, main characters who play a role similar to the female protagonists can be alpha, beta and omega, with diverse personalities and backgrounds. However, they may also exhibit some negative traits, such as being victimized or not receiving justice, especially omega protagonists. On the other hand, antagonists are typically powerful figures. In some cases, they may have close relationships with the main characters, such as being siblings, friends, or past lovers. These antagonistic characters play a role in competing and contending with protagonists and inflicting

hardships upon them. Additionally, other supporting characters are created to add diversity and enhance certain themes in the novels.

In terms of plot development, there are both simple romance plots and complex plots with romance elements intertwined with other storylines such as self-discovery, self-validation, and pursuing specific goals.

Regarding the setting, the study found that the social environment in Thai Omegaverse novels often resembles a divided society based on secondary sex. Physical settings are divided into imaginary territories and territories that can be referenced to the real world. In the time settings found that there are past, present and future.

In terms of exploring the Omegaverse from a posthuman perspective. It is a posthuman world consisting of individuals with unique reproductive organ systems, including alphas, betas and omegas, as well as human-animal hybrid beings. This leads to imaginations related to sex and sexuality that go beyond human norms, such as sexual intercourse that resemble animal mating, male pregnancy, soul mate and soul bonding. It extends to the imagination of using science to control reproduction and population growth. Furthermore, there is a posthuman social structure that imitates the hierarchical relationships within a wolf pack, leading to structural violence and violence arising from a return to animalistic sexual instinct.

The various forms of violence depicted in Thai Omegaverse novels lead to debates and social issues surrounding the portrayal of a patriarchal society, repetition of the idealized concept of family and repetition of heterosexual romance through unrealistic, dreamlike narratives that do not reflect reality.

Keywords: Thai Omegaverse novels, Omegaverse, Yaoi Novels

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความสะดวกจากทุก ๆ ฝ่ายที่คอยให้ความช่วยเหลือ และการสนับสนุนแต่ทุกความขาดแคลนของตัวผู้วิจัย ไม่ว่าจะเป็นในแง่ขององค์ความรู้ ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณต่อคณาจารย์ทุก ๆ ท่าน ที่เคยสั่งสอนมาในทุกระดับชั้น ตลอดจนร่วมกันเป็นแรงบันดาลใจให้เด็กบ้านนอกคนหนึ่งเกิดความปรารถนาที่จะศึกษาเล่าเรียนต่อ แม้จะเต็มไปด้วยอุปสรรคมากมาย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสาวณิต จุลวงศ์ ที่กรุณาตอบรับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และได้ช่วยชี้แนะแนวทางหลาย ๆ ในการทำวิจัย ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัชรภรณ์ ดิษฐป่าน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. นันทนัย ประสานนาม และ อาจารย์ ดร. วันชนะ ทองคำเภา กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาช่วยตรวจสอบเนื้อหา และชี้ให้เห็นข้อบกพร่อง ตลอดจนให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย เพื่อให้สามารถปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณครอบครัวที่ได้มอบทั้งความรัก ความเชื่อมั่น และได้มอบโอกาสทางการศึกษาในครั้งนี้ให้ ขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกท่านที่ได้คอยให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยตลอด ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการแลกเปลี่ยนพูดคุยกันในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ตลอดจนการให้กำลังใจ และอยู่เคียงข้างกันเสมอมา

บุษกร ไชยราช

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญตาราง	(9)
สารบัญภาพ	(10)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	6
1.3 สมมติฐาน	6
1.4 ขอบเขตการวิจัย	6
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.6 วิธีการดำเนินการวิจัย	8
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 แนวคิดทฤษฎี	10
2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับจักรวาลโอเมก้าในแฟนฟิก และนวนิยาย	10
2.1.2 แนวคิดหลังมนุษย์นิยม	24
2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
2.2.1 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแฟนฟิก และนวนิยายออนไลน์ ของไทย	26

2.2.2 งานศึกษาแผนฟิสิกที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้า	31
2.2.3 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมแนวดิสโทเปีย	33
2.2.4 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับตัวละครที่ไม่ใช่มนุษย์ในวรรณกรรมร่วมสมัย	35
บทที่ 3 การสร้างสรรค์นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย	39
3.1 การสร้างสรรค์ตัวละครในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย	39
3.1.1 การสร้างตัวละครพระเอก	40
3.1.1.1 ลักษณะทั่วไป	43
3.1.1.2 สถานภาพทางสังคม	44
3.1.2 การสร้างตัวละครนายเอก	47
3.1.2.1 ลักษณะทั่วไป	51
3.1.2.2 สถานภาพทางสังคม	53
3.1.3 การสร้างตัวละครที่เป็นผู้ร้าย	55
3.1.4 การสร้างตัวประกอบอื่น ๆ	61
3.2 การวางโครงเรื่องในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย	64
3.2.1 โครงเรื่องเชิงเดี่ยวแบบพาฝัน	65
3.2.2 โครงเรื่องเชิงซ้อนที่มีโครงเรื่องแบบพาฝันปรากฏร่วมกับโครงเรื่องอื่น ๆ	68
3.3 การสร้างฉากในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย	75
3.3.1 ฉากที่มีลักษณะเป็นสภาพแวดล้อมทางสังคม	75
3.3.2 ฉากที่มีลักษณะทางกายภาพ	81
3.3.3 ฉากที่มีลักษณะเป็นเวลา	90
บทที่ 4 จักรวาลโอเมก้าในมุมมองแบบพหุมนุษย์	93
4.1 โลกพหุมนุษย์ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย	94
4.2 เพศ และเพศวิถีแบบพหุมนุษย์ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย	97
4.2.1 การร่วมเพศ การตั้งครรภ์ และการผูกพันระยะ	99
4.2.1.1 การร่วมเพศแบบสัตว์ กับความสัมพันธ์ทางเพศแบบข้ามสายพันธุ์	99

4.2.1.2 การตั้งครุฑ และสัญลักษณ์ความเป็นแม่ของโอเมก้า	100
4.2.1.3 ความเชื่อเรื่องคู่แห่งโชคชะตา และการผูกมัดกันด้วยพันธะ	102
4.2.2 วิทยาศาสตร์ในฐานะเครื่องมือของการควบคุมและปลดปล่อยในเวลาเดียวกัน	104
4.2.2.1 การควบคุมอัตราการเจริญพันธุ์	105
4.2.2.2 การพยายามที่จะซ่อนเร้นหรือเปลี่ยนแปลงโอเมก้าให้กลายเป็นเพศอื่น	106
4.3 โครงสร้างสังคมแบบพหุนิยม	107
4.3.1 การเลียนแบบโครงสร้างความสัมพันธ์แบบลำดับชั้นภายในฝูงหมาป่า	108
4.3.2 ความรุนแรงเชิงโครงสร้างที่เกิดจากการแบ่งคนจากเพศรอง	109
4.3.3 การกลับสู่สัญชาตญาณทางเพศแบบสัตว์	112
4.4 ข้อถกเถียง และประเด็นทางสังคมเกี่ยวกับนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย	115
4.4.1 ภาพแทนสังคมชายเป็นใหญ่	117
4.4.2 การผลิตซ้ำอุดมคติของครอบครัว และอุดมคติรักต่างเพศด้วยโครงเรื่องพาฝัน	119
บทที่ 5 บทสรุป	123
รายการอ้างอิง	129
ภาคผนวก	135

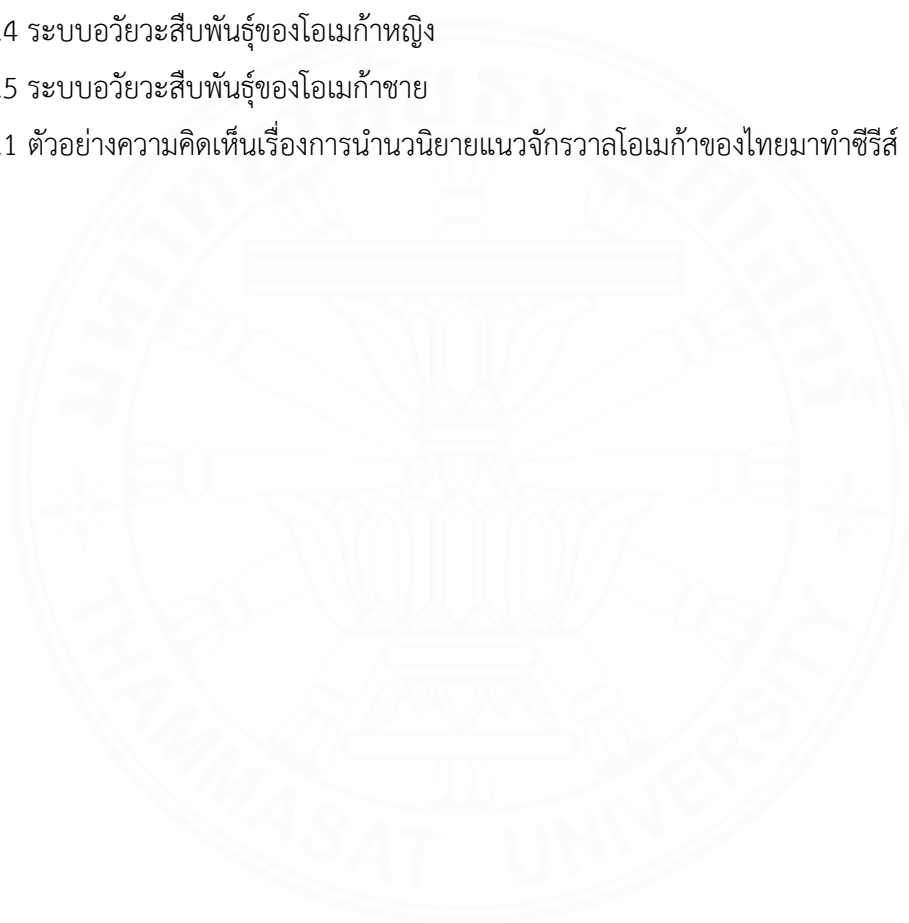
สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 ตัวละครพระเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย	41
3.2 ตัวละครนายเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย	48
3.3 ตัวละครที่เป็นผู้ร้ายในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย	56

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ระบบอวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิงและเพศชาย	18
2.2 ระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของอัลฟาหญิง	18
2.3 ระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของอัลฟาชาย	19
2.4 ระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของโอเมก้าหญิง	19
2.5 ระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของโอเมก้าชาย	20
4.1 ตัวอย่างความคิดเห็นเรื่องการนำนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมาทำซีรีส์	116

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้า (Omegaverse Novels) คือ นวนิยายที่แต่งขึ้นโดยใช้ฉากเป็นโลกสมมติอื่นที่ไม่ได้สัมพันธ์อยู่กับโลกของความจริงที่ผู้เขียนและผู้อ่านกำลังอยู่อาศัย ถือเป็นรูปแบบย่อยของนวนิยายแนวจักรวาลอื่น (Alternate Universe fiction) ซึ่งพัฒนาการมาจากร่วมวัฒนธรรมการเขียน “แฟนฟิก” ที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากสำหรับวัยรุ่นทั่วไปที่มีความชื่นชอบบางอย่างร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มนักร้อง ศิลปิน ภาพยนตร์ ซีรีส์ การ์ตูน หรือนวนิยาย แฟนฟิกถือเป็นรูปแบบหนึ่งของงานเขียนที่จะนำเอาบุคคลที่มีชื่อเสียง หรือตัวละครในสื่อต่าง ๆ มาทำการเขียนใหม่ โดยเนื้อหาในแฟนฟิกอาจมีความต่อเนื่องกับต้นฉบับเดิมหรือไม่ก็ได้ (รีนฤทัย สัจจพันธุ์, 2560, น. 160) จากแนวคิดเกี่ยวกับโลกคู่ขนานและพหุจักรวาล ที่เชื่อว่าโลกและจักรวาลของเราไม่ได้มีอยู่เพียงหนึ่งเดียว แต่อาจมีโลกหลาย ๆ ใบ ที่ล่องลอยขนานกันอยู่ หรือซ้อนทับกันมากมายไม่รู้จบ ในแง่มุมนี้การเขียนแฟนฟิกจึงเป็นเหมือนการบอกเล่าถึง ‘ความน่าจะเป็น’ อื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือไปจากตัวบทต้นฉบับ หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นในโลกที่เราสามารถสัมผัสได้ ด้วยการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นฉากและสถานที่ การเปลี่ยนแปลงอาชีพหรือเป้าหมายของตัวละคร ซึ่งอีกนัยหนึ่งอาจหมายถึงเหตุการณ์ที่เป็นไปได้ว่าจะเกิดขึ้นในจักรวาลอื่นหรือโลกคู่ขนาน (Fanlore, 2021) โลกในแฟนฟิกจึงมักถูกเรียกว่าเป็น Alternate Universe (AU) หรือจักรวาลอื่น และค่อย ๆ ถูกพัฒนามาจนกลายเป็นนวนิยายแนวจักรวาลอื่นที่ไม่ได้มีตัวบทต้นฉบับที่ชัดเจน หรือสามารถอ้างอิงกับตัวบุคคลผู้มีชื่อเสียงคนใดคนหนึ่ง หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้อีกต่อไป

จากข้อมูลบนเว็บไซต์ tvtropes.org ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่ได้รวบรวมจัดเก็บคำอธิบายที่เกี่ยวข้องกับโครงเรื่อง หรือขนบในการสร้างสรรค์สื่อบันเทิงประเภทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นรายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์ การ์ตูน หรือวรรณกรรม และบนเว็บไซต์ ultimatetpopculture.fandom.com อันเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสื่อต่าง ๆ ในวัฒนธรรมประชานิยม ได้กล่าวถึงการสร้างจักรวาลอื่นในแฟนฟิกเอาไว้หลากหลายรูปแบบ เช่น การวางบริบทใหม่ (contextual reassignment) การตั้งคำถามหากมีบางสิ่งบางอย่าง หรือเหตุการณ์ใด ๆ ในเรื่องต้นฉบับเปลี่ยนแปลงไป (what if?) และการคาดเดาเนื้อหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในตอนใหม่ ๆ (tvtropes, 2021a; ultimatetpopculture, 2012) ส่วนมากแฟนฟิกที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันมักจะมีพื้นฐานมาจากการเคลื่อนย้ายตัวละคร (Character)

ที่มีอยู่แล้วไปยังสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์อื่นที่แตกต่างจากต้นฉบับจนทำให้เกิดเป็นเรื่องใหม่ขึ้นมา อย่างไรก็ตามยังมีลักษณะการเขียนแฟนฟิกอีกรูปแบบหนึ่งที่เน้นการนำเอาฉาก (Setting) และบริบทสังคมในเรื่องต้นฉบับมาใช้เพื่อรองรับการสร้างสรรค์ตัวละคร รวมไปถึงเรื่องราวใหม่ ๆ เช่น Hogwarts AU หมายถึงแฟนฟิกที่ใช้ฉาก และบริบทสังคมเป็นโลกเวทย์มนตร์ในวรรณกรรมเยาวชนชื่อดังเรื่อง *แฮร์รี่ พอตเตอร์* ของ เจ. เค. โรว์ลิง โดยชื่อ Hogwarts AU ก็มาจากชื่อโรงเรียนเวทย์มนตร์ที่ปรากฏในเรื่องนั้น ส่วนเนื้อหาอาจจะมีความคาบเกี่ยวหรือไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับตัวบทวรรณกรรมเรื่องดังกล่าวเลยก็ได้ โดยผู้เขียนอาจมีการสร้างตัวละครใหม่ หรือนำเอาบุคคลที่มีชื่อเสียงที่ตนเองชื่นชอบมาสร้างให้เป็นตัวละครภายในฉากนั้น

นวนิยายแนวจักรวาลอื่น (Alternate Universe fiction) มีลักษณะใกล้เคียงกับแนวการเขียนข้างต้นเป็นอย่างมาก คือผู้เขียนจะนำเอาฉาก และบริบทสังคมที่มีผู้สร้างสรรค์เอาไว้ก่อนหน้านี้แล้วโดยเรียกว่า “จักรวาล” มาใช้เป็นวัตถุดิบในการสร้างฉากสำหรับนวนิยายเรื่องใหม่ สลัดหลุดออกจากความเป็นแฟนฟิก เนื่องจากไร้ตัวบทต้นฉบับที่ชัดเจน นวนิยายแนวจักรวาลอื่นสามารถแบ่งออกได้เป็นหลากหลายรูปแบบ เช่น “จักรวาลของชื่อ” (Nameverse) หมายถึงโลกที่คนทุกคนจะมีสัญลักษณ์เป็นตัวอักษรย่อในชื่อของเนื้อคู่ปรากฏขึ้นอยู่บนส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย “จักรวาลของฝน” (Rainverse) หมายถึง โลกที่ในยามฝนตกทุกคนจะไม่ได้ยินเสียงอะไรเลยนอกจากเสียงของเนื้อคู่ “จักรวาลของเค้กกับส้อม” (Cakeverse) หมายถึงโลกที่จะแบ่งคนออกเป็นสองกลุ่มคือเค้กกับส้อม โดยส้อมจะไม่สามารถรับรู้รสชาติของอะไรได้เลยนอกจากสิ่งที่มาจากตัวเค้กเท่านั้น เช่น เลือดเนื้อ เป็นต้น ดังนั้นคนที่เป็ส้อมจึงมักมีความต้องการที่จะลิ้มลองรสชาติของกลุ่มคนที่เป็เค้ก เป็จักรวาลที่ค่อนข้างจะมีความรุนแรง และมีเรื่องของอาชญากรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง และ “จักรวาลของเวลา” (Timeverse) หมายถึงโลกที่ทุกคนจะเกิดมาพร้อมกับตัวเลข 1 หรือไม่ก็ 100 โดยจะมีการจับคู่กัน และตัวเลขของพวกเขาเหล่านั้นจะมีการเพิ่มขึ้นหรือลดลงในทุก ๆ ปี จนกระทั่งได้พบกับเนื้อคู่ของตัวเองตัวเลขดังกล่าวจึงจะมาหยุดที่ 50 จากนั้นจะเปลี่ยนแปลงเพิ่มลดไปตามความสัมพันธ์ เมื่อใดก็ตามหากคนที่เกิดมาพร้อมกับหมายเลข 1 มีตัวเลขเพิ่มขึ้นไปจนถึง 100 และคนที่เกิดมาพร้อมกับหมายเลข 100 มีตัวเลขลดลงมาจนถึงเลข 1 พวกเขาจะต้องตาย

นอกจากจักรวาลต่าง ๆ ดังที่กล่าวแล้ว ยังมีอีกจักรวาลหนึ่งที่มีความนิยมเป็นอย่างมากคือ “จักรวาลโอเมก้า” (Omegaverse) ซึ่งเป็นจักรวาลที่มีการแบ่งประชากรออกเป็น 3 กลุ่มตามลักษณะของอวัยวะและระบบสืบพันธุ์ภายใน ประกอบไปด้วย อัลฟา (Alpha) เบต้า (Beta) และโอเมก้า (Omega) โดยการจัดแบ่งดังกล่าวจะผูกโยงไปถึงเรื่องชนชั้น สถานะ และตำแหน่งแห่งที่ในสังคมด้วย กล่าวคือ ‘อัลฟา’ มักจะมีสถานะเป็นเหมือนชนชั้นนำที่เปี่ยมล้นไปด้วยอำนาจ มีสติปัญญาดี ร่างกายแข็งแรง และไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง พวกเขาจะมีความสามารถในการทำให้ผู้อื่นตั้งครภได้ ส่วน ‘เบต้า’ จะถูกจัดให้เป็นชนชั้นอยู่รองลงมา หมายถึงกลุ่มคนธรรมดา ไม่ได้มีความ

โดดเด่น หรือมีระบบอวัยวะสืบพันธุ์พิเศษแต่อย่างใด ขณะที่ ‘โอเมก้า’ จะถูกจัดให้เป็นชนชั้นต่ำที่สุด มีร่างกายที่อ่อนแอ และไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือชายพวกเขาจะมีความสามารถในการตั้งครรภ์และให้กำเนิดทารกได้ (abo-th, ออนไลน์)

นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้ามีลักษณะเด่นในการเสนอเรื่องราวความรักความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกที่เป็นชายรักชาย และยังมีลักษณะที่น่าสนใจอื่น ๆ เช่น “การผูกพันระ” (Soul bounding) เกิดจากการกัดที่หลังคอเพื่อเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงการจับคู่ระหว่างอัลฟากับโอเมก้า โดยการกระทำดังกล่าวจะทำให้พวกเขาเกิดความผูกพันกันในระดับจิตวิญญาณและไม่สามารถแยกจากกันได้อีกต่อไป (Nora Bombay, 2013) และในส่วนของ “อาการฮีต” (heat) ที่จะเกิดขึ้นเป็นช่วง ๆ ตามวงจรอันคล้ายคลึงกับการมีประจำเดือนของผู้หญิงก็ถือเป็นอีกหนึ่งลักษณะเด่นที่ขาดไม่ได้เช่นกัน โดยเมื่อถึงช่วงระยะเวลาดังกล่าวโอเมก้าเกิดความต้องการทางเพศอย่างรุนแรงเฉียบพลัน และในขณะเดียวกันนั้นก็จะมีการปลดปล่อยสารฟีโรโมนออกมา ส่งผลไปกระตุ้นความต้องการทางเพศของกลุ่มคนที่เป็นอัลฟา ทำให้สูญเสียการควบคุมและจำเป็นต้องระบายออกมาด้วยการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่เลือกเวลาและสถานที่ (เรื่องเดียวกัน) ซึ่งหากพิจารณาแล้วจะพบว่าลักษณะดังกล่าวมีความคล้ายคลึงกับอาการติดสัดที่ปรากฏอยู่ทั่ว ๆ ไปในสัตว์อื่น เช่น สุนัขและแมว เป็นต้น และอีกลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งที่มักพบในนวนิยายแนวจักรวาลของโอเมก้านั้นก็คือ “การตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรของตัวละครโอเมก้าชาย” ที่อาจดูเป็นเหมือนเรื่องที่เหนือธรรมชาติ แต่ก็ยังมีผู้พยายามที่จะสร้างคำอธิบายอย่างเป็นวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพรวมถึงพันธุกรรมของอัลฟาและโอเมก้า โดยอาศัยองค์ความรู้ทางด้านสรีระวิทยาและพันธุกรรมศาสตร์มาตัวตั้งต้น ผสมรวมเข้ากับจินตนาการคล้ายกับเป็นการสร้างวิทยาศาสตร์เทียมขึ้นมา ด้วยเหตุนี้จักรวาลของโอเมก้าจึงมีความเป็นนวนิยายวิทยาศาสตร์กึ่งแฟนตาซีอยู่ด้วย ซึ่งถือเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการผสมผสานที่มีความน่าสนใจ

จักรวาลโอเมก้าแสดงให้เห็นถึงจินตนาการที่ทำทลายความเป็นมนุษย์ ด้วยการเสนอตัวละครที่มีระบบอวัยวะสืบพันธุ์พิเศษแบบอัลฟา เบต้า และโอเมก้า รวมถึงตัวละครที่เป็นมนุษย์ซึ่งจะมีความก้ำกึ่งอยู่ระหว่างความเป็นมนุษย์กับความเป็นสัตว์ เช่น เจือก แวมไพร์ มนุษย์หมาป่า ฯลฯ แสดงให้เห็นถึงความเป็นโลกที่พหุสายพันธุ์อาศัยอยู่ร่วมกัน นอกจากนี้ยังมีจินตนาการทางเพศหลาย ๆ แบบที่ปรากฏอยู่ในจักรวาลโอเมก้า แสดงให้เห็นถึงสัญชาตญาณดิบที่ไม่อาจควบคุมได้โดยง่ายตาย เช่น การฮีตของโอเมก้าที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์โดยปราศจากความยับยั้งชั่งใจ และบางครั้งอาจนำไปสู่ความรุนแรงทางเพศอย่างการข่มขืน หรือการบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ด้วยในขณะที่อีกฝ่ายกำลังขาดสติ และไม่มีกำลังที่จะปกป้องตัวเองหรือยื่นกรานที่จะปฏิเสธได้ จนนำไปสู่ข้อถกเถียงทางสังคมเกี่ยวกับการมีอยู่ของสื่อและนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้า ที่ถูกมองว่าไม่ได้มีเนื้อหา

สาระ นอกจากจะเป็นเพียงแค่สื่อบันเทิง ผิดซ้ำความรุนแรงทางเพศอันเป็นภาพสะท้อนของสังคมชายเป็นใหญ่

จักรวาลโอเมก้ามีจุดเริ่มต้นมาจากกลุ่มแฟนคลับภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์แฟนตาซีของสหรัฐอเมริกาเรื่อง *Supernatural* จากนั้นก็ได้มีการแพร่กระจายออกไปในกลุ่มแฟนคลับเรื่องอื่น ๆ และค่อย ๆ ข้ามวัฒนธรรมมาจนถึงฝั่งเอเชียและเริ่มปรากฏในแวดวงมังงะของประเทศญี่ปุ่นมาจนกระทั่งถึงประเทศไทย จักรวาลของโอเมก้าเริ่มปรากฏขึ้นบนเว็บไซต์ Dek-D.com ซึ่งให้บริการเผยแพร่นวนิยายออนไลน์ของไทยในช่วงปี พ.ศ. 2559 จากนั้นก็ค่อย ๆ กลายเป็นที่รู้จัก และได้ถูกนำมาผลิตซ้ำกันอย่างแพร่หลายมากขึ้น อ้างอิงจากผลการสำรวจจำนวนทั้งหมดของนวนิยายที่ใช้รูปแบบจักรวาลดังกล่าวเทียบกับนวนิยายที่ใช้รูปแบบจักรวาลอื่น ๆ ซึ่งเผยแพร่อยู่บนแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ได้รับความนิยมสูง ได้แก่ เว็บไซต์ Dek-D.com และ ReadAWrite.com ในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2563 พบว่าบนแพลตฟอร์มของ ReadAWrite ได้มีการเผยแพร่นวนิยายที่ใช้ฉากจักรวาลของโอเมก้าโดยไม่จำแนกหมวดหมู่ทั้งหมด 2,666 เรื่อง ขณะที่จักรวาลของผมนีปรากฏอยู่ 230 เรื่อง จักรวาลของเค้กกับส้ม 129 เรื่อง จักรวาลของชื่อ 45 เรื่อง และจักรวาลของเวลาเพียง 23 เรื่อง เช่นเดียวกับบนเว็บไซต์ Dek-D.com ที่ปรากฏการใช้ฉากจักรวาลของโอเมก้ามากที่สุดถึง 955 เรื่อง ขณะที่จักรวาลของผมนีปรากฏอยู่เพียง 43 เรื่อง จักรวาลของเค้กกับส้ม 29 เรื่อง และจักรวาลของชื่อกับจักรวาลของเวลามีปรากฏอยู่เพียงรูปแบบละ 10 เรื่องเท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบว่ามีการจัดพิมพ์นวนิยายแนวจักรวาลอื่นที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้าออกมาเป็นหนังสือโดยสำนักพิมพ์ต่าง ๆ มากที่สุด เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 เมื่อสำนักพิมพ์รักคุณได้มีการจัดพิมพ์นวนิยายเรื่อง *Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ* ของ หนูแดง ที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้าขึ้นมา จากนั้นปี พ.ศ. 2561–2562 ก็ได้มีการจัดพิมพ์นวนิยายแนวดังกล่าวออกมาวางจำหน่ายเพิ่มขึ้นโดยสำนักพิมพ์อื่น ๆ เช่น สำนักพิมพ์ Sense book สำนักพิมพ์ Hermit book พร้อมกันนั้นก็เริ่มมีการจัดพิมพ์นวนิยายแนวจักรวาลอื่นที่ใช้รูปแบบจักรวาลของผมนี จักรวาลของชื่อ และจักรวาลของเค้กกับส้ม จนกระทั่งในปี 2563 สำนักพิมพ์ Bodhi Publishing ก็ได้มีการจัดพิมพ์นวนิยายที่ใช้รูปแบบจักรวาลของเวลาขึ้นเป็นครั้งแรก ขณะเดียวกันก็ยังมีอีกหลายสำนักพิมพ์หันมาให้ความสนใจและทำการจัดพิมพ์ต้นฉบับนวนิยายที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้ามากขึ้นเรื่อย ๆ ไม่ว่าจะเป็น สำนักพิมพ์ลาเวนเดอร์ ในเครือ B2S สำนักพิมพ์ Deep Publishing และสำนักพิมพ์ฟาโธ

จากปรากฏการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการเติบโตของนวนิยายแนวจักรวาลอื่นที่ค่อย ๆ พัฒนาขึ้นมาจากความเป็นแฟนฟิกเข้าสู่อุตสาหกรรมการพิมพ์หนังสือนวนิยายของไทย โดยในช่วงปี พ.ศ. 2560–2563 พบว่ามีนวนิยายแนวจักรวาลอื่นที่รับการตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ทั้งหมด 20 เรื่อง และในจำนวนนี้มีปรากฏการใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้าทั้งหมด 16 เรื่อง ขณะที่

จักรวาลของฝน จักรวาลของเค็กกับส้อม จักรวาลของชื่อ และจักรวาลของเวลาต่างก็ได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์กับสำนักพิมพ์ต่าง ๆ เพียงรูปแบบละ 1 เรื่องเท่านั้น ถือเป็นการตอกย้ำถึงค่านิยมในการใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้าที่สำนักพิมพ์ต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่ได้เล็งเห็นถึงศักยภาพที่จะนำมาซึ่งการสร้างรายได้ในอุตสาหกรรมการพิมพ์ต่อไป

จุดที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งคือการเติบโตของนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย อาจเป็นกระแสที่มีความต่อเนื่องมาจากปี พ.ศ. 2557 ที่อุตสาหกรรมวายในประเทศไทยได้เฟื่องฟูขึ้น ภายหลังจากที่มีการหยิบยกเอานวนิยายวายชื่อดังมาสร้างเป็นซีรีส์ ก่อให้เกิดการแข่งขันกันผลิตผลงานที่มีความหลากหลายเพื่อตอบสนองต่ออุตสาหกรรมดังกล่าว ขณะเดียวกันทั้งผู้เขียนและผู้อ่านนวนิยายวายในประเทศไทยก็มีแนวโน้มที่จะเปิดรับอิทธิพลจากงานต่างประเทศมากยิ่งขึ้นอันเป็นผลมาจากการเสฟสื่อบนสังคมออนไลน์ และยังมีการแปลนวนิยายแนว M/M romance หมายถึงผลงานที่เสนอเรื่องชายรักชายในลักษณะเช่นเดียวกับโรมานซ์ซึ่งส่วนใหญ่จะเขียนโดยนักเขียนหญิงเพื่อผู้อ่านผู้หญิง (Allan, 2020, P. 69 อ้างถึงใน นัทธนัย ประสานนาม, 2564, น. 32) เข้ามาในอุตสาหกรรมการพิมพ์ของประเทศไทยมากขึ้น ภายใต้อิทธิพลดังกล่าวนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าที่เขียนโดยคนไทยจึงได้ถูกนำเข้ามาในอุตสาหกรรมการพิมพ์ด้วย เพื่อเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของผู้อ่านที่ยังคงนิยมชมชอบในนวนิยายวายแบบโรมานซ์ ขณะเดียวกันก็มีความต้องการจะเสพรสชาติแปลกใหม่ที่ผสมผสานความแฟนตาซีเกี่ยวกับมนุษย์ที่มีคุณลักษณะบางประการเหมือนสัตว์ และอาจเคยได้รู้จักงานเขียนแนวจักรวาลโอเมก้ามาก่อนจากการเสฟสื่อต่างประเทศในชีวิตประจำวัน เมื่อเริ่มมีการนำเอานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมาตีพิมพ์จัดจำหน่ายผู้บริโภคก็ได้ให้การตอบรับกลับมาเป็นอย่างดี ทำให้มีการตีพิมพ์นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมากขึ้นในปี พ.ศ. 2562-2563 ซึ่งถือเป็นช่วงที่นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยเติบโตขึ้นอย่างก้าวกระโดด และมีการพัฒนาโครงเรื่องไปในรูปแบบที่หลากหลาย หลังจากนั้นนวนิยายแนวดังกล่าวก็ยังคงได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องทั้งในอุตสาหกรรมการพิมพ์ และในรูปแบบนวนิยายออนไลน์ จนในปี พ.ศ. 2565 กระแสความนิยมนี้ก็ได้ทำให้มีผู้จัดรายหนึ่งออกมาประกาศสร้างซีรีส์จากนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย ก่อให้เกิดเป็นกระแสวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวางในสังคมออนไลน์ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ใช้ทวิตเตอร์ที่มองว่าเป็นเรื่องไม่เหมาะสม และได้ออกมาแสดงท่าทีต่อต้านจนผู้จัดรายดังกล่าวต้องออกมาประกาศยกเลิกโครงการไป

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดจึงเป็นที่น่าสนใจว่านวนิยายแนวจักรวาลไทยมีกลวิธีในการสร้างสรรค์ และสะท้อนให้เห็นแนวคิดรวมไปถึงจินตนาการอย่างไรจึงได้รับความนิยมอย่างมากแม้จะมีกระแสวิพากษ์วิจารณ์ในแง่ลบเสมอมา งานวิจัยชิ้นนี้จึงต้องการที่จะมุ่งศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยจำนวน 16 เรื่อง ซึ่งได้รับการตีพิมพ์ในช่วงปี พ.ศ. 2560 – 2563 เพื่อให้เห็นถึงลักษณะเด่นในการสร้างสรรค์องค์ประกอบต่าง ๆ รวมทั้งจะทำการศึกษาจักรวาลโอเมก้าในนวนิยาย

ด้วยมุมมองแบบพหุมนุษย์ เพื่อให้เห็นว่าในนวนิยายแนวดังกล่าวมีการใช้จินตนาการเกี่ยวกับโลกพหุมนุษย์มาวิพากษ์สังคม หรือตั้งคำถามเกี่ยวกับความเป็นมนุษย์ รวมไปถึงกรอบกฎเกณฑ์ทางศีลธรรม และองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่มนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้นมาอย่างไร

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 ศึกษาลักษณะเด่นในการสร้างสรรค์นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย

1.2.2 ศึกษาจักรวาลโอเมก้าในนวนิยายด้วยมุมมองแบบพหุมนุษย์

1.3 สมมติฐาน

1.3.1 นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยส่วนใหญ่มีกลวิธีการสร้างสรรค์องค์ประกอบต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของการสร้างสรรค์ตัวละคร โครงเรื่อง และฉากที่ปรากฏในนวนิยาย

1.3.2 จักรวาลโอเมก้าในนวนิยายมีลักษณะเป็นโลกพหุมนุษย์ที่ประกอบไปด้วยสิ่งมีชีวิตหลากหลายสายพันธุ์อาศัยอยู่ร่วมกัน และผู้คนซึ่งมีลักษณะทางเพศแบบสัตว์ มีลักษณะโครงสร้างสังคมแตกต่างจากโลกมนุษย์ปกติ นำไปสู่ข้อถกเถียงในประเด็นทางสังคมที่อยู่นอกตัวบท

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้ศึกษาตัวบทนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้า จำนวน 16 เรื่อง ซึ่งได้รับการตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2560-2563 เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าเริ่มเป็นที่ยอมรับและขยายพื้นที่จากการเป็นนวนิยายออนไลน์เข้าสู่อุตสาหกรรมการพิมพ์หนังสือในประเทศไทย ดังรายชื่อต่อไปนี้

- 1) Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ (2560) ของ หนูแดง สำนักพิมพ์ รักคุณ
- 2) Climax Change เมื่อรักหักทลายกัน (2561) ของ Sakana04 สำนักพิมพ์ รักคุณ
- 3) Astray ยามที่หัวใจเราหลงทาง (2561) ของ Miracle Friday สำนักพิมพ์ Onederwhy
- 4) ตรวนมาร (2562) ของ banoffypie สำนักพิมพ์ Sense book
- 5) Love at first bite คู่กินคู่กัด (2562) ของ skylover สำนักพิมพ์ Hermit Books
- 6) เมียจำฝูง (2562) ของ แม่นาย สำนักพิมพ์ Hermit Books

- 7) The Wife of Vampire (2562) ของ ดอกกี้ สำนักพิมพ์ วายชิบูค
- 8) Flower Trap กำหนดรัก (2563) ของ ThisisFork สำนักพิมพ์ ลาเวนเดอร์
- 9) เป็นชู้กับหมី (2563) ของ Tastsu สำนักพิมพ์ inktreebook
- 10) ดั่งฟ้าเทียมสมุทร (2563) ของ butterfly8ffect สำนักพิมพ์ Deep Publishing
- 11) Scent: Black Diamond (2563) ของ Ex-SoulL สำนักพิมพ์ ฟาไฉ
- 12) Scent: Silver bullet (2563) ของ Chesshire สำนักพิมพ์ ฟาไฉ
- 13) Scent: Blue Ocean (2563) ของ Punmile สำนักพิมพ์ ฟาไฉ
- 14) พันธะไอยกุล (2563) ของ zearet17 สำนักพิมพ์ ฟาไฉ
- 15) จันทระกะพ้อ (2563) ของ zeenill สำนักพิมพ์ 2U
- 16) อยู่ ๆ ผมก็กลายเป็นโอเมก้า (2563) ของ Memew สำนักพิมพ์ Deep Publishing

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

จักรวาลโอเมก้า (Omegaverse) คือรูปแบบหนึ่งของฉากในแฟนฟิก และนวนิยายแนวจักรวาลอื่น หมายถึง โลกที่แบ่งประชากรออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ อัลฟา (Alphas) เบต้า (Betas) และ โอเมก้า (Omegas) (urbandictionary, 2019) บางครั้งจึงถูกเรียกว่า A/B/O ตามชื่อกลุ่มประชากรที่เรียงกันเป็นลำดับชั้น ในภาษาไทยส่วนใหญ่จะใช้ทับศัพท์ว่า “โอเมก้าเวิร์ส” มาจากคำในภาษาอังกฤษคือคำว่า “omega” หมายถึง ตัวอักษรตัวสุดท้ายในภาษากรีก มีความหมายเกี่ยวกับการจบสิ้น และเป็นชื่อเรียกกลุ่มประชากรที่มีสถานภาพเป็นชนชั้นต่ำสุดในจักรวาลดังกล่าว รวมเข้ากับคำว่า “universe” หมายถึง จักรวาล ในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยจึงจะเลือกใช้คำว่า “จักรวาลโอเมก้า” ในความหมายเดียวกับคำว่า “โอเมก้าเวิร์ส” ที่ปรากฏอยู่แพร่หลายโดยทั่วไป

จักรวาลโอเมก้าได้รับความนิยมเป็นอย่างมากอย่างกว้างขวาง จึงเกิดความพยายามที่จะสร้างคำอธิบาย หรือให้นิยามเกี่ยวกับจักรวาลดังกล่าวเอาไว้เป็นจำนวนมากบนสังคมออนไลน์ ซึ่งส่วนใหญ่มักจะมีใจความหลักที่คล้ายคลึงกัน แสดงให้เห็นถึงจินตนาการเกี่ยวกับโลกที่แบ่งแยกผู้คนตามลักษณะทางชีวภาพ และได้รับแรงบันดาลใจมาจากความสัมพันธ์แบบลำดับชั้นภายในฝูงหมาป่า ก่อให้เกิดเป็นชนชั้นทางเพศที่ไม่มีความเท่าเทียมกัน โดยในแง่วิชาการ คริสตินา บุสส์ (Kristina Busse) ได้กล่าวถึงจักรวาลโอเมก้าเอาไว้ในบทความเรื่อง Pon Farr, Mpreg, Bonds, and the Rise of the Omegaverse ว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการเสนอพฤติกรรมทางเพศที่อยู่นอกเหนือไปจากแบบแผนทางเพศแบบธรรมดา ซึ่งในบทความเรียกว่า “kink” หมายถึง ความสนใจทางเพศที่อยู่นอกเหนือไปจากพฤติกรรมปกติ โดยอัลฟากับโอเมก้าจะมีคุณลักษณะบางอย่างที่คล้ายคลึงกับหมาป่าด้วย เช่น การไวต่อกลิ่น และฟีโรโมนของโอเมก้าที่จะปลดปล่อยออกมาในช่วงฮีต (heat) ยังส่งผล

กระตุ้นให้อัลฟาเกิดอาการคลั่งแบบสัตว์ป่าได้ (Busse, 2013) เช่นเดียวกับที่ มารีแอน กันเดอร์สัน (Marianne Gunderson) ได้กล่าวถึงจักรวาลโอเมก้าในงานวิจัยเรื่อง *What is an omega? Rewriting sex and gender in omegaverse fanfiction* ในฐานะที่เป็นจักรวาลอื่น (alternate universe) ซึ่งประกอบไปด้วยมนุษย์ที่มีคุณสมบัติแบบสัตว์ ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจที่สำคัญมาจากสัตว์จำพวกหมาป่า นอกเหนือจากนี้จักรวาลโอเมก้ายังเกี่ยวข้องกับเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการสืบพันธุ์ของสัตว์และการตั้งครรภ์ในเพศชาย (male pregnancy) (Gunderson, 2017)

ปัจจุบันพบว่าการดัดแปลงและนำเอาจักรวาลโอเมก้าไปใช้ในการสร้างสรรค์เป็นบันเทิงคดีที่หลากหลาย อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่มักเสนอเรื่องราวความรักความสัมพันธ์ระหว่างชายรักชาย ในประเทศไทยก็ได้มีการนำเอารูปแบบจักรวาลโอเมก้ามาใช้เพื่อสร้างสรรค์ฉากในนวนิยายโดยมีการดัดแปลงรายละเอียดของสภาพแวดล้อมไปในหลายลักษณะไม่ว่าจะเป็นฉากย้อนยุคแบบไทยโบราณ ฉากที่แสดงให้เห็นถึงจินตนาการเกี่ยวกับโลกอนาคต สังคมแบบฝูงสัตว์ และสังคมเมืองในยุคปัจจุบัน

ในงานวิจัยนี้จะใช้คำว่า “จักรวาลโอเมก้า” ในความหมายที่เป็นโลกสมมติในเรื่องแต่งซึ่งมีลักษณะสำคัญคือการแบ่งประชากรด้วยลักษณะทางเพศ ก่อให้เกิดเป็นลำดับชั้นทางสังคมที่ประกอบไปด้วย “อัลฟา” เป็นชนชั้นสูงที่สุด “เบต้า” เป็นชนชั้นที่อยู่รองลงมา และ “โอเมก้า” เป็นชนชั้นต่ำที่สุดในสังคม

1.6 วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการจะดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

- 1.6.1 สืบค้นและศึกษาข้อมูลเบื้องต้น
- 1.6.2 กำหนดขอบเขต เลือกตัวบทและประเด็นที่ต้องการจะศึกษา
- 1.6.3 ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็นข้อมูลเชิงวิชาการ และข้อมูลที่เผยแพร่บนอินเทอร์เน็ตทั่ว ๆ ไป
- 1.6.4 ทำการศึกษาวิเคราะห์ตัวบทนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย
- 1.6.5 สรุปผลการศึกษา นำมาเรียบเรียงเพื่อการนำเสนอ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ทำให้เห็นถึงจินตนาการและกลวิธีการสร้างสรรค์นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้า ที่พัฒนาขึ้นมาจากวัฒนธรรมการเขียนแฟนฟิกของวัยรุ่นไทย

1.7.2 ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมในการสร้างและเสพวรรณกรรมของวัยรุ่นไทย

1.7.3 เป็นแนวทางในการศึกษานวนิยายแนวจักรวาลอื่นซึ่งกำลังเติบโตขึ้นในแวดวงวรรณกรรมไทย และเริ่มมีการยอมรับกันในพื้นที่อื่น ๆ นอกเหนือจากโลกออนไลน์มากขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎี

ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีหลัก ๆ ที่เกี่ยวข้อง คือ แนวคิดเกี่ยวกับจักรวาลโอเมก้าในแฟนฟิกและนวนิยาย กับแนวคิดหลังมนุษย์นิยม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับจักรวาลโอเมก้าในแฟนฟิก และนวนิยาย

จักรวาลของโอเมก้า (Omegaverse) เป็นรูปแบบหนึ่งของฉากที่มักจะปรากฏอยู่ในนวนิยายแนวจักรวาลอื่น และแฟนฟิกที่เกิดขึ้นมาจากวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มแฟนคลับ ผู้ที่มีความชื่นชอบในสื่อภาพยนตร์ การ์ตูน หรือนวนิยายเรื่องเดียวกัน รวมทั้งกลุ่มแฟนคลับของเหล่าบรรดานักร้องศิลปิน บุคคลผู้มีชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ โดยมีพื้นฐานหลักเป็นการเล่าเรื่องภายในโลกที่มีการแบ่งแยกผู้คนออกเป็น 3 กลุ่ม ตามลักษณะของเพศรองที่สามารถอธิบายได้ด้วยระบบอวัยวะสืบพันธุ์ภายใน ซึ่งประกอบไปด้วย อัลฟ่า เบต้า และ โอเมก้า อันเป็นจินตนาการที่ก้าวข้ามวิทยาศาสตร์ไปเพื่อตอบสนองต่อความปรารถนาของผู้เขียนและผู้อ่านที่อยากจะให้คู่รักเพศเดียวกันสามารถสร้างครอบครัวและมีลูกด้วยกันได้ ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะขอทำการอธิบายเกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับจักรวาลโอเมก้า โดยเริ่มตั้งแต่ความคิดเกี่ยวกับจักรวาลอื่น (Alternate universe) อันเป็นแรงบันดาลใจที่ก่อให้เกิดบันเทิงคดีของแฟนคลับ ไปจนถึงแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างสรรค์จักรวาลของโอเมก้าขึ้นมาบนฐานข้อมูลและชุดคำอธิบายในแบบที่เป็น “วิทยาศาสตร์เทียม” รวมถึงความนิยมในจักรวาลของโอเมก้าในประเทศไทย ดังรายละเอียดที่จะกล่าวถึงตามลำดับดังต่อไปนี้

2.1.1.1 จากแนวคิดเกี่ยวกับจักรวาลอื่นสู่บันเทิงคดีของแฟนคลับ

แนวคิดเกี่ยวกับพหุจักรวาลและโลกคู่ขนาน (Parallel world) ถือเป็นส่วนหนึ่งในเชิงอภิปรายที่ได้มีการถกเถียงกันมานานแล้ว นับตั้งแต่มนุษย์เริ่มตั้งคำถามว่าโลกและจักรวาลนี้ถือกำเนิดขึ้นมาได้อย่างไร เริ่มจากแนวคิดปรัชญาของสำนักปรมาณูนิยมที่ก่อตั้งขึ้นโดยลิวซิปปุส (Leucippus) และมีเดโมคริตุสลูกศิษย์ของเขาเป็นผู้เผยแพร่ปรัชญาของสำนัก เชื่อว่าปฐมธาตุหรือส่วนประกอบดั้งเดิมสุดของโลกคือปรมาณู หรือ อะตอม (Atom) ซึ่งเดโมคริตุสได้กล่าวว่าปรมาณูนั้นมีอยู่มากมายจนนับไม่ถ้วน และมากพอที่จะสร้างจักรวาลได้ไม่รู้จบ โดยการปะทะกันของปรมาณูที่ลอยกระจายอยู่ในห้วงอวกาศก่อนกำเนิดโลกก่อให้เกิดเป็นวงวน และปรมาณูที่อยู่ในวงวน

จะรวมตัวกันกลายเป็นสิ่งต่าง ๆ จนกระทั่งเป็นโลก และดวงดาวในจักรวาล “วังวนแม่ไปถึงไหน ระบบจักรวาลก็ถูกสร้างขึ้นในที่นั้น โลกจำนวนมหาศาลได้ถูกสร้างขึ้นโดยนัยนี้” (พระธรรมโกศาจารย์, 2552, 109-110) นำไปสู่ความคิดที่ว่าโลกและจักรวาลของเราไม่ได้มีเพียงหนึ่งเดียว จนกระทั่งอีกหลายสมัยต่อมาพลาโตก็ได้ตั้งทฤษฎีสองโลกขึ้น ซึ่งสองโลกที่กล่าวก็คือโลกแห่งผัสสะ กับโลกแห่งโนคติ โดยโลกแห่งผัสสะหมายถึงโลกที่เราสัมผัสได้อันเต็มไปด้วยสิ่งเฉพาะซึ่งเลียนแบบมาจากสิ่งที่อยู่ในโลกมโนคติหรือโลกแห่งแบบ อันถือได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความจริงแท้มากกว่า จากพื้นฐานปรัชญาดังกล่าวจึงเกิดเป็นสมมติฐานในเชิงวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับโลกคู่ขนาน และจักรวาลอื่น (Alternate Universe) แล้วจึงจะค่อย ๆ พัฒนามาสู่บันเทิงคดีแนววิทยาศาสตร์ (Science Fiction) ที่บอกเล่าจินตนาการเกี่ยวกับโลกอื่น ๆ ที่อาจมีความเป็นไปได้

แนวคิดดังกล่าวได้ถูกหยิบยืมไปใช้ในการสร้างสรรค์เรื่องราวที่เรียกว่า แฟนฟิクション (fan fiction) ซึ่งเกิดจากจินตนาการของกลุ่มแฟนคลับ ที่มีความชื่นชอบในความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มนักร้องศิลปินผู้มีชื่อเสียง หรือตัวละครในสื่อบันเทิงอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ การ์ตูน นวนิยาย หรือละครชุดที่ออกอากาศทางโทรทัศน์ เพื่อบอกเล่าถึงความน่าจะเป็นอื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือไปจากความเป็นจริงและตัวบทต้นฉบับ คล้ายกับการสร้างโลกคู่ขนาน หรือจักรวาลอีกใบหนึ่งขึ้นมาเป็นจักรวาลทางเลือก โลกในแฟนฟิเคชันนี้จึงถูกเรียกว่าเป็น Alternate universe และมีคำเรียกสั้น ๆ ว่า AU

จากข้อมูลที่อยู่บนเว็บไซต์ทั้ง tvtropes.org และultimatepopculture.fandom.com ได้มีการจัดจำแนกเกี่ยวกับประเภทย่อยของ AU เอาไว้หลากหลายประเภท ผู้วิจัยจึงได้ทำการสรุปข้อมูลจากทั้งสองเว็บไซต์มาจำแนกรวมกันได้ 5 ประเภท ดังต่อไปนี้

(1) Contextual Reassignment

หมายถึงการสร้างบริบทใหม่โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น Familiar Contextual Reassignment คือ การที่ตัวละครถูกพรากออกไปจากโลกของพวกเขาสู่สถานที่และฉากอันเป็นที่คุ้นเคยของผู้อ่านและผู้เขียน เช่น แฟนฟิเคชันศิลปินเกาหลีที่ใช้ฉากเป็นมหาวิทยาลัย หรือโรงเรียน เนื่องจากกลุ่มแฟนคลับส่วนใหญ่อาจยังอยู่ในวัยเรียนอยู่จึงมีความคุ้นเคยกับฉากและสถานที่เหล่านั้น และ Unfamiliar Contextual Reassignment คือการที่ตัวละครถูกพรากออกไปจากโลกของพวกเขาสู่สถานที่และฉากซึ่งผู้เขียนและผู้อ่านต่างก็ไม่ได้มีความคุ้นเคยเช่นกัน ยกตัวอย่างแฟนฟิเคชันที่บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับพวกมาเฟีย หรือเรื่องราวแฟนตาซีอื่น ๆ อันเกิดจากจินตนาการที่ทั้งผู้เขียนและผู้อ่านก็อาจจะไม่ได้มีประสบการณ์ร่วม หรือเกี่ยวข้องกับเรื่องราวเหล่านั้นแต่อย่างใด

(2) What if?

แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ Alternate history หมายถึง การที่ผู้แต่งเลือกเวลาหรือเหตุการณ์หนึ่งในเรื่องมาทำการเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิง เช่น การตัดสินใจสำคัญ หรือผู้ชนะการต่อสู้ครั้งสำคัญ ซึ่งอาจมีผลทำให้เรื่องราวทั้งหมดเปลี่ยนแปลง และ Character Facets หมายถึง การนำเสนออีกด้านหนึ่งของตัวละคร เป็นการที่ผู้เขียนคาดเดาว่าจะเกิดอะไรขึ้นหากตัวละครมีรายละเอียดที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น จะเกิดอะไรขึ้นหากตัวละครเอกในการ์ตูนเรื่องหนึ่งกลายเป็นคนตาบอด หรือเติบโตขึ้นในสภาพแวดล้อมที่มีน้องชายมาตั้งแต่ต้นเรื่อง นิสัยใจคอ หรือสถานภาพต่าง ๆ ของเขาอาจจะมีเปลี่ยนแปลงไป

(3) Continuation

เป็นการเขียนเรื่องราวเพื่อคาดเดาเนื้อหาที่มีความเป็นไปได้ว่าอาจจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในขณะที่ต้นฉบับยังไม่ได้ถูกเผยแพร่ออกมาจนจบ โดยแฟนฟิกหรือ AU ประเภทนี้อาจจะถูกเขียนขึ้นระหว่างที่แฟน ๆ กำลังรอคอยเนื้อหาในภาคต่อไป หรืออาจเป็นการเล่าเรื่องโดยให้มีเนื้อหาต่อเนื่องไปจากเรื่องที่จบลงแล้วก็ได้

(4) Swapping the characters with the actors who play them

คือการที่ตัวละครค้นพบว่าตัวเองอยู่ในจักรวาลของเรื่องเล่า หรือตัวละครของเรื่องเล่าอาจค้นพบตัวเองอยู่ในจักรวาลของความเป็นจริง โดยเรื่องราวอาจกล่าวถึงการพลัดเปลี่ยนกันของตัวละครจากทั้งสองจักรวาล

(5) Crossovers

หมายถึงการที่สองจักรวาลของเรื่องเล่า หรือจักรวาลแห่งความเป็นจริงกับจักรวาลของเรื่องเล่าได้มามีปฏิสัมพันธ์กัน

นอกเหนือจากนี้ยังมีแฟนฟิกหรือ AU ประเภทที่เน้นการนำเอาฉาก (Setting) และบริบทสังคมของเรื่องต้นฉบับมาใช้เพื่อรองรับการสร้างสรรค์ตัวละครหรือเนื้อหาใหม่ ๆ โดยบางครั้งก็เป็นการเคลื่อนย้ายเอาตัวละครจากอีกเรื่องหนึ่งเข้าไปจัดวางไว้ในฉากนั้นคล้ายกับการ crossovers ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว หรือบางครั้งก็เป็นการนำเอาบุคคลที่มีตัวตนอยู่จริง เช่น นักร้อง ศิลปินต่าง ๆ เข้ามาสร้างสรรค์เป็นตัวละครภายใต้ฉากและบริบทสังคมของตัวบทต้นฉบับ โดยฉากของเรื่องที่ได้รับคามนิยมในการนำมาเขียนแฟนฟิกประเภทนี้อาจแพร่หลายเป็นอย่างมากก็คือฉากโลกเวทมนตร์ในหนังสือชุดแฮร์รี่ พอตเตอร์ ของ เจ. เค. โรว์ลิง โดยมีศูนย์กลางคือโรงเรียนเวทมนตร์ที่มีชื่อว่า ฮอกวอตส์ (Hogwarts) จึงถูกเรียกว่า Hogwarts AU จากนั้นวิธีการเขียนในลักษณะดังกล่าวก็ได้ถูกพัฒนาขึ้นมาเป็นแฟนฟิก หรือนวนิยายแนวจักรวาลอื่น (Alternate Universe fiction) ที่ผู้เขียนจะมีการเอาฉาก และบริบทสังคมที่มีผู้สร้างสรรค์เอาไว้ก่อนหน้านี้แล้วโดยเรียกว่า

“จักรวาล” มาใช้เป็นวัตถุดิบในการสร้างฉากสำหรับแฟนฟิก หรือนวนิยายเรื่องใหม่ โดยปราศจากตัวบทต้นฉบับที่ชัดเจน คือไม่สามารถกล่าวอ้างได้ว่าฉากหรือบริบทหลังคมดังกล่าวนั้นมีที่มาจากเรื่องไหน เมื่อวิธีการเขียนในลักษณะนี้ถูกผลิตซ้ำมากขึ้น บริบทของจักรวาลที่มีผู้เขียนนำมาใช้บ่อย ๆ ก็จะยิ่งถูกพัฒนาให้มีความซับซ้อน และสมจริงมากยิ่งขึ้นไป โดยมีกลุ่มจักรวาลที่เรียกว่า **จักรวาลแห่งคู่สร้าง (Soulmate Universe)** เกิดขึ้น และในกลุ่มดังกล่าวก็มีจักรวาลของโอเมก้าจัดเป็นรูปแบบหนึ่งที่ปรากฏอยู่ภายในนั้น

2.1.1.2 จักรวาลแห่งคู่สร้าง และต้นกำเนิดจักรวาลของโอเมก้า

จักรวาลแห่งคู่สร้าง คือจักรวาลที่กำหนดให้ทุกคนมีรักแท้ หรือเนื้อคู่ของตัวเองเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น สอดคล้องกับความเชื่อในเรื่องเนื้อคู่ที่ปรากฏอยู่ในหลากหลายวัฒนธรรม โดยในฝั่งของเอเชียก็จะมีแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องด้ายแดงแห่งโชคชะตา หมายถึงเส้นด้ายวิเศษที่จะคอยผูกโยงมนุษย์ทุกคนเอาไว้กับเนื้อคู่ของพวกเขา ทำหน้าที่คอยชักนำให้ทั้งคู่มาพบกัน นอกเหนือจากด้ายแดงยังมีความเชื่อที่ว่าเนื้อคู่คือคนพิเศษ และมักปรากฏตัวขึ้นพร้อมกับสัญลักษณ์หรือสัญญาณบางอย่างที่จะบอกให้รับรู้ได้อย่างเฉพาะเจาะจง จักรวาลแห่งคู่สร้างจึงเกิดขึ้นบนฐานความคิดนี้เพื่อเติมเต็มจินตนาการเกี่ยวกับสัญลักษณ์ และสัญญาณของการพบเนื้อคู่ให้มีความชัดเจน

รูปแบบย่อย ๆ ที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มของจักรวาลแห่งคู่สร้างได้ถูกคิดและเขียนขึ้นมาอย่างหลากหลาย โดยในที่นี้ผู้วิจัยจะขอหยิบยกเอารูปแบบของจักรวาลที่นิยมเขียนกันอย่างแพร่หลายจำนวน 4 จักรวาลขึ้นมาอธิบายเพื่อให้เห็นเป็นตัวอย่างดังต่อไปนี้

(1) จักรวาลของชื่อ (Nameverse)

หมายถึงโลกที่คนทุกคนจะมีสัญลักษณ์เป็นตัวอักษรย่อในชื่อของเนื้อคู่ ปรากฏขึ้นอยู่บนส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย ซึ่งตัวอักษรดังกล่าวนี้อาจจะมีติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดหรือเพิ่งปรากฏขึ้นเมื่อได้กับเนื้อคู่ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจินตนาการของผู้เขียนว่าจะกำหนดให้เรื่องราวดำเนินไปอย่างไร

(2) จักรวาลของฝน (Rainverse)

หมายถึง โลกที่ในยามฝนตกทุกคนจะมีอาการคล้าย ๆ หูดับ คือไม่ได้ยินเสียงอะไรเลยนอกจากเสียงของเนื้อคู่ของตัวเองเท่านั้น แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้อยู่ในสถานที่เดียวกันก็ตาม

(3) จักรวาลของเค้กกับส้อม (Cakeverse)

หมายถึงโลกที่จะแบ่งคนออกเป็นสองกลุ่มคือเค้กกับส้อม โดยส้อมจะไม่สามารถรับรู้รสชาติของอะไรได้เลยนอกจากสิ่งที่มาจากตัวเค้กเท่านั้น เช่น เลือด เนื้อ เป็นต้น ดังนั้นคนที่เป็นส้อมจึงมักมีความต้องการที่จะลิ้มลองรสชาติของกลุ่มคนที่เป็นเค้ก และเมื่อได้ลิ้มลองแล้วก็

มักจะติดใจ ถือเป็นจักรวาลที่ค่อนข้างจะเต็มไปด้วยความรุนแรงเพราะมีเรื่องของการกินเนื้อมนุษย์ (cannibalism) และเรื่องของอาชญากรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง

(4) จักรวาลของเวลา (Timeverse)

หมายถึงโลกที่ทุกคนจะเกิดมาพร้อมกับตัวเลข 1 หรือไม่กี่ 100 โดยจะมีการจับคู่กัน และตัวเลขของพวกเขาเหล่านั้นจะมีการเพิ่มขึ้นหรือลดลงในทุก ๆ ปี จนกระทั่งได้พบกับเนื้อคู่ของตัวเองตัวเลขดังกล่าวจึงจะมาหยุดที่ 50 จากนั้นจะเปลี่ยนแปลงเพิ่มลดไปตามความสัมพันธ์ โดยเมื่อใดก็ตามหากคนที่เกิดมาพร้อมกับหมายเลข 1 มีตัวเลขเพิ่มขึ้นไปจนถึง 100 และคนที่เกิดมาพร้อมกับหมายเลข 100 มีตัวเลขลดลงมาจนถึงเลข 1 พวกเขาจะต้องตาย

จากตัวอย่างรูปแบบจักรวาลที่ได้กล่าวไปแล้วนั้นถือเป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งของจินตนาการเรื่องจักรวาลแห่งคู่สร้างซึ่งยังมีอีกมากมายที่ผู้วิจัยยังไม่ได้นำมากล่าวถึง อย่างไรก็ตามยังมีรูปแบบของจักรวาลแห่งคู่สร้างที่น่าสนใจมากอีกรูปแบบหนึ่งคือ จักรวาลของโอเมก้า ที่ได้ถือกำเนิดขึ้นในช่วงฤดูร้อนของปี 2010 ภายในกลุ่มแฟนคลับของภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์แนวสยองขวัญแฟนตาซีของอเมริกาที่มีชื่อเรื่องว่า *Supernatural* (Netweight, 2013) โดยในภาพยนตร์ชุดดังกล่าวเป็นบอกเล่าเรื่องราวของสองพี่น้องในครอบครัววินเชสเตอร์ที่ได้ร่วมมือกันออกไปล่าปีศาจและยังเป็นซีรีส์ได้ฉายออกอากาศมาอย่างยาวนานถึง 15 ฤดูกาลด้วยกัน จากความลึกลับในภาพยนตร์ชุดนั้นก่อให้เกิดจินตนาการเรื่องมนุษย์หมาป่า และสิ่งนั้นก็ได้กลายมาเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างสรรค์จักรวาลของโอเมก้าให้เป็นรูปเป็นร่างชัดเจนมากขึ้นในเวลาต่อมา

ในจักรวาลของโอเมก้าจะมีการแบ่งผู้คนออกเป็น 3 กลุ่ม ตามลักษณะของอวัยวะและระบบสืบพันธุ์ภายในที่เรียกว่า “เพชรอง” โดยการแบ่งดังกล่าวจะมีผลต่อการกำหนดช่วงชั้นทางสังคมของพวกเขาด้วย กล่าวคือ

อัลฟา หมายถึง กลุ่มคนที่มีอวัยวะและระบบสืบพันธุ์ภายในเหมือนกับมนุษย์เพศชายทุกประการ สามารถทำให้ผู้อื่นตั้งครรรภ์ได้ ไม่ว่าจะมียวัยวะเพศและลักษณะร่างกายภายนอกเป็นชายหรือหญิงก็ตาม ในนวนิยายแนวจักรวาลอื่นที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้าส่วนมากมักจะมีการบรรยายตัวละครอัลฟาให้มีรูปร่างลักษณะที่สูงใหญ่ มีร่างกายที่แข็งแรง กล้าหาญ สติปัญญาดี เป็นผู้นำ และถือเป็นชนชั้นสูงสุดในจักรวาลของโอเมก้า

เบต้า หมายถึง กลุ่มคนที่ไม่ต่างจากมนุษย์ธรรมดา คือมียวัยวะสืบพันธุ์ภายในตรงกับอวัยวะเพศและลักษณะร่างกายภายนอก โดยมากจึงมักไม่ค่อยมีบทบาทให้กล่าวถึงในจักรวาลของโอเมก้ามากนัก

โอเมก้า หมายถึง กลุ่มคนที่มีอวัยวะและระบบสืบพันธุ์ภายในเหมือนกับมนุษย์เพศหญิง และสามารถตั้งครรรภ์ได้ ไม่ว่าจะมียวัยวะเพศหรือลักษณะร่างกายภายนอกเป็นหญิง

หรือชาย โดยทั่วไปแล้วในแฟนฟิคหรือนวนิยายแนวนี้นี้มักจะมีการบรรยายถึงตัวละครโอเมก้าในลักษณะที่มีความเป็นเพศหญิงด้วยรูปร่างที่เล็ก ดูอ่อนแอ และบอบบางกว่าอัลฟาและเบต้า ในแฟนฟิคและนวนิยายที่ใช้รูปแบบจักรวาลนี้พวกเขาจึงมักถูกจัดอยู่ในสถานะของชนชั้นต่ำ เป็นผู้ตามที่ไม่มีความสามารถ และจำต้องตกอยู่ภายใต้อำนาจการปกครองของอัลฟาเสมอไป

การแบ่งกลุ่มและจัดลำดับช่วงชั้นทางสังคมในลักษณะที่ได้กล่าวมานี้ ถือได้ว่ามีความสอดคล้องกับโครงสร้างความสัมพันธ์ภายในฝูงหมาป่า ซึ่งจะมีกลุ่มผู้นำหรือจ่าฝูงเรียกว่าอัลฟา โดยจ่าฝูงในที่นี้อาจไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นตัวผู้หรือตัวเมียเสมอไป หากตำแหน่งดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับความแข็งแกร่ง ส่วนเบต้าคือตำแหน่งที่อยู่รองลงมา และจะขึ้นเป็นจ่าฝูงเมื่ออัลฟาตัวก่อนหน้าตาย ในบางครั้งหากจ่าฝูงอัลฟาตัวเดิมเริ่มอ่อนแอลง เบต้าก็อาจจะเข้ามาทำชิงตำแหน่งได้ ส่วนโอเมก้าคือสมาชิกในฝูงที่อ่อนแอและแทบจะไม่มีคามหมาย (Cristen Conger, 2008) อย่างไรก็ตาม จักรวาลของโอเมก้าถือเป็นรูปแบบหนึ่งของจักรวาลแห่งคู่สร้าง เนื่องจากส่วนใหญ่แล้วมักมีการกล่าวถึงความเชื่อเรื่องคู่แห่งโซลเมต (Soulmate) รวมไปถึงการผูกพัน (bonding) ที่จะเกิดขึ้นกับตัวละครที่เป็นอัลฟากับโอเมก้าเท่านั้น นอกเหนือไปจากโครงสร้างทางสังคมดังกล่าวจักรวาลของโอเมก้ายังมีส่วนประกอบอื่น ๆ ที่น่าสนใจเช่นกัน ผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงองค์ประกอบหลักที่พบได้ในจักรวาลของโอเมก้าในหัวข้อถัดไป

2.1.1.3 องค์ประกอบหลักในจักรวาลของโอเมก้า

จักรวาลของโอเมก้าถือเป็นจักรวาลที่ค่อนข้างซับซ้อน และเกือบจะมีความสมบูรณ์ในตัวเองมากที่สุดจักรวาลหนึ่ง โดยนอรา บอมเบย์ (Nora Bombay, 2013) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบหลัก ๆ 5 อย่างที่มักพบในจักรวาลของโอเมก้า ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) การตั้งครรภ์ในเพศชาย (mpreg)

องค์ประกอบนี้ถือเป็นองค์ประกอบที่อาจพบได้บ้างในนวนิยายแนวยาวโออิทั่วไป เหมือนเป็นหนึ่งในประเภทย่อย (subgenre) ของนวนิยายแนวดังกล่าว อย่างไรก็ตาม การตั้งครรภ์ในเพศชายที่ปรากฏในนวนิยายเหล่านั้นอาจจะมีโอกาสเกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ 50 ต่างจากในจักรวาลของโอเมก้าซึ่งรับรู้กันอย่างเป็นสากลว่าตัวละครโอเมก้าไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงคือผู้ที่มีความสามารถในการถูกทำให้ตั้งครรภ์ ดังนั้นจึงเป็นองค์ประกอบที่มีโอกาสจะเกิดขึ้นค่อนข้างสูง

(2) การจับคู่และวงจรการฮีต (Mating & Heat Cycles)

ถือเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจจักรวาลของโอเมก้าได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่เกิดอาการฮีตซึ่งจะมีปรากฏอยู่เฉพาะแต่ในตัวละครที่เป็นโอเมก้าเท่านั้น ในช่วงเวลาดังกล่าวพวกเขาจะเกิดความปรารถนาทางเพศอย่างรุนแรง ซึ่งในแต่ละเรื่องผู้เขียนอาจกำหนดช่วงความถี่ของวงจรการฮีตเอาไว้แตกต่างกัน โดยวงจรของ

การฮีตนั้นจะเปรียบได้กับการมีรอบเดือนของผู้หญิงที่สามารถคาดคะเนได้ อย่างไรก็ตามการฮีตของโอเมก้ายังสามารถถูกระงับได้ด้วยสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการการผูกพันระดับอัลฟ่า การลืมนินยาเพื่อระงับอาการฮีต รวมไปถึงการถูกห้อมล้อมด้วยฮอร์โมนอัลฟ่า ในระหว่างที่มีอาการฮีต ร่างกายของโอเมก้าจะมีการปล่อยสารฟีโรโมนออกมา ซึ่งสารนี้จะไปกระตุ้นความต้องการทางเพศของอัลฟ่า ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาของการฮีตในจักรวาลของโอเมก้าจึงมักกลายมาเป็นปมปัญหาและข้อถกเถียงกันอยู่เสมอว่าความสัมพันธ์ในช่วงเวลาดังกล่าวถือเป็นการข่มขืน หรือการยินยอมพร้อมใจ

(3) Knotting

เป็นอาการที่อวัยวะเพศของอัลฟ่าจะล็อกติดอยู่กับตัวของโอเมก้าในขณะที่มีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งแนวคิดดังกล่าวนี้มีพื้นฐานมาจากการสืบพันธุ์ของสุนัขหรือสัตว์อื่น ๆ ที่จะมีการขยายตัวของอวัยวะเพศผู้ในขณะที่กำลังสอดใส่ แนวคิดนี้อาจพัฒนาขึ้นมาแทนฟิคหรือนวนิยายแนวจักรวาลอื่นที่มีตัวละครเป็นพวกมนุษย์หมาป่า

(4) การหลั่งในปริมาณที่มาก

สืบเนื่องมาจากการ knot ทำให้ปริมาณของการหลั่งเชื้ออสุจิในแต่ละครั้งของอัลฟ้านั้นอาจจะมีมากกว่าปกติทั่วไป นอกเหนือจากนี้ในช่วงเวลาที่โอเมก้าเกิดอาการฮีต ซึ่งบางครั้งอาจกินระยะเวลานาน 3-5 วัน พวกเขาจะมีเพศสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง และสามารถหลั่งได้วันละหลาย ๆ ครั้ง ในขณะที่มนุษย์ผู้ชายปกติจะมีการสร้างเชื้ออสุจิอยู่ที่ประมาณ 30 มิลลิลิตรต่อวัน และจะมีการหลั่งเชื้ออสุจิในปริมาณ 10 มิลลิลิตรต่อครั้ง นั่นหมายความว่าอัลฟ่าคือมนุษย์ที่มีปริมาณน้ำอสุจิมากกว่าคนทั่ว ๆ ไป

(5) การผูกพันระดับ (Soul Bounding)

ในแฟนฟิคหรือนวนิยายหลาย ๆ เรื่องที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้าเป็นฉากหลังมักจะมีการกล่าวถึงความผูกพันในระดับที่ลึกซึ้งถึงจิตวิญญาณระหว่างอัลฟ่ากับโอเมก้า โดยความผูกพันนี้อาจเกิดขึ้นได้จากการผูกพันระดับในช่วงที่โอเมก้ากำลังอยู่ในระยะเวลาของการฮีต และได้ถูกอัลฟ่าตีตราจนแสดงความเป็นเจ้าของเอาไว้ ในบางเรื่องผู้เขียนอาจกำหนดให้มีวิธีสลายพันธะได้ แต่สำหรับบางเรื่องพันธะดังกล่าวจะสิ้นสุดลงได้ก็ต่อเมื่อมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตาย

นอรา บอมเบย์ยังได้กล่าวอีกว่าในจำนวน 5 องค์ประกอบนี้ จะต้องมีการปรากฏอย่างน้อย 3 องค์ประกอบ ในแฟนฟิค และนวนิยายแนวจักรวาลอื่นที่มีการใช้ฉากแบบจักรวาลของโอเมก้า อย่างไรก็ตามผู้เขียนยังคงมีอิสระที่จะเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ตามแต่จินตนาการของตนได้ อีกทั้งรายละเอียดปลีกย่อยต่าง ๆ อาจขึ้นอยู่กับว่าผู้เขียนจะนำเอาฉากจักรวาลของโอเมก้าไปทับทับเข้ากับบริบทสถานที่ หรือยุคสมัยใด อย่างไรก็ตามยังมีสิ่งที่น่าสนใจอีก

อย่างในการสร้างสรรค์จักรวาลของโอเมก้านั้นก็คือการสร้างชุดคำอธิบายในลักษณะที่เหมือนเป็นวิทยาศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยจะขอลำถึงในหัวข้อถัดไป

2.1.1.4 การสร้างชุดคำอธิบายเกี่ยวกับจักรวาลของโอเมก้าด้วยวิทยาศาสตร์เทียม

ตามที่ได้กล่าวไปแล้วการสร้างสรรค์ตัวละครในจักรวาลของโอเมก้าโดยการแบ่งแยกออกเป็น 3 กลุ่มนั้นมีความเกี่ยวข้องกับอวัยวะเพศและระบบสืบพันธุ์ภายใน จากจินตนาการของผู้เขียนแฟนฟิกและนวนิยายแนวยาโออีที่อยากจะให้มนุษย์เพศชายมีความสามารถในการตั้งครรรภ์ เช่นเดียวกันกับผู้เขียนยูริบางกลุ่มที่อยากจะให้คู่หญิงรักหญิงสามารถมีลูกด้วยกันได้ และในบางครั้งสิ่งเหล่านี้ก็เกิดขึ้นในนวนิยายหลาย ๆ เรื่องได้อย่างไม่มีที่ไปที่ไป ในจักรวาลของโอเมก้าจึงได้มีการสร้างทฤษฎีขึ้นมารองรับ โดยเริ่มจากการนำเอาความรู้ด้านสรีระวิทยาของมนุษย์มาดัดแปลงเพื่ออธิบายระบบอวัยวะและระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์อัลฟา เบต้า และโอเมก้า นอกจากนี้ยังมีผู้จินตนาการไปจนถึงระดับพันธุศาสตร์ โดยผู้วิจัยจะทำการสรุปแนวคิดเหล่านี้โดยเริ่มจากสรีระวิทยาก่อน แล้วจะกล่าวถึงแนวคิดเรื่องพันธุศาสตร์กับจักรวาลของโอเมก้าตามลำดับ

(1) สรีระวิทยามนุษย์ในจักรวาลของโอเมก้า

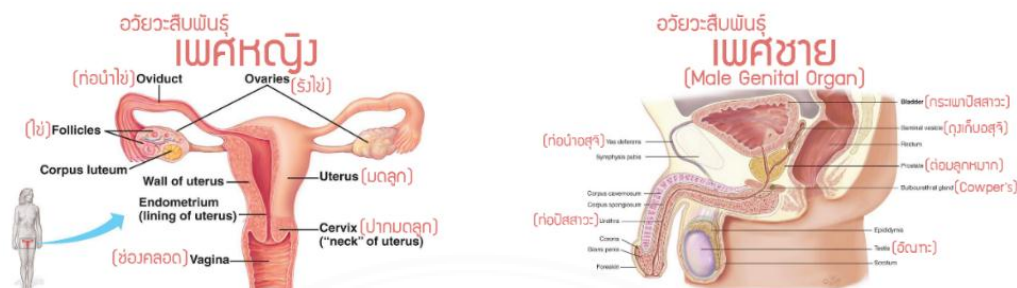
ตามหลักกายวิภาคศาสตร์และสรีระวิทยาโดยทั่วไปแล้วจะมีการแบ่งมนุษย์ออกเป็นสองเพศ ได้แก่ เพศหญิง และเพศชาย ซึ่งมนุษย์ทั้งสองเพศจะมีลักษณะโครงสร้างร่างกาย และอวัยวะสืบพันธุ์ที่แตกต่างกันออกไป ในที่นี้ผู้วิจัยจะขออธิบายในส่วนของมนุษย์เพศหญิงและมนุษย์เพศชายก่อน

มนุษย์เพศหญิงจะมีรังไข่ ท่อนำไข่ และมดลูกเป็นอวัยวะที่สำคัญในระบบสืบพันธุ์ และจะมีรอบการเจริญเติบโตของไข่ และการเตรียมความพร้อมมดลูกสำหรับการตั้งครรภ์ประมาณ 28 วันโดยเฉลี่ย เมื่อเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์รังไข่จะเริ่มทำการผลิตเซลล์สืบพันธุ์หรือไข่ขึ้นมาเพื่อรอการปฏิสนธิที่บริเวณท่อนำไข่ ส่วนในโพรงมดลูกจะมีการเตรียมความพร้อมเยื่อบุให้หนาขึ้นเพื่อรองรับการฝังตัวของตัวอ่อน ในกรณีที่มิได้รับการปฏิสนธิไข่ที่สุกแล้วนั้นก็จะมีผลออกไป ส่วนเยื่อบุโพรงมดลูกก็จะหลุดลอกและถูกขับออกมากลายเป็นประจำเดือน

ส่วนในมนุษย์เพศชายนั้นจะมีอวัยวะที่สำคัญในระบบสืบพันธุ์ก็คืออัณฑะ ซึ่งจะทำหน้าที่สร้างเซลล์สืบพันธุ์เช่นเดียวกับรังไข่ของมนุษย์เพศหญิง โดยเซลล์สืบพันธุ์ของเพศชายก็คือเซลล์อสุจิ เมื่อสร้างเสร็จแล้วจะมีการลำเลียงส่วนหนึ่งไปเก็บไว้ที่ถุงเก็บอสุจิเพื่อรอการหลั่งออกมา นอกจากนี้มนุษย์เพศชายยังมีต่อมลูกหมากทำหน้าที่สร้างของเหลวเพื่อช่วยในการหล่อเลี้ยงตัวอสุจิ

ภาพที่ 2.1

ระบบอวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิงและเพศชาย

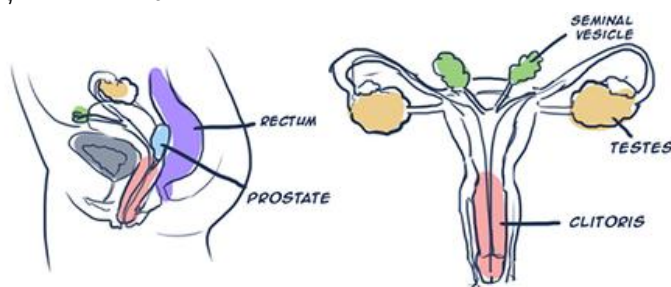
จาก <http://www.idoctorhouse.com>

ตามหลักวิทยาศาสตร์ด้านสรีระวิทยาที่อธิบายไปในข้างต้น ได้ถูกนำมาดัดแปลงไปอีกหลายรูปแบบเพื่อใช้อธิบายถึงร่างกายมนุษย์ในจักรวาลของโอเมก้า โดยสาเหตุที่มีความหลากหลายเพราะในแฟนฟิกและนวนิยายแนวจักรวาลอื่นที่ใช้ฉากแบบจักรวาลของโอเมก้าแต่ละเรื่องอาจมีการวางกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการตั้งครรภ์เอาไว้แตกต่างกัน บางเรื่องตัวละครที่เป็นอัลฟ่าจะไม่สามารถตั้งครรภ์ได้เลยไม่ว่าจะมีรูปร่างลักษณะสรีระภายนอกเป็นชายหรือหญิง แต่บางเรื่องตัวละครที่เป็นอัลฟ่าหญิงยังสามารถถูกทำให้ตั้งครรภ์ได้อยู่เช่นเดียวกันกับตัวละครโอเมก้าชายในบางเรื่องที่จะไม่สามารถทำให้ใครตั้งครรภ์ได้ แต่บางเรื่องโอเมก้าชายก็ยังคงมีเซลล์สืบพันธุ์ของเพศชายและยังสามารถทำให้ตัวละครอื่นตั้งครรภ์ได้ ซึ่งตัวละครเหล่านี้จะมีลักษณะสองเพศอยู่ภายในตัว

อย่างไรก็ตามโดยส่วนใหญ่แล้วการแบ่งตัวละครเป็นอัลฟ่า เบต้า และโอเมก้าในแฟนฟิก และนวนิยายแนวดังกล่าวมักยึดตามอวัยวะและระบบสืบพันธุ์ภายใน คือตัวละครอัลฟ่าที่พบส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงจึงมักมีอวัยวะในระบบสืบพันธุ์ภายในเหมือนกับมนุษย์เพศชายทุกประการ เพียงแต่อาจจะมีการจัดวางอยู่ในตำแหน่งที่แตกต่างกัน ดังภาพ

ภาพที่ 2.2

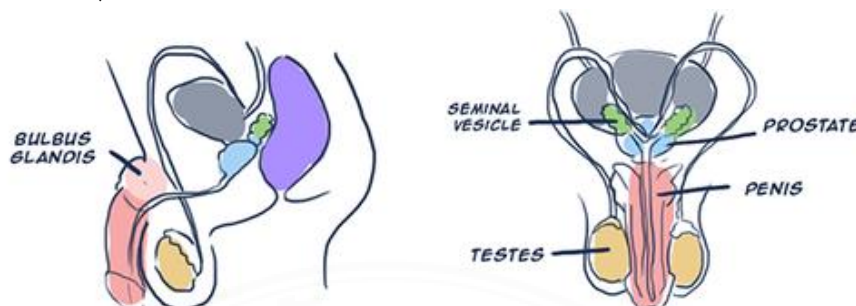
ระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของอัลฟ่าหญิง

จาก <https://askbetaboys.tumblr.com>

ภาพที่ 2.3

ระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของอัลฟ่าชาย

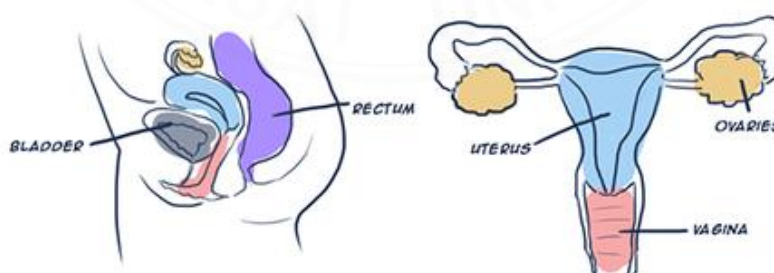
จาก <https://askbetaboys.tumblr.com>

จากแผนภาพจะเห็นได้ว่าระบบสืบพันธุ์และอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการสืบพันธุ์ของอัลฟ่าหญิงจะถูกดัดแปลงมาจากโครงสร้างระบบสืบพันธุ์ในมนุษย์เพศชาย กล่าวคือ บริเวณที่ควรจะเป็นรังไข่ได้ถูกปรับให้กลายเป็นอัณฑะ ทั้งยังมีต่อมลูกหมากและถุงเก็บอสุจิเพิ่มขึ้นมาในบริเวณด้านหลังและเหนือโพรงมดลูกขึ้นไป ส่วนอัลฟ่าชายก็จะมีลักษณะคล้าย ๆ กับมนุษย์ผู้ชายปกติ แต่จะมีต่อมกระเปาะที่บริเวณโคนขององคชาติที่จะขยายตัวขึ้นขณะที่เพศสัมพันธ์ทำให้เกิดการล่อ หรือ knotting ดังที่เคยอธิบายไว้

ในส่วนของโอเมก้าไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชายก็จะมีอวัยวะในระบบสืบพันธุ์ภายในเหมือนกับมนุษย์เพศหญิงทุกประการ สามารถอธิบายได้โดยแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 2.4

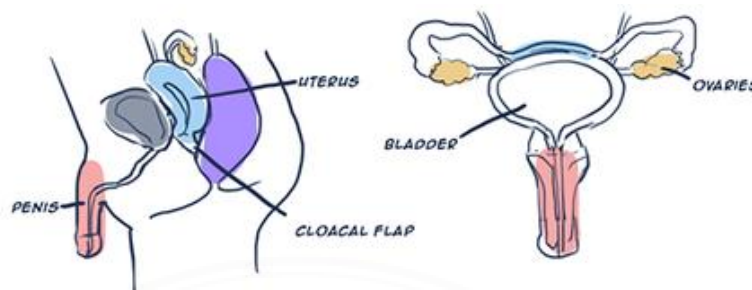
ระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของโอเมก้าหญิง

จาก <https://askbetaboys.tumblr.com>

ภาพที่ 2.5

ระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของโอเมก้าชาย

จาก <https://askbetaboys.tumblr.com>

จากภาพจะเห็นได้ว่าโอเมก้าหญิงจะมีอวัยวะสืบพันธุ์ภายในเหมือนกับมนุษย์ผู้หญิงปกติทุกประการ แต่จะมีขนาดของรังไข่ที่ใหญ่กว่า ส่วนโอเมก้าชายจะสังเกตเห็นได้ว่ายังมีองคชาติอยู่แต่จะไม่มีอณฑะ ภายในมีรังไข่และมดลูกสำหรับสร้างเซลล์สืบพันธุ์และรองรับการตั้งครรภ์

จากความพยายามที่จะสร้างแผนภาพและคำอธิบายดังกล่าวทำให้แฟนฟิก และนวนิยายแนวจักรวาลอื่นที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้าดูมีความกำกวมระหว่างความเป็นนวนิยายแฟนตาซีกับบันเทิงคดีวิทยาศาสตร์ มีเพียงเท่านั้นกลุ่มผู้เขียนแฟนฟิกและนวนิยายแนวนี้นี้ยังมีความพยายามจะอธิบายเกี่ยวกับโครโมโซมเพศของตัวละครทั้ง 3 กลุ่มในเชิงพันธุศาสตร์ โดยผู้วิจัยจะขอลำถึงรายละเอียดในหัวข้อถัดไป

(2) แนวคิดพันธุศาสตร์กับจักรวาลของโอเมก้า

โดยทั่วไปแล้วมนุษย์เราจะมีโครโมโซมหรือสารพันธุกรรมทั้งหมด 23 คู่ ซึ่งโครโมโซมคู่ที่ 1-22 จะเป็นตัวกำหนดและถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมต่าง ๆ ในร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นสีผม สีตา การมีหรือไม่มีลักยิ้ม ฯลฯ ส่วนโครโมโซมคู่ที่ 23 เรียกว่า โครโมโซมเพศ โดยในเพศหญิงจะมีโครโมโซมเพศเป็น XX และเพศชายเป็น XY สำหรับจักรวาลของโอเมก้า โครโมโซมคู่ที่ 23 หรือโครโมโซมเพศนั้นจะสามารถบ่งบอกได้เพียงแค่ลักษณะภายนอกที่ปรากฏออกมาเท่านั้น ตัวละครที่อยู่ในโลกหรือจักรวาลดังกล่าวจึงต้องมีโครโมโซมอีกคู่ ที่จะสามารถบ่งบอกถึงสถานะเจริญพันธุ์ได้ ซึ่งก็คือโครโมโซมอัลฟา เบต้า และโอเมก้า โดยโครโมโซมทั้ง 3 ตัวนี้สามารถเขียนแทนได้ด้วยอักษร A B และ O จากนั้นก็ได้มีผู้คิดค้นทฤษฎีเกี่ยวกับพันธุศาสตร์ในจักรวาลของโอเมก้าขึ้นมาเพื่อแบ่งปันกันในกลุ่มนักเขียนนักอ่านแฟนฟิกและนวนิยายแนวนี้นี้ค่อนข้างหลากหลาย สาเหตุที่ทำให้เกิดทฤษฎีขึ้นมาเป็นหลาย ๆ รูปแบบ ส่วนหนึ่งก็อาจเป็นผลอันเนื่องมาจากจินตนาการที่แตกต่างกัน โดยหลักพันธุศาสตร์ที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้จะมีส่วนช่วยให้สามารถคำนวณโอกาสในการเกิดเป็นอัลฟา เบต้า

และโอเมก้าได้จากสิ่งที่เรียกว่า จีโนไทป์ (genotype) หมายถึง ลักษณะของยีนที่อยู่ภายในโครโมโซม ซึ่งจะแบ่งออกเป็นยีนเด่น และยีนด้อย ดังตัวอย่างในบทความชื่อ Omegaverse Genetics ของ Azriona (2013) กล่าวถึงแนวคิดพันธุศาสตร์จักรวาลของโอเมก้าที่กำหนดให้มียีนของอัลฟา (A) และโอเมก้า (O) เป็นยีนเด่น ส่วนเบต้า (B) เป็นยีนด้อย ได้อธิบายถึงรูปแบบจีโนไทป์ของกลุ่มคนทั้ง 3 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

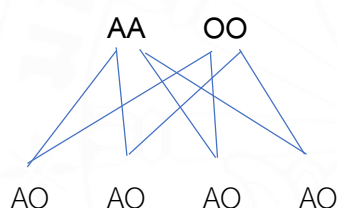
อัลฟา มีความเป็นไปได้ 2 แบบ ได้แก่ AA และ AB

เบต้า มีความเป็นไปได้ 2 แบบ ได้แก่ AO และ BO

และ โอเมก้า มีความเป็นไปได้ 2 แบบ ได้แก่ OO และ OB

จากรูปแบบจีโนไทป์ดังกล่าว หากต้องการทราบว่าลูกที่เกิดจากการจับคู่ระหว่างอัลฟากับโอเมก้าจะมีโอกาสเกิดเป็นเพศใดได้บ้าง สามารถหาได้จาก 4 แผนภาพดังต่อไปนี้

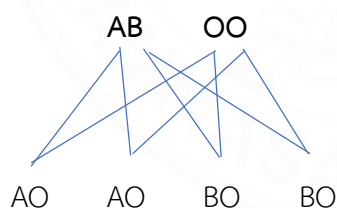
คู่อัลฟาแท้ (AA) กับ โอเมก้าแท้ (OO)

AO เบต้า AO เบต้า
AO เบต้า AO เบต้า

มีโอกาส 100 เปอร์เซ็นต์ ที่จะมียีนเป็นเบต้า

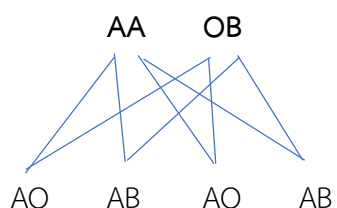
คู่อัลฟาที่มียีนเบต้า (AB) กับ โอเมก้าแท้ (OO)

AO เบต้า AO เบต้า
BO โอเมก้า BO โอเมก้า

มีโอกาส 50% ที่จะเป็น เบต้า
และอีก 50% เป็น โอเมก้า

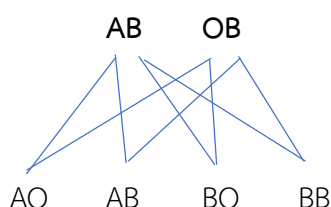
คู่อัลฟาแท้ (AA) กับ โอเมก้าที่มียีนเบต้า (OB)

AO เบต้า AB อัลฟา
AO เบต้า AB อัลฟา

มีโอกาส 50% ที่จะเป็น เบต้า
และอีก 50% เป็น อัลฟา

คู่อัลฟาที่มียืนเบต้า (AB) กับ โอเมก้าที่มียืนเบต้า (OB)

AO เบต้า AB อัลฟา

BO โอเมก้า BB เบต้า

มีโอกาส 50% ที่จะยืน เบต้า

25% เป็น อัลฟา และอีก 25% เป็น โอเมก้า

จากแผนภาพทั้งหมดสามารถคำนวณผลสรุปได้ว่าหากอัลฟาจับคู่กับ โอเมก้า ไม่ว่าจะกรณีใดก็ตาม ลูกที่เกิดมาจะมีโอกาสสูงถึง 62.5 เปอร์เซ็นต์ที่จะยืนเบต้า และมีโอกาสที่จะเป็นอัลฟาหรือโอเมก้าได้เพียงละ 18.75 เปอร์เซ็นต์ ในกรณีการจับคู่ของเพศอื่น ๆ ก็สามารถคิดคำนวณหาได้ด้วยวิธีการเดียวกัน

ในบทความชื่อ Omegaverse Genetics - One Theory ของ เดียน่า วิลเลียมส์ (Diana Williams) (2015) ยังได้มีการอธิบายจีโนไทป์ในรูปแบบที่แตกต่างออกไปอีกหลายรูปแบบ นอกจากนี้ยังได้มีการจำแนกความหลากหลายในจักรวาลของโอเมก้าอันมีความเกี่ยวข้องกับหลักพันธุศาสตร์ เช่น บางจักรวาลผู้เขียนอาจมีการกำหนดให้ประชากรหลักมีแต่พวกอัลฟาและโอเมก้า ในขณะที่บางจักรวาลมีประชากรที่เป็นเบต้ามากที่สุด และในบางจักรวาลผู้เขียนอาจกำหนดให้ประชากรโอเมก้ามีน้อยกว่าเพศอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งยังมีกรณีที่จักรวาลของบางเรื่องกำหนดให้ตัวละครเบต้าส่วนหนึ่งเป็นหมัน หรือมีลูกยาก ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ทำให้ต้องมีวิธีการเขียนแผนภาพจีโนไทป์ในหลาย ๆ รูปแบบที่ต่างกันไป และผู้เขียนบทความก็ได้เสนอแผนภาพที่แสดงถึงความเป็นไปได้ทั้งหมดตามหลักพันธุศาสตร์ในจักรวาลของโอเมก้าที่มีเงื่อนไขต่าง ๆ กันออกมาถึง 5 แบบ พร้อมทั้งคำนวณเป็นโครงสร้างของประชากรแนบเอาไว้ แสดงให้เห็นถึงความพยายามของผู้เขียนที่จะเสาะแสวงหาและสร้างชุดคำอธิบายที่มีความเป็นวิทยาศาสตร์ขึ้นมาเพื่อรองรับจินตนาการอันไร้ขอบเขต โดยรับรู้ร่วมกันในฐานะวิทยาศาสตร์เทียม แฟนฟิก และนวนิยายแนวจักรวาลอื่นที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้าจึงอาจมีความคาบเกี่ยวในการที่จะเป็นบันเทิงคดีวิทยาศาสตร์ด้วย

จากตัวบทที่ผู้วิจัยเลือกมาทำการศึกษาซึ่งเป็นนวนิยายแนวจักรวาลอื่นที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้า มีทั้งความเหมือนและความแตกต่างหลากหลายขึ้นอยู่กับจินตนาการของผู้เขียนแต่ละคนที่จะสามารถทำการต่อยอดออกไปจากพื้นฐานแนวคิดเกี่ยวกับจักรวาลของ

โอเมก้าที่มีอยู่ โดยทุกเรื่องได้มีการปรากฏของลักษณะอันถือได้ว่าองค์ประกอบหลักที่มักพบในจักรวาลของโอเมก้า แสดงให้เห็นความมีพื้นฐานที่เหมือน ๆ กัน

2.1.1.5 จักรวาลของโอเมก้ากับความนิยมในประเทศไทย

ดังที่ได้กล่าวเอาไว้ว่าจักรวาลของโอเมก้าได้มีการปรากฏขึ้นครั้งแรกในกลุ่มแฟนคลับของภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์เรื่อง Supernatural ก่อนที่จะแพร่กระจายออกไปยังกลุ่มแฟนคลับของเรื่องอื่นๆ จากฝั่งตะวันตกเข้ามาสู่เอเชีย แล้วก็เข้ามาถึงประเทศไทย จากการสำรวจบนเว็บไซต์ Dek-D.com ผู้ให้บริการเผยแพร่นวนิยายออนไลน์ยอดนิยมที่ก่อตั้งมาแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ผู้วิจัยได้พบว่าจักรวาลโอเมก้า หรือที่เรียกทับศัพท์กันในภาษาอังกฤษว่า Omegaverse เริ่มปรากฏขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2559 ทั้งในรูปแบบของแฟนฟิกและนวนิยาย ก่อนจะได้รับ ความสนใจอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีนักเขียนจำนวนมากพยายามที่จะเข้ามาหาข้อมูล ศึกษา รูปแบบ และผลงานแนวนี้ขึ้นมา เริ่มมีการแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับจักรวาลโอเมก้ามากขึ้นทั้งในส่วนของผู้เขียนและผู้อ่าน เกิดเป็นบทสนทนาจำนวนมากในสังคมออนไลน์ จนกระทั่ง พ.ศ. 2560 สำนักพิมพ์รักคุณได้จัดพิมพ์นวนิยายเรื่อง *Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ* ของ หนูแดง ขึ้น ตามด้วยสำนักพิมพ์อื่น ๆ ที่เริ่มมองเห็นว่านวนิยายที่ใช้รูปแบบดังกล่าวได้รับความนิยม และมีความสามารถในการทำรายได้ นอกเหนือจากนี้ยังนักเขียนที่พยายามจะออกแบบจักรวาลของเมก้าในบริบทแบบไทย ๆ โดยเฉพาะแบบย้อนยุคถือเป็นการเพิ่มความหลากหลายให้กับนวนิยายที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้า

อย่างไรก็ตามในช่วงต้นเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2564 ยังมีปรากฏการณ์บางอย่างเกิดขึ้น คือการที่มีนักเขียนนวนิยายออนไลน์แนวพีเรียดที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้าออกมาประกาศห้ามมิให้ผู้ใดลอกเลียนแบบการใช้คำศัพท์เฉพาะในนวนิยายแนวดังกล่าวที่ตนเองได้ดัดแปลงมาให้เหมาะสมกับบริบทของไทย เช่น อัลฟ่า ใช้คำว่า “ผู้นำ” โอเมก้า ใช้คำว่า “แม่เรือน” เบต้า ใช้คำว่า “พลเรือน” เป็นต้น โดยถือว่าการใช้คำเหล่านั้นในนวนิยายแนวพีเรียดย้อนยุคที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้าดังกล่าวเป็นลิขสิทธิ์ของตนเอง ทำให้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์เป็นอย่างมากในสังคมออนไลน์ทั้งเฟซบุ๊กและทวิตเตอร์ ภายหลังจากที่นักเขียนคนดังกล่าวจึงได้ออกมาอธิบายเพิ่มเติมว่าตนมิได้มีเจตนาที่จะห้ามใช้คำเหล่านั้นอย่างเด็ดขาด เพียงแต่ห้ามมิให้ใช้ร่วมกันเป็นชุดเท่านั้น จากปรากฏการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความนิยมในการใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้าร่วมกับฉากย้อนยุคในนวนิยายไทยที่กำลังค่อย ๆ เป็นกระแสและมีผู้ผลิตซ้ำมากขึ้น อย่างไรก็ตามการที่ผู้เขียนพยายามจะอ้างความเป็นต้นฉบับอาจจะยังไม่ค่อยสมเหตุสมผล เนื่องจากการใช้ชุดคำเรียกดังกล่าวเป็นเพียงเปลือกนอกที่ห่อหุ้มความเป็นอัลฟ่า เบต้า และโอเมก้าเอาไว้เท่านั้น ท้ายที่สุดแล้วรายละเอียดต่าง ๆ ก็ยังคงเหมือนกัน โดยผู้วิจัยมองว่าการดัดแปลงในลักษณะดังกล่าวอาจทำให้นวนิยายที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้าในประเทศไทยมีความหลากหลายและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

เช่นเดียวกับการดัดแปลงในลักษณะอื่น อาทิ การนำเอาจักรวาลของโอเมก้าไปผนวกรวมเข้ากับจักรวาลอื่น ๆ หรือการกลายพันธุ์ในลักษณะต่าง ๆ เป็นต้น อีกทั้งความแตกต่างหลากหลายเหล่านี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นที่นิยม รวมไปถึงการมีพลวัตของจักรวาลของโอเมก้าที่ยังคงไม่หยุดนิ่งภายใต้บริบทของไทย

2.1.2 แนวคิดหลังมนุษยนิยม

แนวคิดหลังมนุษยนิยม (posthumanism) เป็นแนวคิดที่ตั้งคำถาม และท้าทายต่อการยึดถือเอามนุษย์เป็นศูนย์กลาง โดยหันมาให้ความสำคัญกับสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ เช่น สัตว์ พืช วัตถุ และหุ่นยนต์ แนวคิดนี้ได้ถูกกล่าวถึงในบริบทที่เป็นหัวข้อสำคัญที่แวดวงวิชาการได้หันเหความสนใจออกจากฐานคิดเดิมที่มองมนุษย์เป็นศูนย์กลางโดยแยกขาดจากสิ่งอื่น และได้ได้กลับวิธีคิดดังกล่าวด้วยการตั้งมนุษย์กลับสู่โลก สลายเส้นแบ่งระหว่างมนุษย์กับสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ มองว่าโลกประกอบด้วยผู้กระทำอันหลากหลายที่มีส่วนสร้างโลกมาด้วยกัน เดิมทีคำว่า “หลังมนุษยนิยม” นั้นมีนัยถึงการเชื่อมโยงมนุษย์เข้ากับเทคโนโลยี ก่อนที่ถ้อยคำดังกล่าวจะถูกใช้ในความหมายที่กว้างขึ้น โดยมีความเกี่ยวข้องกับแนวคิดที่ทำทลายการสถาปนาตัวตนมนุษย์ให้อยู่เหนือกว่าสิ่งอื่น คำว่า “หลังมนุษยนิยม” จึงขยายไปสู่แนวคิดที่ใกล้เคียงต่าง ๆ เช่น สัตวศึกษา และพืชศึกษา (มิ่ง ปัญหา, 2562, น. 446-447) ในทางมานุษยวิทยาก็มีแนวทางการศึกษาที่เรียกว่า “มานุษยวิทยาพหุมนุษย์” (posthuman anthropology) ซึ่งแสดงความสนใจต่อแนวคิดหลังมนุษยนิยมโดยใช้คำว่า “คติพหุมนุษย์” ในความหมายเดียวกัน

แนวคิดหลังมนุษยนิยมมีประเด็นศึกษาที่ค่อนข้างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นประเด็นในเรื่องของหุ่นยนต์ ไซบอร์ก และทฤษฎีไซเบอร์เนติกส์ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ พืช และพหุสายพันธุ์ ประเด็นเรื่องวัตถุกับบทบาท และประเด็นที่ว่าด้วยยุคสมัยทางธรณีวิทยาที่เรียกว่า “มนุษย์สมัย” (anthropocene) ในประเด็นต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมานี้มีประเด็นหนึ่งที่ค่อนข้างน่าสนใจและเกี่ยวข้องกับจินตนาการในการสร้างแบบจักรวาลโอเมก้าที่ประกอบไปด้วยมนุษย์ และมีสิ่งมีชีวิตหลากหลายสายพันธุ์อาศัยอยู่ร่วมกัน คือประเด็นเรื่องของสัตว์ พืช และพหุสายพันธุ์

จากแนวคิดเรื่อง สหายข้ามสายพันธุ์ (Companion Species) ของ ดอนนา ฮาราเวย์ (Donna Haraway) ที่ท้าทายการแบ่งแยกธรรมชาติกับวัฒนธรรมออกจากกัน ซึ่งวิธีคิดดังกล่าวเป็นที่มาของการแบ่งแยกมนุษย์ออกจากสัตว์ ฮาราเวย์ใช้แนวคิดนี้เพื่อแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ที่ดำรงอยู่ร่วมกัน และได้อธิบายนัยสู่ประการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่องดังกล่าว คือ 1) นัยเกี่ยวกับประวัติศาสตร์วิวัฒนาการตามแบบของ ชาร์ลส์ ดาร์วิน (Charles Darwin) ที่ไม่ได้กำหนดขอบเขตของสายพันธุ์ (species) เอาไว้อย่างตายตัว 2) นัยทางปรัชญาแบบโทมัส อะไควนัส (Thomas Aquinas) และนักปรัชญากลุ่มอริสโตเติล

(Aristotle) ที่มองว่าสายพันธุ์เป็นเพียงประเภททางปรัชญาที่ใช้ระบุความแตกต่างเท่านั้น 3) นัยที่มองว่าสายพันธุ์เป็นทั้งสัญลักษณ์และเนื้อหนังมังสา และ 4) นัยทางวัฒนธรรมชาติ ที่มองว่าสหายข้ามสายพันธุ์ต่างก็ร่วมเผชิญหน้ากับประวัติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่าง ๆ ทำให้มีความพัวพันกันอย่างซับซ้อน ไม่สามารถแยกขาดออกจากกันได้ (Haraway, 2003, P.16 อ้างถึงใน มิ่ง ปัญหา, 2562, น. 455) นอกจากนี้ฮาร์เวย์ยังเสนอว่าความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งอื่นมีความสำคัญในฐานะการสร้างมนุษย์และสิ่งอื่นไปพร้อม ๆ กัน “ภาวะการเป็น” ของสิ่งต่าง ๆ ไม่ใช่สิ่งที่ดำรงอยู่ก่อนการสัมพันธ์กัน ภาวะการเป็นของมนุษย์จึงไม่ได้ดำรงอยู่และเปลี่ยนแปลงกลายเป็นสิ่งต่าง ๆ อย่างโดดเดี่ยว (becoming) แต่เป็นการดำรงอยู่และเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับสิ่งอื่น (becoming with) ในโลกหลากหลายสายพันธุ์ (พนา กันธา, 2564, น. 107)

ในบทความเรื่อง “หลากหลายสายพันธุ์นิพนธ์ : วิธีวิทยาเกี่ยวกับโลกหลากหลายสายพันธุ์” ก็ได้พยายามที่จะอธิบายให้เห็นถึงความเกี่ยวพันอย่างซับซ้อนระหว่างมนุษย์กับสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ มีการกล่าวถึงข้อเสนอของ จอห์น ฮาร์ติแกน (John Hartigan) ผู้เขียนหนังสือ *Aesop's Anthropology: A Multispecies Approach* ที่แสดงให้เห็นการวิพากษ์ฐานคิดแบบยึดมนุษย์เป็นศูนย์กลางว่า “ความเป็นสังคมหรือวัฒนธรรมเริ่มต้นจากสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ วัฒนธรรมคือสิ่งที่มนุษย์เรียนรู้จากสายพันธุ์อื่น ฉะนั้น วัฒนธรรมจึงไม่ใช่คุณสมบัติเฉพาะที่แยกมนุษย์ออกจากสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์” (Hartigan, 2014 อ้างถึงใน พนา กันธา, 2564, น. 97) และยังกล่าวถึงโมทัศน์ว่าด้วยวิวัฒนาการในแง่มุมที่ว่าวิวัฒนาการคือความบังเอิญที่สภาพแวดล้อมและองค์ประกอบต่าง ๆ มาบรรจบกันแบบไม่สามารถคาดเดาได้ เป็นกระบวนการที่ดำเนินอย่างต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด และมนุษย์ก็ไม่ใช่จุดสูงสุดของวิวัฒนาการ แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ไม่ได้เป็นต้นแบบที่มีความเหนือกว่าสายพันธุ์อื่น อีกทั้งการวิวัฒนาการก็ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างโดดเดี่ยวโดยไม่ได้สัมพันธ์กับสิ่งอื่นแต่อย่างใด หากเป็นการวิวัฒนาการร่วม (co-evolution) มนุษย์กับสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์จึงไม่ใช่สิ่งที่แยกขาดออกจากกันได้ และต่างฝ่ายต่างก็ล้วนแล้วแต่สร้างผลกระทบซึ่งกันและกันอยู่เสมอ (เรื่องเดียวกัน, น. 102) นอกเหนือจากนี้ในบทความยังแสดงให้เห็นการวิพากษ์สิ่งที่เรียกว่า “ทวิภาวะ” หรือการแบ่งขั้วสิ่งต่าง ๆ โดยเฉพาะธรรมชาติกับมนุษย์หรือวัฒนธรรม มีการเสนอตัวอย่างการศึกษาด้านหลากหลายสายพันธุ์นิพนธ์ซึ่งเป็นการทางมานุษยวิทยาที่เป็นการเล่าเรื่องเพื่อชี้ให้เห็นความพัวพันของผู้กระทำหลากหลายสายพันธุ์ที่ส่งผลกระทบและได้รับผลกระทบจากการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

การสร้างโลกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้ามีพื้นฐานที่เชื่อมโยงกับแนวคิดดังกล่าวอย่างเห็นได้ชัด ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการอยู่ร่วมกันของสิ่งมีชีวิตต่างสายพันธุ์ หรือการกล่าวถึงตัวละครที่มีลักษณะก้ำกึ่งอยู่ระหว่างความเป็นมนุษย์กับความเป็นสัตว์ แสดงให้เห็นถึง “ภาวะพินมนุษย์” และจินตนาการเกี่ยวกับโลกอื่นที่ไม่ใช่โลกของมนุษย์อีกต่อไป และในทุกเรื่องยังมี

การกล่าวถึงสัญชาตญาณทางเพศที่ก้าวข้ามข้อจำกัดทางวัฒนธรรมแบบโลกสมัยใหม่ ก่อให้เกิดเป็นข้อถกเถียงตามมาอีกมากมาย ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าแนวคิดดังกล่าวจะช่วยให้สามารถวิเคราะห์นวนิยายแนวนีได้ในแง่มุมที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยในงานวิจัยครั้งนี้จะเลือกใช้คำว่า “พันมนุษย์” เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของโลกและผู้คนที่มีความก้าวพ้นไปจากความเป็นมนุษย์ในจักรวาลโอเมก้า

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มดังต่อไปนี้

2.2.1 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแฟนฟิก และนวนิยายออนไลน์ของไทย

2.2.2 งานศึกษาแฟนฟิกที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้า

2.2.3 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมแนวดีสโทเปีย

2.2.4 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับตัวละครที่ไม่ใช่มนุษย์ในวรรณกรรมร่วมสมัย

โดยมีรายละเอียดที่จะขอล่าถึงตามลำดับดังต่อไปนี้

2.2.1 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาแฟนฟิก และนวนิยายออนไลน์ของไทย

เนื่องจากนวนิยายแนวจักรวาลอื่นที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาถือเป็นรูปแบบทางวรรณกรรมที่พัฒนาขึ้นมาจากวัฒนธรรมการเขียนแฟนฟิกและนวนิยายออนไลน์ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในกลุ่มนี้เพื่อให้เห็นถึงพัฒนาการของการศึกษาแฟนฟิกและนวนิยายออนไลน์ของไทย

เริ่มตั้งแต่ นัทธนี ประสานนาม (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง *ภาพฝันของเทพของเทพบุตรตะวันออก: นิยายทงบังชินกิโดยนักเขียน YAOTI ของไทย* กล่าวถึงลักษณะองค์ประกอบทางวรรณกรรมของนิยายทงบังชินกิ ซึ่งถือเป็นบันเทิงคดีของแฟนคลับ (Fan Fiction) ในกลุ่มผู้ที่ชื่นชอบวงนักร้องชาย (boy band) ของเกาหลีใต้ ที่มีชื่อว่า “ทงบังชินกิ” โดยส่วนใหญ่จะว่าด้วยเรื่องความสัมพันธ์ของสมาชิกทั้งเรื่องที่ยังอิงอยู่กับชีวิตจริง และเรื่องที่สมมติขึ้นมา นอกเหนือจากนี้วรรณกรรมในกลุ่มดังกล่าวยังมักเสนอความสัมพันธ์แบบรักเพศเดียวกัน เนื่องจากการผสมผสานกันระหว่างบันเทิงคดีของแฟนคลับกับวัฒนธรรมย่อย (subculture) ของผู้หญิงที่ชื่นชอบความสัมพันธ์แบบชายรักชาย ผลการศึกษาพบว่าวรรณกรรมกลุ่มนี้มีโครงเรื่องแสดงให้เห็นถึงการเดินทางของความรัก และมักจะกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์เป็นองค์ประกอบสำคัญของโครงเรื่องทั้งที่ใช้ในการยืนยันความรัก และเป็นเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับการแก้แค้น ในส่วนของตัวละครในวรรณกรรมกลุ่มนี้ก็จะมีการแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ตามบทบาทของการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ Seme

หมายถึง ฝ่ายรุก และ Uke หมายถึง ฝ่ายรับ โดยมีการบรรยายตัวละครผ่านขอบการจ้องมองของผู้ชาย (Male gaze) ที่เคยใช้จ้องมองผู้หญิง โดยส่วนใหญ่ Uke จะถูกทำให้เป็นวัตถุแห่งการจ้องมอง (object of gaze) ส่วนฉากที่ปรากฏในเรื่องไม่ว่าจะเป็นบ้าน สถานศึกษา โรงพยาบาล ร้านอาหาร สถานบันเทิง หรือสถานที่ท่องเที่ยวแล้วแต่มีบทบาทเป็นพื้นที่ของการแสดงความรู้สึกและแสดงความรัก ตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีเส้นแบ่งว่าเป็นพื้นที่ส่วนตัวหรือพื้นที่สาธารณะ

จากการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านิยายทงบังชินก็มีลักษณะบางประการของวรรณกรรมหลังสมัยใหม่ คือมีลักษณะเป็น สหบท (intertextuality) ที่เกิดขึ้นจากการผสมผสานกันระหว่างวรรณกรรมหลายประเภท เช่น การ์ตูน Boy's Love นวนิยายรัก วรรณกรรมกามวิสัย ละครชุดของเกาหลี ฯลฯ โดยบทความดังกล่าวถือเป็นตัวอย่างการศึกษาขององค์ประกอบเพื่อให้เห็นลักษณะเฉพาะของงานเขียนประเภทแฟนฟิกในยุครุ่นแรก ๆ ของไทย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นวรรณกรรมออนไลน์ที่สร้างและเสพกันในกลุ่มแฟนคลับ

ต่อมา รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ (2560) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของวรรณกรรมร่วมสมัย และได้เรียบเรียงออกมาเป็นหนังสือชื่อ *อ่านวรรณกรรม Gen Z* โดยในหนังสือเล่มดังกล่าวจะเป็นการรวบรวมบทความวิชาการที่ว่าด้วยความเปลี่ยนแปลงของวรรณกรรม การรับ การเสพ และการบริโภคงานศิลปะ มีการกล่าวถึงปรากฏการณ์ต่าง ๆ ในแวดวงวรรณกรรมปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นแฟนฟิก หรือวรรณกรรมออนไลน์ โดยมีการตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับเอาไว้ว่านักเขียนนิยายออนไลน์ส่วนใหญ่มักเป็นเด็กและเยาวชนที่มีความชื่นชอบหรือประทับใจในสื่อภาพยนตร์ หนังสือ หรือการ์ตูนชื่อดังบางเรื่อง จึงได้ทำการลอกเลียนแบบออกมาทำให้มีเนื้อเรื่องค่อนข้างซ้ำ ขาดความสมจริง และอาจมีความผิดพลาดเรื่องข้อมูลได้ อย่างไรก็ตามนิยายออนไลน์ของไทยก็ได้มีการเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว จนได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของกระแสนิยมสำหรับคนรุ่นใหม่ นอกเหนือจากนี้ยังมีการกล่าวถึงแฟนฟิกขึ้นว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของวรรณกรรมออนไลน์ที่มีความน่าสนใจ ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเขียนออกมาในแนวชายรักชาย หญิงรักหญิง โดยจำแนกออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ แฟนฟิคนักร่อน แฟนฟิกวรรณกรรมตะวันตก แฟนฟิกการ์ตูนญี่ปุ่น แฟนฟิคนวนิยายไทย และแฟนฟิกวรรณคดี รื่นฤทัยได้แสดงทัศนะต่องานเขียนประเภทนี้ว่าเป็นงานที่ละเมิดลิขสิทธิ์แต่กลับสร้างผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้มากมาย โดยเรื่องที่ได้รับคามนิยมสูงนักเขียนมีการอาจตัดสินใจพิมพ์จำหน่ายตามยอดการสั่งซื้อทางออนไลน์ เช่นเดียวกับนิยายวายที่แต่เดิมจะมีการพิมพ์จำหน่ายกันภายในแวดวงเฉพาะ ปัจจุบันมีความพยายามจะทำให้การซื้อขายแฟนฟิกเป็นอย่างถูกกฎหมายมากขึ้น โดย Amazon ได้มีการเริ่มขอลิขสิทธิ์จากนักเขียนเจ้าของผลงานต้นฉบับเพื่อให้แฟนฟิกสามารถนำเอาผลงานของตนมาใช้ในเชิงพาณิชย์ได้

นอกเหนือจากนี้ยังมีการตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับแฟนฟิกแนววายซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากกว่าแฟนฟิกทั่วไป โดยวิเคราะห์ทั้งในแง่สังคมที่ทั่วโลกให้การยอมรับกับคู่รักเพศเดียวกันมากขึ้น ในแง่ของวัยผู้สร้างและผู้เสพแฟนฟิกแนววายซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่นที่ฮอโมนต่าง ๆ ในร่างกายกำลังทำงานอย่างตื่นตัว ก่อเกิดเป็นจินตนาการทางเพศที่หลากหลายขึ้นมา ในแง่ของพื้นที่ก็ได้มีการอธิบายว่าอินเทอร์เน็ตเป็นทั้งพื้นที่ส่วนตัวและพื้นที่สาธารณะ กล่าวคือผู้เขียนสามารถใช้อินเทอร์เน็ตเผยแพร่ผลงานได้อย่างกว้างขวางในขณะเดียวกันก็ยังสามารถปกปิดความเป็นอัตลักษณ์และตัวตนที่แท้จริงของตนเองได้ จึงทำให้ผู้เขียนสามารถปลดปล่อยจินตนาการของตนเองออกมาได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องกังวลกับสถานะทางสังคม

อย่างไรก็ตามรีนฤทัยยังมองว่างานเขียนประเภทแฟนฟิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งแฟนฟิกแนววายอาจก่อให้เกิดผลเสียได้หลายประการ เนื่องจากเป็นงานเลียนแบบที่ขาดความคิดริเริ่ม ขาดสำนึกเรื่องสิทธิส่วนบุคคล และหมกมุ่นกับจินตนาการทางเพศมากเกินไป ทั้งยังมองว่าการเขียนแฟนฟิกถือเป็นการลดทอนคุณค่าของต้นฉบับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของแฟนฟิกวรรณคดีไทย ขณะที่ สิรินทร จิระกุล (2561) กลับมองว่าแฟนฟิกแนวดังกล่าวถือเป็นการดัดแปลงต้นฉบับวรรณคดีไทยให้เป็นวรรณกรรมประชานิยมที่มีบทบาทในการตอบโต้และต่อรองกับวัฒนธรรมชั้นสูง และระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม โดยได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง *แฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออิ: การดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็นวรรณกรรมประชานิยม* ขึ้น เพื่อชี้ให้เห็นถึงกลวิธีการสร้างสรรค์เริ่มจากการดัดแปลงโครงเรื่องของวรรณคดีไทย ไม่ว่าจะเป็นการดัดแปลงภายในเรื่องเดียวกัน การดัดแปลงข้ามเรื่อง หรือการผูกโครงเรื่องขึ้นมาใหม่ นอกจากนี้ยังมีการดัดแปลงตัวละครโดยอาจเป็นการปรับเปลี่ยนเพศวิถี หรือเปลี่ยนเพศสรีระไปเลยก็ได้ มีการปรับเปลี่ยนบทบาทจากตัวเอกในวรรณคดีกลายเป็นตัวประกอบในแฟนฟิก และในบางเรื่องก็ได้มีการสร้างสรรค์ตัวละครขึ้นมาใหม่ มีการสร้างฉากโดยจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือการใช้ฉากเดิมในวรรณคดีซึ่งเป็นฉากย้อนยุค กับการเปลี่ยนบริบทมาใช้ฉากในโลกปัจจุบัน นอกเหนือจากกลวิธีดังกล่าว สิรินทรได้มีการอธิบายเพิ่มเติมว่าแฟนฟิกวรรณคดีไทยนั้นถือเป็นวรรณกรรมประชานิยมที่ได้รับความนิยมได้รับความชอบจากคนจำนวนมาก แม้ผู้อ่านส่วนใหญ่จะเข้าถึงงานประเภทดังกล่าวได้จากความเป็นแฟนของสิ่งอื่น อย่างไรก็ตามผู้อ่านก็ยังคงมีความจดจำ และรับรู้ร่วมกันเกี่ยวกับวรรณคดีไทยซึ่งได้ถูกบรรจุให้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษา ยิ่งไปกว่านั้นแฟนฟิกวรรณคดีไทยแนวยาโออียังมีบทบาทในการตอบโต้และต่อรองกับวัฒนธรรมชั้นสูง โดยการนำเอาวรรณคดีมาดัดแปลงและนำเสนอความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายรักชายอย่างเปิดเผย ไม่ได้มีปกปิดความลามกอนาจารด้วยความละเมียดงดงามทางวรรณศิลป์แต่อย่างใด ทั้งยังเป็นการทำทลายอำนาจของผู้ชายในวรรณคดีผ่านการสร้างสรรค์ตัวละครชายให้มีบุคลิกอย่างผู้หญิงขัดกับภาพความเป็นชายในวรรณคดีต้นแบบที่จะต้องมีความเป็นนักรบที่เก่งกาจ หรือมีความเป็น

นักรักที่ข้าของเรื่องสตรี และในอีกแง่มุมหนึ่งแฟนฟิกแนวดังกล่าวยังมีบทบาทต่อรองกับระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมในฐานะที่เป็นวรรณกรรมซึ่งเผยแพร่อยู่บนอินเทอร์เน็ตเป็นหลัก อย่างไรก็ตามเมื่อได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นแฟนฟิกเรื่องนั้น ๆ ก็จะถูกดึงกลับเข้าสู่การผลิตและบริโภคแบบทุนนิยมที่ต้องซื้อเพื่ออ่าน แม้จะยังมีความยืดหยุ่นคือผู้เขียนสามารถเปิดเนื้อหาส่วนหนึ่งให้ผู้อ่านเข้าถึงโดยไม่มีค่าใช้จ่ายได้ โดยแบ่งอีกส่วนหนึ่งไว้เป็นส่วนที่จะต้องซื้อเพื่ออ่านเท่านั้น

ทางด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา สิริกร ทองมาตร (2561) ก็ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง อ่าน "ฟิค" บนสื่อดิจิทัล: ชาติพันธุ์วรรณนาของแฟนฟิกชันคลิปปิงเกาหลี โดยศึกษาพัฒนาการของการเขียนแฟนฟิกชันออนไลน์ในประเทศไทย รวมไปถึงบทบาทของเทคโนโลยี โดยเฉพาะแฮชแทก และทวีตเตอร์ที่มีผลต่อการเขียนแฟนฟิก รวมไปถึงนิยายแชตในแอปพลิเคชันจอยลดา ที่ถือกำเนิดขึ้นในปี พ.ศ. 2560 เป็นแพลตฟอร์มสำหรับการเขียนแฟนฟิกและนวนิยายออนไลน์ในรูปแบบใหม่ โดยมีข้อสรุปว่า สังคมแฟนคลับเกาหลีประกอบกับเทคโนโลยีแฮชแทกในทวีตเตอร์ถือเป็นแหล่งข้อมูลและวัตถุดิบในการประพันธ์ โดยอาจเริ่มต้นจากการแบ่งปันความประทับใจเล็ก ๆ น้อย ๆ เกี่ยวกับตัวศิลปินและความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสมาชิกในวงบนแฮชแทกจนในที่สุดก็มีผู้หยิบฉวยมาสร้างเป็นเรื่องราว กลายเป็นแฟนฟิกชันที่มีลักษณะเป็นไฮเปอร์เท็กซ์ (hypertext) คือมีความเชื่อมโยงกับชุดข้อมูลอื่น ๆ และสามารถอ้างอิงกันได้แบบกลับไปกลับมา นอกเหนือจากนี้ยังพบว่าการเขียนและอ่านแฟนฟิกบนแอปพลิเคชันจอยลดาทำให้เห็นลักษณะใหม่ของงานเขียนแฟนฟิกซึ่งมีผู้กระทำการเป็นเทคโนโลยี จากลักษณะของแพลตฟอร์มดังกล่าวที่เน้นการสร้างเรื่องด้วยบทสนทนาเป็นหลัก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น 3 ประการ ได้แก่ ลักษณะเนื้อเรื่องที่ตลกขบขัน การแปลงชื่อภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทย และความนิยมในการเขียนการอ่านแฟนฟิกชันแนวสืบสวนสอบสวนที่เพิ่มสูงมากขึ้นเนื่องจากแพลตฟอร์มดังกล่าวเสนอการเล่าเรื่องในมุมมองที่จำกัด ทำให้มีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่งกับการเล่าเรื่องที่เต็มไปด้วยปริศนา และความคลุมเครือเหล่านั้น จากวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะเห็นได้ว่ามนุษย์กับเทคโนโลยีต่างก็มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ตัวบทขึ้นมาด้วยกัน

พิจารณาจากงานศึกษาทั้งสี่ชิ้นที่กล่าวถึงในข้างต้นจะเห็นถึงการเกิดและเติบโตขึ้นของแฟนฟิกในวัฒนธรรมประชานิยม ท่ามกลางความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีและเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมโลกทั้งใบเข้าไว้ด้วยกัน ทำให้เกิดการผสมผสานของวัฒนธรรม รวมเข้ากับพฤติกรรมกระแสที่มีหลากหลายของคนรุ่นใหม่ บันเทิงคดีของแฟนคลับหรือแฟนฟิกชันถือเป็นอีกหนึ่งผลิตผลที่เกิดขึ้นจากการผสมปนเปดังกล่าว รวมถึงการนำเอาสิ่งเดิมที่มีอยู่แล้วมาดัดแปลงจนทำให้เกิดเป็นสิ่งใหม่ แฟนฟิกส่วนมากมักเกิดจากความนิยมชมชอบส่วนตัวของผู้เขียนแฟนฟิกจึงถูกเรียกว่าเป็นบันเทิงคดีของแฟนคลับ อย่างไรก็ตามยังมีบทความอีกชิ้นหนึ่งที่ศึกษาการดัดแปลง

วรรณกรรมต้นฉบับมาเป็นวรรณกรรมอีกเรื่องหนึ่งในฐานะจักรวาลคู่ขนานที่สร้างขึ้นโดยตัวผู้เขียนงานต้นฉบับเอง ซึ่งลักษณะดังกล่าวมีความคาบเกี่ยวกับความเป็นแฟนฟิกอยู่ผู้วิจัยจึงจะขอหยิบยกขึ้นมากล่าวถึงด้วยในที่นี้

งานดังกล่าวเป็นงานศึกษาของ ธงชัย แซ่เจี๋ย (2562) เรื่อง *จาก กาหลมหรทึก สู่ลึงพาดกลอน: จักรวาลคู่ขนานกับการฉวยใช้วัฒนธรรมวายของนักเขียน* โดยศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับจักรวาลคู่ขนาน วัฒนธรรมวาย และการฉวยใช้ตัวบท ผ่านการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างนวนิยายเรื่อง “ลึงพาดกลอน” กับ “กาหลมหรทึก” ที่ถูกเขียนขึ้นโดยนักเขียนคนเดียวกัน ธงชัยได้มีการตั้งข้อสังเกตในงานของเขาว่านวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนเรื่องกาหลมหรทึก ของ ปราบต์ มีการนำเสนอเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่าง “แซน-กปี” ดำรวจสองนายที่มีส่วนร่วมในการทำคดีรอยสักปริศนาในพระนคร สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ทำให้ผู้อ่านบางส่วนที่รู้จักวัฒนธรรมวายจินตนาการถึงความสัมพันธ์ที่มากกว่าเพื่อนของคนทั้งคู่ได้ เมื่อนวนิยายเรื่องนี้ได้ถูกนำมาสร้างเป็นละครภาพดังกล่าวก็ยิ่งชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะในตอนท้ายเรื่องที่มีการเขียนบทแตกต่างออกไปจากนวนิยายซึ่งไม่ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของทั้งสองในลักษณะที่สนิทสนมกันอีก ขณะที่ฉบับละครกลับจบลงด้วยการที่หมวดแซนหายตัวไป และมีการพบศพเขาถูกฝังอยู่โดยไม่ทราบสาเหตุการตายที่แน่ชัด การดัดแปลงดังกล่าวทำให้ความสัมพันธ์ของ “แซน-กปี” สั่นคลอนอารมณ์ผู้ชม ผู้เขียนจึงได้หยิบยกเอาตัวละครแซน และกปี จากทั้งในฉบับนวนิยายและฉบับละครมาสร้างชิ้นใหม่ โดยก่อนหน้านี้ได้มีการร่างเนื้อหาดังกล่าวเอาไว้เป็นตอนพิเศษ ในฐานะนักเขียนที่เข้าใจวัฒนธรรมวายที่มักจะมีการแต่งแฟนฟิก และตอนพิเศษจาก “คู่จิ้น” ในนวนิยาย จากนั้นผู้เขียนก็ได้นำเอาโครงเรื่องนั้นมาขยายนำไปสู่นวนิยายเรื่องลึงพาดกลอน ที่มีการเล่าเรื่องอยู่ในบริบทสังคมปัจจุบัน การขยายเรื่องราวดังกล่าวเหมือนเป็นการสร้างจักรวาลคู่ขนานระหว่างนวนิยายทั้งสองเรื่อง และการกำเนิดของลึงพาดกลอนนั้นยังถือเป็นผลอันเนื่องมาจากการฉวยใช้ตัวบทในวัฒนธรรมวายที่ปรากฏในเวลาใกล้เคียงกับการดัดแปลงกาหลมหรทึกฉบับนวนิยายเป็นบทละครโทรทัศน์

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในกลุ่มนี้ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นภาพรวมของการศึกษาแฟนฟิกและนวนิยายออนไลน์ของไทยในช่วงที่ผ่านมา อันเป็นเสมือนยุคเริ่มต้นที่วรรณกรรมเหล่านี้ได้รับความสนใจมากขึ้น ทั้งในแง่ของวรรณกรรมและวัฒนธรรมศึกษา ไปจนถึงด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา นับได้ว่าเป็นพื้นฐานที่ดีที่จะนำไปสู่การทำความเข้าใจนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าต่อไป

2.2.2 งานศึกษาแฟนฟิกที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้า

เนื่องจากยังไม่มีงานศึกษาแฟนฟิกและนวนิยายแนวจักรวาลอื่นที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้าของไทย ผู้วิจัยจึงได้สืบค้นเอกสารของต่างประเทศและพบว่ามีการศึกษาเกี่ยวกับการใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้าในแฟนฟิกอยู่หลายชิ้น โดยจะกล่าวถึงในลำดับต่อไป

เริ่มจากงานของคริสตินา บุสส์ (2013) ที่ได้มีการนำเสนอในรูปแบบของบทความเรื่อง *Pon Farr, Mpreg, Bonds, and the Rise of the Omegaverse* เป็นการอธิบายถึงจุดเริ่มต้นของจักรวาลของโอเมก้าที่ค่อย ๆ พัฒนาขึ้นมาจากองค์ประกอบย่อยเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่มักปรากฏในแฟนฟิก โดยเฉพาะเรื่องของเพศและสัญชาตญาณ บุสส์ได้ระบุในบทความชิ้นนี้ว่าจักรวาลของโอเมก้าหรือที่มักจะถูกเรียกว่า "ABO" ในบางครั้ง จากการย่อคำเรียก อัลฟ่า เบต้า และโอเมก้า เป็นจักรวาลที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นโดยเลียนแบบความสัมพันธ์และระบบชนชั้นภายในฝูงหมาป่า สอดคล้องกับแฟนฟิกบางกลุ่มที่มักจะมีการบอกเล่าถึงเรื่องราวแฟนตาซีเกี่ยวกับสัตว์ที่กลายร่าง หรือการผสมข้ามสายพันธุ์ระหว่างมนุษย์กับสัตว์ที่อาจเกิดขึ้นจากแรงขับของสัญชาตญาณภายใน ทั้งยังมีการพูดถึงเรื่องการผูกจิต (imprint) ซึ่งมีปรากฏอยู่ในชุดนิยายเรื่อง *Twilight Saga* ระหว่างตัวละครที่เป็นมนุษย์หมาป่าคือเจคอบ กับเรนสมลูกครึ่งมนุษย์และแวมไพร์ โดยการผูกจิตดังกล่าวก็น่าจะนำไปสู่แนวคิดเรื่องคู่แห่งโชคชะตา หรือคู่แท้ที่ถูกกำหนดมาแล้วไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ในจักรวาลของโอเมก้า นอกจากนี้บุสส์ยังได้มีการอธิบายถึงวงจรการจับคู่ของชาววัลแคนที่ปรากฏอยู่ในเรื่อง *Star Trek* ซึ่งเรียกว่า "Pon Farr" หมายถึง ช่วงเวลาหนึ่งคล้ายกับฤดูของการผสมพันธุ์ โดยมีการให้คำอธิบายว่าเมื่อถึงช่วงเวลาดังกล่าวนั้นชาววัลแคนจะต้องมีเซ็กซ์ หากไม่แล้วพวกเขาก็จะต้องทนทุกข์ทรมานกับความเจ็บปวดและคุ้มคลั่งจนอาจถึงแก่ชีวิตได้ (Busse, 2013) ซึ่งลักษณะดังกล่าวมีความใกล้เคียงกับวงจรการสืบพันธุ์ที่ปรากฏในจักรวาลของโอเมก้าเป็นอย่างมาก แสดงให้เห็นว่าการใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้าในแฟนฟิกและนวนิยายก็อาจมีส่วนพัฒนาขึ้นมาจากแฟนฟิกของเรื่อง *Star Trek* ด้วยเช่นกัน และอีกส่วนคือเรื่องการตั้งครรภ์ในเพศชาย (male pregnancy) ซึ่งก็ได้ถูกกล่าวถึงในฐานะที่เป็นเครื่องเติมเต็มความปรารถนาของคู่ชายรักชาย ที่มักปรากฏอยู่ในแฟนฟิกจำนวนมาก ก่อนจะกลายมาเป็นองค์ประกอบสำคัญที่พบในจักรวาลของโอเมก้าได้แบบทั่ว ๆ ไป

จากบทความดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงจุดเริ่มต้นของจักรวาลของโอเมก้าที่ค่อย ๆ พัฒนาขึ้นมาจากแฟนฟิกจนกระทั่งกลายเป็นรูปแบบทางวรรณกรรมที่มีความน่าสนใจ และได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในบรรดากลุ่มแฟนคลับสื่อบันเทิงต่าง ๆ โดยเฉพาะภาพยนตร์หรือวรรณกรรมแฟนตาซี อย่างไรก็ตามยังมีจุดเด่นอีกประการหนึ่งที่สำคัญมากในแฟนฟิกหรือนวนิยายที่ใช้รูปแบบของจักรวาลนี้ กล่าวคือ การนำเสนอประเด็นในเรื่องเพศอย่างชัดเจนดังที่ปรากฏอยู่ในงานวิจัยของของ มารีแอน กันเดอส์สัน (2017) เรื่อง *What is an omega? Rewriting sex and*

gender in omegaverse fanfiction โดยงานวิจัยดังกล่าวได้ศึกษาแฟนฟิกที่ใช้ฉากเป็นจักรวาลของโอเมก้าจากแนวคิดแฟนศึกษา และสตรีนิยม ทำให้ค้นพบประเด็นในเรื่องของอำนาจและการกดขี่ทางเพศในจักรวาลโอเมก้าซึ่งจำลองแบบมาจากการกดขี่ผู้หญิงในสังคมปิตาธิปไตย ความสัมพันธ์ระหว่างอัลฟากับโอเมก้าจึงเป็นตัวแทนของความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงในสังคมทั่วไป ด้วยคำอธิบายในด้านชีวภาพ และการออกแบบโครงสร้างร่างกายของโอเมก้าโดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับระบบสืบพันธุ์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของวงจรการฮีตซึ่งสามารถเทียบเคียงได้กับการมีรอบเดือนของผู้หญิง นอกเหนือจากนี้ตัวละครที่เป็นโอเมก้าไม่ว่าจะเพศหญิงหรือชายยังถือเป็นผู้ที่มีความสามารถในการตั้งครรภ์ สำหรับแฟนฟิกและนวนิยายใช้รูปแบบจักรวาลดังกล่าวการบอกเล่าถึงความสัมพันธ์ทางเพศชายรักชาย หรือหญิงรักหญิงที่มีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นอัลฟา และอีกฝ่ายเป็นโอเมก้าจึงถือเป็นเรื่องปกติ นอกเหนือจากนี้ในแฟนฟิกและนวนิยายที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้ายังมักจะมีการเล่าถึงความสัมพันธ์ทางเพศที่เต็มไปด้วยแรงดึงดูด มีความหิวหยา และน่าเย้ายวนใจ เนื่องด้วยธรรมชาติร่างกายของอัลฟากับโอเมก้าที่เปรียบเสมือนแม่เหล็กต่างขั้ว ทั้งยังถูกเขียนขึ้นมาให้เป็นพวกที่มีความตื่นตัวทางเพศค่อนข้างสูง (hyper sexuality) มีความไวต่อกลิ่นฟีโรโมน ในขณะที่ร่างกายของเบต้าจะไม่ได้มีความต้องการทางเพศเป็นพิเศษแบบนั้น จึงมักถูกทำให้กลายเป็นชายขอบ ไร้บทบาท และไม่มีความสำคัญ

ถัดมาจากงานของกันเดอส์สัน จักรวาลของโอเมก้าก็ยังคงได้รับความสนใจในฐานะรูปแบบทางวรรณกรรมที่เสนอประเด็นเรื่องเกี่ยวกับเพศอย่างต่อเนื่อง โดย คริส แวน เดอร์ เวกต์ (Chris van der Vegt) (2020) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง *The Second Genders: Utopia and Dystopia in Stranger Things Omegaverse Fanfiction* และเสนอว่าชนของการเขียนแฟนฟิกและนวนิยายที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้านั้นมีความสอดคล้องกับวรรณกรรมสตรีนิยมแนววิทยาศาสตร์ (feminist science fiction) และสตรีนิยมดิสโทเปีย (feminist dystopia) แม้ว่าในอีกแง่มุมหนึ่งแฟนฟิกจะถือเป็นวรรณกรรมยูโทเปียที่ช่วยตอบสนองต่อความคาดหวัง และเติมเต็มความปรารถนาของแฟนที่มีต่อตัวบทต้นฉบับ อย่างไรก็ตามแฟนฟิกที่ใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้ายังมีเพียงแต่จะนำเสนอแฟนตาซี หากยังเป็นเครื่องมือในการวิพากษ์โครงสร้างอำนาจปิตาธิปไตยที่ซ่อนอยู่ภายในนั้น โดยเวกต์ได้อธิบายว่าจักรวาลของโอเมก้าที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นในแฟนฟิกมีลักษณะพื้นฐานเป็นสังคมดิสโทเปียที่ปราศจากความเท่าเทียมกัน และมองว่าการฮีตของโอเมก้านั้นแสดงถึงการมีสภาวะร่างกายที่อ่อนแอและไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งประเด็นดังกล่าวมีความสอดคล้องกับสตรีนิยมดิสโทเปียซึ่งมักกล่าวถึงความกังวลเกี่ยวกับร่างกายของผู้หญิง นอกจากนี้ในจักรวาลของโอเมก้ายังได้มีการนำเสนอพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นลักษณะความเป็นชายที่ไม่พึงประสงค์ (toxic masculine behaviours) ผ่านการกระทำหลาย ๆ อย่างของตัวละครอัลฟา ไม่ว่าจะเป็นการบุกรุก ครอบครอง

แสดงอำนาจเหนือและเหยียดหยามตัวละครที่เป็นโอเมก้า แพนฟิกและนวนิยายที่ใช้รูปแบบจักรวาลนี้ จึงสะท้อนให้เห็นภาพของสตรีนิยมดิสโทเปียอันเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนตามแนวคิดสตรีนิยม คลื่นลูกที่หนึ่งและสองได้เป็นอย่างดี ในแง่ของการเรียกร้องสิทธิ และต่อต้านการกดขี่ทางเพศรวมไปถึงการกีดกันต่าง ๆ ในช่วงก่อนสตรีนิยมลูกที่สามที่เน้นความเป็นพหุลักษณะ อย่างไรก็ตามเวกต์ยังมองว่าวรรณกรรมแนวนี้นี้เป็นสิ่งที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นและเผยแพร่บนสื่อดิจิทัล จึงอาจถือเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนแนวคิดสตรีนิยมคลื่นลูกที่สี่ด้วยเช่นกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยของต่างประเทศที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับการใช้รูปแบบจักรวาลของโอเมก้าในแพนฟิกทำให้เห็นว่าวรรณกรรมแนวดังกล่าวมีจุดเริ่มต้นถือกำเนิดขึ้นมาได้อย่างไร และมีเนื้อหากล่าวถึงประเด็นสำคัญอะไรบ้าง ซึ่งถือเป็นแนวทางที่ดีในการศึกษาของผู้วิจัย เนื่องด้วยข้อมูลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าแพนฟิกและนวนิยายแนวจักรวาลของโอเมก้ามักกล่าวถึงประเด็นต่าง ๆ ในเรื่องทางเพศ และสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมที่เต็มไปด้วยความเหลื่อมล้ำ จากการกดขี่ทางเพศและการกีดกันซึ่งถือได้ว่าเป็นลักษณะหนึ่งของภาพฉากในวรรณกรรมแนวดิสโทเปียที่ผู้วิจัยจะได้ศึกษาในลำดับต่อไป

2.2.3 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมแนวดิสโทเปีย

ผู้วิจัยสังเกตเห็นจากตัวบทที่ต้องการจะศึกษาว่าจักรวาลของโอเมก้าส่วนใหญ่ มักมีการบรรยายถึงสภาพสังคมที่ไม่พึงประสงค์ กล่าวคือเป็นสังคมที่เต็มไปด้วยความเหลื่อมล้ำ มีการกดขี่ทางเพศสูง เนื่องจากในนวนิยายส่วนใหญ่ที่ใช้รูปแบบจักรวาลนี้มักจะมีกลุ่มตัวละครอัลฟ่าเป็นผู้ผูกขาดอำนาจทั้งในทางการเมืองและเศรษฐกิจ เป็นผู้นำซึ่งมีความแตกต่างจากเบต้าและโอเมก้าอย่างเห็นได้ชัด แม้ว่าบริบทสังคมในแต่ละเรื่องจะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่แตกต่างกันออกไป บางเรื่องมีการกดขี่จนถึงขั้นมองว่าโอเมก้าเป็นเพียงวัตถุทางเพศ ผู้วิจัยจึงได้ตั้งข้อสังเกตว่านวนิยายแนวจักรวาลอื่นที่ใช้รูปแบบดังกล่าวมีความเป็นวรรณกรรมดิสโทเปียอยู่ โดยจากการศึกษา คำว่า ดิสโทเปีย (dystopia) ตามความหมายในพจนานุกรมภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ได้อธิบายว่า ดิสโทเปีย หมายถึง สังคมที่เต็มไปด้วยสิ่งเลวร้าย หรือสังคมไร้ความเป็นธรรม ที่ซึ่งเต็มไปด้วยความทุกข์ยาก และเจ็บปวดทรมาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมในจินตนาการเกี่ยวกับโลกอนาคตที่จะเปลี่ยนแปลงไปหลังจากเกิดเหตุการณ์เลวร้ายบางอย่างขึ้น โดยคำ ๆ นี้จะมีความเกี่ยวเนื่องกับคำว่า ยูโทเปีย (utopia) ซึ่งจอห์น ซัตเทอร์แลนด์ (John Sutherland) ได้อธิบายเอาไว้ในหนังสือเรื่อง *A Little History of Literature* ที่ได้มีการแปลเป็นภาษาไทยโดยสุรเดช โชติอุดมพันธ์ชื่อในว่า *วรรณกรรม ประวัติศาสตร์เรื่องเล่าแห่งจินตนาการ* กล่าวคือคำว่า “ยูโทเปีย” สามารถแปลตรงตัวได้ว่า “สถานที่อันดีงาม” เป็นคำที่ถูกคิดค้นขึ้นในสมัยศตวรรษที่ 16 โดยเซอร์ทอมัส มอร์ (Thomas More) และถูกใช้เป็นชื่อวรรณกรรมที่บอกเล่าถึงจินตนาการเกี่ยวกับโลกอันสมบูรณ์แบบ ซึ่งไม่อาจ

พบได้ในโลกของความเป็นจริงทั่ว ๆ ไป (ซัตเทอร์แลนด์, 2561, น. 313) ต่อมาจึงเกิดสิ่งที่เรียกว่า ดิสโทเปียขึ้น และสิ่งนี้ได้ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายเพื่อการสร้างฉากในงานวรรณกรรมที่กระตุ้นให้เกิดการขบคิดเชิงวิพากษ์ต่อสภาพสังคมในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษา ค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องในกลุ่มนี้ และจะกล่าวถึงเป็นลำดับต่อไป

เริ่มต้นจากงานศึกษาวรรณกรรมเยาวชนร่วมสมัยของ ภาณุมาศ อิศริยศไกร (2556) เรื่อง *เกมคือโลก โลกคือเกม: การช่วงชิงอำนาจในวรรณกรรมเยาวชนร่วมสมัยแนวดิสโทเปีย* ซึ่งได้อธิบายลักษณะของวรรณกรรมเยาวชนแนวดิสโทเปียเอาไว้ในฐานะวรรณกรรมที่เล่าเรื่องเกี่ยวกับตัวละครเอกวัยรุ่นที่ต้องเผชิญกับโลกอันโหดร้าย โดยมีลักษณะโครงเรื่องตามแบบ การเดินทางของวีรบุรุษหรือวีรสตรี (The Hero's Journey) โดยภาณุมาศได้ทำการศึกษาจากตัวบท วรรณกรรม 2 ชุด ได้แก่ วรรณกรรมเยาวชนไตรภาคเรื่อง *ฮังเกอร์ เกมส์ (Hunger Games Trilogy)* ของซูซานน์ คอลลินส์ (Suzanne Collins) และ วรรณกรรมเยาวชนชุดเรื่อง *ดิ อีกลี (The Uglies Series)* ของสก็อตต์ เวสเตอร์เฟล (Scott Westerfeld) จากการศึกษาดังกล่าวสามารถสรุปผล ออกมาได้ว่า วรรณกรรมทั้งสองเรื่องได้ปรากฏลักษณะสังคมแบบดิสโทเปียที่ตัวละครเอกวัยรุ่นจะต้อง เผชิญกับสังคมที่เต็มไปด้วยการกดขี่ และปัญหาความเหลื่อมล้ำ โดยภาณุมาศยังได้กล่าวถึงโครงสร้าง ฮาปัทสของสังคมว่ามีส่วนสำคัญในการหล่อหลอมปัจเจกขึ้นมา นอกจากนี้ยังมีประเด็นในเรื่องของ การต่อต้านทางวัฒนธรรมเมื่อตัวเอกจากทั้งสองเรื่องตระหนักถึงความเลวร้ายของสังคม หนึ่งใน วรรณกรรมเยาวชนแนวดิสโทเปียทั้งสองเรื่องนี้ยังมีบทสรุปแบบเปิด แสดงให้เห็นถึงการเติบโตและ ความหวังในโลกที่ดีขึ้น แม้จะไม่ได้กล่าวถึงรายละเอียดว่าท้ายที่สุดแล้วโลกที่ตัวละครเอกอาศัยอยู่นั้น จะดีขึ้นจริงหรือไม่ ตอนจบแบบเปิดนี้อาจมีนัยยะเป็นการบอกกับเยาวชนว่าพวกเขาจะต้อง แปรภวในการสร้างโลกของอนาคตต่อไป

จากการศึกษางานวิจัยชิ้นนี้ทำให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าแม้วรรณกรรมเยาวชน แนวดิสโทเปียจะเป็นการบอกเล่าถึงสังคมที่เต็มไปด้วยปัญหาแต่ก็ยังไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นสังคมที่ ปราศจากซึ่งความหวัง อาจจะต้องด้วยความเป็นวรรณกรรมเยาวชน ในที่นี้ผู้วิจัยจึงจะขอกกล่าวถึงอีก บทความหนึ่งที่ศึกษาวรรณกรรมแนวดิสโทเปียเช่นกัน แต่เป็นดิสโทเปียที่ผสมผสานกับวรรณกรรม ประเภทอื่น โดยปราง ศรีอรุณ และทองแสง เชาวสุติ (2561) ได้เสนอบทความเรื่อง *มหานครดิสโทเปีย ในอาชญาวิทยายุ่งเรื่อง “ราตรีสีเลือด”* ศึกษาลักษณะดิสโทเปียในมหานครโตเกียวซึ่งเป็นฉากหลัก ของอาชญาวิทยายุ่งเรื่องราตรีสีเลือด ในการศึกษาดังกล่าวผู้เขียนบทความได้มีการตั้งข้อสังเกตว่า อาชญาวิทยาของญี่ปุ่นหลายเรื่องมีการเสนอภาพสังคมเมืองแบบดิสโทเปีย ที่เรียกว่า “Urban Dystopia” ซึ่งเต็มไปด้วยความเศร้าหมอง การกดขี่ข่มเหง และเหตุการณ์ในแง่ลบต่าง ๆ ซึ่งผู้เขียน บทความมองว่าเป็นเพราะประเทศญี่ปุ่นประสบกับปัญหาวิกฤตทางสังคม โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจทำ

ให้อัตราการเกิดอาชญากรรมและการฆ่าตัวตายสูงขึ้นในช่วงของการเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ ในอาชุนิยายเรื่องนี้ได้มีการนำเสนอให้เห็นภาพสังคมเมืองที่ก้าวหน้าซับซ้อนมากขึ้นเรื่อย ๆ ขณะเดียวกันก็เต็มไปด้วยความวุ่นวายโกลาหล และกำลังพัฒนาไปสู่ด้านลบ ผ่านตัวละครในเรื่องที่ต้องเผชิญกับปัญหาความรุนแรงซึ่งเป็นสิ่งที่กระทบกระเทือนต่อจิตใจ โดยใช้การบรรยายฉากแบบ psychotopography เสนอให้เห็นจิตใจของตัวละครเชื่อมต่อกับพื้นที่ภายนอก เริ่มจากการบรรยายลักษณะของฉากหรือพื้นที่เข้าไปสู่ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของตัวละครตามลำดับ แสดงให้เห็นจุดเปลี่ยนจากภายนอกเข้าไปสู่ภายในแล้วจึงกลับออกมาสู่ภายนอกตัวละครอีกครั้ง ทั้งยังสื่อถึงอันตรายที่แฝงอยู่ในพื้นที่เมืองผ่านฉากแบบดิสโทเปียที่สมจริง ไม่ใช่ฉากแฟนตาซีในโลกสมมติแต่อย่างใด

คล้ายคลึงกับงานศึกษาของ กนกกาญจน์ รักชาติ และวรุณญา อัจฉริยบดี (2562) ที่ได้เสนอบทความเรื่อง *ลักษณะของสังคมดิสโทเปียที่ปรากฏในรวมเรื่องสั้นเรื่อง “สิงโตนอกคอก”* เป็นการศึกษาสังคมดิสโทเปียในตัวบทชุดดังกล่าวเพื่อสะท้อนแนวคิดและปัญหาในสังคมที่มีความซับซ้อนผ่านพฤติกรรมของตัวละครและเนื้อเรื่อง โดยผู้เขียนบทความได้จำแนกสังคมแบบดิสโทเปียที่ปรากฏในเรื่องสั้นชุดนี้ออกมาเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ สังคมที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับธรรมชาติ สังคมที่มีการทำสงคราม สังคมที่ไม่มีความเท่าเทียมกันทางสังคม สังคมที่ไม่มีสิทธิ์เสรีภาพในการนับถือศาสนา และสังคมที่มีระบบการเมืองการปกครองที่ไม่ดี จากการศึกษาบทความชิ้นนี้ทำให้ผู้วิจัยได้เห็นลักษณะของสังคมดิสโทเปียที่มีความหลากหลาย ทั้งยังสะท้อนให้เห็นความกังวลของมนุษย์ที่มีประเด็นปัญหาต่าง ๆ ในรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเมืองการปกครอง ศาสนา และวัฒนธรรม นอกเหนือจากนี้ยังมีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับภัยพิบัติทางธรรมชาติต่าง ๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่นำไปสู่ความขัดแย้ง สูญเสีย ถือเป็นลักษณะของสังคมที่ไม่พึงประสงค์ซึ่งไม่ได้ห่างไกลจากความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน

จากภาพรวมการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวรรณกรรมแนวดิสโทเปียช่วยให้ผู้วิจัยเห็นถึงความหลากหลายในการสร้างฉากสังคมอันไม่พึงปรารถนาภายใต้รูปแบบของวรรณกรรมประเภทต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งแนวทางต่าง ๆ ในการศึกษาวิเคราะห์เหล่านี้ยังถือเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยมากในการจะทำความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของฉากทางสังคมในนวนิยายแนวจักรวาลของไอเมก้าของไทย

2.2.4 งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับตัวละครที่ไม่ใช่มนุษย์ในวรรณกรรมร่วมสมัย

จากแนวคิดเกี่ยวกับจักรวาลของไอเมก้าแสดงให้เห็นว่าตัวละครในนวนิยายแนวนี้นี้แม้จะมีความเหมือนมนุษย์แต่ก็ไม่ใช่มนุษย์ธรรมดา นอกเหนือจากนี้ผู้วิจัยยังสังเกตเห็นว่าตัวบทชุดที่เลือกมานั้นมีการกล่าวถึงตัวละครที่เป็นอมมนุษย์ในหลาย ๆ เรื่อง ทั้งที่เป็นครั้งคนครึ่งสัตว์ เช่น

หมาป่า หมี จิ้งจอก รวมไปถึงตัวละครที่เป็นมนุษย์อื่น ๆ เช่น เงือก หรือแวมไพร์ จึงศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวละครที่ไม่ใช่มนุษย์ด้วยเพื่อให้เห็นแนวทางในการศึกษาต่อไป

เริ่มจากงานศึกษาที่เกี่ยวกับแวมไพร์ นิชนาวิน จุลละพราหมณ์ (2555) ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง *สัมพันธบทในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์อเมริกันแนวแวมไพร์ร่วมสมัย* เพื่อวิเคราะห์ลักษณะสัมพันธบทการเล่าเรื่องจาก แดริคคูล่า มาสู่ภาพยนตร์และละครโทรทัศน์อเมริกันแนวแวมไพร์ร่วมสมัย โดยในวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ นิชนาวินได้กล่าวถึงที่มาของผีดูดเลือดหรือแวมไพร์เอาไว้ว่ามาจากสัญชาตญาณของมนุษย์ที่มีต่อเลือดและความตาย ก่อเกิดเป็นภาพลักษณ์ของผู้ที่ตายแล้วฟื้น หรือผู้ที่มีความเป็นอมตะที่ปรากฏอยู่ในเรื่องเล่าหลากหลายวัฒนธรรม ต้นแบบของแวมไพร์ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายมาจากนวนิยายเรื่อง *แดริคคูล่า (Dracula)* ของ แบรม สโตกเกอร์ (Bram Stoker) ที่เขียนขึ้นในปี ค.ศ. 1897 จากนั้นก็ถูกนำไปดัดแปลงสร้างเป็นภาพยนตร์และมีพัฒนาการมาเรื่อย ๆ จนกลายเป็นภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ร่วมสมัย มีการกล่าวถึงการสร้างตัวละครแวมไพร์ที่มักปรากฏในสื่อบันเทิงคดี คือ มีร่างกายที่อยู่ในสภาพของมนุษย์ที่ตายไปแล้ว บางครั้งถูกกล่าวขานว่าเป็นพวกแปลงร่าง โดยปกติปกติแวมไพร์จะไม่ปรากฏเงาสะท้อนในกระจก บางธรรมเนียมก็ได้มีการกล่าวว่าแวมไพร์จะไม่สามารถเข้าไปในบ้านหรือที่อยู่อาศัยได้หากไม่ได้รับการเชื้อเชิญ นอกจากนี้แวมไพร์ยังเป็นปฏิปักษ์กับแสงแดด กระเทียม กิ่งก้านใบของดอกกุหลาบป่า และสัญลักษณ์ของศาสนาคริสต์ วิธีการกำจัดแวมไพร์ในเรื่องเล่าแถบยุโรปที่ปรากฏอย่างแพร่หลายในบันเทิงคดีคือการใช้กระสุนที่สร้างขึ้นในนามศาสนา การตอกลิ้มไม้ทะลุหัวใจ และการตัดศีรษะ จากการศึกษาวิเคราะห์ดังกล่าว นิชนาวินยังพบว่าภาพยนตร์และละครโทรทัศน์อเมริกันแนวแวมไพร์ร่วมสมัยมีการเปลี่ยนแปลงไปจากการเล่าเรื่องแวมไพร์รูปแบบเก่าในลักษณะสัมพันธบท ทั้งการคงเดิม การขยายความ การตัดทอน และการปรับเปลี่ยน นอกเหนือจากนี้ยังได้มีการกล่าวถึงลักษณะพิเศษเฉพาะของการเล่าเรื่องแนวแวมไพร์ร่วมสมัยออกมาได้ 5 แบบ คือ 1) เล่าเรื่องด้วยความรักของชายหญิง 2) การลบล้างเส้นแบ่งความหมายแห่งคู่ตรงข้าม โดยเฉพาะมิติทางความคิดของตัวละครให้เข้าสู่ลักษณะผสม (hybrid) และไม่อาจแบ่งแยกความดีความชั่วได้อีกต่อไป 3) แก่นเรื่องของแรงปรารถนาต่อความเป็นมนุษย์ จากการลบล้างเส้นแบ่งระหว่างความเป็นมนุษย์กับสัตว์ ความเป็นมนุษย์กับปีศาจ 4) ตัวละครหญิงที่มีลักษณะผสมเป็นจุดศูนย์กลางของเรื่อง และ 5) ตัวละครแวมไพร์มีความงามที่เหนือกว่า โดยลักษณะดังกล่าวยังได้สะท้อนระบบคิดเรื่องความงามของรูปลักษณ์ และการแบ่งแยกสีผิวออกมาผ่านลักษณะภายนอกของตัวละครแวมไพร์ที่มีความสวยงามอันเป็นการฟื้นฟูธรรมชาติด้วยวิธีการต่าง ๆ การยึดมั่นในคุณความดีและความถูกต้องผ่านตัวละครเอกชายที่เป็นแวมไพร์ และยังสะท้อนให้เห็นบทบาททางเพศผ่านความสัมพันธ์ของตัวละคร รวมทั้งปฏิเสธความคิดเรื่องเสรีภาพทางเพศของวัยรุ่น

จากการศึกษาวิทยานิพนธ์ดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมองเห็นความคล้ายคลึงกันระหว่างเรื่องเล่าแนวแวมไพร์กับเรื่องเล่าที่ใช้จักรวาลของโอเมก้า โดยส่วนหนึ่งของตัวบทที่ผู้วิจัยได้เลือกมาทำการศึกษา ก็ได้มีการนำเอาเรื่องเล่าของแวมไพร์มาผสมผสานกับจักรวาลของโอเมก้าได้อย่างน่าสนใจ แสดงให้เห็นถึงเสน่ห์หรือความงามภายใต้ความลึกซึ้งของสิ่งที่ผิดแปลกไปจากธรรมชาติ สอดคล้องกับที่ รัญวรัญญ์ และปพนพัชร กอบศิริธีรวัรา (2562) ได้เสนอบทความเรื่อง *ตัวละครมนุษย์กับวัฒนธรรมศึกษาในมังงะญี่ปุ่น* โดยศึกษาวิเคราะห์ตัวบทการ์ตูนมังงะฉบับภาษาไทยจำนวน 3 เรื่องที่มีการนำเสนอตัวละครที่มีความเป็นมนุษย์ ได้แก่ โตเกียวกูล (Tokyo Ghoul) ปรสิต (Parasyte) และ ผ่าพิภพไททัน (Attack on Titan) จากการศึกษาดังกล่าวผู้เขียนบทความได้กล่าวถึงการสร้างตัวละครประเภทมนุษย์ในแต่ละเรื่องที่มีความแตกต่างกันออกไป แต่มีลักษณะร่วมกันคือเป็นข้อตรงข้ามกับมนุษย์ นอกเหนือจากนี้ในมังงะทั้งสามเรื่องยังได้มีการกล่าวถึงตัวละครที่มีลักษณะเป็นลูกผสมระหว่างมนุษย์ กับมนุษย์ในคนเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นตัวละครที่ได้รับการผ่าตัดปลูกถ่ายอวัยวะกูล (ghoul) มนุษย์ชนิดหนึ่งที่มีรูปร่างเหมือนกับคนธรรมดาทั่ว ๆ ไป แต่กินมนุษย์เป็นอาหาร หรือตัวละครที่ถูกปรสิตฝังอยู่ในร่างกายแต่ยังสามารถควบคุมไม่ให้ปรสิตนั้นเข้าสู่สมองได้ และตัวละครมนุษย์ที่สามารถกลายร่างเป็นไททัน สิ่งมีชีวิตกลายพันธุ์ขนาดยักษ์ที่มีรูปลักษณ์คล้ายกับมนุษย์ ไม่มีเครื่องเพศ ไม่ต้องการอาหารแต่มักจะเข้ามาโจมตีและกลืนกินมนุษย์อย่างไม่มีเหตุผล โดยเรื่องราวการกลายเป็นอย่างมนุษย์ของตัวละครจากทั้งสามเรื่องแสดงให้เห็นว่าเดิมทีนั้นมนุษย์ก็คือมนุษย์ ที่ถูกกลืนกินจนกลายเป็นสิ่งที่มีลักษณะคลุมเครือ แปลกปลอม และไม่สามารถระบุประเภทได้อีกต่อไป จนก่อให้เกิดเป็นความรู้สึกแปลกแยก ในขณะเดียวกันคลุมเครือที่คล้ายมนุษย์แต่ไม่ใช่มนุษย์นั้นก็ก่อให้เกิด “เสน่ห์แบบเป็นอื่น” (exotism) ขึ้นมา และยังก่อให้เกิดการตั้งคำถามกับตัวตน และขอบเขตของความเป็นมนุษย์ รวมไปถึงสถานะว่าแท้จริงแล้วมนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่อยู่สูงสุดในห่วงโซ่อาหารจริงหรือไม่ เนื่องจากมนุษย์ธรรมดาในมังงะทั้งสามต่างก็ต้องตกเป็นเหยื่อของมนุษย์ และสามารถถูกกลืนกินได้ ผู้เขียนบทความยังกล่าวถึงมังงะทั้งสามเรื่องนี้ว่าเป็นมังงะแนววิทยาศาสตร์ที่มีส่วนในการสร้างนิเวศสำนักอีกด้วย

ในบริบทของวรรณกรรมและวรรณคดีไทยก็มักจะมีการปรากฏตัวขึ้นของตัวละครที่เป็นมนุษย์ในรูปแบบต่าง ๆ มาช้านานแล้ว ไม่ว่าจะเป็น นาค ครุฑ เสือสมิง ลิง หรือยักษ์ที่มีอำนาจพิเศษ มีพลังกำลัง หรือความสามารถบางอย่างที่เหนือกว่ามนุษย์ทั่ว ๆ ไป แต่ยังมีร่างกายเหมือนมนุษย์ หรือสามารถแปลงกายเป็นมนุษย์ได้เป็นบางครั้ง นอกจากนี้ยังมีครึ่งมนุษย์ครึ่งสัตว์ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น กิณร กิณรี หรือเงือกซึ่งปรากฏอยู่ในเรื่องเล่าหลากหลายวัฒนธรรม โดยมีพื้นฐานมาจากความเชื่อในตำนานพื้นบ้านต่าง ๆ ก่อนจะถูกนำมาดัดแปลงสร้างเป็นตัวละครในวรรณคดีและวรรณกรรมร่วมสมัย แตกต่างกันไปตรงที่ตัวละครในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้ามักจะถูกนำมาอธิบาย

บนพื้นฐานความรู้ทางเป็นวิทยาศาสตร์มากกว่าความเชื่อ แม้ว่าในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าบางเรื่องจะยังคงเต็มไปด้วยบรรยากาศที่ลึกลับในโลกของฟอเมดแมมด มนุษย์หมาป่า และแวมไพร์ แต่เนื่องด้วยเป็นที่รับรู้กันอยู่แล้วว่าแฟนฟิกและนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้ามันได้ก่อตัวขึ้นมาจากกระแสวัฒนธรรมต่างประเทศที่หลังไหลเข้ามาสู่พื้นที่ออนไลน์ของวัยรุ่นไทย ความเป็นอมมุขยในจักรวาลโอเมก้าจึงค่อนข้างจะมีความแตกต่างกับอมมุขยในวรรณคดีไทยผู้วิจัยจึงไม่ได้หยิบยกงานศึกษาในแนวดังกล่าวมาสรุปไว้ในที่นี้

บทที่ 3

การสร้างสรรคนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย

ในการศึกษาวรรณกรรมและการเล่าเรื่องทุกชนิด ควรจะต้องทำความเข้าใจกับองค์ประกอบย่อยต่าง ๆ ที่เกาะเกี่ยวยึดโยงกันอยู่ภายใน จึงจะสามารถมองเห็นภาพรวมของวรรณกรรมหรือเรื่องเล่านั้น ๆ ได้อย่างชัดเจนขึ้น ดังนั้นการจะศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยเพื่อให้เห็นถึงลักษณะเด่นในการสร้างสรรค์จึงต้องคำนึงถึงการศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ในบทนี้ ผู้วิจัยจึงจะทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับการสร้างตัวละคร การวางโครงเรื่อง และการสร้างฉากอันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย

3.1 การสร้างตัวละครในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย

ตัวละคร ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญขององค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยผลักดันให้เรื่องเล่าดำเนินไป หากพิจารณาจากบทบาทจะสามารถแบ่งตัวละครออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ ตัวละครหลัก (Major character) หมายถึง ตัวละครที่เป็นผู้ดำเนินเรื่อง หรือตัวละครที่มีบทบาทสำคัญ กับ ตัวละครประกอบ (Minor character) หมายถึง ตัวละครรองที่อาจจะมียุทธศาสตร์น้อยกว่า เป็นเพียงตัวละครที่ถูกเสริมเข้ามาหรือมีความสัมพันธ์อย่างใดอย่างหนึ่งกับตัวละครหลัก ในนวนิยายบางเรื่องอาจมีการแบ่งตัวละครหลักออกเป็น ตัวละครเอก หมายถึง ตัวละครที่มีบทบาทสำคัญเป็นแกนหลักของเรื่อง สามารถแบ่งออกได้เป็น ตัวละครเอกฝ่ายชายหรือที่เรียกกันว่า “พระเอก” กับตัวละครเอกฝ่ายหญิงที่เรียกว่า “นางเอก” และ ตัวละครที่เป็นผู้ร้าย หมายถึง ตัวละครที่เป็นปฏิปักษ์หรืออยู่ฝั่งตรงข้ามกับตัวละครเอก ซึ่งในนวนิยายบางเรื่องอาจมีเพียงแค่พระเอกหรือนางเอกคนเดียวก็ได้ แต่ยังมีนวนิยายอีกหลาย ๆ เรื่องโดยเฉพาะแนวพาฝันที่มุ่งเน้นการเสนอเรื่องราวความรักความสัมพันธ์ของตัวละครเอกส่วนใหญ่จะมีทั้งพระเอกและนางเอกจับคู่กัน

สำหรับนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าที่ส่วนใหญ่จะถูกเขียนเป็นนวนิยายวาย โดยเฉพาะตัวบทที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนวนิยายวายที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของชายรักชายทั้งหมด แสดงให้เห็นการจับคู่กันของตัวละครเอกสองฝ่ายที่เรียกว่า “พระเอก” กับ “นายเอก” ตามคำเรียกตัวละครเอกในการ์ตูนแนววายโออี ซึ่งพระเอกมักจะถูกวาดตัวละครที่ดูมีความเป็นผู้ชายมากกว่า ในขณะที่นายเอกจะมีความคล้ายคลึงกับผู้หญิง ตัวเล็ก บอบบาง ในบางเรื่องพระเอกกับนายเอกอาจมีความเป็นผู้ชายพอ ๆ กัน แต่พระเอกจะถูกวาดให้มีความสูงมากกว่านายเอกเสมอเพื่อให้ผู้อ่านแยกแยะบทบาทของพวกเขาได้ (ธันว์ทิพย์ ศรีสุตา, 2548, น. 19) จากการใช้คำ

เรียกในลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าบทบาทในความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกที่เป็นชายรักชายนั้นสามารถนำมาเทียบกับบทบาทของพระเอกนางเอกในนวนิยายรักแบบชายหญิงได้ ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะขอทำการอธิบายเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ตัวละครในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยโดยแบ่งออกเป็น การสร้างตัวละครพระเอก การสร้างตัวละครนายเอก การสร้างตัวละครที่เป็นผู้ร้าย และการสร้างตัวประกอบอื่น ๆ เพื่อแสดงให้เห็นลักษณะทั่วไป สถานภาพทางสังคม เพศ รวมไปถึงลักษณะเด่นของตัวละครแต่ละกลุ่มอย่างชัดเจน

3.1.1 การสร้างตัวละครพระเอก

จากการศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย พบว่ามีการสร้างตัวละครพระเอกโดยบอกเล่าให้เห็นถึงลักษณะทั่วไปและสถานภาพทางสังคมจากภูมิหลังที่มาที่มีความแตกต่างกัน สามารถสรุปออกมาเป็นตารางเพื่อแสดงให้เห็นข้อมูลเรื่องเพศ และภูมิหลังของตัวละครพระเอกในแต่ละเรื่องได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1

ตัวละครพระเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย

ชื่อเรื่อง	พระเอก	เพศ	ภูมิหลัง หรือรายละเอียดอื่น ๆ
Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ	คริส ฟ็อกซ์	อัลฟ่าชาย	ทายาทอดีตผู้นำเขตติออนที่ต้องกลายมาเป็นนักโทษกบฏหลังจากที่ครอบครัวของเขาพ่ายแพ้การต่อสู้ทำให้เขตดังกล่าวต้องถูกผนวกรวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของมหานครเพิร์ล
Climax Change เมื่อรัก หักทลายกัน	วิลเลียม ซี. มาร์ เดน	อัลฟ่าชาย	นักวิจัยหนุ่มที่พยายามเรียกร้องสิทธิให้กับโอเมก้า
Astray ยามที่หัวใจเราหลง ทาง	ออกหลวงอุทิศ ติวัฒน์	พรช (อัลฟ่า ชาย)	ขุนนางหนุ่มจากประเทศธฤตที่ต้องเดินทางไปเป็นทูต และแต่งงานกับเจ้าชายหนุ่มของประเทศเกวนดัลเพื่อเชื่อมสัมพันธ์ไมตรี
ตรวนมาร	ราชันย์	อัลฟ่าชาย	เจ้าของศูนย์วิจัยได้นำผู้ร้ายราย
Love at first bite คู่กินคู่กัด	ไพรม์	ไม่ได้ระบุ	นักธุรกิจหนุ่มที่มีพันธุกรรมพิเศษ คือมีความเข้มข้นของเลือดมากกว่าคนปกติ
	สนธยา	อัลฟ่าชาย	หมาป่าหนุ่มที่เกิดจากโอเมก้า ใช้ชีวิตปะปนกับมนุษย์ทั่วไป
เมียจำฝูง	สก็อตซ์	อัลฟ่าชาย	ว่าที่จำฝูงตัวใหม่ที่กำลังจะขึ้นรับตำแหน่งหลังจากที่พ่อเขาจากไป
The Wife of Vampire	อาร์ค	อัลฟ่าชาย	แวมไพร์หนุ่มผู้ถือครองอำนาจในการปกครองโลก
Flower Trap กำหนดคู่รัก	วิลเลียมส์ ซีมัวร์	อัลฟ่าชาย	นักธุรกิจหนุ่มผู้ยึดติดกับคู่แห่งโชคชะตา
เป็นคู่กับหมี	หมี	อัลฟ่าชาย	มนุษย์หมีสายพันธุ์ดึกดำบรรพ์ตัวสุดท้ายที่ยังหลงเหลืออยู่

ตารางที่ 3.1

ตัวละครพระเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	พระเอก	เพศ	ภูมิหลัง หรือรายละเอียดอื่น ๆ
ดั่งฟ้าเทียมสมุทร	ดั่งฟ้า	อัลฟ่าชาย	ชายหนุ่มที่ครอบครัวล้มละลายจนต้องตัดสินใจขายตัวเองเป็นทาสในตลาดมืด
Scent: Black Diamond	จางเฟิงหลง	อัลฟ่าชาย	นักธุรกิจหนุ่มที่ถูกบังคับให้หมั้นหมาย แต่งงานกับคนที่ไม่ได้รัก
Scent: Silver bullet	ไค	อัลฟ่าชาย	จิตรกรหนุ่มกำพร้าที่เกิดมาจากความไม่ได้ตั้งใจของพ่อกับแม่ มักถูกทุบตีทำร้ายจนกลายเป็นคนที่เก็บตัว และไม่ค่อยพูดอะไรกับใคร
Scent: Blue Ocean	พีท	อัลฟ่าชาย	นักดนตรีและนายแบบหนุ่มหน้าใหม่
พันธะไอยกุล ภาค พันธะสีชมพู	บิเบียน	โอเมก้า-อัลฟ่าชาย	เด็กชายที่เกิดมาโดยมีทั้งยีนส์ของอัลฟ่าและโอเมก้าอยู่ในตัว ซึ่งในตอนแรกเกิดทุกคนคิดว่าเขาเป็นโอเมก้า แต่เมื่อเติบโตขึ้นเขากลับมีความเป็นอัลฟ่ามากกว่า และเลือกที่จะเป็นอัลฟ่า
พันธะไอยกุล ภาค พันธะสีน้ำเงิน	อองเดร	อัลฟ่าชาย	นักธุรกิจหนุ่มผู้ไม่เอาไหน ขาดความเป็นผู้นำจนภรรยาสาวที่เป็นอัลฟ่าด้วยกันต้องการขอหย่า
จันทร์กะพ้อ	ไตรทศ	พ่อเรือน (อัลฟ่าชาย)	หมอยาหนุ่มลูกขุนนางที่ต้องแยกตัวออกมาจากบ้านใหญ่เพราะเป็นพ่อเรือน บิดาของเขาจึงไม่อยากให้พบปะผู้คนมาก หรืออยู่ใกล้กับทาสที่เป็นแม่เรือน
อยู่ ๆ ผมก็กลายเป็นโอเมก้า	ดาร์ฟ	อัลฟ่าชาย	นักศึกษาหนุ่มผู้มีฐานะร่ำรวย นิสัยเจ้าชู้

จากข้อมูลในตารางดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงภูมิหลังที่มาที่หลากหลายของตัวละครพระเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย โดยหากพิจารณาดูแล้วจะเห็นถึงลักษณะร่วมบางประการไม่ว่าจะเป็นลักษณะของเพศ คือตัวละครพระเอกทั้งหมดจะต้องเป็นผู้ชาย อัลฟ่า และมีคุณสมบัติเชิงบวกบางอย่างที่คล้ายคลึงกัน เช่น การเป็นผู้ที่มีรูปร่างหน้าตาดี เป็นชนชั้นสูง เกิดมาในตระกูลผู้นำ หรืออาจเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เป็นเจ้าของกิจการที่ประสบความสำเร็จ มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดีกว่าคนทั่ว ๆ ไป ซึ่งตัวละครพระเอกของแต่ละเรื่องอาจไม่จำเป็นต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้ครบทุกอย่างก็ได้ และเพื่อขยายความให้เห็นถึงรายละเอียดที่ชัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยจะขออธิบายเกี่ยวกับพระเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยโดยแบ่งออกเป็น ลักษณะทั่วไป และสถานภาพทางสังคม ก่อนจะทำการสรุปออกมาเป็นลักษณะเด่นของพระเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าไทย

3.1.1.1 ลักษณะทั่วไป

จากการศึกษาตัวละครพระเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย พบว่าตัวละครในกลุ่มนี้จะมีลักษณะทั่วไปอันหมายถึง รูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพ ลักษณะทางเพศ และการประกอบอาชีพที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ตัวละครพระเอกทั้งหมดจะเป็นผู้ที่มีรูปร่างหน้าตาดี โดยส่วนหนึ่งอาจเป็นผู้ที่มีร่างกายกำยำ สูงใหญ่ เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อที่แข็งแรงซึ่งจะมาพร้อมกับความสามารถในการต่อสู้ ด้วยพลังกำลังที่ค่อนข้างสูงบวกเข้ากับการมีทักษะ ความคล่องแคล่วและว่องไว แม้ว่าในบางเรื่องตัวละครพระเอกอาจจะไม่ได้มีบทบาทเด่นในแง่ของการต่อสู้โดยใช้กำลังก็ได้ แต่พวกเขาก็มักจะเป็นชายหนุ่มที่มีรูปร่างสูงสมส่วน และยังคงมีกล้ามเนื้อพอสมควรทำให้ดูแข็งแกร่ง ไม่อ่อนแอหรือบอบบางจนเกินไป ในแง่ของบุคลิกภาพตัวละครพระเอกส่วนใหญ่จะมีบุคลิกภาพที่ดี มีความมั่นใจในตัวเองสูง เป็นผู้นำ และสามารถพึ่งพาได้ ส่วนลักษณะทางเพศได้พบว่าตัวละครพระเอกทั้งหมดจะมีความเป็นอัลฟ่าชาย แม้ว่าในบางเรื่องอาจจะไม่ได้มีการบอกชัดไว้ตั้งแต่ต้น หรือบางเรื่องอาจแสดงออกมาในลักษณะของการกลายพันธุ์ ในส่วนของความสัมพันธ์ทางเพศ พวกเขาจะต้องเป็นฝ่ายรุกเสมอไม่ว่าพวกเขาจะมีความสัมพันธ์กับคนเพศใด และสุดท้ายคือการประกอบอาชีพ พบว่าตัวละครพระเอกส่วนมากในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมักจะเป็น นักปกครอง นักธุรกิจ หรืออาจเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ เช่น นักวิจัย หมอยา และศิลปิน ในภาพรวมพวกเขาก็เป็นชายหนุ่มที่ดูดีมีเสน่ห์และเพียบพร้อมตามแบบชายในอุดมคติอันเป็นที่พึงปรารถนา ทั้งยังเป็นผู้ที่มีความโดดเด่นกว่าคนทั่วไป

ตัวอย่างของพระเอกที่มีรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพดี เช่น วิลเลียมส์ ซีมัวร์ ในเรื่อง *Flower Trap กำหนดกรัก* ตามที่ถูกบรรยายเอาไว้ดังต่อไปนี้

เสียงเปิดประตูลิฟต์ดังขึ้นพร้อมกับที่ร่างสูงใหญ่ของชายคนหนึ่ง ปรากฏต่อหน้า รูปลักษณ์ของเขาเพียบพร้อม ดูราวกับเจ้าชายในนิยาย สูงใหญ่ รูปร่างสมบูรณ์แบบ หล่อเหลา ร่ำรวย เส้นผมสีน้ำตาลทอง ดวงตาสีน้ำผึ้งชวนฝัน ทว่าทั้งร่างแผ่กลิ่นอายของอัลฟาชั้นสูงที่เต็มไปด้วย ความองอาจและสายเลือดสีน้ำเงินเด่นชัด

ผู้ชายคนนี้ช่างสมบูรณ์แบบ แต่ไม่มีใครกล้าจ้องหน้าเขาเกินห้า วินาที

(ThisisFork, 2563, น. 19)

นอกเหนือจากนี้ยังมีตัวอย่างอื่น ๆ เช่น ดังฟ้า ในเรื่อง *ดังฟ้าเทียมสมุทร* ที่ถูกบรรยายเอาไว้ว่าเป็นอัลฟาหนุ่มที่หน้าตาดีมากจนเหล่าเบต้าสาวที่ได้เห็นอดไม่ได้ที่จะชื่นชมเขา อยู่ไม่ขาด และ พิท ในเรื่อง *Scent: Blue Ocean* ที่ทำให้ตัวละครนายเอกอย่างฮานะรู้สึกหวั่นไหวได้ ตั้งแต่ครั้งแรกที่พบ

“ไม่เป็นไรครับ ขอบคุณ...” เจ้าตัวรีบปฏิเสธก่อนจะเงยหน้าขึ้น มองชายปริศนา แต่จังหวะชีพจรกลับเต้นผิดปกติเมื่อได้สบเข้ากับนัยน์ตา คม อีกฝ่ายเป็นผู้ชายตัวใหญ่มากจนสามารถบดบังเขาได้ทั้งตัว ให้กะจาก สายตาคงสูงเกือบจะแตะสองเมตรได้ ใบหน้าคมเข้ม สันกรามได้รูปเป็น เอกลักษณ์แสดงถึงเชื้อสายผสมจากทางฝั่งอเมริกาได้ ผิวสีเข้มคร่ำแดด ช่วยให้ฝ่ายนั้นดูมีเสน่ห์มากยิ่งขึ้น

เรียกได้ว่าเป็นลูกที่หาได้ยากจริงๆ

(พันไมล์, 256, น. 21-22)

จากตัวอย่างที่ได้กล่าวมาทั้งหมดแสดงให้เห็นถึงรูปลักษณ์ที่ดูดีมีเสน่ห์ใน แบบที่แตกต่างกันพระเอกที่ปรากฏในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย ซึ่งโดยรวมจะเห็นว่าพวกเขาล้วนแล้วแต่เป็นผู้ชายที่มีความหล่อเหลา และรูปร่างสูงใหญ่ เต็มไปด้วยความน่าดึงดูดใจที่ไม่แพ้กัน

3.1.1.2 สถานภาพทางสังคม

ตัวละครพระเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้ที่มีสถานภาพทางสังคมค่อนข้างสูง โดยสถานภาพดังกล่าวนี้อาจมาจากการมีชาติตระกูลที่ดี เกิดมาในครอบครัวชนชั้นสูง มีฐานะร่ำรวย และอาจมาจากการประกอบอาชีพหรือตำแหน่งในหน้าที่ การงานทำให้พวกเขากลายเป็นที่รู้จักและเป็นที่นับหน้าถือตาในหมู่คนจำนวนมาก หรืออาจเป็นผู้ที่

ประกอบธุรกิจจนประสบความสำเร็จด้วยความสามารถของตนเอง รวมทั้งผู้ที่ได้รับสืบทอดกิจการของครอบครัวมาดูแลต่อในตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง พวกเขาจะได้รับเกียรติและมีสถานภาพทางสังคมที่ค่อนข้างสูงด้วยเช่นกัน

ตัวอย่างของพระเอกที่มีเกิดมาในครอบครัวชนชั้นสูง หรือเป็นทายาทผู้นำกลุ่มในสังคมของพวกเขาเห็นได้ชัดจากตัวละคร สก็อตต์ ในเรื่อง *เมียจำฝูง* เป็นหมาป่าหนุ่มที่กำลังจะได้ขึ้นรับตำแหน่งผู้นำคนใหม่ของ “อาณาจักรเบบอบู” ต่อจากพ่อของเขาซึ่งตายจากไป ทำให้คนในฝูงต้องเคารพเกรงใจ และยกย่องให้เกียรติเขาตามสมควรแก่ฐานะ หรือ คริส ฟ็อกซ์ ในเรื่อง *Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ* เป็นทายาทคนเดียวที่เหลืออยู่ของอดีตผู้ปกครองเขตติดฉนวน ซึ่งถูกจับขังคุกไว้ในฐานะนักโทษกบฏของมหานครเพิร์ล แต่ภายหลังสามารถหลบหนีออกมาได้และถูกเสนอให้ขึ้นรับตำแหน่งเป็นผู้นำของเขตติดฉนวนต่อไป ด้วยชาติกำเนิดของเขาทำให้เป็นที่ยอมรับนับถือในทันที หลังจากนั้นคริสยังได้รวบรวมกำลังคนที่เขามีประกาศแยกตัวเป็นอิสระจากมหานครเพิร์ลจนได้ นอกจากนี้ยังมีตัวอย่างของพระเอกที่เกิดมาในครอบครัวซึ่งมีฐานะร่ำรวย และมีทรัพย์สินสมบัติมาก ทำให้พวกเขาสถานภาพทางสังคมที่ดีเช่นกัน เห็นได้จาก บีเบียน และองเดร ในเรื่อง *พันธะสีชมพู* และ *พันธะสีน้ำเงิน* วิลเลียมส์ ซีมัวร์ ในเรื่อง *Flower Trap กำหนดรัก* และ จางเฟิงหลง ในเรื่อง *Scent: Black Diamond* ซึ่งพวกเขาล้วนแล้วแต่เกิดมาในครอบครัวที่มีทรัพย์สินเงินทองมากมาย รวมทั้งเป็นเจ้าของกิจการที่มีฐานะมั่งคั่ง และอีกตัวอย่างหนึ่งที่น่าสนใจเช่นกัน คือ ดาร์ฟ ในเรื่อง *อยู่ ๆ ผมก็กลายเป็นโอเมก้า* เขาไม่เพียงแต่จะเกิดมาในครอบครัวที่มั่งคั่งร่ำรวยเท่านั้น ทว่ายังได้รับสิทธิพิเศษจากความเป็นอัลฟ่าซึ่งถูกจัดเป็นประชากรกลุ่มพิเศษผู้มีฐานะเป็นมันสมองของประเทศ และเป็นผู้สนับสนุนรัฐบาลในแง่ของการคลัง ทำให้เขากลายเป็นชนชั้นพิเศษที่มีสถานภาพทางสังคมค่อนข้างสูง เป็นยิ่งที่เกรงอกเกรงใจของคนในภาครัฐ

สำหรับตัวละครพระเอกที่ได้รับการยกย่องจากความรู้ความสามารถ และความโดดเด่นในหน้าที่การงานก็มีตัวอย่างที่น่าสนใจเช่นกัน คือ วิลเลียม ซี. มาร์เดน ในเรื่อง *Climax Change เมื่อรักหักทลายกัน* เขาเป็นนักวิจัยที่มีความมุ่งมั่นในการศึกษาค้นคว้าเพื่อหาข้อพิสูจน์ว่าโอเมก้าไม่ได้เป็นกลุ่มคนที่ไร้ประโยชน์ และสามารถตัวเองพัฒนาได้ พร้อมกับการเรียกร้องให้โอเมก้าได้รับสิทธิเท่าเทียมกับคนกลุ่มอื่น ๆ กระทั่งองค์กรฯ ไซนิได้เล็งเห็นและสนับสนุนงานวิจัยของเขาจนประสบความสำเร็จ นำมาสู่ชื่อเสียงและเกียรติยศมากมาย และ ไตรทศ ในเรื่อง *จันทร์กะพ้อ* เป็นหมอยาผู้มีความรู้ความสามารถ ซึ่งเขาก็ได้ใช้องค์ความรู้ที่มีในการปรุปรุยาเพื่อช่วยเหลือชาวบ้านจนได้รับการยกย่อง และนับหน้าถือตาจากคนทั่ว ๆ ไป

นอกจากนี้ยังมีตัวละครพระเอกที่สร้างตัวเองจากการทำให้ธุรกิจที่ล้มละลายไปแล้วของครอบครัวของเขากลับพลิกฟื้นขึ้นมาใหม่จนกลายเป็นที่ยอมรับในความสามารถ เช่น ดังฟ้า ในเรื่อง *ดังฟ้าเทียมสมุทร* ที่เคยตกต่ำจนถึงขั้นต้องไปขายตัวเองเป็นทาสในตลาดมืด แต่

ท้ายที่สุดเขาก็สามารถกลับมาขึ้นอยู่กับฐานะเจ้าของธุรกิจที่กำลังเติบโตและมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จค่อนข้างสูงได้ นั่นทำให้เขากลับมามีสถานภาพทางสังคมที่ดีด้วย จากตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน และยังมี ไพรม์ ในเรื่อง *Love at first bite คู่กินคู่กัด* ที่สร้างตัวขึ้นจากการทำธุรกิจพิเศษกับพวกแวมไพร์ที่อยากจะใช้ชีวิตเหมือนกับมนุษย์ธรรมดา จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าการประกอบอาชีพหรือทำธุรกิจต่าง ๆ ของตัวละครพระเอกก็เพียงแค่จะนำมาซึ่งทรัพย์สินที่เพิ่มพูนแต่ยังทำให้พวกเขามีหน้ามีตาและมีสถานะทางสังคมที่ดี ยิ่งไปกว่านั้นยังมีตัวอย่างของพระเอกที่ไม่ได้เกิดมาในครอบครัวที่ร่ำรวย มีฐานะปานกลางไปจนถึงต่ำต้อย แต่สามารถเลื่อนสถานะทางสังคมได้ด้วยการใช้รูปร่างหน้าตาเป็นทุน นำมาประกอบอาชีพเพื่อสร้างรายได้ก่อนที่จะกลายเป็นบุคคลผู้มีชื่อเสียงขึ้นมา เช่น ฟิท ในเรื่อง *Scent: Blue Ocean* เป็นเด็กหนุ่มต่างจังหวัดที่ได้เข้ามาทำอาชีพนายแบบอยู่ในกรุงเทพมหานคร

ในภาพรวมจึงจะเห็นได้ว่าตัวละครพระเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยส่วนใหญ่มักเป็นผู้ที่มีสถานภาพทางสังคมค่อนข้างสูงจากชาติกำเนิด ครอบครัวของพวกเขา และหน้าที่การงาน การประกอบธุรกิจและฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ มาจนประสบความสำเร็จโดดเด่น และเป็นที่ยอมรับนับถือในสายตาของคนทั่วไป โดยจะมีตัวละครพระเอกเพียงไม่กี่เรื่องที่อาจเป็นชนชั้นต่ำหรืออยู่นอกสังคม เช่น ไค ในเรื่อง *Scent: Silver bullet* เป็นเด็กที่เกิดมาในครอบครัวยากจน ถูกพ่อแม่ทำร้ายทุบตีบ่อยครั้ง และ หมี ในเรื่อง *เป็นซู้กับหมี* เป็นมนุษย์ครึ่งสัตว์ที่เติบโตขึ้นมาเพียงลำพังในป่า

จากการศึกษาตัวละครพระเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยพบว่า มีลักษณะเด่นที่น่าสนใจคือตัวละครในกลุ่มดังกล่าวทั้งหมดจะต้องเป็นผู้ชายอัลฟ่าซึ่งเต็มไปด้วยคุณสมบัติเชิงบวก ไม่ว่าจะเป็นการมีรูปร่างหน้าตาดี มีชาติตระกูลสูง มีหน้าที่การงานที่ดีโดยอาจเป็นนักปกครองหรือผู้บริหารระดับสูง มีกิจการเป็นของตัวเอง เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จ และมีความโดดเด่นเหนือกว่าคนทั่วไป ในแง่ของบุคลิกภาพมักจะมีความเป็นผู้นำสูง มั่นใจในตัวเอง และเป็นบุคคลที่สามารถพึ่งพาได้ ส่วนสถานภาพทางสังคม พระเอกส่วนใหญ่มักจะเกิดมาเป็นชนชั้นสูง ภูมิหลังครอบครัวที่ดี มีฐานะมั่งคั่งร่ำรวย หรืออาจเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานจนมีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับนับถือในหมู่คนจำนวนมาก อย่างไรก็ตามพบว่ายังมีบางเรื่องเสนอให้เห็นภาพตัวละครพระเอกที่มีลักษณะด้อย หรือมีภูมิหลังบางอย่างที่ไม่ดี เช่น การถูกจับขังคุกเป็นนักโทษกบฏ ถูกทำร้ายทุบตีในวัยเด็ก เสเพล และไม่เอาไหน แต่ท้ายที่สุดพวกเขาก็จะสามารถปรับปรุงหรือพัฒนาตัวเองขึ้นมาจนเข้าใกล้กับจุดที่เรียกว่าสมบูรณ์แบบได้ จึงสามารถสรุปถึงลักษณะเด่นของตัวละครพระเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยได้ว่า พวกเขามักจะเป็นชายหนุ่มที่มีความสมบูรณ์แบบพร้อมทั้งในด้านรูปลักษณ์ภายนอก บุคลิกภาพ และสถานะทางสังคม ทำให้พวกเขาดูมีความใกล้เคียง

กับภาพความเป็นชายในอุดมคติที่พึงปรารถนา ซึ่งมักจะถูกนำมาเสนอซ้ำอยู่บ่อยครั้งในสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะในนวนิยายรัก

3.1.2 การสร้างตัวละครนายเอก

ตัวละครนายเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยถือเป็นกลุ่มที่มีความหลากหลายมากกว่าพระเอกอย่างเห็นได้ชัด ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของเพศหรือภูมิหลังที่มาซึ่งสามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2

ตัวละครนายเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย

ชื่อเรื่อง	นายเอก	เพศ	ภูมิหลัง หรือรายละเอียดอื่น ๆ
Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ	เจเรมี เมอร์ซี่	โอเมก้าชาย	ทายาทตระกูลผู้นำมหานครเพิร์ลที่ถูกเลี้ยงดูมาแบบอัลฟ่าชาย โดยมีการปกปิดสถานะ แม้แต่ตัวเขาเองยังไม่รู้ว่าตนเองเป็นโอเมก้า
Climax Change เมื่อรัก หักทลายกัน	เซิร์	โอเมก้าชาย	เด็กหนุ่มโอเมก้าผู้มีความสามารถพิเศษ คือมีพลังจิตสามารถมองเห็นเหตุการณ์ร้ายที่กำลัง จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ได้
Astray ยามที่หัวใจเราหลง ทาง	แลตทิกา (รติชา)	โอเมก้าชาย (เตช)	เจ้าชายโอเมก้าที่ไม่มีใครสนใจ เคยถูกคนรักซึ่งเป็นคู่แข่งชดชะตาทำร้ายทั้งร่างกายและ จิตใจอย่างหนัก จึงเกิดความแค้นกลายเป็นแรงผลักดันให้พัฒนาตัวเองขึ้นเพื่อรอวันที่จะ ได้แก้แค้น
ตรวนมาร	ไรริย์	โอเมก้าชาย	เจ้าหนุ่มโอเมก้าที่ต้องหนีออกจากเผ่ามาตามหาคู่แข่งชดชะตาที่เป็นมนุษย์ หลังจากถูก บังคับให้แต่งงาน
Love at first bite คู่กินคู่ กัด	ฉันทนก	ไม่ได้ระบุ	ชายหนุ่มที่ขาดการรับรู้รสชาติอาหารมาตั้งแต่เกิด ภายหลังจึงได้รู้ว่าตนเองเป็นแวมไพร์
	สาริน	โอเมก้าชาย	โอเมก้าหนุ่มที่ถูกเลี้ยงไว้เพื่อรอวันส่งมอบตัวให้กับตระกูลผู้นำเพื่อเป็นของขวัญสำหรับ สานสัมพันธ์เพื่อผลประโยชน์ทางการเมือง
เมียจำฝูง	ซิมเพียร์	โอเมก้าชาย	จึงจกน้อยโอเมก้าที่ต้องเดินทางไปยังฝูงหมาป่าอัลฟ่าเพื่อเป็นเมียจำฝูงตัวใหม่
The Wife of Vampire	เทียร์	โอเมก้าชาย	โอเมก้าหนุ่มที่บังเอิญพบกับคู่แข่งชดชะตาซึ่งเป็นแวมไพร์ผู้ปกครองโลกอย่างกะทันหัน

ตารางที่ 3.2

ตัวละครนายเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	นายเอก	เพศ	ภูมิหลัง หรือรายละเอียดอื่น ๆ
Flower Trap กำหนดครัก	นาราเนียล	เบต้าชาย	เลขที่แอบหลังรักอัลฟ่าหนุ่มเจ้านายของตัวเอง และได้แอบมีความสัมพันธ์ลับ ๆ กับเขา ทั้งที่รู้ว่าอีกฝ่ายมีคู่แห่งโชคชะตาเป็นโอเมก้าอยู่แล้ว
เป็นซู้กับหมี่	ขุน	โอเมก้าชาย	เจ้าของไร่ผู้มีรูปร่างแข็งแกร่ง เหมือนกับเป็นผู้ชายอัลฟ่า แต่บังเอิญได้พบกับมนุษย์หมี่ที่บุกเข้ามาในไร่ และได้ต่อสู้กันจนกระทั่งพลาดถูกกัดคอเข้า พวกเขาจึงกลายเป็นคู่แห่งโชคชะตา
ดั่งฟ้าเทียมสมุทร	น่านน้ำ คณิศร	โอเมก้าชาย	เจ้าของธุรกิจผู้ร่ำรวยในเมืองท่าแห่งหนึ่ง
Scent: Black Diamond	หวังลีซิง	โอเมก้าชาย	โอเมก้าชายที่ไม่ได้รับความสนใจจากพ่อเพียงเพราะเขาเกิดมาเป็นโอเมก้า ทำให้ขาดความรัก และต้องการพิสูจน์ตัวเองอยู่ตลอดเวลา
Scent: Silver bullet	มิกาเอล	อัลฟ่าชาย	ทายาทตระกูลมาเฟียที่ไม่ได้เกิดขึ้นมาจากความรัก ถูกเลี้ยงมาให้เป็นเครื่องจักรสังหาร ไร้อารมณ์ความรู้สึก
Scent: Blue Ocean	ฮานะ	โอเมก้าชาย	ผู้จัดการนายแบบลูกครึ่งญี่ปุ่น ตัวเล็ก หน้าสวย เหมือนผู้หญิง
พันธะไอยคุล ภาค พันธะสีชมพู	คิท	อัลฟ่าชาย	อาจารย์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.2

ตัวละครนายเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	นายเอก	เพศ	ภูมิหลัง หรือรายละเอียดอื่น ๆ
พันธะไอยกุล ภาค พันธะสีน้ำเงิน	บลู	โอเมก้าชาย	เลขาหนุ่มที่แอบชอบเจ้านายของตัวเองทั้ง ๆ ที่เขาแต่งงานแล้ว
จันทร์กะพ้อ	จัน	โอเมก้าชาย	เด็กวัด มีนิสัยร่าเริง อยู่กับตาซึ่งเป็นหมอผี
อยู่ ๆ ผมก็กลายเป็น โอเมก้า	ฤดูหนาว	โอเมก้าชาย	เด็กหนุ่มที่อาศัยพึ่งรู้ว่าตัวเองเป็นโอเมก้าขณะที่เขากำลังจะเข้ามหาวิทยาลัย

จากข้อมูลดังกล่าวจะสามารถมองเห็นภาพรวมคร่าว ๆ ของตัวละครนายเอก ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย ตั้งแต่ในส่วนของเพศจะเห็นได้ว่ามีทั้งนายเอกที่เป็นอัลฟา เบต้า และโอเมก้าชาย นอกจากนี้พวกเขายังมีภูมิหลังที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นทายาทชนชั้นสูงที่เติบโตมาอย่างดี เด็กกำพร้าที่ถูกทอดทิ้ง หรือลูกที่ไม่ได้รับความรักความสนใจ นายเอกในบางเรื่อง อาจมีคุณสมบัติเชิงบวก เช่น การมีรูปร่างหน้าตาที่ดี ทั้งในแบบที่มีความเป็นชายสูง หรือในแบบที่มีความคล้ายคลึงกับผู้หญิงก็ได้ การมีความสามารถพิเศษบางอย่าง การเป็นนักธุรกิจ มีฐานะร่ำรวย และการเป็นเจ้าของไร่ อย่างไรก็ตามพวกเขามักมีภูมิหลังบางอย่างที่ไม่ค่อยดีนัก เช่น การถูกปกปิดไม่ให้รู้ว่าตัวเองเป็นโอเมก้า ถูกทอดทิ้ง ถูกบังคับให้แต่งงาน มีประสาธัมผัสบางอย่างที่บกพร่อง หรืออยู่ในความสัมพันธ์เชิงคู่สาวที่ไม่เหมาะสม ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะขออธิบายรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวละครนายเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยโดยแบ่งออกเป็นลักษณะทั่วไป และสถานภาพทางสังคม จากนั้นจึงจะทำการสรุปเป็นลักษณะเด่นของนายเอกในนวนิยายแนวดังกล่าวนี้ต่อไป

3.1.2.1 ลักษณะทั่วไป

จากการศึกษาตัวละครนายเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย พบว่าตัวละครในกลุ่มนี้มีลักษณะทั่วไปที่ค่อนข้างจะหลากหลายมากกว่าตัวละครพระเอกอย่างเห็นได้ชัด เริ่มตั้งแต่รูปร่างหน้าตาก็จะพบเห็นได้ทั้งแบบที่มีลักษณะของความเป็นชายสูงไม่ต่างจากพระเอกที่จะต้องมียูปร่างสูงใหญ่ มีกล้ามเนื้อแข็งแรง มีพลังกำลัง แบบที่มีลักษณะของความเป็นหญิงสูง คือมีรูปร่างค่อนข้างเล็ก บอบบาง มีเครื่องหน้าที่สวยงาม อ่อนโยน และดูจะค่อนข้างห่างผู้หญิงมากกว่า และแบบที่มีลักษณะกลาง ๆ ไม่ได้ดูตัวเล็กบอบบาง หรือมีกล้ามเนื้อที่ทำให้ดูแข็งแรงมากจนเกินไป ในแง่ของบุคลิกภาพก็มีความหลากหลาย และสอดคล้องไปกับรูปร่างหน้าตาของพวกเขา เช่น หากตัวละครนายเอกเรื่องใดมีลักษณะของความเป็นชายสูง พวกเขามักจะมีบุคลิกภาพที่เด็ดขาดและเป็นผู้นำ ขณะเดียวกันก็อาจจะมีความดีใจและเอาแต่ใจ นอกเหนือจากนี้พวกเขายังมีแนวโน้มที่จะชอบใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา ส่วนตัวละครนายเอกที่มีลักษณะของความเป็นหญิงสูงมักจะดูเป็นคนที่มีความอ่อนไหว บางครั้งดูขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง ต้องการแรงสนับสนุน และชอบที่จะเป็นผู้ตามมากกว่า สำหรับตัวละครนายเอกที่มีลักษณะกลาง ๆ ไม่ได้ดูมีความเป็นชายหรือเป็นหญิงสูงจนเกินไปมักจะเป็นคนที่มีบุคลิกค่อนข้างเรียบง่าย มั่นใจ และมีความเปิดเผยตรงไปตรงมา

ในส่วนของลักษณะทางเพศที่ปรากฏก็มีความหลากหลายดังที่กล่าวเอาไว้แล้ว คือจะมีทั้งนายเอกที่เป็นอัลฟา เบต้า และโอเมก้าชาย ในเรื่องรสนิยมและความสัมพันธ์ทางเพศพบว่าในตอนท้ายที่สุดแล้วตัวละครนายเอกทั้งหมดจะต้องตกเป็นฝ่ายรับในความสัมพันธ์ทางเพศและลงเอยกับตัวละครพระเอกที่เป็นอัลฟาเท่านั้น

หากพิจารณาในด้านการของการประกอบอาชีพและหน้าที่การงาน พบว่ามีทั้งที่อยู่ในสายธุรกิจตั้งแต่ระดับผู้บริหาร เลขานุการ ไปจนถึงพนักงานบริษัททั่วไป ซึ่งจะมี นายเอกที่เป็นผู้บริหารหรือเจ้าของกิจการปรากฏอยู่น้อยมาก ส่วนอาชีพอื่น ๆ ก็จะมีนายเอกที่ เจ้าของไร่ เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย หรือทำงานในสายบันเทิง เช่น นายแบบ สไตลิสต์ และผู้จัดการ อย่างไรก็ตามยังพบว่ามีบางเรื่องส่วนตัวที่นายเอกอาจจะไม่ได้มีหน้าที่การงานชัดเจน โดยพวกเขามี บทบาทในการใช้ชีวิตเป็นเพียงแค่มะเมียและแม่เท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นคู่ครองของพระเอกที่มีฐานะร่ำรวย อยู่ในตำแหน่งที่ค่อนข้างสูงในด้านการเมืองและการปกครอง

ตัวอย่างของนายเอกที่มีลักษณะของความเป็นชายสูง และมีบุคลิกภาพที่ เด็ดขาด เป็นผู้นำ กล้าคิดกล้าตัดสินใจได้ปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดในนวนิยาย 3 เรื่อง คือ *Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ*, *เป็นซู้กับหมี* และ *Scent: Silver bullet* โดยจะขออธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้ เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นดังนี้

เจเรมี ในเรื่อง *Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ* เป็นโอเมก้าที่ถูก เลี้ยงดูให้เติบโตขึ้นมาเป็นอย่างดีในแบบของอัลฟ่า เป็นทายาทคนเดียวของตระกูลเมอร์ซี่ซึ่งเป็นหนึ่งในสี่ตระกูลผู้นำของมหานครเพิร์ลจึงได้รับการอบรมบ่มเพาะและปลูกฝังความเป็นผู้นำมาตั้งแต่เด็ก เพื่อรอวันที่จะได้รับสืบทอดตำแหน่งจากผู้เป็นบิดาต่อไป เขาจึงเป็นคนทีกล้าหาญ มีอุดมการณ์สูง เชื่อมั่นในตัวเองจนกลายเป็นความดื้อรั้น และมักมีความคิดขัดแย้งกับผู้คนส่วนใหญ่ ขุน ในเรื่อง *เป็นซู้กับหมี* เป็นเจ้าของไร่ที่พยายามทำตัวให้ดูแข็งแกร่งกว่าคนอื่นอยู่เสมอเพื่อกลบเกลื่อนปมด้อยของตนในฐานะที่เป็นโอเมก้า โดยแสดงออกให้เห็นผ่านการสร้างร่างกายให้สมบูรณ์แข็งแรง รวมถึงรสนิยมทางเพศที่จะต้องเป็นฝ่ายรุกอยู่เสมอในทุก ๆ ครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ ยกเว้นในตอนที่ได้พบกับพระเอก และเกิดความผิดพลาดบางอย่าง ด้วยกลไกของร่างกายที่เป็นโอเมก้าเขาจึงต้องตกเป็นฝ่ายรับ และ มิคาเอล ในเรื่อง *Scent: Silver bullet* เกิดมาในตระกูลมาเฟีย จึงถูกสอนให้รู้จักการใช้อำนาจ มีความเด็ดขาด ดุคั่น และมักจะไม่ค่อยยอมประนีประนอมกับใคร

ส่วนตัวอย่างของนายเอกที่มีลักษณะของความเป็นหญิงสูงพบเป็นส่วน ใหญ่ในหลาย ๆ เรื่อง เช่น ฮานะ ในเรื่อง *Scent: Blue Ocean* เป็นสไตลิสต์และผู้จัดการนายแบบที่มีรูปร่างเล็ก บอบบาง มีผิวพรรณที่ดี ใบหน้าสวย ทั้งยังไว้ผมยาวเหมือนกับผู้หญิงด้วย ทำให้เขาดูเป็น คนที่มีเสน่ห์เย้ายวนมากในสายตาของอัลฟ่าชาย ในส่วนของบุคลิกภาพมองเผิน ๆ แล้วฮานะก็อาจจะ ดูเป็นคนที่เหมือนจะมั่นใจในตัวเองดี อย่างไรก็ตามเขายังคงมีบางมุมที่อ่อนไหว เกิดจากการผิดหวังใน ความรักความสัมพันธ์และเคยถูกทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจ หวังลีซิง ในเรื่อง *Scent: Black Diamond* ก็เป็นนายแบบหนุ่มที่หน้าสวยมีเสน่ห์ แต่อ่อนไหวในเรื่องครอบครัวและปรารถนาที่จะ

ได้รับการยอมรับ และ สาริน ในเรื่อง *Love at first bite คู่กินคู่กัด* เป็นชายหนุ่มที่ตัวเล็กน่ารัก และมีบุคลิกภาพที่ค่อนข้างเชื่องช้า ขาดความมั่นใจ และมักจะต้องพึ่งพาผู้อื่นอยู่เสมอ จากภูมิหลังของเขาคือเป็นเด็กโอมะก้าซึ่งถูกรับมาเลี้ยงในครอบครัวมนุษย์หมาป่ารอวันส่งมอบเป็นของขวัญให้กับตระกูลอื่นนำไปใช้เป็นแม่พันธุ์สืบไป สารินจึงค่อนข้างรู้สึกแปลกแยกกับคนในบ้านพอสมควร และกลายเป็นคนที่ดูคิดมาก เต็มไปด้วยความกังวลเล็ก ๆ ที่ไม่กล้าแสดงออกมา นอกจากนี้ยังมีนายเอกอีกหลาย ๆ เรื่องที่มีความเป็นหญิงสูงแบบตัวเล็กน่ารัก มีความอ่อนโยน น่ารัก นุ่มนวล และน่ารักเอาใจใจ มักโอนอ่อนผ่อนตาม วานอนสอนง่าย อยู่ในโอวาท เช่น เซิร์ ในเรื่อง *Climax Change เมื่อรักหักทลายกัน* ไรรี่ ในเรื่อง *ตรวนมาร* และ ซิมเพียร์ ในเรื่อง *เมียเจ้าผู้* เป็นต้น

สุดท้ายคือตัวอย่างนายเอกที่มีลักษณะกลาง ๆ ไม่ได้มีความเป็นชายที่เข้มข้นแบบกลุ่มแรก แต่ก็ไม่ได้มีความเป็นหญิงที่บอบบาง น่ารัก นุ่มนวลจนเกินไป กลุ่มนี้มักจะมีรูปร่างสมส่วน หน้าตาดีพอสมควรแต่อาจจะไม่ได้โดดเด่นไปในทิศทางใด พบว่ามี นาธาเนียล ในเรื่อง *Flower Trap กำหนดครัก* คิท ในเรื่อง *พันธะสีชมพู* และ ฤดูหนาว ในเรื่อง *อยู่ ๆ ผมก็กลายเป็นโอมะก้า*

3.1.2.2 สถานภาพทางสังคม

ตัวละครนายเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอมะก้าของไทยส่วนใหญ่มักจะมีชาติกำเนิดที่ไม่ได้ด้อย แต่อาจมีความขัดแย้งบางอย่างทำให้ต้องเผชิญหน้ากับอุปสรรค ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับความสนใจ หรือถูกทำให้รู้สึกแปลกแยกจนกลายเป็นชายขอบ มีสถานภาพทางสังคมที่ไม่ค่อยดีนักเมื่อเทียบกับตัวละครพระเอกที่ได้ทำการอธิบายไว้ โดยความขัดแย้งดังกล่าวอาจเป็นผลมาจากอคติทางเพศที่เกิดขึ้นกับนายเอกซึ่งเป็นโอมะก้า ในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มองว่าพวกเขาเป็นตัวปัญหาและต้องถูกกีดกันออกไปไม่ให้อยู่ร่วมใช้ชีวิตภายในพื้นที่เดียวกันกับเหล่าอัลฟ่าและเบต้า หรืออาจจะเป็นเรื่องของอคติทางเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ก็ได้ ซึ่งผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างพร้อมกับทั้งอธิบายรายละเอียดดังนี้

ตัวอย่างของนายเอกที่เกิดมาในครอบครัวชนชั้นสูง แต่ต้องเผชิญกับปัญหาอุปสรรคจนร่วงหล่นจากสถานภาพทางสังคมที่ดี เพียงเพราะเขาเป็นโอมะก้าคือ เจเรมี ในเรื่อง *Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ* ดังที่ได้อธิบายเอาไว้แล้วว่าเขาเกิดมาในครอบครัวนักปกครอง และไม่เคยรู้ว่าตนเองเป็นโอมะก้า เนื่องจากครอบครัวของเขาพยายามที่จะปกปิดสถานะดังกล่าวและเลี้ยงดูเขาให้เติบโตขึ้นมาในแบบของอัลฟ่า จนความลับดังกล่าวได้ล่วงรู้ไปถึงนายพลแฮร์ริสัน เจเรมีก็ต้องถูกจับเข้าคุกพร้อมกับสักเครื่องหมายโอมะก้ากลายเป็นชนชั้นต่ำลงไปทันที ส่วนนายเอกที่ถูกครอบครัวทอดทิ้งหรือต้องพลัดพรากจากครอบครัวไปแต่ยังเด็กเพียงเพราะว่าพวกเขาเป็นโอมะก้าก็มี เซิร์ ในเรื่อง *Climax Change เมื่อรักหักทลายกัน* เทียร์ ในเรื่อง *The Wife of Vampire* และ จัน ใน

เรื่อง *จันทร์กะพ้อ* สำหรับเช็ด เขาเกิดมาในครอบครัวที่มีแต่อัลฟ่าจึงถูกแยกมาเลี้ยงไว้ในบ้านอีกหลังหนึ่งจนอายุได้ห้าขวบพ่อแม่ของเขาก็ให้สถานรับเลี้ยงเด็กมานำตัวไป ส่วนเทียร์พ่อของเราเป็นอัลฟ่าชั้นสูงที่ทำงานร่วมกับแวมไพร์ผู้ปกครองโลก แต่กลับทอดทิ้งให้เขากับแม่ซึ่งเป็นโอเมก้าต้องใช้ชีวิตลำบากโดยไม่สนใจใยดี และ จัน เดิมทีเป็นถึงลูกเจ้าพระยาแต่เกิดจากเมียทาสที่เป็นโอเมก้าซึ่งในเรื่องจะเรียกว่า “แม่เรือน” และตัวเขาก็เป็นแม่เรือนอีกเช่นกัน ในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มองว่าแม่เรือนเป็นตัวกาลกิณีไม่สมควรที่จะเลี้ยงไว้ ทำให้คุณหญิงจำปา เมียอีกคนหนึ่งของพ่อเขานึกถึงเพียงคนเดียวที่จิงกลั่นแกล้งทำร้ายจนแม่ของจันต้องหลบหนีไป เมื่อแม่ของจันตายเขาก็กลายเป็นเพียงแค่เด็กวัดคนหนึ่งที่ไม่มีความรู้ชาติกำเนิดที่แท้จริง

ตัวอย่างของนายเอกที่เป็นชนชั้นสูงแต่ถูกละเลย และไม่ได้รับการให้ความสำคัญ เนื่องจากอคติทางเพศที่ทำให้พวกเขาถูกกีดกันก็จะมี แลตทิตา ในเรื่อง *Astray ยามที่หัวใจเราหลงทาง* ซึ่งมีชาติกำเนิดเป็นถึงเจ้าชาย แต่ไม่ได้รับความสนใจเพียงเพราะเขาเป็นโอเมก้า ทั้งยังไม่ได้รับการส่งเสริมในเรื่องของการศึกษา แม้แต่ข้าราชการในวังก็ยังไม่ค่อยเกรงอกเกรงใจ และ หวังสีชิง ในเรื่อง *Scent: Black Diamond* ซึ่งเกิดมาในครอบครัวนักธุรกิจ มีฐานะร่ำรวย แต่กลับถูกผู้เป็นพ่อละเลยทอดทิ้งให้อยู่กับแม่เพียงลำพังเพราะผิดหวังที่เขาเกิดมาเป็นโอเมก้า แล้วไปชีวิตอยู่กับภรรยาอีกคนที่มาทีหลังเพราะลูกฝั่งนั้นเป็นอัลฟ่า ตัวละครนายเอกในทั้งสองเรื่องดังกล่าวนี้จึงค่อนข้างมีปมเพราะขาดความรักความเอาใจใส่ และถึงแม้ว่าพวกเขาจะเกิดมาเป็นชนชั้นสูงหรือมีฐานะร่ำรวยมากแค่ไหน พวกเขาก็กังวลต้องเผชิญหน้ากับความรู้สึกต่ำต้อยอยู่เสมอด้วยลักษณะของเพศรองที่ไม่สามารถเลือกได้

นอกเหนือจากนี้ยังมีตัวอย่างของนายเอกที่รู้สึกแปลกแยกกับคนรอบตัวเนื่องจากเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ที่แตกต่างจากคนส่วนใหญ่ เห็นได้จาก ซิมเพียร์ ในเรื่อง *เมียจำฝูง* เป็นจิ้งจอกขาวที่จะต้องเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในพื้นที่อาณาเขตของฝูงหมาป่า แม้ว่าเขากำลังจะได้เป็นเมียจำฝูง แต่ก็ยังไม่สามารถเป็นที่ยอมรับของทุกคนในฝูงได้ และยังมีบางคนที่ตั้งแง่รังเกียจเพราะมองว่าจิ้งจอกขาวเป็นเผ่าพันธุ์ที่อ่อนแอกว่า ดังนั้นซิมเพียร์จึงไม่ได้อยู่ในสถานภาพที่มั่นคงนัก

ในภาพรวมจะเห็นได้ว่าตัวละครนายเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยส่วนใหญ่มักจะเกิดมาในชนชั้นสูง แต่อาจต้องเผชิญหน้ากับอุปสรรคบางอย่างทำให้พวกเขาต้องร่วงหล่นลงจากการมีสถานภาพทางสังคมที่ดี โดยอาจจะกลายเป็นชนชั้นต่ำ และถือเป็นกลุ่มที่ไม่ได้อยู่ในสถานภาพทางสังคมที่มั่นคงนักเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับตัวละครพระเอกดังที่ได้กล่าวมาซึ่งเหตุผลหรือปัจจัยหลักที่ทำให้เป็นเช่นนั้นคือการที่นายเอกส่วนใหญ่จะเพศรองเป็นโอเมก้า ทำให้ถูกมองว่าเป็นตัวปัญหาและถูกกีดกันทางสังคม หรือในบางเรื่องตัวละครนายเอกอาจมีความแปลกแยก

ไปจากผู้คนรอบข้างเนื่องจากความแตกต่างทางเผ่าพันธุ์ พวกเขาจึงไม่ถูกยอมรับ หรือรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของคนสังคมได้อย่างสนิทใจ

จากการศึกษาตัวละครนายเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยทั้งในแง่ของลักษณะทั่วไปอันประกอบไปด้วยลักษณะของรูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพ และลักษณะทางเพศ พบว่ามีความหลากหลายมากกว่าตัวละครพระเอกอย่างเห็นได้ชัด อย่างไรก็ตามจะยังคงมีลักษณะที่พบบ่อยคือนายเอกส่วนใหญ่ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยจะเป็นผู้ชายโอเมก้าที่มีลักษณะของความเป็นหญิงสูง มีรูปร่างเล็ก บอบบาง มีผิวพรรณที่เนียนละเอียด และใบหน้าสวยค่อนข้างไปทางผู้หญิงมากกว่า ส่วนในแง่ของบุคลิกภาพก็จะเป็นความอ่อนไหว และยังขาดความมั่นใจในบางส่วน ต้องการได้รับแรงสนับสนุนจากพระเอกที่เป็นผู้ชายอัลฟ่า แม้ในบางเรื่องจะมีการนำเสนอตัวละครนายเอกที่มีความแข็งแกร่ง มีลักษณะของความเป็นชายสูงก็จะต้องมีช่วงจังหวะหรือเวลาที่พวกเขาเปราะบางเป็นพิเศษทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องมาพึ่งพาตัวละครพระเอกที่เป็นอัลฟ่า ส่วนในแง่ของสถานภาพทางสังคมพบว่าตัวละครนายเอกส่วนใหญ่แม้จะเกิดมาในตระกูลสูง มีฐานะร่ำรวย แต่พวกเขาก็อาจจะไม่ได้รับการยอมรับนับถือ หรือมีหน้ามีตาในสังคม ทั้งยังถูกมองว่าต่ำต้อยด้วยลักษณะของเพศรองที่เป็นโอเมก้า จึงสามารถสรุปถึงลักษณะเด่นของนายเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยได้ว่าถึงแม้พวกเขาจะมีรูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพ ลักษณะทางเพศ และภูมิหลังที่มาที่แตกต่างกัน แต่จะมีจุดร่วมที่น่าสนใจคือลักษณะด้อยที่แสดงให้เห็นการเป็นผู้ถูกกระทำ หรือไม่ได้รับความเป็นธรรมบางอย่างจากสังคม

3.1.3 การสร้างตัวละครที่เป็นผู้ร้าย

การสร้างตัวละครที่เป็นผู้ร้ายถือเป็นอีกกลวิธีหนึ่งที่ผู้แต่งจะสามารถใช้เพื่อสร้างความขัดแย้งภายในเรื่องเล่าหรือนิยายต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ตัวละครในกลุ่มนี้มักจะมียุทธศาสตร์ที่สำคัญในการเป็นปฏิปักษ์ ขัดขวางไม่ให้ตัวละครเอกสามารถบรรลุเป้าหมายของพวกเขาได้ง่ายจนเกินไป โดยปกติแล้วตัวละครผู้ร้ายจะเป็นคู่อริที่อยู่ตรงข้ามกับพระเอกหรือนางเอก แต่ในบางกรณีพวกเขาอาจเป็นตัวเอกด้วยก็ได้ จากข้อมูลบนเว็บไซต์ literary terms ได้มีการกล่าวถึงลักษณะต่าง ๆ ของตัวละครที่เป็นผู้ร้ายเอาไว้ เช่น พวกเขาอาจจะเป็นเพียงหัวหน้าครอบครัว หรือผู้นำที่มีอำนาจภายในกลุ่มเล็ก ๆ ไปจนถึงทรราชผู้มีอำนาจเบ็ดเสร็จ เป็นปีศาจที่ชั่วร้าย เป็นนักวางแผน เป็นคนบ้า เป็นคนอัจฉริยะ หรืออาจเป็นบุคคลที่สังคมไม่ได้ให้การยอมรับก็ได้ นอกจากนี้ยังมีตัวร้ายที่เชื่อมั่นอย่างแรงกล้าว่าสิ่งที่ตนเองทำคือสิ่งที่ดีที่สุดในทุกเรื่อง (literary terms, 2022) ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็คือสิ่งที่ทำให้พวกเขาถูกจัดเป็นกลุ่มตัวละครอีกกลุ่มหนึ่งที่มีมิติและมีความน่าสนใจ จากการศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย พบว่ามีการเสนอตัวละครที่เป็นผู้ร้ายอย่างชัดเจนใน 11 เรื่อง สรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.3

ตัวละครที่เป็นผู้ร้ายในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย

ชื่อเรื่อง	ตัวร้าย	เพศ	ภูมิหลัง หรือบทบาทในฐานะตัวละครผู้ร้าย
Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ	นายพลแฮร์สัน	อัลฟ่าชาย	นายทหารผู้มีอำนาจและเป็นฝ่ายตรงข้ามทางการเมืองกับตระกูลเมอร์ซี่ ซึ่งได้ล่วงรู้ความลับว่า เจเรมี เมอร์ซี่ แท้จริงแล้วเป็นโอเมก้า จึงได้จับเขาเข้าคุก และกลั่นแกล้งสารพัด เพื่อกดดันเจอโรม พ่อของเขาให้ยอมทิ้งอำนาจทางการเมืองไป
Climax Change เมื่อรัก หักทลายกัน	อลิซาเบธ	อัลฟ่าหญิง	นักวิจัยสาวคนรักเก่าของพระเอก ที่มีแนวคิดเกลียดชังโอเมก้า และได้ปลุกระดมให้คนจำนวนหนึ่งลุกขึ้นมากวาดล้างโอเมก้าให้หมดไป
Astray ยามที่หัวใจเราหลง ทาง	โซติช่วง	เตช (โอเมก้า ชาย)	คู่แห่งโชคชะตาของพระเอก อดีตชนชั้นล่างที่เคยถูกกดขี่ข่มเหง ต่อมาเขาจึงตัดสินใจก่อกบฏเพื่อที่จะทำให้เตช หรือโอเมก้ากลายเป็นผู้ปกครองที่อยู่เหนือกว่า พชร หรืออัลฟ่า โดยมีการวางยาเพื่อควบคุมขุนนางชั้นสูงและองค์กษัตริย์ ก็ให้เกิดความวุ่นวายในบ้านเมือง
ตรวนมาร	โดโรธี	อัลฟ่าหญิง	นักธุรกิจสาวที่อยากจะแต่งงานกับพระเอก จึงจัดการลักพาตัวนายเอกไปขายในตลาดค้าเงือก และวางยาพระเอกเพื่อลบความทรงจำที่เกี่ยวข้องกับนายเอกออกไป และโกหกเขาว่าตนเองเป็นคู่หมั้นที่กำลังจะแต่งงานกัน

ตารางที่ 3.3

ตัวละครที่เป็นผู้ร้ายในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	ตัวร้าย	เพศ	ภูมิหลัง หรือบทบาทในฐานะตัวละครผู้ร้าย
เมียจำฝูง	จอร์จี้	อัลฟ่าชาย	เพื่อนสนิทของ สก็อตซ์ ที่กำลังจะขึ้นเป็นจำฝูงคนใหม่ แต่ไม่พอใจที่จะต้องยกย่องจึงจอกขาว ซึ่งเป็นเผ่าพันธุ์ที่อ่อนแอกว่าให้เป็นเมียจำฝูงจึงหาเรื่องทำร้ายจึงจอกขาวจนต้องขัดแย้งกับสก็อตซ์เรื่อยมา ท้ายที่สุดเขาจึงตัดสินใจลุกขึ้นมาท้าทายอำนาจของสก็อตซ์นำไปสู่การประลองเลือดเพื่อหาผู้ที่เหมาะสมกับตำแหน่งจำฝูงคนใหม่
The Wife of Vampire	โดมินิก	ไม่ได้ระบุ	จำฝูงหมาป่าซึ่งเป็นศัตรูกับพระเอก มีบทบาทที่สำคัญในสงครามเพื่อโค่นล้มอำนาจของพระเอกที่เป็นหัวหน้าตระกูลแวมไพร์ผู้ปกครองโลก
Flower Trap กำหนดกตรัก	ออสติน	โอเมก้าชาย	คู่แข่งโศกชะตาของพระเอก มีบทบาทในการเป็นอุปสรรคและขัดขวางความรักระหว่างพระเอกกับนายเอกในเรื่อง
เป็นซู้กับหมี	ราชาสิงโต	ไม่ได้ระบุ	เจ้าป่าผู้ซึ่งเป็นศัตรูกับมนุษย์หมีสายพันธุ์ดึกดำบรรพ์ เคยหักหลังพ่อพระเอกซึ่งเป็นราชาหมีจนทำให้ต้องถูกมนุษย์ยิงตาย จึงถือเป็นคู่แค้นคนสำคัญของพระเอก
Scent: Silver bullet	อังเดรย์	ไม่ได้ระบุ	อาของนายเอกที่ต้องการแย่งตำแหน่งหัวหน้าตระกูลมาเฟียไปจากเขา
Scent: Blue Ocean	อเล็กซ์	อัลฟ่าชาย	นายแบบผู้มีนิสัยเห็นแก่ตัว เป็นอดีตคู่ขาที่เคยทำร้ายนายเอกมาตลอด แต่เมื่อนายเอกต้องการออกจากความสัมพันธ์ เขากลับไม่ยอมปล่อยนายเอกไป

ตารางที่ 3.3

ตัวละครที่เป็นผู้ร้ายในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	ตัวร้าย	เพศ	ภูมิหลัง หรือบทบาทในฐานะตัวละครผู้ร้าย
จันทร์กะพ้อ	คุณหญิงจำปา	สามัญ (เบต้าหญิง)	เมียรองของพระยาจำรูญที่มีความอิจฉาริษยา และเป็นต้นเหตุทำให้แม่ผ่อง เมียทาสซึ่งเป็นแม่ของ จัน ตัวละครนายเอกในเรื่องต้องหอบลูกหนีไป แถมยังคอยตามรังควานจันด้วยความจงเกลียดจงชังอีกเรื่อย ๆ

จากตารางดังกล่าวจะเห็นได้ว่าตัวละครผู้ร้ายส่วนใหญ่ที่ปรากฏในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมักจะเป็นผู้ที่มีอำนาจบางอย่าง ไม่ว่าจะเป็นอำนาจทางการเมือง หรืออำนาจในการเป็นผู้นำกลุ่มสังคม มีความแข็งแกร่ง หรืออาจเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และมีสถานะทางสังคมค่อนข้างสูง มีฐานะร่ำรวย นอกจากนี้ยังมีบางเรื่องเสนอตัวละครผู้ร้ายที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตัวละครเอกไม่ว่าจะเป็นญาติพี่น้อง เพื่อนในวัยเด็ก และอดีตคนรัก โดยพวกเขาอาจมีเรื่องให้ต้องขัดแย้งและกลายเป็นศัตรูคู่แข่งกัน

ตัวอย่างของตัวละครผู้ร้ายที่มีอำนาจทางการเมืองก็จะเห็นได้จาก นายพล แฮร์ริสัน ในเรื่อง *Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ* ส่วนตัวร้ายที่เป็นผู้นำในกลุ่มสังคมของตัวเองก็มี โดมินิก ในเรื่อง *The Wife of Vampire* และ ราชาสิงโต ในเรื่อง *เมียจำฝูง* ตัวร้ายที่มีฐานะร่ำรวย และมีอำนาจทางเศรษฐกิจก็จะได้จาก โดโรธี ในเรื่อง *ดรวนมาร* ส่วนตัวร้ายที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตัวละครเอกในฐานะญาติก็จะมี อังเดรย์ ในเรื่อง *Scent: Silver bullet* ซึ่งจะมีศักดิ์เป็นอาแท้ ๆ ของนายเอกในเรื่องนั้น จอร์จี้ ในเรื่อง *เมียจำฝูง* เป็นเพื่อนในวัยเด็กของพระเอกที่มีความสนิทชิดเชื้อกัน ตัวละครผู้ร้ายที่เคยอยู่ในความสัมพันธ์แบบชู้สาวกับตัวละครเอกก็จะมีตัวอย่าง เช่น อเล็กซ์ ในเรื่อง *Scent: Blue Ocean* และ ออสติน ในเรื่อง *Flower Trap กำนันดอกดก* เป็นต้น

จากการศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย พบว่าตัวละครผู้ร้ายในแต่ละเรื่องมักจะเข้ามามีบทบาทในการเป็นคู่แข่งกันที่จะต้องแย่งชิงอะไรบางอย่างกับตัวละครเอก ทั้งยังเป็นผู้ที่มีบทบาทหลักในการทำร้ายตัวละครเอกทั้งทางร่างกายหรือจิตใจ โดยมีเหตุผลหรือแรงจูงใจส่วนใหญ่คือความอิจฉาริษยาที่มีต่อตัวละครเอก ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของตำแหน่งหน้าที่ สถานภาพทางสังคม หรือการประสบความสำเร็จในชีวิต ไปจนถึงในเรื่องของความรัก อย่างไรก็ตามยังมีตัวละครผู้ร้ายที่ต้องการเพียงแค่จะบรรลุเป้าหมายของตนเองเท่านั้น ทำให้ต้องขัดแย้งกับตัวละครเอกกลายมาเป็นคู่แข่งกันแย่งชิง หรืออาจทำให้ตัวละครเอกต้องประสบภัย

ตัวอย่างของผู้ร้ายที่อิจฉาในตำแหน่งหน้าที่ และสถานภาพทางสังคมของตัวละครเอกจะเห็นได้จาก นายพลแฮร์ริสัน ในเรื่อง *Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ* ซึ่งมีความขัดแย้งกับตระกูลเมอร์ซี่ที่ถือเป็นหนึ่งในสี่ตระกูลผู้ถือครองอำนาจทางการเมืองในมหานครเพิร์ล อาจจะเป็นด้วยความอิจฉาลึก ๆ ทันทีที่เขาได้รู้ว่าเจอโรม เมอร์ซี่ หัวหน้าตระกูลดังกล่าวได้แอบปกปิดสถานะความเป็นโอเมก้าของเจเรมี ทายาทคนเดียวของเขาก็รีบฉวยโอกาสนั้นจับเจเรมีเข้าคุก และกระชากเขาออกไปว่าเจอโรมแอบใช้ทรัพยากรของรัฐเพื่อปกปิดสถานะของลูกชายตัวเอง ทั้งยังพยายามที่จะให้หน่วยงานของรัฐคิดค้นยาที่จะสามารถระงับอาการฮีด และควบคุมฟีโรโมนของโอเมก้าให้ได้อย่างเบ็ดเสร็จซึ่งถือเป็นผลประโยชน์ทับซ้อน แสดงถึงความไม่โปร่งใส ซึ่งการปล่อยข่าวนี้อาจทำให้เจอโรมและตระกูลเมอร์ซี่หลุดจากตำแหน่งทางการเมืองที่มีอยู่ได้ และ จอร์จี้ ในเรื่อง *เมียจำฝูง* ก็แอบมีความอิจฉาในตำแหน่งว่าที่จำฝูงหมาป่าของพระเอกในเรื่องคือ สก็อตซ์ ซึ่งได้มาจาก

การสืบสายเลือด ไม่จำเป็นต้องผ่านการต่อสู้และฝ่าฟันอุปสรรคแต่อย่างใด จึงตัดสินใจท้าทายให้ สก็อตต์เข้าสู่การประลองเลือดเพื่อตัดสินว่าใครแข็งแกร่งและเหมาะสมที่จะเป็นจำฝูงคนใหม่มากกว่า กับอีกตัวอย่างหนึ่งที่เห็นได้ชัดคือ อังเดรย์ ในเรื่อง *Scent: Silver bullet* ที่มีความฉลาดต่อ มิกาเอล ตัวละครนายเอกในเรื่องที่กำลังจะได้รับตำแหน่งเป็นผู้นำตระกูลคนใหม่ ทั้ง ๆ ที่เขาอายุมากกว่าและมีศักดิ์เป็นอาของมิกาเอลด้วย เพียงแต่ไม่ใช่ทายาทสายตรงของตระกูลเท่านั้น นำมาสู่การแก่งแย่งแข่งขันและทำร้ายกันจนเกือบถึงชีวิต

ส่วนตัวอย่างของผู้ร้ายที่อัจฉาในความสำเร็จของตัวละครเอกจะเห็นได้จาก อลิซาเบธ ในเรื่อง *Climax Change เมื่อรักหักทลายกัน* ซึ่งเคยเป็นอดีตคนรักของวิลเลียม ซี. มาร์เดน แต่แนวคิดไม่ตรงกันจึงเลิกรากันไป ภายหลังอลิซาเบธได้กลายมาเป็นคู่แข่งทางความคิดของเขา ด้วยความอัจฉาที่เห็นวิลเลียมประสบความสำเร็จในงานวิจัย เธอจึงพยายามต่อต้านแนวคิดของเขาทุกวิถีทาง และพยายามหาเหตุผลต่าง ๆ มาหักล้างงานของเขาให้ได้ ทว่าไม่สำเร็จทำให้เธอยิ่งเกิดความคับแค้นใจจึงหันมาหาเรื่องทำร้ายเชื้อซึ่งเป็นเด็กที่อยู่ในอุปการะของวิลเลียม และมีส่วนสำคัญในการทำให้งานวิจัยของเขาสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

อีกกลุ่มตัวอย่างคือผู้ร้ายที่มีแรงจูงใจจากความอัจฉาในเรื่องของความรัก คือ โดโรธี ในเรื่อง *ตรวนมาร* ออสติน ในเรื่อง *Flower Trap กำหนดรัก* และ อเล็กซ์ ในเรื่อง *Scent: Blue Ocean* โดยตัวละครทั้งสามนี้จะมืบทบและแรงจูงใจคล้าย ๆ กัน จากการเป็นคนที่ไม่เอารักหรือเป็นคนที่มีความสัมพันธ์แบบชู้สาวกับตัวละครเอกฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมาก่อนที่ตัวละครเอกอีกฝ่ายจะเข้ามา ทำให้พวกเขารู้สึกเหมือนถูกแย่งชิงความรักจึงคิดทำร้ายตัวละครเอกที่เพิ่งเข้ามาใหม่

นอกเหนือจากที่ได้กล่าวมานี้ยังมีตัวอย่างของผู้ร้ายที่ค่อนข้างจะมีมิติน่าสนใจ คือ โซติช่วง ในเรื่อง *Astray ยามที่หัวใจเราหลงทาง* เป็นตัวร้ายที่มีแรงจูงใจมาจากความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางชนชั้นในสังคมให้ได้ และในระหว่างทางเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมาย โซติช่วงก็ได้เข้ามามืบทบในการขัดขวางความรักของเจ้าชายแลตทิก้าซึ่งเป็นนายเอกของเรื่องดังกล่าวถึง 2 ครั้ง โดยครั้งแรกเป็นความรักระหว่างเจ้าชายแลตทิก้ากับออกญาสุรเสกษ์นรินทรผู้ซึ่งเป็นคู่แข่งแห่งโชคชะตาของกันและกัน โซติช่วงเข้ามามืบทบในการสร้างความเข้าใจผิดจนเกิดเป็นความแค้นที่มาจากความรัก จากนั้นแลตทิก้าก็ได้ตัดสินใจสร้างสัมพันธ์กับ ออกหลวงอุทิศดิวิณณ์ ตัวละครพระเอกของเรื่องก่อนจะได้พบว่าอีกฝ่ายมี โซติช่วง เป็นคู่แข่งโชคชะตาอยู่แล้ว และโซติช่วงก็คือคนเดียวที่เขา รักและปกป้อง โซติช่วงจึงได้กลายมาเป็นอุปสรรคในความรักของแลตทิก้าอีกครั้งภายหลังจากที่เขาได้ใกล้ชิดกับออกหลวงอุทิศดิวิณณ์และเริ่มหวั่นไหว อย่างไรก็ตามโซติช่วงก็ไม่ได้สนใจ เพราะเขามีเป้าหมายที่สำคัญกว่านั่นก็คือการทำให้ “เดช” หรือโอเมก้าได้ขึ้นมามีอำนาจ และหวังเพียงแค่จะใช้ ออกญาสุรเสกษ์นรินทรเป็นเครื่องมือเท่านั้น ตลอดมาโซติช่วงพยายามใช้ยาเสน่ห์เพื่อควบคุมเขาและยอมผูกพันระกับเขาทำให้โซติช่วงไม่มีความรู้สึกกับคู่แข่งโชคชะตาอีกต่อไป เขามีชีวิตอยู่เพียงเพื่อไป

ให้ถึงจุดหมาย โชติช่วงถือเป็นตัวร้ายที่มีความปรารถนาอันยิ่งใหญ่ และเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าว่าตนกำลังกระทำในสิ่งที่ดีที่สุดและมองเห็นเพียงแค่ผลลัพธ์ ไม่สนใจว่าวิธีการของเขาจะนำมาซึ่งผลกระทบหรือความเสียหายแก่ใคร

สำหรับบทสรุปของตัวละครผู้ร้ายในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ การได้รับบทลงโทษในความผิดที่ผ่านมาซึ่งจะพบได้เป็นส่วนใหญ่ กับอีกลักษณะหนึ่งคือการกลับตัวกลับใจ หรือเปลี่ยนแปลงตัวเองเมื่อได้พบรักแท้ เช่น โดมินิกในเรื่อง *The Wife of Vampire* ซึ่งเคยเป็นอดีตศัตรูของพระเอก แต่ภายหลังได้มาพบรักกับเซอร์รันซ์ น้องชายของพระเอกจึงเปลี่ยนฝั่งมาเป็นพันธมิตรกันที่สุดในที่สุด และ ออสติน ในเรื่อง *Flower Trap กำหนดรัก* อดีตคนรักและคู่แค้นช็อคเซตาของพระเอกที่ยอมจบความสัมพันธ์และเดินจากไปในทันทีที่มั่นใจว่าตนอยากจะทำครอบครัวกับ จิลเลียน ซึ่งเป็นโอเมก้าชายเหมือนกันมากกว่า

ดังนั้นจึงอาจกล่าวในภาพรวมได้ว่าตัวละครผู้ร้ายที่ปรากฏในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมีลักษณะเด่นคือมักจะเป็นคนที่มีอำนาจ มีฐานะดี หรืออาจเป็นคนที่มีอุดมการณ์อันยิ่งใหญ่ พวกเขา มักจะเข้ามามีบทบาทในการเป็นคู่แข่งกับตัวละครเอก และยังคงเป็นผู้ที่มีบทบาทหลักในการทำร้ายตัวละครเอกโดยมีเหตุผลหรือแรงจูงใจคือความอิจฉาริษยาซึ่งพบมากที่สุด และความต้องการที่บรรลุเป้าหมายของตนเองเป็นสำคัญ บทสรุปของตัวละครผู้ร้ายส่วนใหญ่ มักจบลงด้วยการได้รับโทษทัณฑ์ หรือในบางกรณีพวกเขาอาจได้รับโอกาสให้กลับตัวกลับใจ

3.1.4 การสร้างตัวประกอบอื่น ๆ

ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงการสร้างตัวละครรอง หรือตัวประกอบอื่น ๆ ที่มีความน่าสนใจ โดยตัวละครเหล่านี้อาจจะไม่ได้มีบทบาทมากในการดำเนินเรื่องมากเท่ากับตัวละครหลักที่เป็นพระเอกนายเอกหรือผู้ร้าย แต่จะมีส่วนช่วยในการเติมเต็มเนื้อเรื่องและสร้างสีสันในนวนิยาย ซึ่งตัวประกอบเหล่านี้มักจะเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตัวละครเอก ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนหรือคนในครอบครัว เช่น พ่อ แม่ พี่ น้อง และยังคงอาจเป็นบุคคลอื่น ๆ ที่มีความสำคัญ เช่น อาจจะเป็นคู่แค้นช็อคเซตา หรือคนที่เข้ามาแอบรัก โดยตัวประกอบเหล่านี้อาจมีความสำคัญในการช่วยเหลือและสนับสนุนให้ตัวละครเอกสามารถบรรลุเป้าหมายของพวกเขาได้ หรือบางครั้งอาจมีส่วนในการสร้างความขัดแย้งภายในเรื่อง แต่ก็ยังไม่ได้มีบทบาทมากเท่ากับตัวละครที่เป็นผู้ร้าย และยังมีบางที่ใช้ตัวประกอบในการช่วยเหลือหรือขยายประเด็นต่าง ๆ ในนวนิยาย จึงสามารถจำแนกบทบาทของตัวประกอบเหล่านี้ออกมาได้เป็น 3 ลักษณะ คือ ตัวประกอบที่มีบทบาทในการช่วยเหลือตัวละครเอก ตัวประกอบที่มีบทบาทในการสร้างความขัดแย้ง และตัวประกอบที่มีส่วนช่วยในการขยายประเด็นต่าง ๆ ซึ่งจะขอกกล่าวถึงรายละเอียด และเสนอตัวอย่างเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นตามลำดับต่อไป

ตัวประกอบที่มีบทบาทในช่วยเหลือตัวละครเอก ส่วนใหญ่ มักจะเป็นพ่อแม่ คนในครอบครัว หรือเพื่อนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตัวละครเอก พวกเขาเหล่านี้มักจะเป็นคนที่ตัวละคร

เอกให้ความไว้วางใจ และอาจเป็นคนที่คอยให้คำปรึกษา ไปจนถึงความช่วยเหลือต่าง ๆ ในเวลาที่ตัวละครเอกต้องเผชิญหน้ากับปัญหาอุปสรรคหรือกำลังมีภัย นอกจากนี้ยังอาจหมายถึงผู้สนับสนุนที่คอยอยู่เบื้องความสำเร็จของตัวละครเอก ซึ่งอาจจะไม่ใช่เพื่อนหรือคนในครอบครัวก็ได้ เช่น องค์กราซินีที่สนับสนุนงานวิจัยของวิลเลียม ในเรื่อง *Climax Change เมื่อรักหักทลายกัน*

ตัวประกอบที่มีบทบาทในการสร้างความขัดแย้งภายในเรื่อง บางครั้งอาจจะเป็นเพื่อนหรือคนในครอบครัวที่มีสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตัวละครเอกก็ได้ เนื่องจากคนกลุ่มนี้จะถือเป็นกลุ่มคนที่มียุทธพลกับชีวิตและจิตใจของตัวละครเอกพอสมควร โดยเฉพาะพ่อแม่ที่บางครั้งพวกเขาอาจทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นอย่างไม่ได้ตั้งใจ เช่น เจอโรม พ่อของเจเรมีในนวนิยายเรื่อง *Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ* ที่ตั้งใจปิดบังสถานะความเป็นโอเมก้าของเขา และเลี้ยงดูเขาให้เติบโตขึ้นมาในแบบของอัลฟา สิ่งนี้ได้นำไปสู่ความขัดแย้งในภายหลังเมื่อตัวตอนที่แท้จริงของเจเรมีถูกเปิดเผยออกมา และคาเรน แม่ของวิลเลียมส์ ในเรื่อง *Flower Trap ก้าวหน้าดกดก* ที่มีส่วนในการขัดขวางความสัมพันธ์ระหว่างเขากับนาธานีล เพราะมองว่านาธานีลเป็นเบต้าไม่สามารถให้กำเนิดทายาทได้

ตัวประกอบที่มีส่วนช่วยในการขยายประเด็นต่าง ๆ อาจหมายถึงเพื่อนหรือพี่น้องของตัวละครเอกในบางเรื่องที่ถูกเสริมเข้ามาเพื่อช่วยเล่าประเด็นบางอย่างในจักรวาลโอเมก้า เช่น การบอกเล่าถึงความสัมพันธ์ในรูปแบบอื่น ๆ ที่อาจไม่ได้มีปรากฏในคู่ของตัวละครเอกเรื่องนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างอัลฟากับอัลฟา อัลฟากับเบต้า หรือโอเมก้ากับโอเมก้า หรือในบางเรื่องอาจมีการใช้ตัวประกอบช่วยเพื่อเล่าเรื่องให้เห็นภาพความโหดร้ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับโอเมก้าในสังคมที่มีการแบ่งแยกชนชั้นอย่างชัดเจน ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจโหดร้ายเกินกว่าที่จะถูกนำมาเสนอผ่านตัวละครเอก เช่น การถูกบังคับให้ขายบริการทางเพศ และการถูกข่มขืนจนร่างกายรับไม่ไหว ดังตัวอย่าง ออลเพื่อนสาวของ เทียร์ ในเรื่อง *The Wife of Vampire* ที่จำเป็นต้องทำงานขายบริการทางเพศ และต้องถูกย่ำยีซ้ำ ๆ จนนำไปสู่จุดจบคือความตาย นอกจากนี้ยังมีตัวประกอบที่แสดงให้เห็นบทบาทการไม่ยอมแพ้และลุกขึ้นมาต่อสู้ของโอเมก้าหัวสมัยใหม่ ดังตัวอย่าง ดรณู ในเรื่อง *Love at first bite คู่กินคู่กัด* ที่ไม่ยอมจำนนให้เหล่ามนุษย์หมาป่าอัลฟานำตัวไปเป็นแม่พันธุ์ ในเรื่องได้มีการเล่าถึงภูมิหลังว่าดรณูเป็นคนที่สู้ด้วยตัวเองมาตั้งแต่เด็กจนสามารถหาทุนการศึกษาและผลักดันให้ตัวเองเรียนจบถึงระดับปริญญาโทได้ เขาจึงมีความเชื่อมั่นในเรื่องสิทธิมนุษยชนค่อนข้างสูง และถือเป็นโอเมก้าที่มีหัวก้าวหน้าซึ่งอาจหาได้ยากในเรื่องนั้น

จากการศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยยังพบว่ายังอาจมีตัวประกอบในบางเรื่องแสดงบทบาทเป็นทั้งผู้ที่ทำให้การสนับสนุนช่วยเหลือตัวละครเอก และเป็นผู้สร้างความขัดแย้งภายในเรื่องด้วยในจังหวะและเวลาที่แตกต่างกัน

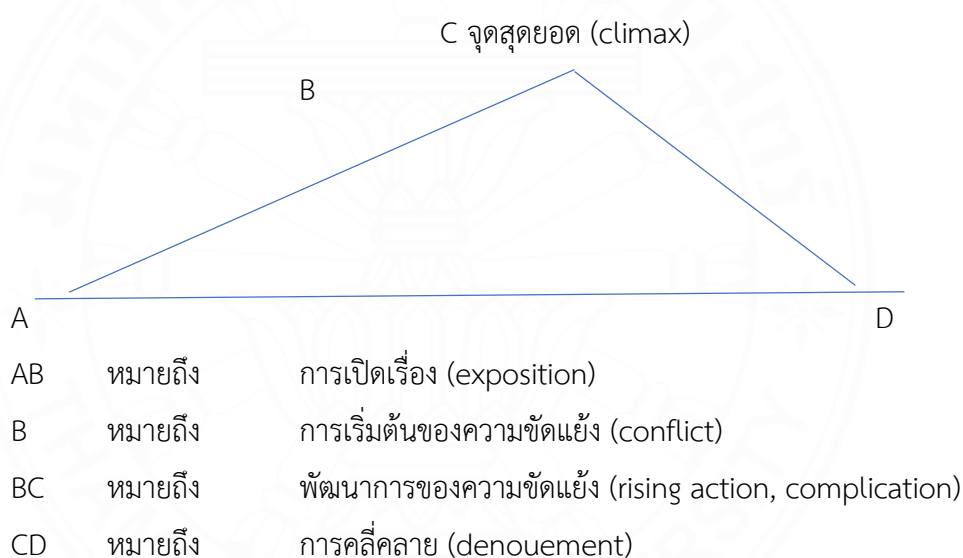
จากการศึกษาการสร้างตัวละครนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย ได้พบว่ามีลักษณะเด่นที่สอดคล้องกับตัวละครในแฟนฟิกและนวนิยายวาย โดยเฉพาะพระเอกนายเอกซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะแสดงให้เห็นถึงการจับคู่กันระหว่างอัลฟากับโอเมก้า กล่าวคือตัวละครพระเอกทั้งหมดจะต้องเป็นผู้ชายอัลฟาที่เต็มไปด้วยคุณสมบัติเชิงบวก เป็นคนรูปร่างหน้าตาดี และส่วนใหญ่จะเป็นชนชั้นสูงผู้มีสถานภาพทางสังคมค่อนข้างมั่นคง มีความมั่งคั่งร่ำรวย ตรงตามลักษณะของชายในอุดมคติผู้ที่พึงปรารถนา ส่วนนายเอกแม้จะมีความหลากหลายกว่าแต่พบว่าเป็นโอเมก้าชายมากที่สุดเพื่อให้เข้าคู่กัน ในแง่ของรูปร่างหน้าตาจะมีทั้งสูงใหญ่ ดูแข็งแกร่ง มีลักษณะของความเป็นชายสูงไปจนถึงนายเอกที่มีรูปร่างค่อนข้างเล็ก คุบอบบาง และมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับผู้หญิงมากกว่า ส่วนในแง่ของสถานะพบว่าตัวละครนายเอกส่วนใหญ่มักจะเกิดมามีชาติตระกูลดีแต่ต้องถูกทอดทิ้ง หรือประสบความลำบากเพราะมีเพศรองเป็นโอเมก้า นอกจากนี้ตัวละครนายเอกยังมักมีลักษณะด้อยบางอย่างที่แสดงให้เห็นถึงมุมที่เปราะบาง การเป็นผู้ถูกกระทำ และจะต้องพึ่งพระเอกที่เป็นอัลฟาชาย

การสร้างตัวละครเอกโดยมีการแบ่งออกเป็นสองฝ่ายดังที่เรียกว่า “พระเอก” กับ “นายเอก” ตามลักษณะข้างต้นมีความสอดคล้องกับการสร้างตัวละครในการ์ตูนแนวยาโออิและนวนิยายวาย รวมไปถึงแฟนฟิกที่กล่าวถึงความรักความสัมพันธ์ของชายรักชายด้วย ซึ่งส่วนใหญ่ตัวละครที่เป็นพระเอกจะต้องมีความเป็นผู้ชายมากกว่าตัวละครที่เป็นนายเอกอย่างชัดเจน โดยอาจแสดงให้เห็นได้จากบุคลิกภาพที่มีความเป็นผู้นำ หรือรูปร่างหน้าตาผิวพรรณที่อาจจะมีความคมเข้ม มีกล้ามเนื้อที่หนาแน่น และมีส่วนสูงที่มากกว่า ทั้งหมดนี้ก็เพื่อให้ผู้อ่านสามารถแยกแยะบทบาทของพวกเขาได้ ซึ่งหากพิจารณาในแง่ดังกล่าวจะพบว่าความเป็นอัลฟาของตัวละครพระเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยแสดงให้เห็นลักษณะความเป็นชายอันเข้มข้น แบบผู้ชายในอุดมคติที่ผู้หญิงก็ปรารถนา ส่วนผู้ชายก็อยากจะเป็น ต่างจากตัวละครนายเอกซึ่งจะมีลักษณะที่หลากหลาย จับต้องได้มากกว่า นอกจากนี้การที่นายเอกส่วนใหญ่เป็นโอเมก้ายังแสดงให้เห็นถึงการมีคุณลักษณะแบบเพศหญิงที่สามารถเทียบเคียงได้กับ “นางเอก” ในนวนิยายรักแบบชายหญิงทั่วไป

ส่วนการสร้างตัวละครอื่น ๆ ก็มีลักษณะที่เป็นแบบแผน เช่น ผู้ร้ายส่วนใหญ่จะเป็นคนที่มีอำนาจ มีฐานะร่ำรวย มีความรู้ความสามารถ หรือมีทรัพยากรบางอย่างมากพอที่จะแสดงบทบาทในฐานะคู่แข่งที่จะต้องแย่งชิงอะไรบางอย่างกับตัวละครเอก หรือสามารถทำร้ายตัวละครเอกได้ นอกจากนี้ยังมีการสร้างตัวประกอบที่สำคัญอีกจำนวนหนึ่งแสดงบทบาทในฐานะผู้ให้ความช่วยเหลือแก่ตัวละครเอก ผู้ก่อให้เกิดความขัดแย้ง หรืออาจเป็นตัวช่วยในการเล่าเรื่องหรือขยายประเด็นบางอย่าง ตัวละครทั้งหมดจึงถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในฐานะผู้แสดงบทบาทต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยผลักดันให้เรื่องราวได้ดำเนินไป

3.2 การวางโครงเรื่องในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย

โครงเรื่อง หมายถึง การจัดลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันไปภายในเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ ซึ่งในแต่ละเหตุการณ์จะต้องมีความเกี่ยวเนื่องและสอดคล้องกันไปอย่างเป็นเหตุเป็นผล เริ่มตั้งแต่การเปิดเรื่องในตอนต้น มีการผูกปมและพัฒนาความขัดแย้งไปจนถึงจุดสุดยอด จากนั้นจึงจะเป็นการคลี่คลายปม นำไปสู่บทสรุปในสุดตอนท้าย ดังแผนภาพพีระมิดของไฟรทาก (Freytag's Pyramid) ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของการศึกษาโครงเรื่องในวรรณกรรม ดังที่สรณัฐ ไตลังคะ (2560, น. 22-23) ได้กล่าวเอาไว้ใน *ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง* โดยแผนภาพดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงการอธิบายลักษณะของโศกนาฏกรรม (tragedy) ดังต่อไปนี้

(Martin, 1986, p. 81 อ้างถึงใน สรณัฐ ไตลังคะ, 2560, น. 22)

จากแผนภาพจะเห็นถึงการแบ่งช่วงเหตุการณ์ในเรื่องออกเป็นสองส่วนใหญ่ ๆ คือ การขมวดปมตั้งแต่จุด A ไปจนถึงจุด C และการคลายปมตั้งแต่จุด C ไปจนถึงจุด D โดยมีจุดสุดยอด (climax) หรือจุด C คั่นอยู่ตรงกลาง ภายหลังได้มีการนำเอาแผนภาพในลักษณะดังกล่าวมาดัดแปลงใช้กันอย่างแพร่หลายมากขึ้น มิใช่เพียงแค่นั้นแวดวงการละครอีกต่อไป จากจุดเริ่มต้นดังกล่าวจะเห็นได้ถึงแนวทางในการศึกษาโครงเรื่องโดยการจัดลำดับช่วงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มีความเป็นเหตุเป็นผลเกี่ยวเนื่องกันจากจุดเริ่มต้นไปยังจุดสุดยอด ต่อเนื่องไปจนถึงจุดจบ ซึ่งในระหว่างทางนั้นอาจประกอบไปด้วยเหตุการณ์ย่อย ๆ อีกมากมาย โดยมีความขัดแย้งเป็นสิ่งที่ผลักดันให้เรื่องดำเนินไปและสอดคล้องกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล จากแนวทางในการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยก็ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์โครงเรื่องในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย และสังเกตเห็นว่ามีการใช้โครงเรื่องตาม

ลักษณะโครงสร้าง 2 แบบ คือ โครงเรื่องเชิงเดี่ยว หมายถึง เรื่องที่มีเหตุการณ์ต่อเนื่องกันเป็นเหตุเป็นผลชุดเดียว และ โครงเรื่องเชิงซ้อน หมายถึง เรื่องที่มีชุดเหตุการณ์ต่อเนื่องกันเป็นเหตุเป็นผลมากกว่าหนึ่งชุดเกาะเกี่ยวกันไป สามารถแบ่งออกได้เป็นโครงเรื่องหลักและโครงเรื่องรอง ดังที่ สรณัฐ ไตลังคะ (2560) ได้ทำการอธิบายเอาไว้ ซึ่งการสร้างโครงเรื่องเชิงซ้อนจะมีวิธีการหลายแบบ ได้แก่ แบบเชื่อมโยง (linking) หมายถึง การนำชุดเหตุการณ์แต่ละชุดมาเรียงต่อ ๆ กันโดยที่ชุดเหตุการณ์แรกจะทำให้เกิดชุดเหตุการณ์ถัดไป แบบสลับ (alternation) หมายถึง การนำเอาชุดเหตุการณ์หลาย ๆ ชุดมาเล่าสลับกัน และ แบบกรอบ (embedding) หมายถึงการเล่าเรื่องซ้อนเรื่อง โดยผู้วิจัยมองว่าการใช้โครงเรื่องเชิงซ้อนในลักษณะดังกล่าวไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดก็ตาม อาจช่วยให้ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดเรื่องราวหรือแนวคิดที่หลากหลายขึ้นได้ในนวนิยายเรื่องเดียว อีกทั้งยังเป็นการทำให้นวนิยายเรื่องนั้น ๆ คุเป็นวรรณกรรมที่มีมิติมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยที่มีการสร้างโครงเรื่องเชิงเดี่ยวพบว่าในโครงเรื่องทั้งหมดจะต้องว่าด้วยเรื่องราวความรักความสัมพันธ์ของตัวละครพระเอกนายเอก ซึ่งมีลักษณะที่สอดคล้องไปกับโครงเรื่องแนวพาฝัน ส่วนนวนิยายที่มีการสร้างโครงเรื่องเชิงซ้อนก็จะต้องมีโครงเรื่องที่ว่าด้วยความรักความสัมพันธ์ปรากฏร่วมกับโครงเรื่องอื่น ๆ อยู่เสมอ และอาจเป็นโครงเรื่องหลักหรือโครงเรื่องรองก็ได้ ผู้วิจัยจึงมองว่าลักษณะดังกล่าวอาจถือเป็นลักษณะเด่นในการสร้างโครงเรื่องนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจึงจะขอทำการศึกษาวิเคราะห์โครงเรื่องเชิงเดี่ยวแบบพาฝันก่อน จากนั้นจึงจะกล่าวถึงโครงเรื่องเชิงซ้อนที่มีโครงเรื่องแบบพาฝันปรากฏร่วมกับโครงเรื่องอื่น ๆ ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย

3.2.1 โครงเรื่องเชิงเดี่ยวแบบพาฝัน

ในการศึกษาโครงเรื่องในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย ผู้วิจัยพบว่ามีโครงสร้างโครงเรื่องเชิงเดี่ยว คือ มีเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกันเป็นเหตุเป็นผลชุดเดียว และถือได้ว่าเป็นโครงเรื่องเชิงเดี่ยวแบบพาฝันใน 7 เรื่อง ได้แก่

1. ตรวนมาร (2562)
2. Flower Trap กำหนดดกตรัก (2563)
3. ดั่งฟ้าเทียมสมุทร (2563)
4. Scent: Black Diamond (2563)
5. Scent: Blue Ocean (2563)
6. พันธะสีน้ำเงิน (2563)
7. อยู่ ๆ ผมก็กลายเป็นโอเมก้า (2563)

จากการศึกษาพบว่านวนิยายทั้ง 7 เรื่องดังกล่าวล้วนแล้วแต่มีลักษณะโครงเรื่องที่ ไม่ได้ซับซ้อน โดยจะเน้นกล่าวถึงเรื่องราวความรักความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกสอดคล้องกับโครงเรื่องแนวพาฝัน ดังที่ เดวิด ลอดจ์ (Lodge, 1990, P. 117 อ้างถึงใน สรณัฐ ไตลังคะ, 2560) กล่าวถึงลักษณะโครงสร้างของเรื่องพาฝันหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรักว่าจะเน้นการเลื่อนความสมปรารถนาของตัวละครเอกออกไปด้วยการสร้างอุปสรรคต่าง ๆ ทำให้ตัวละครเอกเกิดความกังวลใจและอ่อนไหวทางอารมณ์ เช่น การสร้างความเข้าใจผิดระหว่างพระเอกและนางเอก ความยุ่งเหยิงเกี่ยวกับกองมรดก การค้นหาทายาทที่หายไป การที่พระเอกนางเอกไม่ถูกชะตากัน และการประพฤติผิดทำนองคลองธรรม (สรณัฐ ไตลังคะ, 2560, น. 44-45)

สำหรับโครงเรื่องแนวพาฝันที่ปรากฏอยู่เป็นโครงเรื่องเชิงเดี่ยวในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยจะมีการสร้างปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อเลื่อนการสมหวังในรักของตัวละครเอกโดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ ลักษณะแรก คือ ความขัดแย้งที่ไม่ลงรอยกันระหว่างตัวละครพระเอกกับนายเอก ลักษณะที่สอง คือ การถูกแทรกแซงหรือขัดขวางความรักด้วยแผนการของตัวละครอื่น ๆ และลักษณะที่สาม คือ รักต้องห้ามที่แสดงให้เห็นการละเมิดกฎเกณฑ์หรือค่านิยมบางอย่างในสังคม ดังจะกล่าวถึงรายละเอียดเพิ่มเติมตามลำดับต่อไป

ลักษณะแรก ความขัดแย้งที่ไม่ลงรอยกันระหว่างตัวละครพระเอกกับนายเอกซึ่งอาจเป็นความรู้สึกขัดแย้งและเป็นปฏิปักษ์ต่อกันตั้งแต่แรกพบ หรือเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในภายหลังก็ได้ โดยความรู้สึกขัดแย้งและเป็นปฏิปักษ์ต่อกันตั้งแต่แรกพบนั้นอาจเกิดจากการที่ตัวละครเอกฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งรู้สึกกว่าอีกฝ่ายกำลังเข้ามาเป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิตหรือไปสู่เป้าหมายที่ตนเองได้ตั้งไว้ อาจมีการต่อสู้หรือกระทำความรุนแรงต่อกันในตอนต้นเรื่องทั้งที่เกิดจากความตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจ ส่วนความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในภายหลังอาจเป็นผลที่สืบเนื่องมาจากการทะเลาะเบาะแว้งหรือการเข้าใจผิด

ลักษณะที่สอง การถูกแทรกแซงหรือขัดขวางความรักด้วยแผนการของตัวละครอื่น ๆ มักเริ่มต้นด้วยการเล่าถึงความสัมพันธ์อันดีระหว่างตัวละครพระเอกนายเอกก่อนที่จะต้องเผชิญหน้ากับปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ซึ่งมีตัวละครอื่น ๆ โดยเฉพาะตัวละครผู้ร้ายเตรียมการเอาไว้เพื่อขัดขวางความรักหรือความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นด้วยเหตุผลหลาย ๆ แบบไม่ว่าจะเป็นความอิจฉาริษยาและเห็นว่าทั้งคู่ไม่ได้เหมาะสมกัน หรืออาจจะเป็นไปเพื่อการโจมตีจุดอ่อนของตัวละครเอกที่มีความแข็งแกร่ง แต่อ่อนไหวในเรื่องความรักความสัมพันธ์

ลักษณะที่สาม รักต้องห้ามที่แสดงให้เห็นการละเมิดกฎเกณฑ์หรือค่านิยมบางอย่างในสังคม อาจเป็นเพราะความแตกต่างทางชนชั้นที่ทำให้ความรักระหว่างตัวละครพระเอกนายเอกถูกมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้อง หรืออาจเป็นเพราะพวกเขาทั้งสองได้มา

ปฏิสัมพันธ์กันในบทบาทที่ไม่ควรพัฒนาไปจนกลายเป็นความรักในเชิงชู้สาว เช่น ผู้อุปการะกับผู้ถูกอุปการะ หรือเจ้านายที่แต่งงานแล้วกับเลขาของเขา เป็นต้น

จากทั้งสามลักษณะที่ได้กล่าวไปแล้วในข้างต้น เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างแรกเป็นความขัดแย้งที่ไม่ลงรอยกันระหว่างตัวละครพระเอกกับนายเอกที่เกิดขึ้นตั้งแต่แรกพบซึ่งจะมีปรากฏอยู่ในเรื่อง *Scent: Black Diamond* จากการที่จางเฟิงหลงรู้สึกไม่ชอบและไม่พอใจในตัวหวังลี่ซิงซึ่งเป็นคนที่ถูกบังคับให้หมั้นหมายและแต่งงานกัน ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะเขายังคงอยากใช้ชีวิตโสด ทั้งยังคงระแวงอยู่ด้วยว่าหวังลี่ซิงอาจจงใจเข้าหาเขาและคนรอบ ๆ ตัวด้วยจุดประสงค์ที่ไม่ดีนัก จนเมื่อเวลาผ่านไปพวกเขาก็ได้มีโอกาสทำความรู้จักซึ่งกันและกัน และได้อยู่ใกล้ชิดกันมากขึ้น ความสัมพันธ์ของทั้งคู่จึงค่อย ๆ พัฒนาไป จนกระทั่งจางเฟิงหลงได้พบกับความจริงว่าการที่หวังลี่ซิงตอบตกลงหมั้นหมายและแต่งงานกับเขาอย่างง่ายดายนั้นไม่ได้เป็นเพราะเขามีเจตนาแอบแฝง แต่เป็นเพราะพวกเขาคือคู่แห่งโชคชะตากัน และที่จางเฟิงหลงไม่รู้สึกรู้สีกตั้งแรกก็เพราะว่าหวังลี่ซิงมีปัญหาสุขภาพ ในที่สุดความรู้สึกขัดแย้งและเป็นปฏิกิริยาที่จางเฟิงหลงมีต่อหวังลี่ซิงก็ค่อย ๆ คลายลงไป

ส่วนความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในภายหลังก็จะมีปรากฏอยู่ในเรื่อง *ดั่งฟ้าเทียมสมุทร* กล่าวถึงการที่ครอบครัวของดั่งฟ้าล้มละลายจนทำให้เขาต้องไปขายตัวเองเป็นทาสอยู่ในตลาดมืด ก่อนจะได้รับความช่วยเหลือจากน่านน้ำที่แอบหลงรักเขามาตั้งแต่ก่อนหน้านั้นแล้วจึงได้ทำการประมูลตัวเขามาและให้ทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ รวมถึงคอยเป็นคนขับรถให้ ในตอนต้นเรื่องพวกเขายังมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน จนวันหนึ่งที่ดั่งฟ้าได้รู้ว่าน่านน้ำมีส่วนเกี่ยวข้องในการล้มละลายของครอบครัวเขาทั้งคู่ก็เกิดทะเลาะกันจนต้องแตกหัก กลายเป็นความขัดแย้งที่เกิดจากความเข้าใจผิดหรือรู้ความจริงไม่หมดของดั่งฟ้า ซึ่งถูกเฉลยในภายหลังว่าน่านน้ำไม่ได้ตั้งใจทำให้ทุกอย่างเป็นแบบนี้ และน่านน้ำยังทำอะไรอีกหลายอย่างเพื่อช่วยบริษัทของดั่งฟ้าเอาไว้ เมื่อความจริงทั้งหมดเปิดเผยพวกเขาก็ได้ปรับความเข้าใจกันก่อนที่ทุกอย่างจะจบลงได้ด้วยดี

ในส่วนของการถูกแทรกแซงหรือขัดขวางความรักด้วยแผนการของตัวละครอื่น ๆ มีปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดในเรื่อง *ดรเวนมาร* ราชนย์กับไรรีย์ซึ่งเป็นตัวละครพระเอกนายเอกของเรื่องได้พบรักกันและสานสัมพันธ์กันก่อนจะถูกขัดขวางจากโดโรธีซึ่งเป็นตัวละครผู้ร้ายที่แอบหมายปองในตัวราชนย์ จึงได้คิดแผนการกำจัดไรรีย์ออกไปด้วยความอิจฉาริษยา และในเรื่อง *Scent: Blue Ocean* ที่เป็นการบอกเล่าความสัมพันธ์ระหว่างพิทกับฮานะซึ่งค่อย ๆ พัฒนาขึ้นมาจากความใกล้ชิดกันในฐานะนายแบบหนุ่มกับผู้จัดการซึ่งก็ได้ถูกขัดขวางจากอเล็กซ์ นายแบบหนุ่มอีกคนซึ่งเคยมีความสัมพันธ์กับฮานะแบบลับ ๆ เขาพยายามจะทำร้ายพิทถึงชีวิต ด้วยความอิจฉาริษยาหลังจากที่

ได้ว่ารู้ว่ามีพิภพกับฮานะเป็นคู่แห่งโชคชะตากัน แต่ในที่สุดพิภพก็รอดมาได้ ส่วนอเล็กซ์ก็ต้องได้รับบทลงโทษในสิ่งที่เขากระทำลงไป

ในส่วนโครงเรื่องแนวรักต้องห้ามที่แสดงให้เห็นการละเมิดกฎเกณฑ์หรือค่านิยมบางอย่างในสังคม เห็นได้จากความสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมระหว่างเจ้านายที่มีคนรักซึ่งเป็นคู่แห่งโชคชะตาของกันและกันอยู่แล้วกับเลขาของเขาในเรื่อง *Flower Trap กำนันดอกดก* โดยในเรื่องยังแสดงให้เห็นถึงมิติของความรู้สึกขัดแย้งทั้งต่อตัวเองและค่านิยมในสังคม เพราะตัวละครพระเอกเช่น วิลเลียมส์ ซิมัวร์ กำลังตกหลุมรักนายเอกที่เป็นเบต้า ทำให้ต้องขัดแย้งกับผู้เป็นแม่ที่ต้องการให้เขาแต่งงานกับคนที่จะสามารถมีทายาทให้ได้มากกว่า และอีกตัวอย่างหนึ่งจากในเรื่อง *พันธะสินน้ำเงิน* ก็แสดงให้เห็นถึงรักต้องห้ามระหว่างเจ้านายที่แต่งงานแล้วกับเลขา ซึ่งถือเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมและจะต้องถูกปิดบังซ่อนเร้นเอาไว้

ในภาพรวมจะเห็นได้ว่าโครงเรื่องเชิงเดี่ยวที่เกี่ยวข้องกับความรักความสัมพันธ์ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยจะมีลักษณะสอดคล้องไปกับโครงเรื่องแนวพาฝันที่เน้นการเลื่อนความสมปรารถนาของตัวละครเอกออกไปด้วยการสร้างความขัดแย้งและปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ขึ้นมาเป็นตัวขัดขวางไม่ให้ตัวละครได้สมหวังในความรัก เพื่อให้เกิดความอ่อนไหวทางอารมณ์ และความวิตกกังวลว่าพวกเขาจะผ่านพ้นอุปสรรคต่าง ๆ ไปจนได้ครองรักกันหรือไม่ แต่ท้ายที่สุดแล้วก็มักจะต้องจบลงด้วยความสุขสมหวังของตัวละครเอกเสมอ อย่างไรก็ตามในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยที่มีลักษณะการสร้างโครงเรื่องเชิงซ้อนที่มีโครงเรื่องแบบพาฝันที่ปรากฏร่วมกับโครงเรื่องอื่น ๆ ซึ่งรายละเอียดผู้วิจัยจะขออธิบายในหัวข้อถัดไป

3.2.2 โครงเรื่องเชิงซ้อนที่มีโครงเรื่องแบบพาฝันปรากฏร่วมกับโครงเรื่องอื่น ๆ

นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยที่มีการสร้างโครงเรื่องเชิงซ้อนมักจะมีโครงเรื่องแบบพาฝันปรากฏอยู่ร่วมกับโครงเรื่องแบบอื่น ๆ เสมอ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม คือนวนิยายที่มีโครงเรื่องแบบพาฝันเป็นโครงเรื่องหลักและมีโครงเรื่องแบบอื่น ๆ ปรากฏร่วมเป็นโครงเรื่องรอง กับนวนิยายที่มีโครงเรื่องแบบอื่น ๆ เป็นโครงเรื่องหลักและมีโครงเรื่องแบบพาฝันปรากฏร่วมเป็นโครงเรื่องรอง

นวนิยายที่มีโครงเรื่องแบบพาฝันเป็นโครงเรื่องหลักและมีโครงเรื่องแบบอื่น ๆ ปรากฏร่วมเป็นโครงเรื่องรองมีทั้งหมด 6 เรื่อง ดังต่อไปนี้

1. Astray ยามที่หัวใจเราหลงทาง (2561)

โครงเรื่องหลัก: ความรักความสัมพันธ์ระหว่างแลตทิชากับออกหลวง
อุทิศดิวันน์

โครงเรื่องรอง: การแก้แค้นของแลตทิชา

2. Love at first bite คู่กินคู่กัด (2562)

โครงเรื่องหลัก: ความรักความสัมพันธ์ระหว่างไพรม์กับฉันทน์ และสนธยากับสาริน

โครงเรื่องรอง: การแสวงหาตัวตนของฉันทน์, การมุ่งตรงไปสู่เป้าหมายของไพรม์

3. The Wife of Vampire (2562)

โครงเรื่องหลัก: ความรักความสัมพันธ์ระหว่างอาร์คกับเพียร์

โครงเรื่องรอง: การรักษาอำนาจของอาร์ค

4. เป็นซู้กับหมี (2563)

โครงเรื่องหลัก: ความรักความสัมพันธ์ระหว่างขุนกับหมี

โครงเรื่องรอง: มนุษย์หมีกับการทดลองเพื่อพัฒนามนุษย์ที่มีพลังกำลังเหมือนสัตว์

5. Scent: Silver bullet (2563)

โครงเรื่องหลัก: ความรักความสัมพันธ์ระหว่างไคกับมิกะเอล

โครงเรื่องรอง: เรื่องราวของมิกะเอลกับตระกูลชาลอฟ

6. จันทระกะพ้อ (2563)

โครงเรื่องหลัก: ความรักความสัมพันธ์ระหว่างไตรทศกับจัน

โครงเรื่องรอง: ซาดิกำเนิดที่แท้จริงของจัน

ส่วนนวนิยายแนวที่มีโครงเรื่องแบบอื่น ๆ เป็นโครงเรื่องหลักและมีโครงเรื่องแบบพาฝันปรากฏร่วมเป็นโครงเรื่องรองก็จะมีทั้งหมด 4 เรื่อง ดังต่อไปนี้

1. Omega's Instinct สัญชาติญาณดิบ (2560)

โครงเรื่องหลัก: การแสวงหาตัวตนของเจเรมี

โครงเรื่องรอง: ความรักความสัมพันธ์ระหว่างคริสกับเจเรมี

2. Climax Change เมื่อรักหักทลายกัน (2561)

โครงเรื่องหลัก: การวิจัยของวิลเลียม ซี. มาร์เดน

โครงเรื่องรอง: ความรักความสัมพันธ์ระหว่างวิลเลียมกับเซธ

3. เมียจำฝูง (2562)

โครงเรื่องหลัก: การพิสูจน์ตัวเองในฐานะจำฝูงของสก็อตต์

โครงเรื่องรอง: ความรักความสัมพันธ์ระหว่างสก็อตต์กับซิมเพียร์

4. พันธะสี่ชมพู (2563)

โครงเรื่องหลัก: การกลายเป็นอัลฟาของบีเบียน

โครงเรื่องรอง: ความรักความสัมพันธ์ระหว่างบีเบียนกับคิธ

สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับโครงเรื่องแบบพาฝันที่ปรากฏในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยผู้วิจัยได้ทำการจำแนกและอธิบายเอาไว้แล้วในหัวข้อก่อนหน้านี้ ลำดับต่อไปผู้วิจัยจึงจะขอมุ่งประเด็นไปที่ลักษณะของโครงเรื่องแบบอื่น ๆ ที่ปรากฏร่วมกับโครงเรื่องแบบพาฝันทั้งในฐานะที่เป็นโครงเรื่องหลักและโครงเรื่องรอง โดยจะสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือโครงเรื่องเกี่ยวกับการแสวงหาตัวตนของตัวละครเอก โครงเรื่องเกี่ยวกับการพิสูจน์ตัวเอง และโครงเรื่องเกี่ยวกับการมุ่งตรงไปสู่เป้าหมายบางอย่าง ดังรายละเอียดที่จะกล่าวถึงตามลำดับต่อไป

ลักษณะแรก โครงเรื่องเกี่ยวกับการแสวงหาตัวตนของตัวละครเอกที่ปรากฏในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมักกล่าวถึงความขัดแย้งที่อยู่ภายในจิตใจของตัวละครเอก ซึ่งอาจมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีส่วนในการหล่อหลอมให้ตัวละครเอกมีความคิดความเชื่อในแบบนั้น ๆ หรือเกิดจากการได้ค้นพบความจริงบางอย่างที่ทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวตนของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไป อาจเป็นการหวนกลับไปเพื่อแสวงหารากเหง้าหรือชาติกำเนิดที่แท้จริงของตัวละครที่เป็นเด็กกำพร้า หรือเป็นการเดินทางภายในจิตใจของตัวละครเอกเพื่อแสวงหาจุดมุ่งหมายที่แท้จริงในชีวิตของเขาก็ได้

ลักษณะที่สอง โครงเรื่องเกี่ยวกับการพิสูจน์ตัวเอง แสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งที่มักเกิดขึ้นระหว่างการเปลี่ยนผ่านอำนาจ ทำให้ตัวละครเอกที่กำลังจะก้าวเข้าสู่ตำแหน่งผู้นำโดยการสืบสายเลือดจำเป็นจะต้องพิสูจน์ตัวเองให้ได้รับการยอมรับ หรืออาจเป็นการพิสูจน์ตัวเองเพื่อรักษาอำนาจของตัวละครเอกที่ดำรงตำแหน่งผู้นำ

ลักษณะที่สาม โครงเรื่องเกี่ยวกับการมุ่งตรงไปสู่เป้าหมายบางอย่าง แสดงให้เห็นถึงความปรารถนาอื่น ๆ ของตัวละครเอกที่อยู่นอกเหนือไปจากเรื่องความรักความสัมพันธ์ ซึ่งอาจเป็นเป้าหมายเพื่อส่วนรวม เช่น การพยายามจะเปลี่ยนแปลงสังคม หรืออาจเป็นเป้าหมายส่วนตัว เช่น การพยายามจะแก้แค้นคนที่เคยทำร้ายตนเองก็ได้

จากการศึกษาโครงเรื่องแบบอื่น ๆ ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยทั้ง 3 ลักษณะดังกล่าวผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้นดังต่อไปนี้

โครงเรื่องเกี่ยวกับการแสวงหาตัวตนของตัวละครเอกจะเห็นได้อย่างชัดเจนจากตัวอย่างแรกในเรื่อง *Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ* เมื่อเจเรมีตัวละครเอกของเรื่องได้ค้นพบกับความจริงว่าตนเป็นโอเมก้าที่ถูกเลี้ยงดูมาแบบอัลฟามาทั้งชีวิตทำให้เขาเกิดความรู้สึกขัดแย้งและสับสนในตัวเองจนแทบจะยอมรับไม่ได้ นอกเหนือจากนี้เขายังต้องขัดแย้งกับครอบครัวที่พยายามปิดบังเพศสรีระที่แท้จริงของเขาเพียงเพราะไม่อยากให้เขาต้องใช้ชีวิตลำบาก เจเรมีต้องเผชิญกับความทุกข์ยากก่อนจะค่อย ๆ เรียนรู้ที่จะยอมรับในตัวตนความเป็นโอเมก้าผ่านการมีความสัมพันธ์กับคริสซึ่งเป็นคู่แข่งช็อคเซตา แต่ก็ยังคงไว้ซึ่งบุคลิกภาพที่เต็มไปด้วยความกล้า บ้าบิ่น ความเป็นผู้นำที่กล้าคิดกล้าตัดสินใจได้อย่างเด็ดเดี่ยวซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นคุณสมบัติที่ถูกหล่อหลอมมาจากตอนที่เขา

ยังคงถูกเลี้ยงดูมาในแบบของอัลฟา และในตอนจบของเรื่องเจเรมิก็นำเอาคุณสมบัติแบบอัลฟาเหล่านั้นมาใช้ในการเป็นผู้นำเพื่อการขับเคลื่อนสังคมในฐานะของโอเมก้าที่ต้องการเรียกร้องสิทธิให้กับคนที่เป็นโอเมก้าด้วยกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าบทสรุปของโครงเรื่องดังกล่าวจบลงด้วยการตระหนักรู้และยอมรับในตัวตนของเจเรมิจที่เกิดจากผสมกลมกลืนกันระหว่างความเป็นอัลฟากับโอเมก้าได้อย่างลงตัว

อีกตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นโครงเรื่องการแสวงหาตัวตนซึ่งเกี่ยวข้องกับความเป็นเพศใดเพศหนึ่งคือตัวอย่างจากเรื่อง *พันธะสีชมพู* กล่าวถึงการกลายเป็นอัลฟาของบีเบียนตัวละครเอกที่ถูกระบุเพศในตอนแรกเกิดเอาไว้ว่าเป็นโอเมก้า ทำให้เขาถูกเลี้ยงดูมาแบบโอเมก้ามาตลอด และได้พัฒนาความสัมพันธ์กับคิทซึ่งเป็นเด็กชายอัลฟา ก่อนที่ความขัดแย้งจะเกิดขึ้นเมื่อบีเบียนเริ่มแสดงท่าทีเหมือนไม่อยากเป็นโอเมก้า ขณะที่ร่างกายของเขาเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นหรือวัยเจริญพันธุ์แล้วก็กลับไม่มีอาการฮิต ทั้งยังมีร่างกายที่การเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วจนสูงใหญ่กว่าเด็กหนุ่มโอเมก้าทั่ว ๆ ไป ก่อให้เกิดความขัดแย้งสับสนในตัวเอง และผู้อื่นก็มองว่าเขาเป็นโอเมก้ายักษ์ จนเรื่องไปถึงจุดสุดยอดเมื่อบีเบียนก็ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าในร่างกายของเขามีทั้งยีนของอัลฟาและโอเมก้าทำให้เขาจะต้องตัดสินใจเลือกที่จะพัฒนาตัวเองไปเป็นคนเพศใดเพศหนึ่งอย่างสมบูรณ์ และบีเบียนก็เลือกที่จะเป็นอัลฟา จากนั้นก็เริ่มกินยาปรับฮอร์โมนจนได้กลายเป็นอัลฟาที่สมบูรณ์ในที่สุดและไม่รู้สึกแปลกแยกกับตัวตนของตัวเองอีกต่อไป

นอกจากนี้ยังมีตัวอย่างของการแสวงหาตัวตนในแง่มุมของชาติกำเนิดซึ่งจะเห็นได้จากในเรื่อง *จันทร์กะพ้อ* กล่าวถึงตัวละครนายเอกที่ชื่อจันซึ่งเป็นเด็กวัดหนุ่มและเป็นลูกกำพร้า แม่ของเขาตายจากไปตั้งแต่ตอนที่จันยังเป็นเด็ก และเขาก็ไม่เคยรู้ว่าพ่อเป็นใครอยู่ที่ไหน รู้เพียงแต่ว่าเหมือนมีใครคนหนึ่งพยายามที่จะตามมาคอยทำร้ายเขาอยู่เรื่อย จนได้พบความจริงว่าพ่อแท้ ๆ ของเขาเป็นเจ้าพระยา และคนที่ตามมาทำร้ายเขาตลอดก็คือเมียอีกคนหนึ่งของท่านที่เต็มไปด้วยความอิจฉาริษยา ทุกอย่างคลี่คลายลงด้วยการที่จันกับพ่อได้กลับมาปรับความเข้าใจกัน และในเรื่อง *เป็นชู้กับหมิ* ซึ่งได้มีโครงเรื่องย่อยกล่าวถึงเรื่องของมนุษย์หมิกับการทดลองเพื่อพัฒนามนุษย์ที่มีพลังกำลังเหมือนสัตว์ ทำให้ตัวละครพระเอกในเรื่องคือหมิได้มีโอกาสย้อนกลับไปพบกับรากเหง้าของตัวเอง และได้เห็นร่างของพ่อที่ถูกมนุษย์ยิงจนตายไปแล้วกว่ายี่สิบปีแต่ถูกมนุษย์เก็บร่างเอาไว้เป็นต้นแบบในการสร้างมนุษย์สายพันธุ์พิเศษที่มีความแข็งแกร่งเหมือนกับสัตว์ป่า และหมิยังได้พบกับราชาสิงโตอดีตเพื่อนรักที่เคยหักหลังพ่อของเขาจนนำไปสู่ความตาย การค้นพบทั้งหลายเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีส่วนในการทำให้หมิต้องนิยามตัวตนใหม่ จากที่เคยใช้ชีวิตสันโดษภายในป่าโดยไม่ได้อิงกับใคร เขากลับมารู้สึกถึงคำว่าครอบครัวได้อีกครั้ง ในตอนท้ายของเรื่องหลังจากแก้แค้นและได้ฝังศพพ่อเป็นที่เรียบร้อยแล้ว หมิจึงเลือกที่จะไม่กลับไปใช้ชีวิตในผืนป่าอันเป็นพื้นที่แห่งการล่าที่เขาเติบโตขึ้นมา

อย่างโดดเด่นอีกต่อไป แต่เลือกที่จะเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับขุนและลูกภายในไร่ พร้อมทั้งสร้างครอบครัวร่วมกันแบบมนุษยธรรมดา

ตัวอย่างสุดท้ายของโครงเรื่องเกี่ยวกับการแสวงหาตัวตนของตัวละครเอกคือเรื่อง *Scent: Silver bullet* ซึ่งแสดงให้เห็นความขัดแย้งในตัวตนของมิคาเอล ชาลอฟ อัลฟาหนุ่มที่ถูกเลี้ยงดูมาเพื่อให้กลายเป็นเครื่องจักรสังหารของพ่อ เขาไม่ได้เกิดมาจากการรักและเคยได้รับมันจนกลายเป็นที่เติบโตขึ้นมาแบบไร้หัวใจ จนกระทั่งมิคาเอลได้พบกับกับไคอัลฟาหนุ่มอีกคนหนึ่งซึ่งเคยผ่านเรื่องราวเลวร้ายในชีวิตไม่ต่างกับเขามากนัก เมื่อได้มีความรักมิคาเอลก็เริ่มอยากจะมีชีวิตเป็นของตัวเองจนตัดสินใจหนีไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ แต่ก็ต้องถูกเรียกตัวกลับมาที่ตระกูลชาลอฟเพื่อสืบทอดตำแหน่งผู้นำหลังจากที่พ่อของเขาตายจากไป มิคาเอลต้องเผชิญหน้ากับการแย่งชิงจนในที่สุดเขาก็ตัดสินใจเดินออกจากตระกูลชาลอฟทั้ง ๆ ที่เป็นผู้ชนะ หลังจากที่ได้ค้นพบตัวเองแล้วว่าสิ่งที่เขาต้องการมากที่สุดก็คืออิสระและการได้ใช้ชีวิตอย่างสงบอยู่กับไคเท่านั้น

ส่วนโครงเรื่องเกี่ยวกับการพิสูจน์ตัวเองก็สามารถเห็นได้อย่างเด่นชัดจากตัวอย่างในเรื่อง *เมียจำฝูง* สก๊อตซ์ที่กำลังจะเข้ารับตำแหน่งจำฝูงหมาป่าอัลฟาคนใหม่ถูกสหายในวัยเด็กของเขาทำหาย และตั้งคำถามกับการสืบทอดอำนาจผ่านสายเลือดทำให้เขาต้องพิสูจน์ตัวเองว่าสามารถดำรงตำแหน่งเป็นจำฝูงที่ดีได้ และยังต้องเข้าสู่การประลองเลือดเพื่อให้เป็นที่ยอมรับว่าเขาแข็งแกร่งพอจะปกป้องทุกคนภายในฝูงได้ และในเรื่อง *The Wife of Vampire* กล่าวถึงการถูกทำหายอำนาจของอาร์คซึ่งอยู่ในตำแหน่งหัวหน้าตระกูลแวมไพร์ชั้นสูงผู้ปกครองโลก จนเกิดเป็นการต่อสู้ครั้งใหญ่โดยมีความลักษณะสำคัญประการหนึ่งที่ปรากฏในทั้งสองเรื่องดังกล่าว คือการที่ตัวละครพระเอกจะถูกต่อต้านมากขึ้นหลังจากที่พวกเขาได้ตัดสินใจแต่งงานหรือหมั้นหมายกับโอเมก้า แต่ท้ายที่สุดพวกเขาก็จะสามารถเอาชนะศัตรู รักษาอำนาจ อีกทั้งยังสามารถปกป้องคนที่ตนเองรักเอาไว้ได้สำเร็จ และพวกเขายังได้พิสูจน์ตัวเองจนเป็นที่ประจักษ์ว่าคู่ควรกับตำแหน่งผู้นำจนไม่มีใครคิดทำหายอีกต่อไป

ส่วนตัวอย่างของการเสนอโครงเรื่องเกี่ยวกับการมุ่งตรงไปสู่เป้าหมายบางอย่างจะเห็นได้อย่างชัดเจนในเรื่อง *Climax Change เมื่อรักหักทลายกัน* ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยของวิลเลียม ซึ่งทำไปโดยมีเป้าหมายเพื่อส่วนรวมในการเรียกร้องสิทธิให้กับคนที่เป็โอเมก้า โดยเรื่องราวการทํวิจัยของเขาจะถูกนำเสนอควบคู่มา กับเรื่องราวความรักระหว่างเขากับเด็กหนุ่มโอเมก้าที่เขาได้ทำการอุปการะไว้ตั้งแต่ต้นจนจบ กระทั่งงานเขาได้ประสบความสำเร็จและสามารถผลักดันให้เกิดความเปลี่ยนแปลงได้ และในเรื่อง *Astray ยามที่หัวใจเราหลงทาง* ก็แสดงให้เห็นถึงตัวอย่างของการมุ่งตรงไปสู่เป้าหมายอันเป็นเรื่องราวส่วนตัวของแลตทิจา ซึ่งเป็นตัวละครนายเอกของเรื่องที่ต้องการจะแก้แค้นออกญาสุรเสกข์นรินทรซึ่งเป็นคู่แค้นช็อคเซตาของเขาและเป็นอดีตคนรักที่เคยทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจกัน แต่เมื่อเรื่องดำเนินไปจนถึงจุดสุดยอดแลตทิจาก็กลับได้รู้ความจริงว่าเรื่องทั้งหมดเป็นเพียงเพราะความเข้าใจผิดกันเท่านั้น เขายอมละทิ้งความแค้นและตัดสินใจก้าวไปข้างหน้า

กับออกหลวงอุทิศดิวันฉิมซึ่งมีศักดิ์เป็นสามีเขาในปัจจุบันและกำลังจะได้เป็นพ่อของลูกที่อยู่ในครรภ์ของแลตทิดา จากตัวอย่างทั้งสองเรื่องที่ได้กล่าวมานี้แม้จะมีจุดจบที่แตกต่างกันคือเรื่องแรกแสดงให้เห็นถึงการบรรลุเป้าหมายของตัวละครหลักแต่เรื่องที่สองแสดงถึงการล้มเลิกความตั้งใจ แต่สิ่งที่เหมือนกันก็คือการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนของตัวละครเอกในตอนต้นเรื่องที่น่าไปสู่การตัดสินใจอันจะนำมาซึ่งความขัดแย้งหรือปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ไปจนถึงสุดยุดก่อนที่ทุกอย่างจะค่อย ๆ คลี่คลายด้วยการค้นพบ หรือการเปิดเผยความจริงบางอย่างออกมา เช่น ในเรื่อง *Climax Change เมื่อรักหักทลายกัน* ที่ได้มีการเปิดเผยให้เห็นว่าการทำวิจัยของวิลเลียมน์มืองค์ราชินีเป็นผู้คอยสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง นำมาซึ่งบทสรุปที่สวยงามต่อนั้น ขณะที่เรื่อง *Astray ยามที่หัวใจเราหลงทาง* ก็มีการเปิดเผยให้เห็นความจริงเช่นกัน ว่าเรื่องที่แลตทิดาคับแค้นใจนั้นเป็นผลมาจากความเข้าใจผิดทั้งหมดจึงนำไปสู่บทสรุปที่แตกต่างออกไป เนื่องจากการค้นพบนั้นไม่ได้เป็นการสนับสนุนเป้าหมายเดิมของแลตทิดาและยังทำให้เขาตัดสินใจยุติการแก้แค้นลงในพื้นที่

ในตัวอย่างทั้งหมดที่ได้กล่าวมานี้ พบว่ามีทั้งตัวอย่างที่เป็นโครงเรื่องรองและโครงเรื่องหลัก โดยจะสามารถปรากฏร่วมกับโครงเรื่องแบบพาฝันที่มีการสร้างอุปสรรคในความรักให้กับตัวละครเอกได้ 3 ลักษณะ กล่าวคือ ความขัดแย้งที่ไม่ลงรอยกันระหว่างตัวละครพระเอกกับนายเอก การถูกแทรกแซงหรือขัดขวางความรักด้วยแผนการของตัวละครอื่น ๆ และ รักต้องห้ามที่แสดงให้เห็นการละเมิดกฎเกณฑ์บางอย่างในสังคม ดังที่ได้อธิบายรายละเอียดเอาไว้ เช่น ในเรื่อง *Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ* กล่าวถึงโครงเรื่องเกี่ยวกับการแสวงหาตัวตนของเจเรมีเป็นโครงเรื่องหลัก และมีโครงเรื่องความรักความสัมพันธ์ระหว่างคริสกับเจเรมีเป็นโครงเรื่องรอง โดยอุปสรรคที่สำคัญในความรักของทั้งคู่ก็คือความขัดแย้งและไม่ลงรอยกันตั้งแต่ต้นจากการที่เจเรมีรู้สึกไม่ชอบหน้าและไม่ถูกชะตากับคริสตั้งแต่แรกพบเพราะมองว่าเขาคือคนที่เข้ามาเป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต และทำให้เจเรมีได้พบกับความจริงว่าตนเองเป็นโอเมก้า และในเรื่อง *เป็นคู่กับหมี* ก็ได้กล่าวถึงโครงเรื่องการแสวงหาตัวตนในแ่งมุมของชาติกำเนิดพระเอกซึ่งเป็นมนุษย์หมีสายพันธุ์ดึกดำบรรพ์เป็นโครงเรื่องรองที่ปรากฏคู่กับโครงเรื่องแบบพาฝันที่เสนอเรื่องราวความรักความสัมพันธ์ระหว่างพระเอกกับนายเอกเป็นโครงเรื่องหลัก แสดงให้เห็นความขัดแย้งจากการที่ขุนได้พบและต่อสู้กับหมีซึ่งบุกเข้ามาภายในไร่ ทั้งสองต่างก็ได้กระทำความรุนแรงต่อกัน และความขัดแย้งก็ยิ่งทวีคูณขึ้นเมื่อขุนต้องถูกหมีลากตัวไปกักขังเอาไว้ในถ้ำกลางป่า ใช้เขาเป็นเหยื่อล่อในการล่าสัตว์อื่นทั้งยังข่มขืนเขาในตอนฮิต ทำให้ขุนทั้งโกรธและเกลียดหมีที่ทำให้ชีวิตของเขาแทบจะพังพินาศไป

จากตัวอย่างทั้งสองเรื่องดังกล่าวแสดงให้เห็นพัฒนาการในความรักของตัวละครที่เริ่มต้นจากความขัดแย้งเกลียดชังกลายเป็นความรักเมื่อทั้งคู่ได้ก้าวข้ามผ่านปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ มาด้วยกันจนเกิดเป็นความเห็นอกเห็นใจ ร่วมกับสถานการณ์บางอย่างที่บีบบังคับให้ต้องเร่งพัฒนาความสัมพันธ์ขึ้นตามลักษณะเด่นของนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าที่เน้นการอธิบายความสัมพันธ์ด้วย

เรื่องของของสัญชาติญาณ ในบทสรุปตัวละครจะยอมรับและปรับตัวเข้าหากันจนสามารถใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันได้โดยไม่มี ความขัดแย้งกันอีกต่อไป

ในเรื่อง *เมียจำฝูง* ก็ปรากฏโครงเรื่องการพิสูจน์ตัวเองของสก็อตซ์ ซึ่งกำลังจะได้ขึ้นรับตำแหน่งเป็นจำฝูงหมาป่าต่อจากพ่อของเขาที่เพิ่งตายจากไปเป็นโครงเรื่องหลัก และมีโครงเรื่องรองเกี่ยวกับความรักความสัมพันธ์ที่ถูกขัดขวางมาปรากฏร่วมด้วยจากการที่จอร์จี้ เพื่อนรักในวัยเด็กของสก็อตซ์เกิดความรู้สึกไม่พอใจที่เขาตัดสินใจเลือกจึงจอกฎเขาที่อ่อนแออย่างซึมเพียร์มาเป็นภรรยา จึงขัดขวางความรักของทั้งคู่ และพยายามกลั่นแกล้งซึมเพียร์ให้ทนอยู่ในฝูงหมาป่าไม่ไหว

ในเรื่อง *Climax Change เมื่อรักหักทลายกัน* ปรากฏโครงเรื่องหลักเกี่ยวกับการมุ่งตรงไปสู่เป้าหมายของวิลเลียม ซี. มาร์เดน ที่ต้องการทำงานวิจัยของตนให้สำเร็จเพื่อจะนำมาใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการเรียกร้องสิทธิให้กับโอเมก้า ขณะเดียวกันก็มีโครงเรื่องรองที่เล่าถึงความรักความสัมพันธ์อันเป็นรักต้องห้ามระหว่างเขากับเซ็ทวี่งที่เกิดจากการพัฒนาความสัมพันธ์อย่างไม่เหมาะสมระหว่างผู้อุปการะกับผู้ถูกอุปการะ

จากการศึกษาโครงเรื่องในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย พบว่ามีทั้งการสร้างโครงเรื่องในลักษณะของโครงเรื่องเชิงเดี่ยว คือมีลำดับเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกันอย่างเป็นเหตุเป็นผลชุดเดียว และการสร้างโครงเรื่องในลักษณะของโครงเรื่องเชิงซ้อนที่มีลำดับเหตุการณ์ต่อเนื่องกันอย่างเป็นเหตุเป็นผลมากกว่าหนึ่งชุดขึ้นไป อีกทั้งยังพบว่าในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยทุกเรื่องจะต้องปรากฏโครงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรักความสัมพันธ์ซึ่งจะมีลักษณะที่สอดคล้องไปกับโครงเรื่องแนวพาฝัน ซึ่งอาจได้รับอิทธิพลมาจากแฟนฟิกและนวนิยายวายอันมีความเกี่ยวพันกับนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าอย่างใกล้ชิด โดยการเน้นโครงเรื่องที่มีลักษณะแบบพาฝันยังถือเป็นจุดอ่อนที่สำคัญอย่างหนึ่งของนวนิยายวายดังที่สุภาวรัตน์ วัฒนทัพ (2556, น. 164) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะพาฝันทำให้นวนิยายวายไม่สะท้อนปัญหาหรือความทุกข์ใจของคนรักเพศเดียวกัน เช่นเดียวกับนวนิยายรักชายหญิงที่มุ่งแต่จะสร้างความบันเทิง ไม่ได้เสนอให้เห็นความเป็นจริงของชีวิตแต่อย่างใด

ถึงกระนั้นในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยก็ยังคงมีความพยายามที่เสนอโครงเรื่องอื่น ๆ ในลักษณะที่เป็นโครงเรื่องเชิงซ้อน เช่น โครงเรื่องเกี่ยวกับการแสวงหาตัวตนของตัวละครเอก โครงเรื่องเกี่ยวกับการพิสูจน์ตัวเอง และโครงเรื่องเกี่ยวกับการมุ่งตรงไปสู่เป้าหมายบางอย่างที่ตัวละครเอกได้ตั้งใจเอาไว้ โดยเน้นการเสนอปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของเผ่าพันธุ์ และความ เป็นเพศรองโดยเฉพาะโอเมก้า ซึ่งประเด็นปัญหาดังกล่าวถือเป็นผลที่สืบเนื่องมาจากสภาพสังคมที่เต็มไปด้วยความเหลื่อมล้ำในแบบที่เรียกว่า “ดิสโทเปีย” หมายถึงสังคมที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับสังคมในอุดมคติ โดยประเด็นนี้จะนำไปขยายความต่อให้หัวข้อถัดไป ด้วยสภาพแวดล้อมดังกล่าวมีผลต่อ

การสร้างความขัดแย้งในโครงเรื่อง และทำให้นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมีบทบาทหน้าที่ในการสะท้อนปัญหา หรือความกังวลบางอย่างของสังคมได้มากกว่าจะเป็นเพียงแค่นวนิยายพาฝัน

3.3 การสร้างฉากในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย

ฉาก ถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เคลลี กริฟฟิธ (Griffith, 1994, P. 12-15 อ้างถึงใน สรณัฐ ไตลังคะ, 2560 น. 98) ได้แบ่งฉากออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) ฉากที่มีลักษณะทางกายภาพ หมายถึง ฉากที่เป็นสถานที่ต่าง ๆ เช่น บ้าน โรงเรียน เมือง ป่า 2) ฉากที่เป็นเวลา หมายถึง ช่วงเวลาที่เหตุการณ์ภายในเรื่องเกิดขึ้น เช่น ช่วงเวลาในประวัติศาสตร์ ยุคสมัย หรือ ฤดูกาล และระยะเวลาที่เกิดเหตุการณ์ขึ้น เช่น หนึ่งชั่วโมง หนึ่งวัน หรือหนึ่งปี และ 3) ฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมทางสังคมวัฒนธรรม หมายถึง ระบบการเมือง ค่านิยม หรือชนชั้นภายในเรื่อง ซึ่งอาจเลียนแบบมาจากสังคมใดสังคมหนึ่ง หรือเกิดจากจินตนาการของผู้เขียนในการที่จะสร้างสรรค์บริบทดังกล่าวขึ้นขึ้นมาใหม่ จากการศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย พบว่ามีการสร้างฉากในลักษณะที่เป็นสถานที่และเวลาค่อนข้างหลากหลาย แต่ในทุก ๆ เรื่องจะมีฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมทางสังคมคล้ายกัน ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจึงจะขออธิบายถึงฉากที่มีลักษณะเป็นสภาพแวดล้อมทางสังคมก่อน แล้วจึงจะอธิบายถึงฉากที่มีลักษณะทางกายภาพ และฉากที่เป็นเวลาต่อไปตามลำดับ ดังนี้

3.3.1 ฉากที่มีลักษณะเป็นสภาพแวดล้อมทางสังคม

นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยที่นำมาศึกษาทุกเรื่องจะการใช้ฉากสังคมสมมติที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากสังคมในโลกของความเป็นจริง มีลักษณะสำคัญคือการแบ่งกลุ่มประชากรตามลักษณะของเพศรอง หรือระบบอวัยวะสืบพันธุ์ภายใน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีบทบาทและสถานะทางสังคมแตกต่างกัน 3 กลุ่มนี้ประกอบไปด้วยกลุ่มแรกคืออัลฟา หมายถึง กลุ่มคนที่มีอำนาจหน้าที่ในการปกครองคนกลุ่มอื่น ๆ ในสังคม กลุ่มที่สองคือเบต้า หมายถึง กลุ่มคนที่มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยหรือผู้รับใช้ของอัลฟา และกลุ่มที่สามคือโอเมก้า หมายถึง กลุ่มคนที่ไม่ค่อยมีบทบาทอะไรในสังคม มีหน้าที่เพียงแค่ตั้งครุฑและให้กำเนิดทารกเท่านั้น ในที่นี้จะอธิบายรายละเอียดของแต่ละกลุ่มเพื่อให้เห็นภาพรวมที่ชัดเจนของสังคมสมมติในจักรวาลโอเมก้า ดังนี้

กลุ่มอัลฟา เป็นกลุ่มที่มีอำนาจเหนือกว่ากลุ่มอื่น ๆ มีหน้าที่ในการปกครองคนกลุ่มอื่นในสังคม ส่วนใหญ่พวกเขาจึงมักจะเป็นชนชั้นสูงที่มีบทบาททางการเมือง เป็นผู้ดำเนินการบริหารประเทศและองค์กรต่าง ๆ ที่มีความสำคัญ ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยหลายเรื่องแสดงให้เห็นภาพสังคมที่ปกครองด้วยกลุ่มชนชั้นนำซึ่งจะมีแต่อัลฟาเท่านั้น นอกจากนี้กลุ่มอัลฟายังมีบทบาทในทางเศรษฐกิจเนื่องจากพวกเขามักจะเป็นผู้ที่มีฐานะร่ำรวย เป็นนักธุรกิจ หรือเจ้าของ

กิจการต่าง ๆ ที่มีส่วนในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ พวกเขาจึงกลายเป็นกลุ่มคนที่มีอิทธิพลมากที่สุด สามารถขึ้นำความเป็นไปต่าง ๆ ภายในสังคมได้ และในบางเรื่องพวกเขายังดูเหมือนจะได้รับอภิสิทธิ์มากกว่าคนกลุ่มอื่น โดยเฉพาะในเรื่องชีวิตความเป็นอยู่และเรื่องการศึกษา เห็นได้จากการแบ่งแยกพื้นที่สาธารณะไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน โรงพยาบาล หรือแม้กระทั่งย่านที่พักอาศัย ทำให้พวกเขาได้เติบโตมาในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เข้าถึงบริการที่มีคุณภาพ และได้รับการศึกษาในสถาบันที่ดี ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่เป็นไปเพื่อการเตรียมความพร้อมและส่งเสริมให้ประชากรอัลฟ่าได้เติบโตขึ้นมาอย่างมีคุณภาพ และมีความสามารถเพียงพอในการบริหารประเทศรวมไปถึงองค์กรหรือธุรกิจขนาดใหญ่ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

กลุ่มเบต้า จัดว่าเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ มีบทบาทหน้าที่ในการทำงานเพื่อรับใช้และตอบสนองต่อนโยบายของอัลฟ่า ดังนั้นพวกเขาก็มีสถานะเป็นเพียงแค่แรงงานที่แทบไม่มีโอกาสจะก้าวขึ้นมาเป็นผู้บริหาร หรือผู้นำที่อยู่ในตำแหน่งสูงพอจะทัดเทียมกับเหล่าอัลฟ่าได้ ในนวนิยายแนวจักรวาลไอเมก้าส่วนใหญ่มักกล่าวถึงเบต้าในฐานะที่เป็นผู้ช่วย พ่อบ้าน หรือเลขานุการที่ทำงานให้กับเหล่าอัลฟ่า ในบางเรื่องพวกเขาจะได้รับการส่งเสริมให้มีการศึกษาที่ดีพอสมควร เพื่อที่จะได้ทำงานร่วมกับอัลฟ่าในองค์กรใหญ่ ๆ อย่างไรก็ตามพวกเขาเหล่านี้จะยังไม่มีโอกาสได้เข้ารับการศึกษานในสถาบันคุณภาพสถาบันเดียวกับอัลฟ่า และยังคงมีเพียงส่วนน้อยที่ได้ทำงานร่วมกับอัลฟ่าภายในองค์กรใหญ่ ๆ คนกลุ่มนี้จึงไม่ได้มีบทบาทในการเมืองมากนัก และถือเป็นเพียงแค่ผู้สนับสนุนที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของอัลฟ่าเท่านั้น ด้วยบทบาทหน้าที่ซึ่งไม่ได้มีอะไรโดดเด่น กลุ่มเบต้าจึงมักจะไม่ได้รับแรงกดดันจากความคาดหวังของสังคมมากเท่ากับกลุ่มอัลฟ่า และถือเป็นกลุ่มคนที่มีอิสระค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับคนกลุ่มอื่น นอกจากนี้พวกเขายังคงมีโอกาที่จะแสวงหาความสำเร็จในหน้าที่การงานได้ด้วยความสามารถ แม้จะมีโอกาสน้อยที่จะประสบความสำเร็จได้ในระดับเดียวกันกับอัลฟ่าก็ตาม

กลุ่มโอเมก้า กล่าวได้ว่าเป็นกลุ่มคนที่มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการเรื่องเพศและการสืบพันธุ์อย่างชัดเจน ด้วยระบบอวัยวะเพศซึ่งมีกลไกต่าง ๆ นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่ก่อให้เกิดโอกาสในการตั้งครรภ์สูง นอกจากนี้พวกเขายังสามารถตั้งครรภ์ได้ทั้งหญิงและชาย เป็นกลุ่มคนที่มีความเย้ายวนทางเพศสูง ในบางเรื่องพวกเขาก็ต้องถูกทำให้กลายเป็นวัตถุทางเพศ มีบทบาทหน้าที่ในการตอบสนองค้นหาและให้ความสุขแก่เหล่าอัลฟ่า ในบางเรื่องกลุ่มโอเมก้าถูกมองว่าเป็นตัวปัญหา เพราะร่างกายที่ไม่เสถียรของพวกเขามักก่อให้เกิดความไม่สงบภายในสังคมได้ โอเมก้าจึงกลายเป็นกลุ่มคนที่ถูกจับจ้องและถูกควบคุมมากที่สุด ในบางเรื่องพวกเขามักถูกกีดกันออกไปจากพื้นที่ทางสังคม และไม่ได้รับอนุญาตให้ประกอบอาชีพใด ๆ นอกจากการขายบริการทางเพศเท่านั้น โดยเฉพาะในเรื่องที่มีการแบ่งแยกคนในสังคมเป็นลำดับขั้นแบบชัดเจนตายตัวอัลฟ่าจะเป็นชนชั้นสูง เบต้าจะเป็นชนชั้นที่อยู่รองลงมา และโอเมก้าจะถูกจัดให้เป็นชนชั้นต่ำ ไม่มีโอกาสทางการศึกษา ไม่สามารถใช้

ชีวิตอยู่ร่วมปะปนไปกับคนกลุ่มอื่นอย่างทัดเทียมกันได้ และอาจถูกลดทอนความเป็นมนุษย์โดยทำให้เป็นเพียงแค่วัตถุ เป็นของเล่น หรือเป็นของสะสมของอัลฟ่า ส่วนในเรื่องที่อาจจะไม่ได้มีการแบ่งลำดับชั้นอย่างชัดเจนโอเมก้าจะมีสิทธิและโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาได้มากกว่า พวกเขาอาจเกิดมาในชนชั้นสูงหรือครอบครัวที่ร่ำรวยแต่ก็ยังคงต้องเผชิญกับอคติของคนกลุ่มอื่น ๆ ในสังคมที่มองว่าพวกเขามีดีแค่เรื่องเพศกับความสามารถในการตั้งครรรค์

การแบ่งกลุ่มประชากรในสังคมตามลักษณะเพศหรือระบบอวัยวะสืบพันธุ์ภายในทำให้สภาพแวดล้อมทางสังคมของจักรวาลโอเมก้ามีลักษณะสังคมชนชั้นทางเพศที่มีความเหลื่อมล้ำสูง จากการกำหนดบทบาทหน้าที่ อำนาจและสิทธิประโยชน์จากความเป็นเพศของแต่ละแบบ ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าที่ศึกษา กลุ่มที่มีบทบาทในเรื่องมากที่สุดคือกลุ่มอัลฟ่าและโอเมก้า ขณะที่กลุ่มเบตาถูกกล่าวถึงในนวนิยายน้อย มีเพียงไม่กี่เรื่องเท่านั้นที่เบต้าเป็นตัวละครสำคัญในเรื่อง ดังนั้นสภาพความแตกต่างและเหลื่อมล้ำระหว่างอัลฟ่ากับโอเมก้าจึงถูกฉายภาพให้เห็นเด่นชัดในนวนิยายหลายเรื่อง ทั้งการแบ่งแยกพื้นที่ทางสังคม กีดกันกลุ่มโอเมก้าให้อยู่ในพื้นที่ชายขอบด้วยการสร้างกฎระเบียบจนถึงกฎหมายมาบังคับควบคุม ไม่ให้กลุ่มโอเมก้าสามารถเข้าถึงพื้นที่สาธารณะต่าง ๆ ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำ บริการสาธารณะต่าง ๆ เช่น โรงเรียน และโรงพยาบาล ก็มีการแบ่งแยกสำหรับคนแต่ละกลุ่มโดยเฉพาะ ทำให้อัลฟ่าและโอเมก้าได้รับบริการด้วยคุณภาพที่แตกต่างกัน โดยอัลฟ่าจะได้รับสิ่งที่ดีกว่าขณะที่เบต้าและโอเมก้าไม่มีโอกาสได้รับสิ่งที่ดีเท่าเทียมกัน

ในนวนิยายเรื่อง *Omega's Instinct* สัญชาติญาณดิบ ได้มีการกล่าวถึงสถาบันการศึกษาที่มีไว้เฉพาะสำหรับคนที่เป็นอัลฟ่า ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการพัฒนาบุคลากรอัลฟ่าให้ได้รับการศึกษาในระดับที่สูงกว่าคนกลุ่มอื่น และเตรียมความพร้อมเพื่อที่พวกเขาจะสามารถปกครองคนที่อยู่ในชนชั้นรองลงมาจากพวกเขาได้ ดังข้อความจากตัวบท

เจเรมีรู้ดีแกล้งใจว่าการเข้ามาศึกษาต่อในสถาบันพัฒนาบุคลากรอัลฟ่าเป็นไปเพื่อให้เหล่าทายาทตระกูลอัลฟ่าได้เรียนรู้ระบบแบบแผนของกลุ่มคนบนยอดพีระมิดพึงปฏิบัติ ก่อนจะออกไปทำหน้าที่ทางสังคมที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้นอัลฟ่าอย่างเขาจะได้รับการศึกษาที่สูงกว่าเบต้าที่ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาสูงสุดแค่การศึกษาระดับตอนปลายซึ่งเทียบเท่าอายุสิบแปดปีพอดี จากนั้นก็จะออกไปทำงานตามที่ตนถนัด มีส่วนน้อยเท่านั้นที่ได้รับการศึกษาต่อสูงขึ้นเพื่อมาช่วยงานในองค์กรใหญ่ ๆ ของอัลฟ่า และแน่นอนว่าสถาบันที่ให้การศึกษานั้นไม่ใช่สถานที่เดียวกับพวกเขา

อย่างที่รู้กันว่าอัลฟ่ามีสิทธิพิเศษเหนือทุกคนชั้นในสังคม เรื่องอะไรที่จะยอมให้มีชนชั้นอื่นมาเจือปนความบริสุทธิ์ของพวกเขาล่ะ แม้แต่ใน

สถานที่ก็ยังใช้หายใจร่วมกันแทบไม่ได้โดยอ้างว่าที่ต้องจัดการอย่างนี้ก็เป็นไปเพื่อความสงบสุข

(หนูแดงตัวน้อย, 2560, น. 16-17)

จากตัวอย่างที่ได้กล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นถึงการกีดกัน และจำกัดพื้นที่ทางสังคมก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมทางการศึกษา นอกจากนี้ยังมีตัวอย่างในเรื่อง *Climax Change เมื่อรักหักทลายกัน* ที่แสดงให้เห็นถึงการกีดกันและแบ่งแยกพื้นที่สาธารณะต่าง ๆ อย่างเห็นได้ชัด

...ที่นี่คือโรงพยาบาลจิตเวชสำหรับโอเมก้าโดยเฉพาะ เพราะพวกโอเมก้านั้นมีความสามารถพิเศษ ในทุก ๆ สามเดือนจะมีช่วงที่เรียกว่า ‘อีท’ ซึ่งจะตกอยู่ในห้วงอารมณ์ค้นหา ดึงดูดพวกอัลฟาให้ไร้สติแล้วเข้าจูโจม

เพื่อป้องกันเหตุการณ์ที่ไม่ดีบวกกับพวกอัลฟาเรียกร้องที่จะไม่อยู่ร่วมกับโอเมก้า สถานที่ต่าง ๆ ทั้งโรงพยาบาล โรงเรียน สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือโบสถ์จึงมีการสร้างอาคารพิเศษแยกมาเป็นพิเศษ

(Sakana04, 2561, น.9)

ยังมีกฎเกณฑ์ที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่แสดงการแบ่งแยกชนชั้นระหว่างอัลฟากับโอเมก้าอย่างชัดเจน คือ การห้ามอัลฟาอยู่ร่วมหรือคลุกคลีกับโอเมก้า แม้กระทั่งพ่อแม่ที่เป็นอัลฟาหากมีลูกเป็นโอเมก้าก็ไม่สามารถเลี้ยงดูลูกของตนเองได้ กรณีเดียวที่โอเมก้าจะสามารถอยู่ร่วมบ้านกับอัลฟาได้คือถูกรับมาเป็นทาสเท่านั้น เห็นได้จากตัวบทเรื่อง *Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ*

จาก ‘สิ่งมีชีวิตที่ควรกำจัด’ กลายเป็นชิ้นเนื้อไร้ค่าที่มีดีแค่ตอบสนอง ‘ความต้องการ’ ให้กับอัลฟาเท่านั้น แต่มีหลายครั้งเช่นกันที่โอเมก้ากลายเป็น ‘เครื่องจักรผลิตทายาท’ ตามแต่จุดประสงค์ของอัลฟาผู้ถือครองแต่ละคน

และใช่... เพศโอเมก้าไม่ว่าสรีระจะเป็นชายหรือหญิงต่างสามารถให้กำเนิดทายาทได้ หากแต่ถ้าตั้งท้องให้กับอัลฟาแล้วเด็กที่เกิดมาเป็นโอเมก้า ชีวิตเล็ก ๆ นั้นจะไม่ได้รับการไยดี อาจถูกสังหารหรือส่งขายทอดตลาดมืดก็เป็นเรื่องที่อัลฟาผู้เป็นเจ้าของจะตัดสินใจ ถึงจะเป็นผู้สืบสายเลือด แต่ถ้าหากเป็นโอเมก้าแล้ว ชนชั้นสูงอย่างอัลฟาก็ไม่มีทางยอมรับ สายเลือดบริสุทธิ์เท่านั้นที่จะได้รับการนับญาติ แม้ความจริงจะเกิด

จากเศษสวะชั้นต่ำของสังคม แต่อัลฟาก็คืออัลฟา และอัลฟาก็จะไม่มีทางเป็นโอเมก้าเด็ดขาด

(หนูแดงตัวน้อย, 2560, น. 8)

จากตัวอย่างข้างต้นอาจดูคล้ายกับการแบ่งแยกดังกล่าวเป็นเพียงค่านิยมในสังคมที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกฎหมายแต่อย่างใด หากยังมีความตอหนึ่ในเรื่องราวระบุเอาไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับกฎหมายการขึ้นทะเบียนโอเมก้าซึ่งกล่าวถึงข้อห้ามไม่ให้โอเมก้าอยู่ร่วมกับชนชั้นอื่น และการปกปิดสถานะโอเมก้าถือเป็นความผิดที่ร้ายแรง

สีหน้าของเจเรมีซีดเผือด เขาไม่เคยถูกพวกโอเมก้า แต่พอรู้ว่าตัวเองเป็นพวกนั้นก็อดรู้สึกเหมือนโลกจะถล่มไม่ได้

ไม่รู้สิกลีบแปลก เพราะมันหมายถึงทุกสิ่งที่เขาจับในมือ... สิทธิ... เสรีภาพ... อิสระ... มันสามารถเลื่อนหายไปได้ง่าย ๆ เลยนะ ยิ่งไปกว่านั้น การที่เขาถูกลูกคดียู่กับอัลฟาโดยที่ทางครอบครัวปกปิดมันเป็นเรื่องผิดกฎหมายของที่นี่ด้วย โอเมก้าทุกคนต้องไปขึ้นทะเบียนพลเมืองชั้นสองและไม่สามารถอยู่ร่วมกับชนชั้นอื่นได้โดยเฉพาะกับอัลฟา การอยู่แบบนี้มาตลอดยี่สิบปี เท่ากับว่าทุกคนที่นั่งหน้าสลอนอยู่ที่นี่คือผู้สมรู้ร่วมคิดในการกระทำผิดขั้นร้ายแรงเลยทีเดียว

(เรื่องเดียวกัน, น. 61)

นอกจากนี้ยังมีการกล่าวถึงรายละเอียดอื่น ๆ เกี่ยวกับนโยบายควบคุมประชากรของรัฐที่กำหนดให้ทุกคนต้องมีการสักเครื่องหมายที่บ่งบอกถึงสัญลักษณ์ของเพศรองเอาไว้ที่บริเวณต้นแขน และสำหรับโอเมก้าก็จะมีรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงลงไป ดังตัวอย่างจากตัวบท

...ปรายตามองไปยังต้นแขนผ่ายผอมข้างขวาที่มีรอยสักเป็นสัญลักษณ์โอเมก้าขนาดเท่าปลายนิ้วก็อดตรงหัวไหล่และมีรอยสักเป็นจุด ๆ อยู่ด้านล่างซึ่งเป็นเครื่องหมายให้รู้ว่าเขาเคยถูกขายทอดตลาดมาแล้วกี่ครั้งเท่าที่เห็นเหมือนจะมีสี่จุด...

ส่วนเครื่องหมายเมก้าเป็นสัญลักษณ์บอกเพศที่ทุกคนจำเป็นต้องสักเอาไว้เมื่ออายุครบยี่สิบปีไม่ว่าแม้แต่ชนชั้นอื่น ๆ สำหรับโอเมก้าอาจจะ

พิเศษหน่อยตรงที่ไม่จำเป็นต้องอายุครบกำหนดก็สามารถสักได้ แค่ว่าเป็น
โอเมก้าก็ถูกตีตราแล้ว เพราะอย่างไรเสียพวกโอเมก้าก็ต้องไปขึ้นทะเบียน
ตั้งแต่แรกเกิดเพื่อให้อยู่ภายใต้นโยบายการควบคุมประชากรของรัฐ
(เรื่องเดียวกัน, น. 30)

จากตัวอย่างดังกล่าวมีเพียงแสดงให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีการตีตรา
คนจากเพชรอง แต่การเพิ่มรอยจุดที่ได้สัญลักษณ์ของโอเมก้ายังถือเป็นการตอกย้ำให้เห็นว่าพวกเขา
ได้ถูกระทำร้ายมาแล้วในจำนวนมาครั้งขนาดไหน เป็นร่องรอยมลทินที่ถูกเปิดเผยให้เห็นอย่างเป็น
สาธารณะ ทำให้พวกเขาอับอาย และยิ่งรู้สึกด้อยค่าเนื่องจากถูกลดทอนความเป็นมนุษย์ลงอย่างเห็น
ได้ชัด

อย่างไรก็ตามในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยบางเรื่องก็อาจจะไม่ได้
กล่าวถึงสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีโครงสร้างชนชั้นทางเพศอย่างเข้มข้น หรือแสดงการกดขี่โอเมก้า
อย่างเห็นชัด แต่ยังคงมีการกล่าวถึงอคติทางเพศที่ทำให้โอเมก้ารู้สึกกดดัน และต้องการพิสูจน์ตัวเอง
ให้คนอื่น ๆ ได้เห็นว่าพวกเขาก็มีความสามารถเช่นกัน ดังเช่นกรณีของ หวังลีซิง ในเรื่อง Scent :
Black Diamond

ลีซิงเป็นลูกครึ่งไทยจีน อาศัยอยู่ประเทศไทยเป็นหลักเพราะ
บรรพบุรุษย้ายมาตั้งถิ่นฐานที่นี่ และนั่นคือสาเหตุที่ทำให้ป้าได้เจอกับแม่
แล้วมีเขาออกมา

ป้าที่ไม่เคยสนใจไยดีตั้งแต่วันคลอดเมื่อรู้ว่าลูกของ ‘เมียหลวง’
คนนี้ไม่ใช่อัลฟ่า

(เอ็กโซลแอล, 2562, น. 7-8)

จากสภาพแวดล้อมในเรื่องดังกล่าวหวังลีซิงยังคงมีความเป็นอยู่ที่ดี เขามีโอกาส
ได้รับการศึกษาจนสามารถเรียนจบปริญญาได้ถึง 3 ใบ แต่ก็ยังไม่ได้รับการยอมรับจากพ่อแท้ ๆ ของ
ตนเอง จนกระทั่งได้พบกับ จางเฟิงหลง ซึ่งเป็นคู่แข่งโคหะชะตาก็ยังคงถูกตั้งแง่ว่าต้องการเข้าหาเขา
เพราะอยากจะทำลายความเป็นโอเมก้าของตัวเอง และทำให้ทุกคนยอมรับ หวังลีซิงจึงต้องพิสูจน์
ตัวเองอย่างหนักจนที่จะสมหวังกับจางเฟิงหลงได้ในตอนท้าย

สำหรับกลุ่มที่เป็นเบต้าอาจจะไม่ได้ถูกกล่าวถึงในนวนิยายมากนัก แต่พวกเขาก็
ถือเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้ลำดับชั้นทางสังคมนี้ยังคงอยู่ และในฐานะผู้ที่ต้องคอยสนับสนุนอยู่

เบื้องหลังอัลฟาบางครั้งพวกเขาก็อาจได้รับแรงกดดันที่คล้าย ๆ กันกับโอเมก้า เช่น ในเรื่อง *Flower Trap กำหนดคร่ำครว* ตัวละครเอกของเรื่องอย่าง นาธาเนียล เป็นเบต้าคนเดียวที่ทำงานอยู่ในบริษัทที่มีแต่อัลฟา ทำให้เขาต้องทนรับแรงกดดันอย่างหนัก ยิ่งไปกว่านั้นเขายังได้ตกหลุมรักกับเจ้านายของตัวเองซึ่งเป็นอัลฟาที่มีคู่แห่งโชคชะตาเป็นโอเมก้าอยู่แล้ว แต่ต้องถูกปฏิเสธความรักในตอนแรกเพียงเพราะว่าเขาเป็นเบต้า จากตัวอย่างที่ได้กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เต็มไปด้วยความเหลื่อมล้ำดูเหมือนจะเรียกร้องให้อโอเมก้า หรือเบต้าในบางส่วนต้องพิสูจน์ตัวเองอยู่ตลอดเวลาเพื่อที่จะประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับทัดเทียมกับอัลฟา หรือในบางเรื่องทั้งโอเมก้าและเบต้าอาจไม่มีวันประสบความสำเร็จในระดับเดียวกันกับคนที่เกิดมาเป็นอัลฟาได้เพราะสภาพแวดล้อมและโครงสร้างทางสังคมไม่อนุญาตให้เป็นเช่นนั้น

3.3.2 ฉากที่มีลักษณะทางกายภาพ

ฉากที่มีลักษณะทางกายภาพไม่ได้หมายถึงแค่เฉพาะฉากซึ่งเป็นสถานที่เท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงบรรยากาศที่เกิดจากภาพ กลิ่น เสียง (สรณัฐ ไตรังคะ, 2560 น. 98) ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยได้มีการใช้ฉากที่มีลักษณะทางกายภาพค่อนข้างหลากหลาย สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบใหญ่ ๆ คือ ดินแดนสมมติที่ไม่สามารถอ้างอิงกับโลกความเป็นจริงได้ กับดินแดนที่สามารถอ้างอิงได้กับโลกความเป็นจริงเพียงแต่มีระบบเหตุผล หรือค่าความจริงบางอย่างที่แตกต่างออกไป ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะอธิบายถึงฉากที่มีลักษณะทางกายภาพทั้ง 2 แบบดังกล่าว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.3.2.1 ดินแดนสมมติ

ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยได้มีการเสนอให้เห็นฉากดินแดนสมมติออกมาในลักษณะที่มีความหลากหลายค่อนข้างสูง ไม่ว่าจะเป็นเมืองสมมติที่มีลักษณะใกล้เคียงกับโลกของความจริง แต่ไม่สามารถอ้างอิงได้กับสถานที่ใด ๆ ดินแดนที่สิ่งมีชีวิตสายพันธุ์ต่าง ๆ อาศัยอยู่ร่วมกัน นอกจากนี้ยังมีบางเรื่องปรากฏให้เห็นฉากดินแดนสมมติที่ให้บรรยากาศแตกต่างออกไปจากสังคมเมืองคือดินแดนสมมติที่มีลักษณะเป็นอาณาเขตของฝูงสัตว์ โดยดินแดนสมมติแต่ละแห่งก็จะมีลักษณะทางกายภาพที่ให้บรรยากาศแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงจะขออธิบายตัวอย่างเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้น ดังนี้

เมืองสมมติที่มีความใกล้เคียงกับโลกของความจริงแต่ไม่สามารถอ้างอิงกับสถานที่ใดได้จะมีปรากฏอยู่ในเรื่อง *ดั่งฟ้าเทียมสมุทร* เป็นเมืองท่าแห่งหนึ่งอันมีสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงกับเมืองทั่ว ๆ ไป บรรยากาศการใช้ชีวิตของผู้คนในเมืองก็จะเป็นไปอย่างปกติ และคนทุกกลุ่มก็สามารถอาศัยอยู่ร่วมปะปนกันได้ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นอัลฟา เบต้า หรือโอเมก้า จึงไม่เห็นการแบ่งแยกพื้นที่อย่างเฉพาะเจาะจงทำให้บรรยากาศโดยรวมภายในเมืองดังกล่าวไม่ได้ดูตึงเครียดมาก

จนเกินไป โดยในเรื่องได้มีการบรรยายเกี่ยวกับความเป็นมาของเมืองแห่งนี้เอาไว้สั้น ๆ พร้อมกับการเล่าถึงประวัติความเป็นมาของตระกูล ‘สินธุชลธร’ ซึ่งเป็นตระกูลของตัวละครเอกในเรื่องดังนี้

ขนาดคนที่ไม่ค่อยสนใจกลุ่มตระกูลมีชื่อรอบกายนอกจากคู่ค้าทางธุรกิจอย่างเขาก็รู้จักตระกูลสินธุชลธร ใครบ้างจะไม่รู้จัก ในอดีตเมื่อหลายร้อยปีก่อนตระกูลนี้เป็นกลุ่มตระกูลของเจ้าเมือง ด้วยความที่เป็นเมืองท่าจึงเติบโตไว สุดท้ายเมื่อเปลี่ยนการปกครองจากแบบเจ้าเมืองเป็นประชาธิปไตยเชื้อสายของคนตระกูลนี้ก็ได้รับการโหวตจากประชาชนให้นั่งเก้าอี้ผู้นำประเทศอยู่บ่อยหน

ประธานาธิบดีคนล่าสุดของประเทศก็ใช้นามสกุลสินธุชลธรเช่นกัน คงจะเป็นญาติสักลำดับที่ใกล้ชิดกับคุณน่าน

ตระกูลสินธุชลธรรมีบริษัทในเครือค่อนข้างหลากหลายสาย ในส่วนที่คุณน่านดูแลเท่าที่ดั่งฟ้าเห็นคร่าว ๆ จากเอกสารซึ่งเวียนผ่านตาหรือเสียงพูดคุยกันที่ตนได้ฟังมาตลอดเวลาหนึ่งเดือน สรุปได้ว่าคุณน่านดูแลด้านสินค้าพวกอุปโภคบริโภค อาหารสำเร็จรูป ข้าว ขนมปัง ขนมต่าง ๆ เป็นสายงานที่ใหญ่พอตัว...

(Butterfly 8ffect, 2563, น. 34-35)

จากการบรรยายดังกล่าวแสดงให้เห็นบรรยากาศความเป็นเมืองท่าที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน มีการค้าขายรุ่งเรือง และมีความคล้ายคลึงกับเมืองในโลกปัจจุบัน แต่ในนวนิยายก็ไม่ได้ระบุว่าเมืองแห่งนี้คือประเทศใดหรือตั้งอยู่ในภูมิภาคไหน มีเพียงการตั้งชื่อตัวละครภายในเรื่องซึ่งทั้งหมดเป็นชื่อและนามสกุลแบบไทย เช่น ดั่งฟ้า อนันต์พิสุทธิ์ และ คณิศร สินธุชลธร จึงอาจกล่าวได้ว่าเมืองสมมติในเรื่องนี้น่าจะอยู่ในภูมิภาคใกล้เคียงหรืออ้างอิงมาจากส่วนหนึ่งของประเทศไทย

อาณาจักรสมมติหมายถึงดินแดนในจินตนาการที่มีลักษณะเป็นอาณาจักรมีระบบการปกครองและผู้ปกครอง ซึ่งอาจเป็นอาณาจักรใหญ่ที่มีเมืองเล็ก ๆ ประกอบกันเป็นอาณาจักร หรืออาจเป็นเมืองเพียงเมืองเดียว เช่น ในเรื่อง *Omega's instinct สัญชาตญาณดิบ* กล่าวถึง “มหานครเพิร์ล” ซึ่งแต่เดิมเป็นเพียงอาณาเขตหนึ่งที่เริ่มต้นขยายอำนาจด้วยการเจรจา เพื่อแสวงหาพันธมิตรที่มีแนวความคิดเกี่ยวกับการเมืองการปกครองคล้าย ๆ กัน จนกลายเป็นเมืองใหญ่ที่อำนาจครอบคลุมเหนืออาณาเขตอื่น ๆ และหากผู้นำของอาณาเขตใดปฏิเสธอำนาจของมหานคร

เพิร์ล หรือมีแนวคิดทางการเมืองการปกครองที่แตกต่างออกไปก็จะถูกยึดเยียดข้อหาทกฏ อาณาเขต นั้นจะถูกยึดอำนาจในการปกครองตัวเอง และกลายเป็นเพียงอาณาเขตปกครองพิเศษที่อยู่ใต้อาณัติ ข

อ

ง

มหานครดังกล่าวต่อไป ในแง่ของการบริหารประเทศมหานครเพิร์ลจะถูกปกครองด้วยผู้นำจาก 4 ตระกูลหลัก ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดการถ่วงดุลอำนาจกัน ส่วนบรรยากาศเท่าที่ถูกบรรยายเอาไว้ในเรื่องนั้น จะเห็นได้ว่ามหานครดังกล่าวยังคงถือเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยลักษณะอันไม่พึงประสงค์หลายประการ มีการกล่าวถึงพื้นที่อันมีสภาพเสื่อมโทรมต่าง ๆ เอาไว้เป็นจำนวนมาก เช่น คูที่จองจำนักโทษทางการเมือง ตลาดมืดอันเป็นแหล่งสำคัญในการซื้อขายโอเมก้า หรือเกาะซึ่งเคยเป็นสถานที่สำหรับ ทรมานและประหารนักโทษคดีร้ายแรงก่อนที่จะกลายมาเป็นสนามแข่งขันของเกมล้าชีวิตต่อไป ดังตัวอย่างการบรรยายถึงตลาดมืดในตัวบท

“ดูโลโครกสุด ๆ เลยว่าไหม”

ไม่รู้จะตื่นเต้นทำไมในเมื่อภาพที่เห็นตรงหน้ามันไม่ได้เชิญชวนให้อยากมองสักนิด สภาพตกรอกนั้นค่อนข้างแคบพอให้คนเดินสวนกัน บนพื้นถนนปูด้วยอิฐสีแดงจางจนซีดแล้ว สองข้างทางมีอาคารหนึ่งชั้น บ้างก็สองชั้นหลังย่อม ๆ เรียงรายกันเป็นแถว รอบข้างแทบจะไม่มีผู้คนเลยด้วยซ้ำ นอกจากชายฉกรรจ์หลายคนที่ยืนเฝ้าอยู่หน้าอาคารเหล่านั้นเป็นจุด ๆ พอถูกเจเรมีลากให้เดินเข้าไป ชายพวกนั้นก็มองมายังผู้มาใหม่ด้วยสายตาประหลาดใจ...

...มันไม่ใช่สถานที่ชวนพิสมัยสำหรับอัลเบิร์ตเลย ขนาดอัลฟาที่ชอบการสะสมของเล่นพรรคนี้ยังแทบไม่เคยมาเหยียบย่างแถวนี้ด้วยตัวเอง มีแต่ส่งตัวแทนมา แล้วนี่เขาถึงถิ่นเลยนะ มันทำให้อ้วยวะภายในกระอักกระอ่วนอย่างไรก็ไม่รู้

(หนูแดงตัวน้อย, 2560, น. 22-23)

ในเรื่อง *Astray ยามที่หัวใจเราหลงทาง* กล่าวถึงเมืองสมมติ 2 เมืองหลัก คือ “ประเทศเกวนดัล” เป็นเมืองฝั่งตะวันตก และ “ประเทศธฤต” เป็นเมืองฝั่งตะวันออก ในเรื่องก็ได้มีการบรรยายให้เห็นถึงบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เช่น ลักษณะของบ้านเรือนในประเทศเกวนดัลส่วนใหญ่จะถูกสร้างขึ้นด้วยอิฐและปูน ขณะที่บ้านเรือนในประเทศธฤตส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นเรือนไม้ที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำ มีการแกะสลักตามเสา บานประตู และหน้าต่าง

เมื่อโดยสารทางเรือผ่านไปหนึ่งสัปดาห์ในที่สุดแลตทิกาก็มาเหยียบประเทศธฤต ดินแดนที่เขาเคยเห็นแค่ในหนังสือซึ่งตอนนี้ปรากฏอยู่เบื้องหน้าแล้ว เขารู้สึกตื่นเต้นกับทิวทัศน์ที่แปลกตา แม้บ้านเรือนจะไม่ได้สร้างขึ้นจากอิฐหรือปูนแบบประเทศเกวนดัล แต่มันก็มีเอกลักษณ์ที่เปี่ยมด้วยเสน่ห์เช่นกัน...

...เรือนของออกหลวงอุทคตวิวัฒน์ชื่อว่าเรือนรุ่งฟ้าตั้งอยู่ริมท่าน้ำ ตัวเรือนสร้างขึ้นจากไม้ มีขนาดกว้างขวางและใหญ่โตน่าประทับใจ การแกะสลักตามเสา บานประตู บานหน้าต่างกิ่งดงาม แลตทิกาชอบเรือนหลังนี้ทันทีที่เห็น กระนั้นเขาก็ไม่อาจไปเดินสำรวจรอบบ้านใหม่ได้ตามที่ต้องการ เพราะคนอื่น ๆ กำลังส่งตัวคู่บ่าวสาวเข้าห้องหอ

(Miracle Friday, 2561, น. 70)

นอกจากนี้ยังมีลักษณะการใช้ภาษาของทั้งสองเมืองที่มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดจากคำเรียก “อัลฟา” “เบต้า” และ “โอเมก้า” ที่ใช้กันอย่างปกติแพร่หลายในประเทศเกวนดัล มีที่มาจากอักษรกรีกซึ่งจะตรงกับคำเรียกที่ใช้จำแนกกลุ่มคนในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าส่วนใหญ่ ขณะที่ประเทศธฤตจะมีการกำหนดคำว่า “พชร” “สามัญ” และ “เดช” ซึ่งมีรากศัพท์เป็นภาษาบาลีสันสกฤตขึ้นมาใช้แทนทำให้รู้สึกได้ถึงกลิ่นอายของความเป็นตะวันออกอย่างชัดเจน โดยคำว่า “พชร” หรือ “vajra” ในภาษาสันสกฤตจะหมายถึงสายฟ้า หรืออาวุธของพระอินทร์ (MacDonell, 1971) และเป็นรากศัพท์ของคำว่า “พชนะ” หรือ “เพชร” ในภาษาไทย แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งโดดเด่นและล้ำค่า ส่วนคำว่า “เดช” ได้อธิบายเอาไว้ในเชิงอรรถของนวนิยายว่าหมายถึง เปลวไฟที่เผาผลาญ ตรงกับคำว่า “tejas” ในภาษาสันสกฤตที่มีหลายความหมาย และหนึ่งในนั้น “tejas” หรือ “เดช” อาจหมายถึง เปลวไฟ ความร้อน หรือแสงสว่างก็ได้ (เรื่องเดียวกัน) นอกจากนี้คำว่า “เดช” หรือ “เดช” ในภาษาไทยยังหมายถึงอำนาจ การใช้ถ้อยคำดังกล่าวจึงอาจแสดงให้เห็นว่าผู้คนในประเทศธฤตมีความตระหนักรู้และยอมรับถึงการมีอยู่ของพลังอำนาจบางอย่างที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวโอเมก้า การใช้ถ้อยคำเช่นนี้จึงมีส่วนในการเสริมสร้างบรรยากาศ และเป็นส่วนหนึ่งของฉากหลังที่ปูไปยังเรื่องราวการลุกขึ้นมากอบกู้เพื่อแย่งชิงอำนาจของเดช ที่ต้องการอยู่เหนือกว่าพชรและสามัญ

ดินแดนสมมติอันเป็นที่อยู่อาศัยของผู้มีพลังวิเศษ เห็นได้จากในเรื่อง *Climax Change เมื่อรักหักทลายกัน* กล่าวถึงเมืองที่กลุ่มอัลฟาทั้งหมดจะเป็นผู้มีพลังจิต ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ Imagination คือความสามารถในการสร้างสิ่งเสมือนจริงได้จากความคิด หรือจินตนาการ Visibility คือ ความสามารถเกี่ยวกับการมองเห็นอดีต อนาคต รวมไปถึง

การอ่านใจ และ Control คือความสามารถในการควบคุมสิ่งของ รวมไปถึงการควบคุมจิตใจคน ส่วนกลุ่มเบต้าถึงแม้จะไม่ได้มีพลังจิต แต่พวกเขาก็ยังคงมีความโดดเด่นในเรื่องของพลังทางกาย เช่น บางคนมีกำลังขาที่แข็งแรงเป็นพิเศษ บางคนมีความคล่องแคล่วและว่องไว บางคนมีความสามารถทางสมองเกี่ยวกับการวิเคราะห์ หรือคิดคำนวณสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนและแม่นยำ ในขณะที่กลุ่มโอเมก้าจะมีความใกล้เคียงกับมนุษย์ธรรมดามากที่สุดคือพวกเขาจะไม่มีพลังจิต และไม่มีความสามารถพิเศษทางกาย

ดินแดนที่สิ่งมีชีวิตสายพันธุ์ต่าง ๆ อาศัยอยู่ร่วมกันพบในเรื่อง *ตรวนมาร* กล่าวถึงเมืองชายทะเลแห่งหนึ่งที่มีสัตว์ในเทพนิยายจำพวกไซเรนขึ้นมาอาศัยอยู่ปะปนกับมนุษย์ทั่วไป นอกเหนือจากนี้ในห้วงทะเลลึกยังเป็นที่อยู่อาศัยของชนเผ่าเงือก และยังมีผู้คนที่เคยพบเห็นเงือกจริง ๆ จึงมีความพยายามจะศึกษาค้นคว้าและพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับเงือกในเมืองนั้น โดยมีการก่อตั้งเป็นศูนย์วิจัยเกี่ยวกับชนเผ่าเงือกขึ้นมา ฉากในเรื่องดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการอยู่ร่วมกันของสิ่งมีชีวิตต่างสายพันธุ์ แม้ว่าในแต่ละกลุ่มอาจจะไม่ลงรอยกันเสียทีเดียว เพราะเงือกยังคงเป็นเผ่าพันธุ์ที่ต้องถูกมนุษย์ไล่ล่าจากความเชื่อของคนบางกลุ่มที่คิดว่าการได้กินเนื้อเงือกจะทำให้กลายเป็นอมตะ และระหว่างเงือกกับไซเรนก็ยังถือเป็นศัตรูกัน อีกตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นการใช้ฉากดินแดนสมมติที่มีสิ่งมีชีวิตหลายประเภทอาศัยอยู่ร่วมกันซึ่งอาจมีทั้งความขัดแย้ง หรือการประสานประโยชน์ร่วมกัน คือในเรื่อง *The Wife of Vampire* กล่าวถึงดินแดนสมมติแห่งหนึ่งที่ถูกปกครองไปด้วยเหล่าแวมไพร์ชั้นสูง ซึ่งจะทำงานร่วมกับมนุษย์บางส่วนที่เป็นอัลฟ่า นอกเหนือจากนี้ยังมีการกล่าวถึงเหล่ามนุษย์หมาป่า เป็นอีกกลุ่มที่มีบทบาทไม่แพ้กัน ในแง่ของบรรยากาศก็就会被บรรยายเอาไว้ค่อนข้างมืดมนและหม่นหมอง อาจเป็นเพราะเหล่าแวมไพร์ไม่ชอบให้มีแสงสว่าง ผู้คนจึงไม่สามารถมองเห็นแสงอาทิตย์ได้ในดินแดนนั้น บรรยากาศภายในเมืองก็ค่อนข้างชบเซาเพราะผู้คนธรรมดาต่างก็ลี้ภัยหวาดกลัวในอำนาจของแวมไพร์

...โลกมนุษย์ตอนนี้มีแต่ความหนาวเย็น ท้องฟ้ามีดครึ้มตลอด ไม่มีแสงสว่างจากพระอาทิตย์สักครั้ง ตอนเด็ก ๆ แม่เคยเล่าให้ผมฟังว่าเมื่อก่อนโลกมนุษย์นะสงบสุข อยู่กันแบบสันติ โอเมก้าทำงานได้ หาเงินได้

แต่ก็ไม่ได้รับการยอมรับเหมือนอย่างตอนนี้เลย มีแสงแดดให้รับโออุ่น มีลมเย็น ๆ พัดในบางครั้ง ต่ำ ๆ เมฆฟ้าก็ครึ้มเหมือนฝนจะตก มีบางอย่างลงมาจากฟ้า มันคือผู่ชายร่างสูงใหญ่เหมือนชาวยุโรป นัยน์ตาสีแดงโลหิต เขี้ยวที่ยาวตรงมุมปากทั้งสองข้าง

พวกเขาเรียกตัวเองว่า ‘แวมไพร์’ และนับจากนั้น...แวมไพร์เริ่มปกครอง มนุษย์ที่ต่อต้านถูกดูดเลือดจนตาย บ้างก็ฆ่า พวกแวมไพร์ทำข้อตกลงอยู่ร่วมกันกับมนุษย์ แรก ๆ มันก็ดีแต่หลัง ๆ มา...มันก็ไม่น่าอยู่ (ดองกี้, 2562, น. 7)

ในส่วนของดินแดนสมมติที่มีลักษณะเป็นฝูงสัตว์ในป่า เห็นได้ชัดจากในเรื่อง *เมียจ๋าฝูง* กล่าวถึง “อาณาเขตเบบาบู” ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของฝูงหมาป่าอัลฟาที่มีการติดต่อกัน แลกเปลี่ยนและรับอารยธรรมจากมนุษย์ในเมืองซึ่งพวกเขาจะเรียกว่า “ครึ่งดวงจิต” หมายถึง พวกที่ไม่สามารถแปลงร่างเป็นสัตว์ได้ ในอาณาเขตดังกล่าวมีความเจริญเหนือกว่าฝูงสัตว์อื่น สมาชิกในฝูงมีความเป็นอยู่ที่ดี โดยพวกเขาจะดำรงชีวิตอยู่ในร่างมนุษย์ และในเรื่องยังมีการบรรยายถึงสถาปัตยกรรม รวมไปถึงข้าวของเครื่องใช้แบบมนุษย์เอาไว้อีกมากมาย และยังมีการรับเอาการเล่นหรือเกมกีฬาบางอย่างของมนุษย์มา เช่น ฟุตบอล ดังตัวอย่างจากตัวบทที่มีการบรรยายถึงสถาปัตยกรรมในอาณาเขตเบบาบูเอาไว้ว่า

ซิมเพียร์ถึงกับอ้าปากค้างตอนที่เดินตามอัลฟาตัวสูงหน้าบึ้ง ที่นี้กว้างใหญ่และสวยกว่าที่แม่เคยบอกไว้เสียอีกนะ

“ขึ้นมาทางนี้ อย่าโอะโอะ!!”

อัลฟาตัวสูงที่เดินนำหน้าซิมเพียร์ก็หัวเราะและกลายเป็นว่าน้องจะต้องเดินขึ้นไปบนหอคอยสูง ๆ ที่ประดับประดาด้วยไฟคอมตลอดทางเดิน ให้ความรู้สึกถึงความโกธึคซึ่งไม่น่ากลัวอะไรเลย

(แม่นาย, 2562, น. 15)

ในส่วนของการเล่นฟุตบอลภายในฝูงก็มีบรรยายเอาไว้ดังนี้

“เราจะพาไปดูพี่ชายเตะบอล วันนี้นั่นแหละ”

“บอล? เเตะบอล?”

จึงจกน้อยทวนคำพร้อมกับแสดงท่าทีงุนงง แววดาไล่อุปการะไปด้วยความอยากรู้แบบไม่ปกปิด นิแกนยักคิ้วให้ข้างหนึ่งจากนั้นก็กระโดดขึ้นมานั่งบนโต๊ะอ่านหนังสือ และอีกนิตก็คงจะนั่งทับหนังสือเรียนของซิมเพียร์แล้ว ถ้าจกน้อยไม่รีบเอาหนังสือเสียก่อน

“หมายถึงกีฬาอะไร ที่ฝูงตัวเคยรู้อะไรบ้างเนี่ย”

นิแกนทำหน้าที่เหลือเชื่อตอนที่ถาม และเมื่อเห็นซิมเพียร์ส่ายหน้า
นิแกนจึงเปลี่ยนท่าทางแล้วบอกว่า “ฟุตบอลคือกีฬา กีฬาหมายถึง
การออกกำลังกาย”

(แม่นาย, 2562, น. 87-88)

จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงบรรยากาศการใช้ชีวิตแบบมนุษย์
โดยในเรื่องยังได้มีการกล่าวถึงความปรารถนาของอดีตอดีตจำฝูงคนก่อนหวังว่าวันหนึ่งพวกหมาป่าจะ
สามารถเข้าไปใช้ชีวิตปะปนอาศัยอยู่ร่วมกับพวกมนุษย์ในเมืองได้

นอกจากนี้ยังมีดินแดนสมมติในเรื่อง *เป็นซู้กับหมี* กล่าวถึงการพื้นที่ที่
มนุษย์ครึ่งสัตว์จะอาศัยอยู่ร่วมกันภายในที่มีลักษณะเป็นหมู่บ้าน ปกครองโดยราชาสิงโตรวมไปถึง
พื้นที่อื่น ๆ ในป่าซึ่งเต็มไปด้วยการล่าที่อันตราย กับพื้นที่เมืองของ “ประเทศ ไมลี” ประเทศสมมติที่มี
บรรยากาศค่อนข้างเป็นชนบท เห็นได้จากสภาพแวดล้อมที่ถูกบรรยายภายในเรื่องจะมีกล่าวถึง
สถานที่อันเป็นไร่นาป่าเขาเสียส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามในเรื่องยังคงมีการพูดถึงวิทยาศาสตร์และ
ความพยายามในการทดลองสร้างมนุษย์ที่พละกำลังเหมือนสัตว์เพื่อเสริมความแข็งแกร่งให้กับกองทัพ

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดเป็นเพียงแค่ตัวอย่างส่วนหนึ่งของฉากดินแดน
สมมติในนวนิยายแนวจักรวาลไอเมก้าของไทย ซึ่งจะมีการบรรยายให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมและ
บรรยากาศที่แตกต่างหลากหลาย ในบางเรื่องอาจดูเหมือนบ้านเมืองปกติ มีความใกล้เคียงกับโลกของ
ความจริง ขณะที่บางเรื่องเสนอให้เห็นภาพฉากของเมืองสมมติที่เต็มไปด้วยความหม่นหมอง ชบเซา
ไม่น่าอยู่ อันเป็นผลจากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เต็มไปด้วยความเหลื่อมล้ำ นำมาสู่การแย่งแย่ง
พื้นที่และกัดกันไอเมก้าออกไปจากสังคมทำให้พวกเขาต้องไปอาศัยอยู่ตามแหล่งเสื่อมโทรมต่าง ๆ ที่
ไม่ได้รับการดูแลจากสังคม บรรยายโดยรวมของเมืองจึงมีลักษณะไม่พึงประสงค์แบบที่เรียกว่า
“เมืองดิสโทเปีย” (Dystopia) อันมีลักษณะเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับเมืองในอุดมคติ นอกเหนือจากนี้ยังมี
เมืองสมมติอันเป็นที่อยู่อาศัยของผู้คนซึ่งมีลักษณะพิเศษต่าง ๆ นอกเหนือไปจากการมีระบบอวัยวะ
สืบพันธุ์แบบอัลฟาและโอเมก้า ดินแดนสมมติที่สิ่งมีชีวิตสายพันธุ์ต่าง ๆ อาศัยอยู่ร่วมกันผู้คนสามารถ
พบเห็นหรือมีปฏิสัมพันธ์สัตว์ในตำนานหรือเทพนิยาย ดินแดนที่พวกสัตว์ป่าสามารถใช้ชีวิตคล้ายคลึง
กับมนุษย์ได้ หรือดินแดนที่มนุษย์อยากจะทำตัวเองให้เหมือนสัตว์ ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่แสดงให้เห็น
ถึงจินตนาการอันหลากหลายที่สอดคล้องกับไปกับรูปแบบสภาพแวดล้อมทางสังคมของจักรวาลไอ
เมก้าดังที่ได้กล่าวเอาไว้ ซึ่งหากเทียบดูแล้วจะเห็นว่าส่วนใหญ่แสดงถึงจินตนาการแบบฝรั่งมากกว่า
ไทย เห็นได้จากการตั้งชื่อตัวละคร และลักษณะของสิ่งมีชีวิตสายพันธุ์อื่นได้รับอิทธิพลจากสื่อ
ต่างประเทศโดยเฉพาะในแถบตะวันตกมากกว่า อย่างไรก็ตามยังมีการเสนอให้เห็นถึงจินตนาการใน
แบบผสมผสานจากเรื่อง *ดรเวนมาร* ที่มีการตั้งชื่อมนุษย์บนชายฝั่งชายแบบไทยปะปนไปกับชื่อฝรั่งบ้าง

เช่น ราชนัย วิรากร และ โดโรธี แต่กลับพวกที่เป็นสิ่งมีชีวิตสายพันธุ์อื่นอย่างเงือกกับไซเรนจะมีการใช้ชื่อแบบฝรั่งทั้งหมด เช่น ไรรีย์ บารอน เจริมิ นิโคลัส เป็นต้น

3.3.2.2 ดินแดนที่อ้างอิงกับโลกความเป็นจริง

อีกรูปแบบหนึ่งของฉากที่มีลักษณะทางกายภาพที่ปรากฏในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย คือดินแดนที่สามารถอ้างอิงกับโลกของความเป็นจริงได้ จากแนวคิดเกี่ยวกับโลกคู่ขนานและพหุจักรวาลอันเป็นแนวคิดพื้นฐานในการสร้างสรรค์แฟนฟิกและนวนิยายแนวจักรวาลอื่น หนึ่งในนั้นก็คือจักรวาลโอเมก้าซึ่งอาจหมายถึงโลกอีกใบหนึ่ง ที่มีลักษณะทางกายภาพใกล้เคียงกับโลกของความจริง แต่ในโลกนั้นจะมีจะตรรกะเหตุผล และค่าความจริงบางอย่างที่แตกต่างออกไป จึงพบว่าในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยจำนวนหนึ่งดำเนินเรื่องไปบนภาพฉากของเมืองที่มีชื่อรวมไปถึงสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงกับเมืองที่มีอยู่จริง ตัวอย่างเช่น นวนิยายเรื่องหนึ่งอาจใช้ฉากเป็นเมืองที่คล้ายกับกรุงเทพมหานคร แต่ทว่าเมืองดังกล่าวกลับไม่ได้เหมือนกรุงเทพมหานครอย่างที่เรารู้จักไปเสียทั้งหมด เพราะเมืองนั้นถือเป็นกรุงเทพมหานครที่อยู่ในอีกจักรวาลหนึ่งซึ่งก็คือจักรวาลโอเมก้า จากการศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยพบว่าการกล่าวถึงดินแดนที่อ้างอิงกับโลกความเป็นจริงได้ในนวนิยาย 8 เรื่อง โดยกล่าวถึงเมืองที่มีชื่อลักษณะทางกายภาพคล้ายกับกรุงเทพมหานครมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีการกล่าวถึงเมืองที่มีลักษณะคล้ายกับจังหวัดอื่น ๆ ประเทศไทย รวมถึงมีที่มีลักษณะคล้ายกับต่างประเทศซึ่งผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างให้ชัดเจนมากขึ้นดังต่อไปนี้

เมืองที่มีลักษณะทางกายภาพคล้ายกับกรุงเทพมหานคร เมืองหลวงของประเทศไทยในปัจจุบัน จะมีปรากฏให้เห็นในเรื่อง *Love at first bite คู่กินคู่กัด* ที่ได้มีการกล่าวถึง “ย่านอารีย์” ซึ่งเป็นย่านที่มีอยู่จริงและถือเป็นอีกหนึ่งทำเลที่อยู่อาศัยชั้นดี เพราะอยู่ใกล้กับแนวรถไฟฟ้า เต็มไปด้วยแหล่งอาหาร และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สอดคล้องกับที่ตัวบทมีการบรรยายเอาไว้ว่า

ในปัจจุบันอารีย์ถือเป็นย่านฮอตฮิตของวัยรุ่นและคนทั่วไป โด่งดังไปด้วยร้านอาหารและร้านกาแฟที่เด่นเรื่องกิ๋มมิกต่าง ๆ กัน ในตอนนั้นไม่รู้ว่ ‘ป๊ะและคุณพ่อ’ คิดอย่างไรถึงได้มาซื้อคอนโดฯ ไว้ที่นี่ แต่ตอนนี้ทางเลือกที่คู่ชีวิตซึ่งเป็นผู้ปกครองของฉันทนทั้งสองเลือก ก็ถือว่าดีเยี่ยมเป็นที่สุด เพราะตอนนี้ห้องที่เขาอาศัยอยู่ คาดว่าราคาจะขึ้นไปเกือบจะเท่าตัวแล้วมั้ง

(Skylover, 2562, น. 8)

จากตัวอย่างดังกล่าวแม้ว่าจะมีการบรรยายถึงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ย่านอารีย์เอาไว้ได้อย่างใกล้เคียงกับความเป็นจริง แต่ย่านอารีย์ในเรื่องนี้ก็ยังไม่อาจเหมือนกับย่านอารีย์ในโลกที่เราสัมผัสได้ เพราะที่ดังกล่าวอาจอยู่ในโลกอีกใบหนึ่งที่เรียกว่าจักรวาลโอเมก้าที่มีผู้ชายท้องได้ มีมนุษย์หมาป่า และแวมไพร์เข้ามาใช้ชีวิตอาศัยปะปนอยู่กับมนุษย์ทั่ว ๆ ไป ดังตัวอย่างจากตัวบทให้เห็นการมีอยู่ของเผ่าพันธุ์อื่นในตอนที่เราเห็นว่าสารินซึ่งเป็นโอเมก้าที่กำลังตั้งครรภ์อยู่ได้อุ้มท้องหนีมาขอความช่วยเหลือจากครอบครัวของฉันทนซึ่งเป็นเพื่อนสนิทกัน

ไม่เคยรู้สึกกดดันเมื่ออยู่ตรงหน้าผู้ปกครองของเพื่อนขนาดนี้เลย
“ขึ้นไปกันเถอะ” การันต์ปรับสีหน้าที่ดูประหลาดใจของตนให้เป็นปกติก่อนจะชี้ชวนให้เด็กทั้งสองคนขึ้นไปบนห้อง วันนี้เขาแค่แวะมาหา ไม่คิดว่าจะได้เจอกับเพื่อนของลูกในสภาพแบบนี้

สภาพที่ไม่ต่างจากคนท้อง

“รบกวนด้วยนะครับ” สารินเอ่ยหลังจากเข้ามาในห้อง ระหว่างทางมีแต่ความเงียบงัน อ้อ... มีฉันทนคนเดียว

เพราะเคยพูดเปรย ๆ ให้ฉันทนฟัง จึงไม่แปลกหากเพื่อนจะสงสัยกับสภาพที่ดูอวบอืดแปลก ๆ ของคนที่สวมเสื้อตัวใหญ่ดูสบายตัว ทว่าการันต์นี่สิ เขาคิดอะไรอยู่ และเป็นไปได้หรือเปล่าที่เขาจะเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นกับร่างกายของเด็กผู้ชายคนหนึ่ง สารินไม่ใช่มนุษย์ธรรมดาแบบพวกเขา และการมีตัวตนของโอเมก้าก็เป็นความลับเหมือนกับเผ่าพันธุ์อื่น ๆ

“น้องสาเป็นโอเมก้าเหรอ” ในที่สุดการันต์ก็พูดออกมา

(Skylover, 2562, น. 247)

เหตุการณ์และบทสนทนาดังกล่าวเกิดขึ้นในคอนโดมิเนียมย่านอารีย์ ก่อนที่การันต์จะบอกความจริงกับฉันทนซึ่งเป็นบุตรบุญธรรมว่าพวกเขาเองก็เป็นแวมไพร์ที่ทำผิดกฎของครอบครัวจึงไม่สามารถกลับไปที่บ้านเกิดได้ จึงตัดสินใจหนีมาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร และเริ่มต้นชีวิตใหม่ในฐานะของมนุษย์ธรรมดา

นอกเหนือจากยังมีอีกตัวอย่างหนึ่งที่น่าสนใจในเรื่อง *อยู่ ๆ ผมก็กลายเป็นโอเมก้า* ซึ่งได้มีการเสนอฉากที่สามารถอ้างอิงได้กับทั้งกรุงเทพมหานคร และจังหวัดเชียงใหม่ เริ่มตั้งแต่การบรรยายถึงสภาพชีวิตในกรุงเทพมหานครที่เต็มไปด้วยความวุ่นวาย จนตัวละครได้ย้ายมาอยู่ที่เชียงใหม่ก็ได้มีการบรรยายถึงสภาพอากาศที่ค่อนข้างเย็นกว่ากรุงเทพในเรื่อง

อีกหลาย ๆ ครั้ง อย่างไรก็ตามทั้งกรุงเทพและเชียงใหม่ในเรื่องนี้ก็ยังปรากฏสถานที่แปลก ๆ ซึ่งไม่น่าจะมีในโลกที่เรารู้จัก เช่น โรงพยาบาลเฉพาะสำหรับประชากรกลุ่มพิเศษแบบพวกอัลฟาและโอเมก้า มีการกล่าวถึงเทคนิคทางการแพทย์ที่มีรูปแบบเฉพาะ การผดุงครรภ์สำหรับผู้ชายที่เป็นโอเมก้า และกฎหมายพิเศษที่ถูกตราขึ้นเพื่อรองรับการมีอยู่ของอัลฟาและโอเมก้า แสดงให้เห็นว่าทั้งกรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ หรือแม้กระทั่งประเทศไทยในเรื่องนี้ ไม่ได้เป็นสถานที่แห่งเดียวกับประเทศไทยที่อยู่ในโลกของความเป็นจริง และเป็นเพียงแค่ภาพฉากซึ่งสามารถอ้างอิงได้กับสถานที่ดังกล่าวบนโลกของความเป็นจริงเท่านั้น

ในการศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยยังพบว่ามี การสร้างฉากเป็นดินแดนที่สามารถอ้างอิงได้กับเมืองในต่างประเทศ เช่น ในเรื่อง *Flower Trap* กำหนดดกรักกล่าวถึงฉากชีวิตในมหานครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา และฉากเมืองวินเชสเตอร์ ในประเทศอังกฤษ โดยมีการให้รายละเอียดต่าง ๆ ที่สมจริง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเดินทาง หรือตำแหน่งที่ตั้งของเมืองนั้น และในเรื่อง *Scent : Silver Bullet* ยังมีการกล่าวถึงฉากในประเทศรัสเซีย และอิตาลีอยู่ด้วย แม้ว่าจะไม่ได้มีการบรรยายถึงรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงแต่แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายในการสร้างฉากดินแดนสมมติที่อ้างอิงกับโลกของความเป็นจริงในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย โดยการใช้ฉากในลักษณะดังกล่าวจะทำให้ผู้อ่านรู้สึกใกล้ชิดและสามารถเชื่อมโยงตัวเองกับเหตุการณ์ภายในเรื่องได้มากขึ้น แม้ว่าในโลกของความเป็นจริงจะยังไม่มีมนุษย์ที่มีระบบอวัยวะสืบพันธุ์พิเศษแบบอัลฟาและโอเมก้า หรือผู้ชายที่สามารถตั้งครภ์ได้ก็ตาม

3.3.3 ฉากที่มีลักษณะเป็นเวลา

นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมีการเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นช่วงเวลาในอดีตแบบนวนิยายย้อนยุค ช่วงเวลาในปัจจุบัน หรือช่วงเวลาในอนาคตที่ถูกจินตนาการขึ้นมา ซึ่งหากมองว่าจักรวาลโอเมก้านั้นถือเป็นโลกอื่น ห้วงเวลาของจักรวาลดังกล่าวก็อาจจะไม่ได้ตรงกับเวลาในโลกของความเป็นจริงอย่างแนบสนิท แต่ก็ยังสามารถนำมาเทียบเคียงได้เหมือนกับฉากที่มีลักษณะทางกายภาพซึ่งสามารถอ้างอิงกับสถานที่ในโลกของความเป็นจริงได้ ในที่นี้ผู้วิจัยจึงจะขออธิบายถึงช่วงเวลาที่เกิดเรื่องราวขึ้นภายในเรื่องโดยอิงกับเส้นเวลาในโลกของความเป็นจริงแบบกว้าง ๆ เพื่อให้เห็นว่าเรื่องราวที่ถูกเล่าในแต่ละเรื่องเกิดขึ้นในช่วงอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต เมื่อเทียบกับเส้นลำดับเวลาของโลกปัจจุบัน

นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยที่มีการเล่าเรื่องอยู่ในช่วงอดีตแบบนวนิยายย้อนยุคก็จะมีเรื่อง *จันทร์กะพ้อ* เสนอให้เห็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในยุคสมัยที่เทียบเคียงได้กับสมัยอยุธยา และในเรื่อง *Astray ยามที่หัวใจเราหลงทาง* เสนอให้เห็นฉากย้อนยุคใน 2 เมืองคือประเทศเกวन्दัลกับประเทศฤตซึ่งถือเป็นดินแดนที่ถูกสมมติขึ้นมาในโลกตะวันตกและตะวันออก ส่วนช่วงเวลาที่บรรยายไว้ในเรื่องเป็นการสมมติว่าอยู่ในโลกศักราชที่ 231 ซึ่งการนับศักราชแบบนี้ไม่ได้มีอยู่ในโลก

ความเป็นจริง แต่ในเรื่องมีการบรรยายถึงฉากต่าง ๆ เอาไว้เป็นยุคสมัยโบราณ เห็นได้จากวัตถุข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ และการเดินทางไกลจากโลกตะวันตกไปยังโลกตะวันออกโดยใช้เรือเดินสมุทรแทนที่จะเป็นเครื่องบินหรือยานยนต์อื่น ๆ ที่มีความสะดวกรวดเร็วกว่า นอกจากนี้ยังมีรูปแบบภาษาที่ตัวละครในเรื่องใช้ในเรื่อง เป็นภาษาที่ใช้กันในนวนิยายย้อนยุคทั่วไป เช่น การใช้สรรพนามแทนตัวว่า “ข้า” กับ “ท่าน” และในเรื่อง *The Wife of Vampire* กล่าวถึงโลกในศตวรรษที่ 20 ซึ่งถูกปกครองด้วยตระกูลแวมไพร์ เป็นโลกแฟนตาซีมีประกอบไปด้วย แวมไพร์ มนุษย์หมาป่า มนุษย์อัลฟา เบต้า และโอเมก้า ทั้งยังเป็นโลกที่ไร้แสงสว่างแตกต่างจากช่วงเวลาดังกล่าวในโลกของความจริง

ส่วนนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยที่มีการเล่าเรื่องอยู่ในช่วงเวลาของอนาคต เห็นได้จากในเรื่อง *Climax Change เมื่อรักหักทลายกัน* กล่าวถึงโลกอนาคตที่มนุษย์ได้มีวิวัฒนาการไปจากมนุษย์ในโลกปัจจุบัน คือ มีมนุษย์กลุ่มหนึ่งที่ได้ค้นพบกับพลังจิตในตัวเอง ขณะที่มนุษย์อีกกลุ่มหนึ่งค้นพบความสามารถพิเศษทางกาย และมนุษย์อีกกลุ่มมีความสามารถในการตั้งครุฑได้ทั้งหญิงและชาย ซึ่งถือเป็นวิวัฒนาการเพื่อเพิ่มอัตราการเจริญพันธุ์ให้แก่มนุษย์ จนสามารถก้าวข้ามผ่านวิกฤตการณ์ที่มนุษย์เกือบจะต้องสูญพันธุ์มาได้ แม้ในเรื่องจะไม่ได้กล่าวถึงรายละเอียดว่าวิกฤตการณ์นั้นคืออะไรก็ตาม โดยในเรื่องแสดงให้เห็นการเปรียบเทียบและมีการอ้างถึงมนุษย์ในอดีตซึ่งมีลักษณะคล้ายกับมนุษย์ในโลกของความเป็นจริงยุคปัจจุบัน เห็นได้จากคำอธิบายที่เกี่ยวกับกลุ่มคนในแต่ละชนชั้น มีการอ้างถึงมนุษย์ในอดีตที่ไม่ได้มีคุณสมบัติพิเศษ แบบอัลฟ่า เบต้า และโอเมก้า โดยเฉพาะในส่วนที่อธิบายเกี่ยวกับเบต้าและโอเมก้า ดังนี้

ชนชั้นลำดับต่อมาคือเบต้า มนุษย์ที่จัดได้ว่าเป็นบุคคลธรรมดา เพราะมีจำนวนประชากรมากที่สุด ความพิเศษของพวกเขาก็ไม่เพียงพอจะเรียกว่าพลังจิตแต่ก็มีศักยภาพมากกว่ามนุษย์ในอดีต ตัวอย่างเช่นเบต้าบางคนมีพลังขาที่แข็งแรง บางคนนั้นว่องไวเป็นพิเศษ และบางคนมีความสามารถในการวิเคราะห์สูง เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ขาดไม่ได้

ส่วนชนชั้นสุดท้ายคือโอเมก้า เดิมนั้นไม่มีความหมายพิเศษมากไปกว่ามนุษย์ในกลุ่มนี้คือผู้ที่ไม่มีความพิเศษอะไร เหมือนกับมนุษย์ในยุคอดีตเพียงแต่ร่างกายของพวกเขาก็ทั้งชายและหญิงสามารถตั้งครุฑได้

(Sakana04, 2561, น. 2)

อย่างไรก็ตามยังมีนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยอีกหลาย ๆ เรื่องเสนอฉากที่มีลักษณะเป็นช่วงเวลาไม่แน่นอน และในอีกหลาย ๆ เรื่องก็ได้มีการเสนอเป็นช่วงเวลาที่มีลักษณะคล้ายกับช่วงเวลาในยุคปัจจุบัน เห็นได้จากการดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพและการใช้

เทคโนโลยีต่าง ๆ ดังปรากฏในนวนิยายชุด “Scent” ที่ประกอบไปด้วย 3 เรื่อง คือ *Scent : Black Diamond*, *Scent : Silver Bullet* และ *Scent : Blue Ocean* ก็ได้มีการกล่าวถึงบริษัท Scent modeling agency เป็นบริษัทรับจัดหานายแบบและนางแบบในประเทศไทย ซึ่งอาชีพนายแบบและนางแบบเป็นอาชีพที่ไม่น่าจะมีในนวนิยายย้อนยุค และบรรยากาศการใช้ชีวิตภายในเรื่องก็ไม่ได้มีอะไรที่บ่งบอกถึงความล้ำยุคล้ำสมัย ที่จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในโลกอนาคตได้ ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงจินตนาการที่หลากหลายในการสร้างฉากในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของ ไทย ที่สามารถนำไปสวมทับเข้ากับช่วงเวลาต่าง ๆ ได้ ซึ่งอาจสะท้อนให้เห็นรูปแบบสังคมและปัญหา ความเหลื่อมล้ำหรือการกีดกันทางเพศที่ยังคงมีอยู่ในทุกยุคทุกสมัย ตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน ก่อให้เกิดจินตนาการเกี่ยวกับโลกอนาคตที่ปัญหานี้ก็อาจจะยังไม่หมดไปทั้งยังอาจทวีความรุนแรงขึ้นก็ได้ และถึงแม้ว่านวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าจะกล่าวถึงความเป็นไปได้ในโลกอื่น แต่ส่วนมากก็ยังคงมีรากฐานมาจากโลกแห่งประสบการณ์ของความเป็นจริง

จากการศึกษาการสร้างฉากในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยพบว่าในภาพรวมจะเน้นไปที่ลักษณะแพนดาศีของโลกที่มีสิ่งมีชีวิตหลากหลายเผ่าพันธุ์อาศัยอยู่ร่วมกัน โดยมีลักษณะเด่นอยู่ที่ฉากสภาพแวดล้อมทางสังคมซึ่งจะปรากฏในทุกเรื่องคล้ายคลึงกัน คือจะมีลักษณะเป็นสังคมแบบดิสโทเปียที่เต็มไปด้วยความเหลื่อมล้ำเนื่องจากชนชั้นทางเพศที่ระบุด้วยอวัยวะสืบพันธุ์ภายใน ส่วนในรายละเอียดปลีกย่อยจะมีความแตกต่างกันออกไปในแง่ของกายภาพอันหมายรวมถึงฉากที่เป็นสถานที่และบรรยากาศซึ่งสามารถรับรู้ได้จากประสาทสัมผัส ทั้งหมดนี้ยังสะท้อนให้เห็นข้อกังวลต่อประเด็นปัญหาทางสังคมในเรื่องเพศและชนชั้นที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ สอดคล้องไปกับบทบาทหน้าที่ของวรรณกรรมแนวดิสโทเปียที่กระตุ้นให้เกิดความคิดเชิงวิพากษ์ต่อสังคม

จากภาพรวมในการศึกษาองค์ประกอบเพื่อให้เห็นถึงลักษณะเด่นในการสร้างสรรค์ นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย ทั้งในแง่ของการสร้างตัวละคร การวางโครงเรื่อง และการสร้างฉาก ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่ได้รับอิทธิพลมาจากแนวคิดเกี่ยวกับจักรวาลโอเมก้าในแฟนฟิก และนวนิยายวาย ทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งนั่นก็คือความเป็นโลกพหุมนุษย์ของ จักรวาลโอเมก้าอันประกอบไปด้วยสิ่งมีชีวิตหลากหลายสายพันธุ์ และมนุษย์ที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากมนุษย์ธรรมดาทั่วไป ซึ่งลักษณะแบบพหุมนุษย์นี้ก็นำไปสู่ข้อถกเถียงและการวิพากษ์วิจารณ์มากมายเกี่ยวกับการมีอยู่ของนวนิยายแนวดังกล่าวซึ่งจะได้หยิบยกขึ้นทำการอภิปรายในบทที่ 4 ต่อไป

บทที่ 4

จักรวาลโอเมก้าในมุมมองแบบพหุมนุษย์

จักรวาลโอเมก้าแสดงให้เห็นถึงจินตนาการเกี่ยวกับโลกอีกใบหนึ่งที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างไปจากโลกของความจริงที่สามารถสัมผัสได้ โดยมีลักษณะเป็นโลกพหุมนุษย์ที่เต็มไปด้วยจินตนาการเกี่ยวกับผู้คนที่มีพื้นฐานทางสรีระแตกต่างจากคนทั่ว ๆ ไป และมีลักษณะกำกวมในตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของเพศที่มีความเหลื่อมซ้อนกันอยู่ระหว่างสิ่งที่เรียกว่า “เพศหลัก” กับ “เพศรอง” หรือในแง่ของความเป็นมนุษย์ที่มีลักษณะกำกวมกับความเป็นสัตว์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น มนุษย์ที่สามารถกลายร่างเป็นสัตว์ได้ รวมไปถึงมนุษย์ที่มีพฤติกรรมทางเพศคล้ายคลึงกับสัตว์ จักรวาลโอเมก้าจึงแสดงให้เห็นถึงจินตนาการเกี่ยวกับโลกที่อาจจะไม่ได้มีมนุษย์ศูนย์กลางอีกต่อไป และยังตั้งคำถามกับความเป็นมนุษย์ซึ่งแท้จริงแล้วก็อาจจะไม่ได้มีสถานะที่อยู่เหนือกว่า หรือมีความแตกต่างอะไรกับสัตว์อื่น สอดคล้องไปกับแนวคิดหลังมนุษยนิยม (posthumanism) ที่ท้าทายการยึดถือเอามนุษย์เป็นศูนย์กลาง และหันมาให้ความสำคัญกับสิ่งอื่น ๆ ที่อาจถูกมองว่าต่ำกว่า เช่น สัตว์ พืช วัตถุ และหุ่นยนต์ โดยมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจักรวาลโอเมก้ามากที่สุดคือประเด็นในเรื่องของสัตว์ พืช และพหุสายพันธุ์ ตามแนวคิดเรื่องสหายข้ามสายพันธุ์ (Companion Species) ของ ดอนนา ฮาราเวย์ (Donna Haraway) ที่ท้าทายการแบ่งแยกธรรมชาติกับวัฒนธรรมออกจากกัน ซึ่งวิธีคิดดังกล่าวเป็นที่มาของการแบ่งแยกมนุษย์ออกจากสัตว์ ฮาราเวย์ใช้แนวคิดดังกล่าวเพื่อแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ที่ดำรงอยู่ร่วมกัน และมีความพัวพันกันอย่างซับซ้อน ไม่สามารถแยกขาดออกจากกันได้ (มิ่ง ปัญหา, 2562, น. 454) ความเป็นโลกพหุมนุษย์ของจักรวาลโอเมก้าแสดงให้เห็นถึงการโอบรับความเชื่อมโยงดังกล่าว และอาจมองได้ว่ามนุษย์กับสัตว์อื่นนั้นคือสิ่งเดียวกัน แต่ข้างในตัวตนนั้นยังคงแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งระหว่างสองชั่วที่แตกต่างกันอยู่ ซึ่งผู้วิจัยจะได้ทำการอธิบายต่อไป

ในบทนี้จะแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อย่อย โดยใน 3 หัวข้อแรกผู้วิจัยจะกล่าวถึงความเป็นโลกพหุมนุษย์ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย ทั้งในแง่ของชีวภาพ เพศ และโครงสร้างสังคม ที่แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมซ้อนกำกวมกันระหว่างความเป็นมนุษย์กับความเป็นสัตว์ จากนั้นจึงจะทำการเชื่อมโยงไปสู่ความรุนแรงและการกดขี่ทางเพศ อันนำมาสู่ข้อถกเถียงในสังคมอันเกี่ยวเนื่องกับการมีอยู่ของสื่อและนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าที่อาจสร้างความวิตกกังวลให้กับคนกลุ่มหนึ่งจนกลายเป็นประเด็นทางสังคมที่อยู่ภายนอกตัวบท ตามลำดับดังนี้

4.1 โลกพณมนุษย์ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย

หากมองภาพจักรวาลโอเมก้าที่ปรากฏในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยเป็นเหมือนกับโลกใบหนึ่ง จะเห็นได้ว่าในโลกนั้นมีระเบียบกฎเกณฑ์หลาย ๆ อย่างที่แตกต่างออกไปจากโลกของความจริงที่เราสามารถสัมผัสได้ ลักษณะหนึ่งที่มีความโดดเด่นคือเป็นโลกที่ไม่ได้มีมนุษย์เป็นศูนย์กลางอีกต่อไป และมนุษย์ที่ปรากฏในจักรวาลนี้ก็จะมีความเป็นมนุษย์อีกแบบหนึ่งที่เรียกว่าอัลฟาเบต้า และโอเมก้า ซึ่งจะมีลักษณะทางกายภาพแตกต่างไปจากมนุษย์ธรรมดา คือมีระบบอวัยวะสืบพันธุ์พิเศษที่เรียกว่า “เพชรอง” ยิ่งไปกว่านั้นนวนิยายแนวดังกล่าวยังมักเอ่ยถึงโลกที่ประกอบไปด้วยอมนุษย์ชนิดต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น เจือก ไชเรน แวมไพร์ มนุษย์ครึ่งสัตว์ หรือมนุษย์ที่สามารถกลายร่างเป็นสัตว์ได้ โดยอมนุษย์เหล่านี้ก็จะมีระบบอวัยวะสืบพันธุ์หรือเพชรองแบบเดียวกับมนุษย์อัลฟาเบต้า และโอเมก้า แสดงให้เห็นว่าโลกดังกล่าวไม่ใช่พื้นที่สำหรับมนุษย์ธรรมดา แต่เป็นพื้นที่สำหรับมนุษย์พิเศษและอมนุษย์ซึ่งจะขออธิบายรายละเอียดในลำดับต่อไป

จักรวาลโอเมก้าคือโลกที่มีการแบ่งแยกผู้คนออกเป็น 3 กลุ่ม จากลักษณะเพชรอง หรือระบบอวัยวะสืบพันธุ์ภายใน ทำให้มนุษย์ที่อยู่ในจักรวาลโอเมก้ามีความแตกต่างจากมนุษย์ปกติซึ่งจะสามารถแบ่งเพศจากสรีระออกได้เป็น 2 เพศ คือ เพศชาย และเพศหญิงเท่านั้น ลักษณะเพชรองในจักรวาลโอเมก้ายังคงอยู่บนพื้นฐานของทั้งสองเพศดังกล่าว ทว่ามีการดัดแปลงโดยผนวกเข้ากับจินตนาการในเรื่องเพศและการสืบพันธุ์ของสัตว์ การตั้งครรรภ์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างคนรักเพศเดียวกัน รวมไปถึงการตั้งครรรภ์ในเพศชาย นำมาซึ่งลักษณะทางเพศสรีระ 6 แบบ คือ อัลฟาชาย อัลฟาหญิง เบต้าชาย เบต้าหญิง โอเมก้าชาย และโอเมก้าหญิง ที่ได้ทำการอธิบายเอาไว้ในบทที่ 2 เกี่ยวกับสรีระวิธานมนุษย์ในจักรวาลโอเมก้า ซึ่งนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยก็ได้รับอิทธิพลมา แม้ในบางเรื่องจะมีการดัดแปลงใช้คำเรียกอื่น ๆ แต่พวกเขาก็จะยังคงมีลักษณะทางสรีระที่เหมือนกัน

ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยหลาย ๆ เรื่อง อาจมีการเสนอให้เห็นภาพตัวละครอัลฟา เบต้า และโอเมก้าอย่างเป็นปกติเฉกเช่นเดียวกับมนุษย์ธรรมดา ไม่ได้มีความพิเศษหรือแปลกประหลาดแต่อย่างใด แม้ว่าพวกเขาจะมีพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างไปจากมนุษย์ และบางครั้งยังมีความคล้ายคลึงกับสัตว์ เช่น การยึดติดของอวัยวะเพศชายขณะมีเพศสัมพันธ์ และการสืบพันธุ์โดยเฉพาะกับคนที่เป็นอัลฟาและโอเมก้า ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้แสดงบทบาทหลักภายในเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นพระเอก นายเอก หรือแม้แต่ตัวละครที่เป็นผู้ร้าย ขณะเดียวกันเบต้าซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับมนุษย์ธรรมดามากที่สุดจะไม่ค่อยได้รับบทบาทเด่นหรืออาจเป็นได้เพียงแค่ตัวประกอบภายในเรื่องเท่านั้น อย่างไรก็ตามยังมีบางเรื่องเสนอให้เห็นภาพตัวละครอัลฟาและโอเมก้าในฐานะที่เป็นประชากรกลุ่มพิเศษ เป็นคนส่วนน้อยที่พบเจอได้ยาก ท่ามกลางผู้คนในสังคมที่เป็นเพียงแค่มนุษย์ธรรมดา แต่

การเล่าเรื่องทั้งหมดจะยังคงวนเวียนอยู่แต่ภายในโลกของอัลฟาและโอเมก้า จึงอาจกล่าวได้ว่าโลกในนวนิยายดังกล่าวนี้ไม่ใช่โลกของมนุษย์ และเรื่องราวที่เกิดขึ้นในนวนิยายแนวนี้นี้ไม่ใช่เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์เช่นกัน แต่เป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างอัลฟากับโอเมก้าที่มีเบต้าอยู่เป็นเพียงแค่ภาพพื้นหลังราง ๆ ซึ่งอาจจะเข้ามามีบทบาทภายในเรื่องราวนั้นหรือไม่ก็ได้

นอกเหนือจากมนุษย์ที่ลักษณะพิเศษทางเพศมีระบบอัลฟา เบต้า และโอเมก้า ในโลกหรือจักรวาลดังกล่าวยังเต็มไปด้วย ‘อมนุษย์’ ที่มีลักษณะเป็นครึ่งคนครึ่งสัตว์ รวมไปถึงอมนุษย์ที่มีลักษณะเป็นผีดูดเลือดซึ่งถูกเรียกว่า “แวมไพร์” โดยความหมายตรงตัวของคำว่า อมนุษย์ หมายถึง ผู้ที่ไม่ใช่มนุษย์ และยังหมายรวมถึงเทพ พรหม สัตว์นรก เปรต อสุรกาย หรืออาจหมายถึงภูติปิศาจก็ได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554, น. 1375) อมนุษย์ที่ปรากฏในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยจะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับมนุษย์แต่ไม่ใช่มนุษย์ เช่น เจือก ไชเรน แวมไพร์ รวมไปถึงมนุษย์ที่สามารถแปลงร่างกลายเป็นสัตว์ได้ทั้งตัว เช่น มนุษย์หมาป่า มนุษย์หมี และมนุษย์สิงโต เป็นต้น

สำหรับเจือกในความรับรู้ของคนทั่วไป พวกเขาถือเป็นอมนุษย์ชนิดหนึ่งที่มีลักษณะเป็นครึ่งคนครึ่งปลา และถือเป็นสัตว์ในตำนานที่ได้มีการปรากฏตัวอยู่ในเรื่องเล่าหลากหลายวัฒนธรรม เช่น ในฝั่งตะวันตกจะมองว่าเจือกเป็นปิศาจร้าย มีความน่ากลัว และได้รับอิทธิพลมาจากไชเรนที่ปรากฏอยู่ในมหากาพย์โอดิสซีย์ (Anna Wichmann, 2022) ซึ่งเดิมจะมีลักษณะเป็นครึ่งคนครึ่งนก แต่ในยุคหลัง ๆ คนส่วนใหญ่มักคุ้นชินกับภาพของไชเรนที่มีร่างกายส่วนบนเป็นมนุษย์และส่วนล่างเป็นหางปลามากกว่า ส่วนทางฝั่งตะวันออกในญี่ปุ่นก็มีความเชื่อว่าการกินเนื้อเจือกจะสามารถทำให้คนกลายเป็นอมตะ ไม่แก่ และไม่ตายได้ (ทรูปลูกปัญญา, 2555) ในประเทศไทยก็ปรากฏเรื่องเล่าเกี่ยวกับเจือกมาตั้งแต่อดีตเช่นกัน เห็นได้อย่างเด่นชัดในงานวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ที่ได้มีการกล่าวถึงตัวละครผู้มีลักษณะคล้ายกับนางเจือก เช่น นางสุพรรณมัจฉา เป็นธิดาของทศกัณฐ์ที่เกิดกับนางปลา และในเรื่องพระอภัยมณีที่ได้กล่าวถึงนางเจือกผู้เป็นหนึ่งในชายาของพระอภัยมณี จากวรรณคดีทั้ง 2 เรื่องดังกล่าวทำให้เกิดภาพจำเกี่ยวกับเจือกในฐานะหญิงสาวที่มีใบหน้าสวย งดงาม มีร่างกายส่วนบนเป็นมนุษย์ และส่วนล่างตั้งแต่เอวลงไปเป็นหางปลา สอดคล้องกับภาพของนางเจือกที่ถูกนำเสนอบนสื่อสมัยใหม่จากภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง *The Little Mermaid* (1989) ของวอลต์ ดิสนีย์ (Walt Disney) ซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย โดยมีการนำเสนอตัวละคร “แอเรียล” นางเจือกน้อยเป็นตัวดำเนินเรื่องหลักที่แสดงให้เห็นถึงความงดงาม ไร้เดียงสา และเย้ายวน เจือกที่ปรากฏในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยก็ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการนำเรื่องเล่าต่าง ๆ เหล่านี้ผสมผสานกัน

เจือกปรากฏอยู่ในเรื่อง *ตรวนมาร* เป็นเผ่าพันธุ์ที่มีความแข็งแกร่ง และถูกเรียกว่าเป็นเผ่าพันธุ์ของอัลฟา เจือกในเรื่องดังกล่าวจะอาศัยอยู่ในน้ำทะเลลึก รักสงบ และไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับใคร อย่างไรก็ตามในเรื่องยังได้มีการเสนอให้เห็นภาพของตัวละครเจือกที่มีความงดงาม อ่อนเยาว์ และไร้

เตียงสาซึ่งอาจได้รับอิทธิพลมาจากภาพจำเก่า ๆ ทั้งในสื่อวรรณคดี และอิทธิพลจากออลด์ดิสนีย์ดังที่ได้อธิบายเอาไว้ ผ่านตัวละครไรริย์ นายเอกของเรื่องซึ่งเป็นโอเมก้าเพียงหนึ่งเดียวในชนเผ่า นอกจากนี้ยังมีการเสนอตัวละครไซเรนภายในเรื่องเดียวกัน ไซเรนในเรื่องนี้ถือเป็นคนละกลุ่มกับเงือกอย่างเห็นได้ชัด คือเป็นสัตว์อสูรที่ดุร้าย มีเขี้ยว มีเล็บที่ยาวแหลม มีพังผืดระหว่างนิ้วมือ และมีครีบขึ้นที่กลางหลัง พวกเขามีความแตกต่างจากเงือกตรงที่ชอบกินเนื้อเป็นหลัก และในเรื่องยังได้มีการอ้างอิงถึงตำนานเกี่ยวกับไซเรนที่มักจะหลอกล่อมนุษย์ด้วยเสียงเพลง

สำหรับแวมไพร์ก็ถือเป็นตัวละครมนุษย์ที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากบนสื่อบันเทิงคดีในปัจจุบัน โดยมีต้นแบบมาจากนวนิยายเรื่อง *แดร็กคูล่า (Dracula)* ของ แบรม สโตกเกอร์ (Bram Stoker) ที่เขียนขึ้นในปี ค.ศ. 1897 ก่อนจะถูกนำไปดัดแปลงและผลิตซ้ำเป็นตัวละครที่มีลักษณะเหมือนกับมนุษย์ที่ตายไปแล้ว เป็นปฏิปักษ์ต่อแสงแดด (นิชนาวิน จุลละพราหมณ์, 2555) นอกจากนี้แวมไพร์ยังดูมีความกระหายเลือดอีกทั้งพวกเขายังมีความเป็นอมตะ และเป็นที่น่าสังเกตว่าในเรื่องเล่าบันเทิงคดีหลาย ๆ เรื่องที่มีตัวละครแวมไพร์อยู่มักจะมีมนุษย์หมาป่าปรากฏร่วมด้วย และพวกเขามักจะเป็นศัตรูคู่ขัดแย้งกัน เช่น ในภาพยนตร์ชุด *Underworld* (2003, 2006, 2009, 2012, 2017) ที่บอกเล่าถึงเรื่องราวการต่อสู้กันระหว่างแวมไพร์กับมนุษย์หมาป่าซึ่งในภาพยนตร์เรื่องนี้จะเรียกว่า “ไลแคนส์” (Lycans) และในภาพยนตร์ชุด *The Twilight Saga* (2008-2012) ก็ได้มีการกล่าวถึงความขัดแย้งระหว่างทั้งสองเผ่าพันธุ์นี้เช่นกัน

ความเชื่อเกี่ยวกับมนุษย์หมาป่าจะมีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์แปลงร่างที่เรียกว่า “ไลแคนโทรป” (Lycanthrope) ซึ่งมีที่มาจากตำนานกรีก กล่าวถึงราชาแห่งอคาเดียชื่อ ไลเคออน (Lycaon) ต้องการพิสูจน์ว่ามหาเทพอย่าง ซูส (Zeus) รู้ทุกอย่างจริงหรือไม่ จึงทำการสังหารลูกชายของตนเอง และนำเนื้อมาปรุงอาหารให้แก่เทพในงานเลี้ยงสังสรรค์ แต่เมื่อซูสเห็นอาหารก็รู้ได้โดยพลันจึงโกรธมากและสาปให้ไลเคออนกลายเป็นหมาป่า คำว่า (ไลแคนท์) จึงถูกนำมาใช้เรียกมนุษย์หมาป่าและมนุษย์กลายร่างอื่น ๆ ที่ต้องคำสาป หรืออาจเป็นผู้ดเม่ดที่จิตใจเรียนวิชาบางอย่างจนทำให้สามารถแปลงร่างเป็นสัตว์ได้ อย่างไรก็ตามยังมีมนุษย์หมาป่าอีกแบบหนึ่งที่เรียกว่า “แวร์วูล์ฟ” (Werewolf) ที่เกิดจากการถูกมนุษย์หมาป่าตัวอื่นกัดจนกลายเป็นมนุษย์หมาป่าตัวใหม่ (คอสมอส, 2560, น. 254-255) โดยแวมไพร์และมนุษย์หมาป่าที่มักปรากฏอยู่ในสื่อบันเทิงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ ซีรีส์ หรือนวนิยายในปัจจุบันยังสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของผู้ชาย 2 แบบ คือ ความลึกลับ เครื่องขริบ และมีเสน่ห์แบบชนชั้นสูงของเหล่าแวมไพร์ กับความแข็งแกร่ง ดิบเถื่อน และดุร้ายของมนุษย์หมาป่า ซึ่งล้วนแล้วแต่ถือเป็นลักษณะที่มีเสน่ห์และน่าดึงดูดใจในแบบของผู้ชายอัลฟ่าเช่นกัน ระหว่างพวกเขาจึงเต็มไปด้วยความขัดแย้ง การช่วงชิงความเป็นหนึ่ง ไปจนถึงการเป็นศัตรูกันในแง่ของความรัก อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องเล่าในตำนาน และนิทานพื้นบ้านจำนวนมาก จะเห็นได้ว่าแวมไพร์กับมนุษย์หมาป่าไม่ได้เป็นศัตรูกัน แต่พวกเขามักจะมี ความเชื่อมโยงหรืออาจ

เรียกได้ว่าเป็นสิ่งเดียวกัน แม้กระทั่ง แดร์กคูลา ซึ่งถือเป็นต้นตำรับของเรื่องเล่าแวมไพร์ยังมีลักษณะหลายอย่างที่คล้ายคลึงกับมนุษย์หมาป่า (tvtropes, 2023)

ในการศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยพบว่าการกล่าวถึงตัวละครมนุษย์ที่เป็นแวมไพร์กับมนุษย์หมาป่าในเรื่อง *Love at first bite คู่กินคู่กัด* และเรื่อง *The Wife of Vampire* ซึ่งในเรื่อง *The Wife of Vampire* จะกล่าวถึงโลโก้แสงสว่างที่มีตระกูลแวมไพร์เป็นผู้นำตัวละครแวมไพร์ที่ปรากฏในเรื่องจะมีลักษณะใกล้เคียงกับภาพจำที่มีมาในอดีต คือเป็นปฏิกษกับแสงอาทิตย์ มีความกระหายเลือด และมีภาพลักษณ์แบบชนชั้นสูงผู้ทรงอำนาจ ส่วนมนุษย์หมาป่าก็จะค่อนข้างมีความดิบเถื่อน อาศัยอยู่รวมกันเป็นฝูงภายในป่า ต่างจากในเรื่อง *Love at first bite คู่กินคู่กัด* ที่ทั้งแวมไพร์และมนุษย์หมาป่าจะใช้ชีวิตเหมือนคนธรรมดาและอาศัยอยู่ปะปนในสังคมเมืองปัจจุบัน ตัวละครแวมไพร์ที่ปรากฏในเรื่องจะมีการปรับตัวจนสามารถกินอาหารปกติเช่นเดียวกับที่มนุษย์กินได้ โดยอาจมีการเติมส่วนผสมจากเลือดลงไปเล็กน้อยเพื่อช่วยรสชาติเท่านั้น ส่วนมนุษย์หมาป่าก็อาศัยอยู่รวมปะปนไปกับมนุษย์ในเมืองใหญ่เช่นกัน แต่จะมีการรวมกลุ่มกันเป็นสังคมย่อย มีระเบียบแบบแผนและวิถีปฏิบัติภายในกลุ่ม ไม่ได้มีภาพลักษณ์ของความดิบเถื่อนมากนัก แต่ยังคงความแข็งแกร่ง เต็มไปด้วยพลังกำลังแบบสัตว์ป่า

สำหรับมนุษย์ที่สามารถแปลงร่างกลายเป็นสัตว์ชนิดอื่น ๆ นอกเหนือจากมนุษย์หมาป่าในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยก็ยังมีมนุษย์หมี มนุษย์สิงโต มนุษย์กิ้งก่า ฯลฯ ที่ปรากฏในเรื่อง *เป็นซู้กับหมี* ซึ่งจะมีทั้งมนุษย์ครึ่งสัตว์ที่เกิดขึ้นมาเองตามธรรมชาติ และมนุษย์ครึ่งสัตว์ที่เกิดขึ้นมาจากการทดลองตัดต่อพันธุกรรม

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้จะเห็นได้ว่าโลกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้านั้นเป็นโลกพันมนุษย์ที่ประกอบไปด้วยอัลฟ่า เบต้า และโอเมก้าเป็นลักษณะพื้นฐาน รวมไปถึงมนุษย์ที่มีลักษณะกำกวม หรือคาบเกี่ยวระหว่างความเป็นมนุษย์กับความเป็นสัตว์ นำไปสู่จินตนาการเพศ ความสัมพันธ์ และการมีเพศวิถีในรูปแบบที่เกินมนุษย์ ซึ่งจะขออธิบายรายละเอียดในหัวข้อถัดไป

4.2 เพศ และเพศวิถีแบบพันมนุษย์ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย

จินตนาการเรื่องเพศที่ปรากฏในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้านั้นถือเป็นผลสืบเนื่องอีกประการหนึ่งที่เกิดจากลักษณะทางเพศสรีระของตัวละครชายรักชายซึ่งจะถูกแบ่งออกเป็นอัลฟ่า เบต้า และโอเมก้า ทำให้เกิดเป็นลักษณะของเพศ และเพศวิถีแบบพันมนุษย์ซึ่งจะกล่าวถึงในลำดับต่อไปว่าก่อนอื่นอาจต้องปูพื้นความเข้าใจเกี่ยวกับ เพศ (sex) เพศสถานะ (gender) และเพศวิถี (sexuality) ของผู้คนในจักรวาลโอเมก้าให้เป็นที่ชัดเจนก่อน ดังนี้

เพศ (sex) หมายถึง ลักษณะทางชีวภาพที่ใช้แบ่งแยกมนุษย์ออกเป็นเพศต่าง ๆ หรือลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นชายหรือหญิงในโลกโดยทั่วไป แต่เพศที่ปรากฏในจักรวาลโอเมก้าจะแบ่งได้มากกว่านั้นเพราะมีสิ่งที่เรียกว่า “เพศรอง” หมายถึง ระบบฮอร์โมนต่าง ๆ และอวัยวะสืบพันธุ์ภายในที่จะมีความแตกต่างจากมนุษย์เพศชายและเพศหญิงโดยทั่วไป ดังนั้นลักษณะของเพศในจักรวาลโอเมก้าจะแบ่งออกเป็นสองส่วน คือลักษณะอวัยวะเพศภายนอกที่จะบ่งบอกว่าเป็นเพศชายหรือเพศหญิง กับลักษณะของเพศรองที่จะสามารถแบ่งออกได้เป็น อัลฟ่า เบต้า และโอเมก้า ทำให้เกิดเป็นลักษณะของเพศสรีระทั้งหมด 6 แบบ ดังที่เคยได้อธิบายเอาไว้

ส่วนคำว่า เพศสถานะ (gender) หมายถึง บทบาทและสถานะทางเพศของบุคคล ซึ่งมีมิติทั้งในด้านกายภาพ พฤติกรรม สังคมและวัฒนธรรม (นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ, 2566) โดยเพศสถานะของผู้คนในจักรวาลโอเมก้านั้นอาจเป็นผลมาจากการหล่อหลอมเลี้ยงดู และอาจไม่จำเป็นต้องมีความสอดคล้องไปกับเพศสรีระที่ปรากฏก็ได้ สำหรับเพศสถานะของตัวละครเอกชายรักชายที่ปรากฏอยู่ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย จะสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะคือ “ความเป็นชายแบบอัลฟ่า” ที่ถูกหล่อหลอมเลี้ยงดู และปลูกฝังให้มีความเป็นผู้นำ รู้จักใช้อำนาจ กล้าคิดกล้าตัดสินใจ “ความเป็นชายแบบเบต้า” ที่มักจะถูกเลี้ยงดูมาแบบคนธรรมดา ไม่ได้รับการปลูกฝังให้ต้องเป็นผู้นำ หรือถูกกดดันให้ต้องแบกรับความคาดหวังมากเกินไป พวกเขาจึงดูไม่ค่อยมีความโดดเด่นนักเมื่อเทียบกับอัลฟ่า และ “ความเป็นชายแบบโอเมก้า” หมายถึงผู้ชายที่มีความเป็นหญิงสูง อบอุ่นแบบรักสวยรักงาม และมีวิธีการดูแลตัวเองแบบโอเมก้า แต่ยังคงแสดงออกถึงความเป็นผู้ชายในชีวิตประจำวัน มีการใช้เสื้อผ้าเครื่องแต่งตัว และการพูดโดยใช้หางเสียงแบบผู้ชายทั่วไป แต่ด้วยการหล่อหลอมทางสังคมทำให้พวกเขาตระหนักรู้ในตัวตนความเป็นโอเมก้าของตัวเองที่มักจะถูกมองว่าอ่อนแอและต้องอยู่ภายใต้เงาของอัลฟ่า วันหนึ่งพวกเขาก็อาจจะต้องแต่งงาน ผูกพันระกับคนที่เป็นอัลฟ่า และยังคงต้องแบกรับภาระในการตั้งครรรค์ พวกเขาจึงต้องเตรียมตัวเองให้พร้อมสำหรับการเป็นเมียและแม่อยู่เสมอ คนเหล่านี้จึงดูเป็นผู้ชายหน้าสวย มีเสน่ห์ เป็นที่เย้ายวนใจ หรือไม่ก็จะมีเพื่อนรักน่าเอ็นดู ความเป็นเด็กดีที่อ่านอนซอนง่าย ทำให้พวกเขากลายเป็นที่พึงปรารถนาในสายตาของทั้งอัลฟ่าและเบต้าชาย แต่จะไม่ค่อยดึงดูดกับผู้หญิง หรือคนที่เป็นโอเมก้าด้วยกัน

จากการศึกษาในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยนั้นพบว่าตัวละครพระเอกทั้งหมดจะต้องมีเพศสรีระเป็นอัลฟ่าชายและมีความเป็นชายแบบอัลฟ่า ส่วนตัวละครนายเอกจะพบทั้งที่มีเพศสรีระเป็นอัลฟ่า เบต้า และโอเมก้าชาย มีลักษณะของความเป็นชายทั้ง 3 แบบ และในบางเรื่องอาจมีเพศสรีระไม่ตรงกับเพศสถานะก็ได้ เช่น เจริม ในเรื่อง *Omega's Instinct สัญชาติญาณดิบ* และขุน ในเรื่อง *เป็นซู้กับหมี* ซึ่งพวกเขาต่างก็มีเพศสรีระเป็นโอเมก้าชาย แต่กลับมีการแสดงออกทางสังคมและใช้ชีวิตตามลักษณะความเป็นชายแบบอัลฟ่า

ส่วนเรื่องเพศวิถี (sexuality) หมายถึง วิธีชีวิตทางเพศซึ่งไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่เรื่องของ การร่วมเพศเท่านั้นหากยังครอบคลุมไปถึงเรื่องเพศสถานะ การเจริญพันธุ์ ครอบครัว และความ รัก จากมุมมองทางมานุษยวิทยาที่เห็นว่ามิติเรื่องเพศวิชานั้นจะมีความทับซ้อนและเชื่อมโยงอยู่กับมิติ ของเพศสถานะ (gender) และเพศสรีระ (sex) ในแง่มุมทางวัฒนธรรมมากกว่าแง่มุมทางชีววิทยา เพศวิถีจึงหมายรวมทั้งพฤติกรรมทางเพศ รสนิยม ความปรารถนา บรรทัดฐานทางเพศ การแสดงอัต ลักษณะทางสังคม และแบบแผนการเจริญพันธุ์ (สุชาติา ทวีสิทธิ์, 2550, น. 316) โดยสุพัชรี จินณรัตน์ (2563) ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง *เพศวิถีในนวนิยายผู้ชายท้องได้ (Mpreg) ของไทย* และได้ให้นิยาม เกี่ยวกับเพศวิถีเอาไว้ ซึ่งประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความพึงพอใจทางเพศ (Sexual Pleasure) , อัตลักษณ์ทางเพศ (Sexual Identity), ความผูกพันทางเพศ (Sexual Intimacy) และ การร่วมเพศ (Having Sex)

จากลักษณะพิเศษทางเพศสรีระของผู้คนในจักรวาลโอเมก้าทำให้เกิดเพศวิถีอันมี ลักษณะเฉพาะหลายประการที่น่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นการร่วมเพศที่มีองค์ประกอบคล้ายกับการสืบพันธุ์ ของสัตว์ การตั้งครรภ์ และการผูกพันระยะ ต่อเนื่องไปจนถึงจินตนาการเกี่ยวกับการนำเอาวิทยาศาสตร์ มาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อการจัดการและควบคุมเพศวิถีของผู้คนในจักรวาลโอเมก้า ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะ ขอกล่าวถึงการร่วมเพศ การตั้งครรภ์ และการผูกพันระยะ อันเป็นส่วนหนึ่งของเพศวิถีอันมี ลักษณะเฉพาะในจักรวาลโอเมก้า แล้วจึงจะทำการอธิบายให้เห็นถึงจินตนาการเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ ในจักรวาลโอเมก้าต่อไป

4.2.1 การร่วมเพศ การตั้งครรภ์ และการผูกพันระยะ

การร่วมเพศ การตั้งครรภ์ และการผูกพันระยะถือเป็นส่วนหนึ่งของเพศวิถีอันมี ลักษณะเฉพาะที่น่าสนใจ และถือเป็นจินตนาการที่มีความต่อเนื่องมาจากลักษณะทางชีววิทยา ของอัลฟา เบต้า และโอเมก้า ไม่ว่าจะเป็นระบบฮอร์โมนต่าง ๆ หรืออวัยวะสืบพันธุ์ที่มีความพิเศษ เหนือกว่ามนุษย์ธรรมดา ตอกย้ำให้เห็นถึงลักษณะพันธุ์มนุษย์ โดยผู้วิจัยจะขออธิบายรายละเอียด ตามลำดับต่อไป

4.2.1.1 การร่วมเพศแบบสัตว์ กับความสัมพันธ์ทางเพศแบบข้ามสายพันธุ์

องค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งมักจะนำไปสู่การร่วมเพศระหว่างอัลฟา กับโอเมก้า คือ วงจรของการฮีต (Heat cycles) ซึ่งถือได้ว่าเป็นกลไกที่สำคัญอย่างหนึ่งในระบบ สืบพันธุ์ของโอเมก้าทั้งหญิงและชาย ดังที่ได้อธิบายเอาไว้แล้วในบทที่ 2 ว่าด้วยองค์ประกอบหลักที่มัก พบในจักรวาลโอเมก้า กล่าวคือ วงจรของการฮีตนั้นจะสามารถเทียบเคียงได้กับการมีรอบเดือนของ มนุษย์เพศหญิง และได้ถูกดัดแปลงมาจากพฤติกรรมการสืบพันธุ์ของสัตว์ โดยในระหว่างที่กำลังอยู่

ในช่วงฮิตโอเมก้าจะมีความต้องการทางเพศสูงขึ้นอย่างเฉียบพลัน จนไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ในขณะที่ร่างกายของพวกเขาก็จะปล่อยสารฟีโรโมนออกไป ดึงดูดความต้องการทางเพศของอัลฟาทำให้เกิดอาการคลั่งขึ้น นำไปสู่การร่วมเพศที่ไม่อาจยับยั้งได้เหมือนกับการ ‘เป็นสัตว์’ นอกเหนือจากนี้แรงกระตุ้นจากการฮิตยังอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่รุนแรง ต่อเนื่อง และยาวนานมากกว่าการมีเพศสัมพันธ์ในมนุษย์ทั่วไป ในระหว่างการร่วมเพศของอัลฟาและโอเมก้ายังสามารถเกิดอาการที่เรียกว่า “Knotting” หมายถึง อาการที่อวัยวะเพศของอัลฟาจะมีการยึดติดอยู่กับตัวของโอเมก้า คล้ายกับการสืบพันธุ์ของสัตว์ที่จะมีการขยายตัวขึ้นของอวัยวะเพศผู้ในขณะสอดใส่ จึงอาจกล่าวได้ว่าทั้งอาการฮิตและการยึดติดกันของอวัยวะเพศต่างแสดงให้เห็นถึงลักษณะการร่วมเพศที่มีองค์ประกอบคล้ายกับการสืบพันธุ์ของสัตว์

อย่างไรก็ตามยังพบว่ามักจะมีการร่วมเพศแบบข้ามสายพันธุ์ในจักรวาลโอเมก้า เช่น การร่วมเพศระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ที่มีร่างสัตว์ ซึ่งจะมีทั้งการร่วมเพศกันในร่างมนุษย์กับมนุษย์ ไปจนถึงการร่วมเพศกันในร่างกับมนุษย์กับร่างสัตว์ หรือการร่วมเพศกันระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ในร่างที่มีความกำกวมเป็นครึ่งคนครึ่งสัตว์ ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยจะปรากฏฉากการร่วมเพศระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ที่มีร่างสัตว์อย่างชัดเจนในเรื่อง *เป็นซู้กับหมี* เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในขณะที่นายเอกคือขุนกำลังฮิต พระเอกซึ่งเป็นมนุษย์หมีจึงทำตามสัญชาตญาณ คือมีเพศสัมพันธ์กับเขาอย่างรุนแรงทั้งในร่างมนุษย์ หลังจากนั้นก็ได้มีการใช้ร่างหมีในการมีเพศสัมพันธ์กับเขาอีกครั้ง แสดงให้เห็นภาพของการร่วมเพศแบบข้ามสายพันธุ์อย่างชัดเจน และในเรื่อง *ดรเวนมาร* ก็มีฉากการร่วมเพศระหว่างราชันย์ซึ่งเป็นมนุษย์อัลฟากับไรรี่ซึ่งเป็นเงือกหนุ่มโอเมก้าขณะที่เขายังอยู่ในร่างเงือกที่ตั้งแต่เผลอลงไปจะมีลักษณะเป็นหางปลา

จากตัวอย่างที่ได้กล่าวมาทั้งหมดสะท้อนให้เห็นถึงจินตนาการทางเพศเกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบข้ามสายพันธุ์ที่ก้าวพ้นไปจากความเป็นมนุษย์อย่างเห็นได้ชัด จากตัวละครที่ไม่ได้เป็นมนุษย์ในจักรวาลโอเมก้า

4.2.1.2 การตั้งครรรค์ และสัญชาตญาณความเป็นแม่ของโอเมก้า

จากพื้นฐานทางสรีระวิทยาของอัลฟา เบต้า และโอเมก้าที่เอื้อให้เกิดการตั้งครรรค์จากความสัมพันธ์ระหว่างชายรักชายและหญิงรักหญิงได้ นำไปสู่จินตนาการอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการตั้งครรรค์ในเพศชาย ซึ่งมีคำอธิบายที่ดูเป็นเหตุเป็นผลแบบวิทยาศาสตร์ แม้จะเป็นเพียงแค่วิทยาศาสตร์เทียมที่ถูกสร้างสรรค์จินตนาการขึ้นมา อย่างไรก็ตามการตั้งครรรค์ในจักรวาลโอเมก้ายังประกอบขึ้นมาด้วยจินตนาการอื่น ๆ นอกเหนือจากภาพฝันของผู้เขียนผู้อ่านที่มีความปรารถนาจะให้คนรักเพศเดียวกันสามารถสร้างครอบครัวที่สมบูรณ์บนบรรทัดฐานรักต่างเพศ และมีลูกด้วยกันได้ ยังมีจินตนาการที่สืบเนื่องมาจากการร่วมเพศแบบข้ามสายพันธุ์นำมาสู่การตั้งครรรค์ที่แม้จะมีความเสี่ยง แต่ท้ายที่สุดตัวละครที่ตั้งท้องก็มักจะให้กำเนิดลูกออกมาได้อย่างปลอดภัย ไม่ว่าจะเป็นการ

ตั้งครรรระหว่างมนุษย์อัลฟา กับเงือก การตั้งครรรระหว่างแวมไพร์ มนุษย์หมาป่า หรืออมมนุษย์ชนิดอื่นที่มีร่างสัตว์กับมนุษย์โอเมก้า การตั้งครรรที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ที่มีร่างสัตว์เป็นหมาป่าที่แข็งแกร่งกับจิ้งจอกภูเขาที่อ่อนแอกว่า เป็นการล้มล้างหลักการทางวิทยาศาสตร์ในโลกของความเป็นจริงที่สัตว์ต่างสปีชีส์จะไม่สามารถผสมพันธุ์กันได้

ตามที่ได้กล่าวเอาไว้ว่าเพศสรีระในจักรวาลโอเมก้า นั้นมีความหลากหลาย ซึ่งสิ่งนี้จะผลโดยตรงต่ออัตราการเจริญพันธุ์ จากการที่ผู้หญิงทุกคนในโลกดังกล่าวยังสามารถตั้งครรรได้ไม่ว่าจะเป็นอัลฟา เบต้า หรือโอเมก้าหญิง ในขณะที่เดียวกันก็จะมีผู้ชายโอเมก้าที่สามารถตั้งครรรได้ด้วย และในทางตรงกันข้ามผู้ชายทุกคนก็จะสามารถทำให้ผู้อื่นตั้งครรรได้ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นอัลฟา เบต้า หรือโอเมก้าชาย นอกจากนี้ยังมีผู้หญิงอัลฟาที่มีความสามารถในการทำให้ผู้อื่นตั้งครรรได้ ดังนั้นในจักรวาลโอเมก้าจึงมีอัตราการเจริญพันธุ์ค่อนข้างสูง และมีโอกาสที่จะเกิดการตั้งครรรจากคู่ความสัมพันธ์ที่หลากหลาย อย่างไรก็ตามในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยจะกล่าวถึงการตั้งครรรของโอเมก้าชายเป็นหลัก ซึ่งในหลาย ๆ เรื่องก็จะมีการอธิบายรายละเอียดในระหว่างการตั้งครรรตั้งแต่การเริ่มแพ่ท้อง คือพวกเขาอาจมีอาการติดกลืนของอัลฟาที่เป็นพ่อของลูกอย่างเห็นได้ชัด โดยอาการติดกลืนดังกล่าวยังเชื่อมโยงนำไปสู่พฤติกรรม “การสร้างรัง” ที่อาจทำได้โดยการนำเอาเสื้อผ้าหรือของใช้ต่าง ๆ ของพ่อเด็กมากองรวมกันไว้แล้วก็เข้าไปนอนกอด หรืออาจใช้โครงสร้างสำเร็จรูปที่สามารถสั่งซื้อจากอินเทอร์เน็ตมาประกอบและทำการสร้างเป็นรังก็ได้ เช่นเดียวกัน ซึ่งหากพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่าพฤติกรรมดังกล่าวนี้ไม่ใช่พฤติกรรมของมนุษย์ ทว่ายังคงสะท้อนให้เห็นถึงสัญชาตญาณของแม่ที่ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสัตว์ต่างก็ล้วนต้องการจะปกป้องลูกของตนให้รู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย ดังนั้นพื้นที่ภายในรังของโอเมก้าจึงถือเป็นพื้นที่ส่วนตัวที่แม้แต่พ่อของลูก หากไม่ได้รับอนุญาตแล้วก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะบุกรุกเข้าไปได้

จินตนาการเกี่ยวกับการตั้งครรรและความเป็นแม่ในจักรวาลโอเมก้าจึงแสดงให้เห็นถึงเพศวิถีอย่างหนึ่งที่อยู่เหนือกว่าข้อจำกัดของความเป็นมนุษย์ดังเหตุผลต่าง ๆ ที่ได้ อธิบายมา สำหรับนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยที่ได้ทำการศึกษา พบว่ามีการตั้งครรรปรากฏอยู่ในหลากหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการตั้งครรรที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างอัลฟา กับโอเมก้าซึ่งเป็นชายรักชายที่ปรากฏอยู่มากที่สุด และยังมี การตั้งครรรที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างโอเมก้าชายกับโอเมก้าชาย ไปจนถึงการตั้งครรรที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างอัลฟาชายกับเบต้าชายในเรื่อง *Flower Trap กำนันดกดรัก* ซึ่งในกรณีของโอเมก้าชายกับโอเมก้าชายนั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้อยู่แล้วในสภาพแวดล้อมของเรื่องดังกล่าว แต่การตั้งครรรของเบต้าชายนั้นจะต้องอาศัยวิทยาศาสตร์การแพทย์เข้ามาช่วย และมีความเป็นไปได้น้อยกว่า อย่างไรก็ตามในเรื่องก็ไม่ได้มีการอธิบายรายละเอียดถึงหลักการทางสรีระที่จะมารองรับการตั้งครรรของผู้ชายเบต้าเพราะพวกเขาไม่ได้มีมดลูกหรือวงจรของการฮีตแบบโอเมก้าชาย

นอกจากนี้ยังปรากฏการตั้งครรรค์แบบข้ามสายพันธุ์ เช่น ในเรื่อง *ดรเวน มัวร์* พบมีการตั้งครรรค์ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับเงือก และมนุษย์กับไซเรน แต่ก็ได้มีการบรรยายถึงรายละเอียดในระหว่างการตั้งครรรค์ให้ชัดเจนว่ามีลักษณะพิเศษที่เฉพาะเจาะจงหรือไม่อย่างไร เปรียบเทียบกับตัวอย่างในเรื่อง *The Wife of Vampire* แสดงให้เห็นถึงการตั้งครรรค์ทารกที่เป็นลูกครึ่งระหว่างมนุษย์กับแวมไพร์ ทารกจะสามารถสื่อสารกับแม่ได้ตั้งแต่ออยู่ในครรรค์ และจะรู้สึกอยากกินเลือดของพ่อที่เป็นแวมไพร์ อีกตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะอันมีความเฉพาะเจาะจงคือในเรื่อง *เป็นซู้กับหมี* กล่าวถึงการตั้งครรรค์จากความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างมนุษย์กับอมนุษย์ที่มีร่างสัตว์ ซึ่งในที่นี้คือมนุษย์หมีสายพันธุ์ดึกดำบรรพ์ ลักษณะพิเศษคือทารกในครรรค์จะมีความแข็งแกร่งเป็นพิเศษ สามารถรับแรงกระแทกกระเทือนได้มากกว่าเด็กทารกทั่วไป ส่วนผู้เป็นแม่ก็จะชอบกินอาหารดิบ ๆ และมีหนวดเคราที่ยาวเร็วขึ้นเหมือนได้รับเอาลักษณะของความเป็นสัตว์ป่าเข้ามาในตัวแต่ก็จะเป็นเพียงแค่ชั่วคราวเท่านั้น

อย่างไรก็ตามยังมีการกล่าวถึงความเสี่ยงหรือข้อกังวลเกี่ยวกับของการตั้งครรรค์แบบข้ามสายพันธุ์ในเรื่อง *The Wife of Vampire* ที่ได้กล่าวถึงในข้างต้น ยังมีข้อกังขาเกี่ยวกับสภาพร่างกายที่อ่อนแอของเทียร์ซึ่งเป็นเพียงแค่มนุษย์โอเมก้าจะไม่สามารถให้กำเนิดแวมไพร์ที่มีความแข็งแกร่ง และเป็นอัลฟ่าได้ ก่อนที่ผลลัพธ์ก็ดูเหมือนจะเป็นเช่นนั้นจริง ๆ เมื่อเทียร์คลอดลูกแฝดออกมาที่มีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงเพียงคนเดียว ส่วนอีกคนดูตัวเล็กเกินไป จนนำมาซึ่งความขัดแย้งเมื่อตระกูลแวมไพร์ไม่ยอมรับและไม่ต้องการจะเลี้ยงเด็กที่อ่อนแอเอาไว้ และในเรื่อง *เมียจ๋าผู้* กล่าวถึงการตั้งครรรค์จากความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์หมาป่าที่มีความแข็งแกร่งกับจิ้งจอกภูเขาที่มีร่างกายอ่อนแอทำให้เกิดภาวะที่ภูมิคุ้มกันของแม่กับลูกในท้องเกิดไม่เข้ากัน จนกระทั่งเด็กคลอดออกมาไม่มีลมหายใจก่อนที่จะกลับฟื้นขึ้นมาใหม่ด้วยปาฏิหาริย์จากการขอพรกับบรรพบุรุษ

จากตัวอย่างทั้งหมดที่ได้กล่าวมานี้แสดงให้เห็นถึงจินตนาการที่หลายกำแพงหรือเส้นแบ่งระหว่างความแตกต่างทางเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ จากเพศวิถีเกี่ยวกับการตั้งครรรค์ที่ปรากฏในจักรวาลโอเมก้า ถึงแม้ว่าในจินตนาการดังกล่าวจะยังคงแฝงไปด้วยความกังวลลึก ๆ ว่าการทำลายขอบเขตหรือเส้นแบ่งเหล่านั้นอาจนำมาซึ่งความไม่ปลอดภัย

4.2.1.3 ความเชื่อเรื่องคู่แห่งโชคชะตา และการผูกมัดกันด้วยพันธะ

การผูกพันระเถือเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบในด้านเพศวิถีที่มีความน่าสนใจ ในจักรวาลโอเมก้า และมีความเกี่ยวเนื่องกันกับเรื่องคู่แห่งโชคชะตาที่เน้นความสัมพันธ์แบบผัวเดียวเมียเดียว (monogamy) แต่จะมีความลึกซึ้งกว่า โดยทั้งเรื่องการผูกพันและคู่แห่งโชคชะตาจะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเฉพาะกับอัลฟ่าและโอเมก้าเท่านั้น

เรื่องคู่แห่งโชคชะตา (Soulmate) ถือเป็นการเชื่ออย่างหนึ่งที่ปรากฏในจักรวาลโอเมก้าคล้ายกับความเชื่อเรื่องเนื้อคู่ที่ปรากฏอยู่ในหลากหลายวัฒนธรรม บางครั้งก็ถูกให้

คำอธิบายว่าเป็นเพียงแค่ความเข้ากันได้ดีของสารเคมีบางอย่างในร่างกาย หรือฟีโรโมนเท่านั้น ถือเป็นเรื่องราวสรีระที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ไม่สามารถกำหนดเองได้ต่างจากการผูกพันระ (Soul bounding) ที่หมายถึงการทำพันธะสัญญากันระหว่างอัลฟากับโอเมก้า เป็นสัญลักษณ์แสดงให้เห็นถึงความจริงจังกับความสัมพันธ์ในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งส่งผลกลายเป็นการผูกมัดทั้งสองฝ่ายเอาไว้ด้วยกันตลอดไป กล่าวคือ ผลกระทบจากการผูกพันระจะค่อนข้างรุนแรง คนที่ผูกพันระกันไปแล้วจะไม่มีอิสระและจะไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อีกต่อไป การผูกพันระที่ปรากฏให้เห็นส่วนใหญ่มักกระทำโดยผู้ที่เป็นอัลฟา ผ่านการกัดที่บริเวณหลังคอเพื่อเป็นการตีตรา แสดงความเป็นเจ้าของต่อโอเมก้าที่เป็นคู่รัก หรือคู่แห่งโชคชะตาของกันและกัน

ความเชื่อเรื่องคู่แห่งโชคชะตาและการผูกพันระในจักรวาลโอเมก้าแสดงให้เห็นถึงเพศวิถีในการครองคู่ที่จะให้คุณค่าหรือความสำคัญกับความรักเดียวใจเดียว และการมีคนรักเพียงคนเดียวตลอดไป เหมือนกับการที่มนุษย์ในหลากหลายวัฒนธรรมก็มีความเชื่อมั่นและยึดถือในคุณค่าดังกล่าวจึงได้มีการสร้างสรรค์พิธีกรรมต่าง ๆ รวมไปถึงตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการครองเรือนขึ้นมา เพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์ในการควบคุมเพศวิถีการครองคู่ของคนในแต่ละสังคม ซึ่งอาจมีรายละเอียดปลีกย่อยที่แตกต่างกันออกไป แต่ถึงอย่างไรก็ตามการผูกพันระในจักรวาลโอเมก้าก็ยังคงถือเป็นสิ่งที่มากกว่าสัญลักษณ์ เนื่องจากไม่ได้เพียงแค่เป็นการผูกมัดกันในแบบนามธรรม หากแต่ยังส่งผลต่อกลไกทางร่างกายทำให้ผู้ที่ผูกพันระไปแล้วเกิดการปิดกั้นการตอบสนองทางเพศกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่ของตน โดยระดับความรุนแรงอาจขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมในแต่ละเรื่อง และในบางครั้งการผูกพันระยังอาจส่งผลต่อคนที่เป็นอัลฟาและโอเมก้าไม่เท่ากัน บางเรื่องอาจมีเพียงแค่อเมก้าฝ่ายเดียวเท่านั้นที่ได้รับผลกระทบอันรุนแรงจากการผูกพันระ การต้องคอยระมัดระวังตัวเองอยู่เสมอ และการต้องสวมปลอกคอเพื่อป้องกันจึงกลายเป็นอีกหนึ่งวิถีปฏิบัติของโอเมก้าไปโดยปริยาย

สำหรับนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยก็ได้มีการกล่าวถึงแนวคิดเรื่องคู่แห่งโชคชะตาและการผูกพันระเอาไว้ในหลาย ๆ เรื่อง เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าแนวคิดดังกล่าวไม่มีแต่เพียงด้านที่โรแมนติกเสมอไป เช่น ในเรื่อง *เป็นซู้กับหมี* กล่าวถึงการผูกพันระที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจระหว่างการต่อสู้ของขุนกับหมี ซึ่งถือเป็นการผูกพันระกันแบบข้ามสายพันธุ์ระหว่างคนกับมนุษย์ที่มีร่างสัตว์เป็นมนุษย์หมีสายพันธุ์ดึกดำบรรพ์ ทำให้หมีลากตัวขุนกลับไปอยู่กินด้วยกันในถ้ำกลางป่า แม้ว่าในช่วงแรก ๆ ขุนจะไม่ได้ยินยอมพร้อมใจ และต้องทนใช้ชีวิตลำบากในแบบที่ไม่เคยพบมาก่อน จนกระทั่งได้รับความช่วยเหลือจากชาวบ้านที่อยู่ในป่าทำให้เขาสามารถหนีมาได้ แต่เพียงไม่นานหลังจากนั้นขุนก็ออกอาการเพ้อหาแต่หมีและเริ่มรู้สึกทรมานเจ็บปวดที่หัวใจ จนท้ายที่สุดเขาก็ต้องยอมกลับไปใช้ชีวิตอยู่กับหมีภายในป่าโดยไม่มีทางเลือกอื่นเพราะหากมิเช่นนั้นเขาอาจทรมานจนถึงแก่ความตายได้

อีกหนึ่งตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าการถูกตีตราหรือผูกพันระยะโดยไม่เต็มใจ อาจนำไปสู่ผลกระทบที่เลวร้ายเกิดขึ้นในเรื่อง *The Wife of Vampire* เป็นเรื่องราวของ ออล เด็กสาวโอเมก้าที่ทำงานเป็นผู้ขายบริการทางเพศและถูกกักเพราะพลาดทำปอดค้อหล่นหายไป จากนั้นเธอก็ได้ถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์กับอัลฟาคนอื่นอีกในขณะที่ร่างกายปฏิเสธอย่างรุนแรง จนกลายเป็นความสับสน วิงเวียนศีรษะ ทุกข์ทรมานกระทั่งสิ้นใจไป

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าการผูกพันระยะจึงเป็นส่วนหนึ่งของจินตนาการเกี่ยวกับเพศวิถีอันมีลักษณะแบบสุดขั้ว แฝงไปด้วยความรุนแรงไม่ว่าจะในเชิงกายภาพเห็นได้จากวิธีการผูกพันระยะที่อัลฟาจะต้องกระทำต่อโอเมก้าด้วยการกัด และยังมีความรุนแรงที่มองไม่เห็นเกิดขึ้นนั่นก็คือการผูกมัด ทำให้หมดอิสรภาพ ไม่สามารถเป็นตัวของตัวเองได้อีกต่อไป จึงเข้าข่ายที่จะเรียกได้ว่า “ความสัมพันธ์ที่เป็นพิษ” (toxic relationship) อย่างไรก็ตามมีบางเรื่องกล่าวถึงการตัดพันธะหรือการตัดขาดกับคู่แห่งโชคชะตาเอาไว้ จากการศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยพบว่า มีหนึ่งเรื่องเสนอให้เห็นถึงความพยายามในการตัดพันธะที่เกิดจากการจับคู่ผิดพลาด และยังมีอีกหนึ่งเรื่องแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการที่จะตัดขาดกับคู่แห่งโชคชะตา โดยอาศัยกระบวนการบางอย่างซึ่งความสำเร็จจะถือเป็นการเปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถเลือกคู่ได้อย่างมีอิสระมากขึ้น

ตัวอย่างแรกของการพยายามที่จะตัดพันธะซึ่งเกิดขึ้นจากความผิดพลาดและไม่ได้ตั้งใจปรากฏอยู่ในเรื่อง *ดั่งฟ้าเทียมสมุทร* สามารถกระทำได้โดยทั้งสองฝ่ายต้องนัดคิวไปยัง “สถาบันวิจัยโอเมก้าเวิร์ส” และเข้าร่วมกระบวนการบางอย่าง แต่ในเรื่องก็ไม่ได้กล่าวถึงรายละเอียดของกระบวนการนั้นเพราะในภายหลังพวกเขาก็ได้กลับเปลี่ยนใจขึ้นมา อย่างไรก็ตามในเรื่องยังคงมีการยืนยันอย่างชัดเจนว่าการตัดพันธะระหว่างอัลฟากับโอเมก้านั้นสามารถทำได้จริง และอีกตัวอย่างหนึ่งคือความพยายามที่จะตัดขาดกับคู่แห่งโชคชะตาในเรื่อง *Flower Trap กำหนดดั่งรัก* ซึ่งดำเนินไปจนสำเร็จจากการตัดสินใจอย่างจริงจังและเข้าพบแพทย์เพื่อรับการบำบัดเหมือนรักษาอาการเสพติดอะไรบางอย่าง แต่ในเรื่องก็ยังไม่ได้มีการบรรยายให้เห็นถึงรายละเอียดระหว่างที่อยู่ในกระบวนการและไม่ได้มีการเล่าถึงช่วงเวลาที่ยากลำบากในการที่ตัวละครจะต้องตัดใจ หรือแสดงให้เห็นว่าสิ่งนี้จะมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายของทั้งสองฝ่ายหรือไม่ ซึ่งก็ยังคงถือเป็นสิ่งที่น่าเสียดาย

4.2.2 วิทยาศาสตร์ในฐานะเครื่องมือของการควบคุมและปลดปล่อยในเวลาเดียวกัน

จากลักษณะพิเศษทางกายภาพของผู้คนในจักรวาลโอเมก้าที่เต็มไปด้วยสัญญาณญาณ และแรงปรารถนาทางเพศมากกว่ามนุษย์ธรรมดาทั่ว ๆ ไป ประกอบขึ้นมาเป็นจินตนาการเกี่ยวกับเพศวิถีต่าง ๆ อันมีลักษณะพันมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นอาการฮิตของโอเมก้าที่มักส่งผลกระทบทำให้อัลฟาเกิดการคลุ้มคลั่งจนอาจก่อให้เกิดความไม่สงบในสังคม หรือรบกวนการใช้ชีวิตประจำวันของทั้งสองฝ่ายได้ จึงเกิดเป็นจินตนาการเกี่ยวกับการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามาควบคุมภาวะการเจริญพันธุ์ที่ล้นเกินในลักษณะดังกล่าว ไปจนถึงการพยายามที่จะผลิตยา

ฮอร์โมนต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อปิดซ่อนเร้นหรือเปลี่ยนแปลงโอเมก้าให้เป็นกลายเพศอื่นไป ซึ่งในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจะขอแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ประเด็นย่อย ดังต่อไปนี้

4.2.2.1 การควบคุมอัตราการเจริญพันธุ์

ตามที่อธิบายเอาไว้แล้วว่าผู้คนในจักรวาลโอเมก้านั้นจะมีอัตราการเจริญพันธุ์ที่ค่อนข้างสูง จากลักษณะพื้นฐานทางสรีระของอัลฟาและโอเมก้าที่มีความดึงดูดต่อกันเป็นพิเศษ และมนุษย์ผู้ชายที่เป็นโอเมก้ายังสามารถตั้งครรภ์โดยธรรมชาติได้ นอกจากนี้ในร่างกายของอัลฟาและโอเมก้ายังมีระบบฮอร์โมนพิเศษที่กระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศได้มากกว่าคนธรรมดา และยังมีวงจรของการฮีตอันเป็นส่วนหนึ่งของระบบอวัยวะสืบพันธุ์ในร่างกายของโอเมก้าที่มักเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ มีส่วนช่วยในกระตุ้นเร้าให้เกิดความต้องการที่จะสืบพันธุ์ โดยการร่วมเพศขณะที่โอเมก้ากำลังอยู่ในช่วงฮีตยังมีโอกาสสูงมากกว่าปกติที่จะก่อให้เกิดการตั้งครรภ์ อย่างไรก็ตามการฮีตยังอาจนำมาซึ่งปัญหาทางสังคมหลาย ๆ อย่างได้หากไม่ได้รับการควบคุม

ระหว่างอยู่ในช่วงฮีตโอเมก้าจะต้องทนทุกข์ทรมานจากการที่อุณหภูมิในร่างกายเพิ่มสูงขึ้น และพวกเขาก็จะเกิดความต้องการทางเพศอย่างรุนแรง เฉียบพลัน จนไม่สามารถควบคุมตัวเองได้อีกต่อไป ในช่วงเวลาดังกล่าวถือเป็นช่วงเปราะบางที่เต็มไปด้วยความเสี่ยง และร่างกายของพวกเขาก็จะปลดปล่อยสารฟีโรโมนออกมาเพื่อกระตุ้นความต้องการของอัลฟาจนนำไปสู่ความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่อาจยับยั้งได้ และบางครั้งอาจเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นโดยปราศจากการยินยอมพร้อมซึ่งเข้าข่ายอาชญากรรม นอกจากนี้ยังอาจทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างอัลฟาที่ไม่อาจต้านทานแรงกระตุ้นจากกลิ่นฟีโรโมนของโอเมก้าคนเดียวกันได้ ดังนั้นจึงต้องมีการคิดค้นวิธีป้องกันต่าง ๆ หนึ่งนั่นก็คือการใช้ยาเพื่อควบคุมอาการฮีตของโอเมก้าเรียกว่า “ยาระงับอาการฮีต” มีทั้งแบบกิน แบบฉีด ส่วนในแง่ของคุณภาพและราคาก็จะมีความแตกต่างกันออกไป และยังมีจินตนาการเกี่ยวกับ “ยาต่อต้านการตอบสนองต่อกลิ่นฟีโรโมน” สำหรับคนที่เป็นอัลฟาด้วย ซึ่งยาทั้งสองกลุ่มนี้จะช่วยลดโอกาสในการมีเพศสัมพันธ์ลงได้ อย่างไรก็ตามหากโอเมก้าและอัลฟาคู่นั้นเป็นคู่แห่งโชคชะตากันยาเหล่านี้ก็อาจใช้ไม่ได้ผล จึงต้องมีการใช้ยากุมกำเนิดร่วมด้วยเพื่อไม่ให้เกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ขึ้นมา

ในทางกลับกันยังมีจินตนาการเกี่ยวกับใช้ยาและวิทยาศาสตร์การแพทย์เพื่อเพิ่มอัตราการเจริญพันธุ์ในจักรวาลโอเมก้า เช่น การใช้ยาที่กระตุ้นให้โอเมก้าเกิดอาการฮีตขึ้นได้อย่างฉับพลันโดยไม่ต้องรอเวลาให้เป็นไปตามวงจรปกติ ดังที่ปรากฏในเรื่อง *Omega's Instinct* สัญชาตญาณดิบ ตอนที่ศาสตราจารย์ประจำสถาบันพัฒนาบุคลากรของชนชั้นสูงแห่งมหานครเพิร์ลได้นำเอาตัวอย่างโอเมก้าที่ได้รับยากระตุ้นฟีโรโมนทำให้เกิดอาการฮีตมาแสดงให้เห็นนักเรียนได้ทำการศึกษาและการใช้วิทยาศาสตร์การแพทย์เพื่อช่วยในการวางแผนครอบครัว และเพิ่มอัตราการเจริญพันธุ์สำหรับโอเมก้าที่สุขภาพไม่ดี ทำให้กลิ่นฟีโรโมนของเขาเจือจางเกินไป หรือในบางสภาพแวดล้อมที่มี

การกล่าวถึงอัลฟาและโอเมก้าในฐานะที่เป็นประชากรกลุ่มพิเศษซึ่งจะมีอัตราการเกิดต่ำกว่าคนทั่ว ๆ ไป ก็ได้มีการก่อตั้งศูนย์วิจัยขึ้นเพื่อให้วิทยาศาสตร์การแพทย์ และเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการแสวงหาแนวทางเพื่อเพิ่มอัตราการเจริญพันธุ์ ดังที่ปรากฏในเรื่อง *อยู่ ๆ ผมก็กลายเป็นโอเมก้า* และยิ่งไปกว่านั้น ยังมีการกล่าวถึงการใช้วิทยาศาสตร์การแพทย์เพื่อก้าวข้ามข้อจำกัดบางอย่างในจักรวาลโอเมก้าสู่ความเป็นไปได้ที่จะทำให้เบต้าชายตั้งครรภ์ได้ในเรื่อง *Flower Trap กำหนดความรัก* ซึ่งมีการอธิบายถึงรายละเอียดในส่วนของการใช้ยาปรับฮอร์โมนเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับเบต้าชายที่ต้องการจะตั้งครรภ์ แต่ยังคงขาดการอธิบายให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของระบบอวัยวะสืบพันธุ์ภายในที่จะสามารถรองรับการตั้งครรภ์และและให้กำเนิดทารกออกมาได้อย่างปลอดภัย

4.2.2.2 การพยายามที่จะซ่อนเร้นหรือเปลี่ยนแปลงโอเมก้าให้กลายเป็นเพศอื่น

ด้วยปัญหาหลาย ๆ อย่างที่โอเมก้าจะต้องประสบพบเจอในชีวิต จากการที่พวกเขามีสภาพร่างกายอันไม่เสถียร และดูเหมือนจะเรียกร้องการสืบพันธุ์อยู่ตลอดเวลา จึงเกิดเป็นจินตนาการที่จะใช้วิทยาศาสตร์เพื่อควบคุมอาการฮิตของโอเมก้าให้ได้อย่างเบ็ดเสร็จ ซึ่งจะมีตัวอย่างปรากฏให้เห็นอยู่ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย แสดงให้เห็นถึงความพยายามที่จะใช้วิทยาศาสตร์การแพทย์มาปิดบังซ่อนเร้นความเป็นโอเมก้า ไปจนถึงการปรับเปลี่ยนให้กลายเป็นเพศอื่นดังตัวอย่างในนวนิยาย 2 เรื่อง ได้แก่ *Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ* และ *พันธะสีชมพู* ในชุด “พันธะไอยกุล”

ใน *Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ* กล่าวถึงความพยายามที่จะปิดบังซ่อนเร้นความเป็นโอเมก้าของเจเรมี ตัวละครนายเอกที่เกิดมาในตระกูลผู้นำ โดยอาศัยการร่วมมือจากรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุขช่วยจัดหาयरังบอการฮิตที่บ่งบอกถึงความเป็นโอเมก้าของเขามาให้ โดยयरังบอดังกล่าวถูกลักลอบผลิตขึ้นมาเป็นพิเศษทำให้มีประสิทธิภาพดีกว่าयरังบอการฮิตที่มีอยู่ทั่วไป เจเรมีได้รับยานี้ตั้งแต่เริ่มเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ทำให้เขาไม่เคยมีอาการฮิต และเข้าใจว่าตัวเองเป็นอัลฟาที่ป่วยด้วยโรคประจำตัวบางอย่างจึงไม่มีปฏิกิริยาตอบรับอะไรกับฟีโรโมนของโอเมก้า อย่างไรก็ตามวิทยาศาสตร์ในเรื่องดังกล่าวก็ยังไม่สามารถเปลี่ยนเจเรมีให้กลายเป็นอัลฟาได้โดยสมบูรณ์เพราะอวัยวะสืบพันธุ์ภายในของเขายังคงเป็นโอเมก้า ในเรื่องมีการกล่าวถึงการทดลองทางวิทยาศาสตร์หลายครั้ง เพื่อที่จะหาวิธีการเอาชนะสัญชาตญาณทางเพศในจักรวาลโอเมก้าให้ได้ แต่ผลสุดท้ายก็ไม่ประสบผลสำเร็จเมื่อเจเรมีได้พบกับคู่แห่งโชคชะตาที่เป็นอัลฟาแท้ ๆ และลงเอยด้วยการแต่งงานมีลูกด้วยกันสืบไป

ส่วนในเรื่อง *พันธะสีชมพู* ได้มีการเสนอตัวละคร บีเบียน เป็นเด็กชายที่เกิดมาพร้อมกับยีนของอัลฟาและโอเมก้า ซึ่งในตอนแรกเกิดได้ถูกระบุเพศรองเอาไว้ว่าเป็นโอเมก้า และเขาก็เติบโตมาแบบเด็กโอเมก้าปกติจนกระทั่งเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์กลับไม่มีอาการฮิต และร่างกายของเขายังมีเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วจนมีความสูงใหญ่กว่าเด็กหนุ่มโอเมก้าทั่ว ๆ ไป ในที่สุดแพทย์

ก็ตรวจพบว่ายีนของเขามีลักษณะพิเศษต่างจากโอเมก้าปกติ ซึ่งจะมีลักษณะของยีนที่สามารถแทนได้ด้วยสัญลักษณ์ $X(o)$ และลักษณะยีนของอัลฟาปกติจะสามารถแทนได้ด้วยสัญลักษณ์ $X(a)$ แต่ในยีนของบีเบียนจะมีลักษณะเป็น $X(ao)$ ทำให้มีโอกาสเสี่ยงสูงที่เขาจะกลายพันธุ์ จากลักษณะพิเศษดังกล่าวทำให้บีเบียนต้องตัดสินใจเลือกกว่าจะเป็นโอเมก้าต่อไป หรือเปลี่ยนตัวเองเป็นอัลฟา ท้ายที่สุดเขาก็ตัดสินใจอย่างหนักแน่นว่าต้องการเลือกเพศให้ตัวเองเป็นอัลฟา อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้ยังได้มีการกล่าวถึงรายละเอียดอีกหลาย ๆ อย่างในระหว่างทางที่บีเบียนกำลังค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงตัวเองไป ทั้งอาการฮิตครั้งแรกที่เกิดขึ้นขณะที่เขายังมีความเป็นโอเมก้าอยู่ แต่ในระหว่างที่กำลังฮิตบีเบียนกลับมีการแสดงพฤติกรรมหลาย ๆ อย่างแบบอัลฟา คือพยายามที่จะเป็นฝ่ายรุกในความสัมพันธ์ทางเพศกับอัลฟาหนุ่มอีกคนหนึ่ง ทั้งกั๊กคอเขา และพยายามที่จะสอดใส่ จนถึงตอนท้ายเรื่องก็ได้มีการระบุเอาไว้ว่าบีเบียนสามารถรับฮอร์โมนจนกลายเป็นอัลฟาได้สำเร็จ แต่ก็ไม่ได้มีการอธิบายให้ชัดเจนว่าเมื่อเป็นอัลฟาแล้วจะทำให้เขาสามารถดึงดูดกับโอเมก้าได้มากขึ้นหรือไม่อย่างไร เพราะท้ายที่สุดเขาก็ยังมีคู่รักเป็นอัลฟาชายด้วยกัน ดังนั้นสิ่งที่วิทยาศาสตร์การแพทย์ในเรื่องดังกล่าวพอจะทำได้จริง ๆ ก็เพียงแค่ออกฮอร์โมนที่แสดงความเป็นโอเมก้าเอาไว้เท่านั้น ทำให้เขาไม่ต้องมีวงจรของการฮิต และไม่สามารถตั้งครภได้อีก ในทางตรงกันข้ามเขาเองก็จะไม่สามารถทำให้ผู้อื่นตั้งครภได้เช่นกัน ซึ่งเรื่องนี้ก็ดูเหมือนจะมีความใกล้เคียงกับข้อจำกัดในข้ามเพศในโลกของความเป็นจริงที่ในปัจจุบันยังไม่สามารถปลูกถ่ายอวัยวะสืบพันธุ์ภายในที่จะทำให้การข้ามเพศดำเนินไปได้อย่างสมบูรณ์

จากทั้งสองประเด็นที่ได้กล่าวในข้างต้นแสดงให้เห็นถึงจินตนาการเกี่ยววิทยาศาสตร์ในจักรวาลโอเมก้า ที่จะเข้ามามีบทบาทในการควบคุมสัญญาณทางเพศอันล้นเกิน โดยเฉพาะการเข้ามามีบทบาทในการควบคุมและจัดการร่างกายของโอเมก้าอันมีลักษณะไม่เสถียร โดยเฉพาะเวลาที่กำลังอยู่ในช่วงฮิต ขณะเดียวกันก็ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการปลดปล่อยพวกเขาให้เป็นอิสระจากภาระที่ต้องแบกรับในการเป็นเครื่องผลิตลูก และยังปลดปล่อยพวกเขาจากความกลัวที่มีต่ออัลฟา นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้คนในจักรวาลดังกล่าวได้มีอิสระในการดำรงวิถีชีวิตทางเพศได้มากขึ้น จึงอาจกล่าวได้ว่าวิทยาศาสตร์ในจักรวาลโอเมก้านั้นค่อนข้างมีบทบาทเป็นอย่างมากในการเข้ามาควบคุมและแก้ปัญหาอันเนื่องมาจากสัญญาณ

4.3 โครงสร้างสังคมแบบพหุนิยม

ดังที่กล่าวเอาไว้แล้วในบทที่ 3 เกี่ยวกับการสร้างฉากอันเป็นสภาพแวดล้อมทางสังคม ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างทางสังคมที่มีการแบ่งชนชั้นทางเพศอย่างชัดเจน โดยมีชนชั้นผู้นำเป็นกลุ่มอัลฟาผู้ที่มีอำนาจ และครอบครองทรัพยากรต่าง ๆ คนกลุ่มนี้มีบทบาทเป็นอย่างมากในการชักนำความเป็นไปในสังคม รองลงมาคือกลุ่มเบต้า ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ช่วยหรือ

ผู้ใช้ที่คอยสนับสนุนงานต่าง ๆ ของอัลฟา และกลุ่มสุดท้ายคือโอเมก้า ซึ่งเป็นชนชั้นต่ำที่ถูกมองว่าเป็นเพียงแคว่ตู่ทางเพศ เป็นเครื่องมือในการผลิตลูก และเป็นปัญหาต่ออัลฟาเพราะร่างกายอันไม่เสถียรของพวกเขาอาจก่อให้เกิดความวุ่นวายในสังคม โครงสร้างดังกล่าวเป็นโครงสร้างสังคมที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากโครงสร้างความสัมพันธ์แบบลำดับชั้นภายในฝูงหมาป่า สอดคล้องกับลักษณะทางชีวภาพ และพฤติกรรมทางเพศแบบพันธุ์ชายที่ได้ทำการอธิบายเอาไว้ในหัวข้อ 4.1 และ 4.2 โดยการเลียนแบบโครงสร้างความสัมพันธ์แบบลำดับชั้นภายในฝูงหมาป่านี้นี้ก็นำมาสู่ชนชั้นทางเพศในจักรวาลโอเมก้า และยังก่อให้เกิดความรุนแรงต่าง ๆ อันเป็นผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นตามมาจากรากความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมทั้งในระดับสังคมและรับความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลดังจะกล่าวถึงรายละเอียดให้ชัดเจนต่อไป

4.3.1 การเลียนแบบโครงสร้างความสัมพันธ์แบบลำดับชั้นภายในฝูงหมาป่า

ตามที่ได้กล่าวเอาไว้แล้วในบทที่ 2 เกี่ยวกับต้นกำเนิดของจักรวาลโอเมก้าว่า จักรวาลดังกล่าวมีต้นเค้ามาจากบันทึกคติของแฟนที่มีความชื่นชอบในภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์แนวสยองขวัญแฟนตาซีเรื่อง Supernatural โดยเสนอจินตนาการเกี่ยวกับมนุษย์หมาป่า จนสิ่งนั้นได้กลายมาเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างสรรค์รายละเอียด และจินตนาการเกี่ยวกับจักรวาลโอเมก้าในเวลาต่อมา¹ ทำให้จักรวาลดังกล่าวมีลักษณะเป็นโลกพันธุ์ชายที่มีความเกี่ยวโยงกับความเป็นสัตว์เช่นหมาป่าอย่างแนบแน่นทั้งในมิติของสรีระ พฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมทางสังคม ก่อให้เกิดเป็นชนชั้นทางเพศที่มีลักษณะสอดคล้องไปกับความสัมพันธ์แบบลำดับชั้นภายในฝูงหมาป่าที่จะต้องประกอบด้วยหมาป่าอัลฟาเป็นจำฝูง เป็นผู้นำที่มีความแข็งแกร่งมากที่สุด ส่วนเบต้าก็จะอยู่ในตำแหน่งรองลงมา และเมื่อใดก็ตามที่จำฝูงอัลฟาเริ่มอ่อนแอลง เบต้าก็มีสิทธิ์ที่จะขึ้นมาทำชิงตำแหน่งได้ ขณะที่โอเมก้าเป็นเพียงสมาชิกฝูงที่อ่อนแอ และไม่ได้มีบทบาทในการช่วงชิงแต่อย่างใด

จากแนวคิดดังกล่าวจึงมักมีการนำเอาคำเรียก “อัลฟา” และ “เบต้า” มาใช้จำแนกผู้ชายสองประเภทที่มีบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยแตกต่างกัน ผู้ชายอัลฟา (alpha male) หมายถึง ผู้ชายที่มีลักษณะเป็นผู้นำ มีความมั่นใจในตัวเองสูง มีเสน่ห์ที่ดึงดูด และเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ส่วนผู้ชายเบต้า (beta male) หมายถึง ผู้ชายที่ดูค่อนข้างเรียบร้อย ไม่มีเสน่ห์ และไม่น่าสนใจ การแบ่งคำเรียกในลักษณะดังกล่าวมักใช้กันในสังคมตะวันตก โดยยังคงสามารถอ้างอิงความเป็นลำดับชั้นและความเป็นผู้นำได้กับแนวคิดเรื่อง “หมาป่าอัลฟา” ที่ถูกกล่าวถึงเป็นครั้งแรกในงานวิจัยเรื่อง *Expressions Studies on Wolves* ของ รูดอล์ฟ เช็งเกล (Rudolph Schenkel) นักสังเกต

¹ดูเพิ่มเติมได้ในหน้า 14

พฤติกรรมสัตว์ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมฝูงหมาป่าในสวนสัตว์บาเซล ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ก่อนจะเผยแพร่งานวิจัยดังกล่าวออกมาในปี 1947 ภายหลังจากนั้นแนวคิดเกี่ยวกับหมาป่าอัลฟาผู้ที่แข็งแกร่งมากที่สุด และชนะการต่อสู้จนได้กลายเป็นจ่าฝูงหรือผู้นำก็ได้ถูกกล่าวถึงอีกครั้งในปี 1970 โดย แอล. เดวิด เมค (L. David Mech) นักชีววิทยาสัตว์ป่า ที่ได้เขียนหนังสือเรื่องหนังสือเรื่อง *The Wolf: Ecology and Behavior of an Endangered Species* เผยแพร่ออกมาทำให้แนวคิดเรื่องหมาป่าอัลฟากลายเป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น จนในเวลาต่อมาเมคก็ได้ทำการศึกษาต่อและพบว่างานของซึ่งเคยรวมถึงงานของเขาที่ได้มีการเผยแพร่ออกมาในช่วงก่อนหน้านี้ยังมีข้อจำกัดเนื่องจากการเป็นการศึกษาพฤติกรรมของเหล่าหมาป่าที่ถูกจับตัวมาอยู่รวมกันไม่ได้เป็นการศึกษาหมาป่าที่อยู่ตามธรรมชาติแต่อย่างใด เขาจึงได้ตีพิมพ์หนังสือเรื่อง *Alpha Status, Dominance, and Division of Labor in Wolf Packs* ออกมาในปี 1999 เพื่อแก้ไขความเข้าใจผิด และเสนอว่าฝูงหมาป่าในธรรมชาติไม่ได้มีพฤติกรรมการต่อสู้เพื่อแย่งชิงอำนาจการเป็นจ่าฝูง แต่มีแนวโน้มที่จะอยู่ร่วมกันแบบครอบครัวซึ่งมีพ่อแม่เป็นผู้นำมากกว่า (Mech, 1999)

อย่างไรก็ตามยังคงมีผู้ที่กล่าวถึงความเชื่อเกี่ยวกับหมาป่าอัลฟา และโครงสร้างความสัมพันธ์แบบลำดับชั้นภายในฝูงหมาป่าแพร่หลายอยู่ทั่วไป จนกลายมาเป็นแบบแผนในการวางโครงสร้างทางสังคมของจักรวาลโอเมก้าที่ไม่เหมือนสังคมมนุษย์ และก็ไม่ได้เหมือนหมาป่าไปทั้งหมด แต่จะมีความเหลื่อมซ้อนกัน ซึ่งระบบโครงสร้างสังคมที่มีการแบ่งชนชั้นทางเพศในจักรวาลโอเมก้านั้นจะยึดโยงกับลักษณะทางชีวภาพที่ค่อนข้างจะมีความแข็งแกร่งที่ตายตัวไม่สามารถเปลี่ยนแปลงหรือทำลายได้ ต่างจากสังคมมนุษย์ที่มีความซับซ้อนซึ่งสถานะทางสังคมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ด้วยหลากหลายปัจจัย ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยหลาย ๆ เรื่องที่อำนาจในการเป็นผู้นำ หรือผู้บริหารจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่ผูกขาดอยู่กับอัลฟา สำหรับคนกลุ่มอื่นที่อยู่ในลำดับชั้นรองลงไม่ว่าจะมีความสามารถมากแค่ไหนก็จะมีวันประสบความสำเร็หรือสามารถไต่บันไดทางชนชั้นขึ้นไปอยู่ในจุดที่เทียบเท่ากับอัลฟาได้ แม้ว่าในบางเรื่องอาจจะไม่ได้มีการเสนอให้เห็นสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีความเหลื่อมล้ำชัดเจน แต่โครงสร้างดังกล่าวก็ยังคงทำงานอยู่ภายในเบื้องลึกของจิตใจคนในสังคมที่มองว่าอัลฟาจะต้องเป็นผู้นำ เพราะพวกเขาคือกลุ่มคนที่มีความแข็งแกร่งและโดดเด่นกว่าเบต้า และยังคงมองว่าเรือนร่างที่ไม่เสถียรของโอเมก้านั้นคือความอ่อนแอที่อาจนำมาซึ่งอุปสรรคปัญหา ซึ่งรายละเอียดเหล่านี้ได้กล่าวเอาไว้แล้วในบทที่ 3 ว่าด้วยฉากที่มีลักษณะเป็นสภาพแวดล้อมทางสังคม

4.3.2 ความรุนแรงเชิงโครงสร้างที่เกิดจากการแบ่งคนจากเพศรอง

จากลักษณะทางกายภาพ ก่อให้เกิดชนชั้นทางเพศ ตามมาด้วยสถานภาพทางสังคมที่เหนือกว่าคนกลุ่มอื่นของอัลฟา นำไปสู่การกดขี่ผู้ที่อยู่ในลำดับชั้นรองลงมา โดยเฉพาะโอเมก้าซึ่งอยู่ในลำดับชั้นต่ำที่สุดในสังคม จากการศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยพบว่า

ความรุนแรงเชิงโครงสร้างในลักษณะดังกล่าวได้ถูกผลิตซ้ำขึ้นบ่อยครั้งในความสัมพันธ์ส่วนบุคคลระหว่างตัวละครพระเอกกับนายเอกที่เป็นอัลฟ่าและโอเมก้า กล่าวคือ พระเอกอัลฟ่าส่วนใหญ่มักจะแสดงบทบาทเป็นผู้นำในครอบครัว และเป็นผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ มากกว่านายเอกที่เป็นโอเมก้า เรื่องนี้อาจเกี่ยวโยงกลับไปถึงโครงสร้างชนชั้นทางเพศที่ทำให้อัลฟ่ามีสถานภาพทางสังคมที่เหนือกว่า ทำให้พวกเขามีโอกาสมากกว่าโอเมก้าในทุก ๆ ด้าน จึงสามารถครอบงำโอเมก้าที่เป็นคนรักหรือคู่ครองของตนได้อย่างง่ายดาย

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุดในกรณีนี้คือ ความสัมพันธ์ระหว่างวิลเลียมกับเชิร์ช ในเรื่อง *Climax Change เมื่อรักหักทลายกัน* ซึ่งเริ่มต้นจากการที่วิลเลียมตัดสินใจรับเชิร์ชมาอุปการะโดยหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย เขาได้ให้การปกป้องคุ้มครองและดูแลเชิร์ชเป็นอย่างดี ความสัมพันธ์ของทั้งคู่เป็นไปอย่างราบรื่น และดูเหมือนจะไม่ได้มีความรุนแรงใด ๆ ทว่าหากพิจารณาให้ลึกลงไปแล้วจะพบว่าเขาคือคนที่มีอำนาจเหนือกว่าเชิร์ชในทุก ๆ ด้าน และเป็นฝ่ายที่คอยควบคุมเชิร์ชอยู่ตลอดเวลา เขาคือผู้ที่ตัดสินใจทุกอย่างตั้งแต่การไปปรับตัวเชิร์ชมาอยู่ร่วมบ้าน พาไปเข้าสังคมหรือพบปะกับสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ ทั้งยังวางแผนให้เด็กหนุ่มสอบแข่งขันเข้าโรงเรียนที่มีแต่อัลฟ่าและเบต้าในนามของความปรารถนาดี ซึ่งการกระทำทั้งหมดนี้ก็ทำให้เชิร์ชเกิดความรู้สึกประทับใจและมองไม่เห็นการกดขี่ที่แฝงอยู่ โดยครั้งหนึ่งวิลเลียมได้ซื้อปลอกคอมาให้กับเชิร์ชเป็นของขวัญวันเกิด และได้สลักชื่อของตัวเองติดปลอกคोनั้นเอาไว้ อ้างว่าเพื่อเป็นการปกป้องไม่ให้อัลฟ่าคนอื่น ๆ มายุ่งกับเชิร์ช ซึ่งหากพิจารณาให้ดีแล้วจะเห็นได้ว่าการกระทำของวิลเลียมคือการแสดงความเป็นเจ้าของต่ออีกฝ่ายให้ผู้อื่นเห็นอย่างชัดเจน ไม่ต่างจากการกระทำของอัลฟ่าโดยส่วนใหญ่ในเรื่องที่มักจะทำเหมือนกับโอเมก้าเป็นเพียงแค่สิ่งของหรือสัตว์เลี้ยง ชดกับภาพลักษณ์ของเขาที่เป็นนักต่อสู้เพื่อเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมให้กับโอเมก้า

จากความย้อนแย้งของวิลเลียมได้กลับไปตอกย้ำโครงสร้างทางชนชั้นในสังคมของเขา และแสดงให้เห็นถึงการครอบงำทางจิตวิทยา (Psychological manipulation) ที่ถึงแม้จะเป็นไปอย่างละมุนละม่อมแต่ก็ถือได้ว่าเป็นความรุนแรงเช่นกัน

ยังมีตัวอย่างอื่น ๆ เช่น ในเรื่อง *เมียจำฝูง* และ *ตรวนมาร* โดยทั้งสองเรื่องนี้ต่างก็เล่าถึงการพลัดถิ่นหรือพลัดฝูงของตัวละครนายเอกที่เป็นโอเมก้า ทำให้พวกเขาต้องตกอยู่ในสถานะที่ค่อนข้างเปราะบางและจำเป็นจะต้องพึ่งพาตัวละครพระเอกที่เป็นอัลฟ่า ซึ่งจะมีสถานะมั่นคงกว่าและอาจเป็นเจ้าของสถานที่ที่นายเอกจะต้องเข้ามาอิงอาศัย พระเอกอัลฟ่าในทั้งสองเรื่องจะแสดงบทบาทเช่นเดียวกับวิลเลียมในเรื่อง *Climax Change เมื่อรักหักทลายกัน* คือเป็นที่พึ่งและเป็นผู้ปกป้องคุ้มครองนายเอกให้รู้สึกอบอุ่นและปลอดภัย เป็นการตอกย้ำว่าโอเมก้าจะต้องมีอัลฟ่าคอยดูแลเพราะพวกเขาไม่มีความแข็งแกร่งพอที่จะสามารถปกป้องตัวเองได้ และอีกหนึ่งตัวอย่างหนึ่งที่น่าสนใจมีความแตกต่างออกไปเล็กน้อยคือในเรื่อง *Astray ยามที่หัวใจเราหลงทาง* กล่าวถึงความหมกมุ่นของ

เจ้าชายเลดทิวาที่ต้องการจะแก้แค้นอดีตคนรักซึ่งเคยทำร้ายเขาทั้งร่างกายและจิตใจ ระหว่างทางที่จะไปสู่การแก้แค้นสำเร็จ เลดทิวาต้องตัดสินใจแต่งงานกับออกหลวงอุทคิวิณณ์ซึ่งเป็นศัตรูกับอดีตคนรักของเขาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้ง่ายขึ้นจากการร่วมมือกัน ก่อนที่ความสัมพันธ์ของพวกเขาจะค่อย ๆ พัฒนาขึ้นจากพันธมิตรที่แต่งงานกันโดยปราศจากความรัก อย่างไรก็ตามเรื่องนี้ยังคงแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่เป็นเป้าหมายสำคัญ หรือความปรารถนาของโอเมก้าคงไม่อาจบรรลุผลสำเร็จได้ง่าย ๆ หากไม่ได้รับแรงสนับสนุนจากคู่ครองที่เป็นอัลฟา

จากที่ได้กล่าวมานี้แสดงให้เห็นว่าในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมีการเสนอความรุนแรงทางชนชั้นอันเนื่องมาจากอคติทางเพศในสังคมที่ถูกครอบงำโดยอัลฟา ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับสังคมชายเป็นใหญ่ ส่งผลให้โอเมก้ากลายเป็นชนชั้นที่ถูกกดขี่ แม้แต่ในระดับความสัมพันธ์ของปัจเจกที่อาจดูเหมือนไม่ได้มีความรุนแรงก็ตาม เห็นได้จากการที่โอเมก้าในบางเรื่องอาจได้รับความทะนุถนอมหรือเอาใจใส่เป็นพิเศษเพื่อตอกย้ำว่าพวกเขาเปราะบางและไร้ความสามารถ อย่างไรก็ตามในนวนิยายบางเรื่องแสดงให้เห็นการลุกขึ้นสู้เพื่อต่อต้านอำนาจของอัลฟา และเรียกร้องความเท่าเทียม ไปจนถึงความพยายามที่จะกลับโครงสร้างและสถาปนาอำนาจของโอเมก้าขึ้นมาเป็นผู้นำ ดังที่ปรากฏอย่างให้เห็นชัดเจนในเรื่อง *Astray ยามที่หัวใจเราหลงทาง* จากความพยายามที่จะก่อกบฏของโชติช่วง โอเมก้าชนชั้นล่างที่เคยถูกกดขี่จึงต้องการเปลี่ยนแปลงการปกครองให้โอเมก้าได้ขึ้นมาเป็นใหญ่ แต่ท้ายที่สุดการก่อกบฏครั้งนั้นก็ไม่อาจสำเร็จได้ โชติช่วงถูกตัดสินให้รับโทษประหารชีวิต ก่อนที่กษัตริย์หญิงซึ่งเป็นอัลฟาจะเริ่มหันมาให้ความสำคัญกับสิทธิของโอเมก้า โดยมีการวางรากฐานการศึกษาและสร้างโรงเรียนสำหรับโอเมก้าขึ้นมา หากมองอย่างผิวเผินอาจดูเหมือนจะเป็นการส่งเสริมโอเมก้าให้สามารถเข้าถึงความรู้มากขึ้น ในทางกลับกันการที่กษัตริย์หรือชนชั้นนำซึ่งเป็นอัลฟาตัดสินใจสร้างโรงเรียนเฉพาะสำหรับโอเมก้าขึ้นมาหลังจากปราบกบฏได้ไม่นาน แสดงให้เห็นถึงความพยายามที่จะประนีประนอมเพื่อลดความขัดแย้ง ป้องกันแรงต้านไม่ให้โอเมก้าบุกขึ้นมา ก่อกบฏเพื่อปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางสังคมแบบที่โชติช่วงกระทำอีกต่อไป

ในเรื่อง *Omega's instinct สัญชาตญาณดิบ* ก็ได้กล่าวถึงการต่อสู้ของโอเมก้าเช่นกัน โดยเสนอผ่านเรื่องราวของเจเรมี ซึ่งเป็นโอเมก้าหนุ่มที่ได้รับการเลี้ยงดูให้เติบโตขึ้นมาแบบอัลฟา ในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เต็มไปด้วยความเหลื่อมล้ำและยังมีกฎเกณฑ์อีกหลายอย่างแสดงให้เห็นถึงการกีดกันโอเมก้าออกไปจนกลายเป็นชายขอบของสังคม ทำให้เจเรมีเกิดการตั้งคำถามมาตลอด จนความจริงเปิดเผยว่าเขาไม่ใช่อัลฟาจึงต้องถูกจับเข้าคุกก่อนที่จะได้สัมผัสกับโลกที่แท้จริงของโอเมก้า ภายหลังเขาจึงได้กลายมาเป็นนักเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องสิทธิให้กับโอเมก้า และยังเป็นผู้ที่สามารถทำให้สภาระดับสูงของมหานครเฟิร์ลยอมเปิดรับความคิดเห็นจากสมาชิกวุฒิสภาที่เป็นชนชั้นอื่นนอกเหนือไปจากอัลฟาได้ อีกทั้งเขายังพยายามที่จะผลักดันกฎหมายคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในการดำรงชีวิตอย่างอิสระของโอเมก้า อีกตัวอย่างหนึ่งที่ปรากฏในเรื่อง *Climax change เมื่อรัก*

หักทลายกัน ก็คือการหาข้อพิสูจน์ด้วยงานวิจัยของวิลเลียม ซี. มาร์เดน เกี่ยวกับศักยภาพในตัวของ โอเมก้าว่าเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ เพื่อหักล้างแนวคิดที่มองว่าโอเมก้าเป็นตัวถ่วงของสังคม และมักก่อให้เกิดแต่ปัญหา จนในที่สุดเขาก็สามารถผลักดันให้เกิดความเปลี่ยนแปลงได้จริงเมื่อเขาได้พบกับ เซียร์ เด็กหนุ่มโอเมก้าผู้มีพลังจิตซึ่งถือเป็นความสามารถพิเศษที่จะพบได้แต่ในกลุ่มของอัลฟาเท่านั้น การปรากฏตัวของเซียร์ทำให้เขาสามารถพิสูจน์ได้ว่าโอเมก้าทุกคนไม่ได้ไร้ความสามารถ ท้ายที่สุดองค์ราชินีจึงได้นำงานวิจัยของเขาไปเสนอต่อรัฐสภาเพื่อผลักดันร่างกฎหมายคุ้มครองโอเมก้าต่อไป

อย่างไรก็ตามหากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นว่าความพยายามที่จะต่อต้านอำนาจของอัลฟา และเรียกร้องความเท่าเทียมที่ปรากฏในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยนั้น โดยมากมักจะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยแรงผลักดันของอัลฟาเท่านั้น แม้ว่าในทั้งสามเรื่องจะมีตัวละคร โอเมก้าเป็นผู้แสดงบทบาทที่สำคัญ แต่การเปลี่ยนแปลงก็ยังไม่อาจเกิดขึ้นได้โดยปราศจากการยินยอม หรือได้รับอนุญาตจากอัลฟาซึ่งเป็นผู้ถือครองอำนาจอยู่ในขณะนั้น เห็นได้จากการก่อกบฏที่ล้มเหลวของโชติช่วง ส่วนในกรณีของเจเรมีและเซียร์ พวกเขาต่างก็มีคุณสมบัติบางอย่างที่เหมือนกับอัลฟา เจเรมีถูกเลี้ยงดูมาเพื่อเป็นผู้นำโดยเฉพาะ ส่วนเซียร์ก็มีพลังจิตสามารถมองเห็นเหตุการณ์ร้ายที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ได้ สิ่งเหล่านี้ทำให้พวกเขาแตกต่างจากโอเมก้าทั่ว ๆ ไป นอกจากนี้พวกเขายังได้รับแรงสนับสนุนจากอัลฟาทำให้มีโอกาสเปลี่ยนแปลงอะไรในสังคมได้บ้างแม้จะเพียงแค่น้อยก็ตาม ซึ่งสิ่งนี้ก็ได้อีกกลับไปตอกย้ำให้เห็นว่าอัลฟาคือกลุ่มคนกลุ่มเดียวที่มีอำนาจอย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาดในการชี้นำความเป็นไปของสังคม

4.3.3 การกลับสู่สภาวะตามทางเพศแบบสัตว์

จากโครงสร้างลำดับชั้นทางสังคมที่ถูกกำหนดด้วยลักษณะทางเพศในเชิงสรีระ ทำให้ผู้คนในจักรวาลโอเมก้ามีแนวโน้มที่จะใช้ชีวิตตาม ‘สัญชาตญาณ’ มากกว่าวิถีปฏิบัติทางวัฒนธรรม ซึ่งส่วนหนึ่งได้ทำการอธิบายไปแล้วเกี่ยวกับการร่วมเพศแบบสัตว์ที่มีองค์ประกอบสำคัญคือ ‘อาการฮีต’ ของโอเมก้า โดยอาการดังกล่าวจะทำให้ร่างกายของพวกเขามีการปลดปล่อยสารฟีโรโมนออกมาเป็นจำนวนมาก และสารดังกล่าวก็ส่งผลจะไปกระตุ้นสัญชาตญาณของอัลฟาทำให้เกิด ‘อาการคลั่ง’ นำไปสู่พฤติกรรมกร่วมเพศที่รุนแรงเหมือนสัตว์ป่า ไม่สามารถควบคุมได้ และอาจเข้าข่ายเป็นความรุนแรงทางเพศจากสัมพันธที่ปราศจากการยินยอมพร้อมใจ

ในนวนิยายเรื่อง *The Wife of Vampire* เริ่มต้นตอนแรกด้วยการพบกันระหว่างพระเอกอัลฟาซึ่งเป็นแวมไพร์ชั้นสูงผู้ปกครองโลกกับนายเอกซึ่งโอเมก้าชั้นต่ำ เพราะอาการฮีตพวกเขาจึงได้มีเพศสัมพันธ์กันตามสัญชาตญาณก่อนที่จะได้แต่งงานและอยู่กินกันจนมีลูก ตัวละครนายเอกจึงได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขาในภายหลังว่านั่นเป็นการข่มขืนที่เขาไม่อาจยืนยันที่จะต่อต้านหรือปฏิเสธได้

จากตัวอย่างเรื่องดังกล่าวแสดงให้เห็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ที่ประกอบไปด้วยความรุนแรงทางเพศอันเนื่องมาจากการกลับสู่สัญชาตญาณทางเพศแบบสัตว์ ในนวนิยายเรื่องอื่น ๆ ที่ได้ทำการศึกษา ก็ปรากฏเหตุการณ์ที่คล้าย ๆ กันเช่นนี้อยู่หลายเรื่อง แต่ส่วนมากก็ได้ถูกลดทอนความรุนแรงลงไป จากการศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย พบว่ามีเรื่องที่ตัวละครเอกไปจนถึงตัวละครรองได้มีเพศสัมพันธ์กันในขณะที่ฝ่ายโอเมก้ากำลังอยู่ในช่วงฮีตถึง 10 ใน 16 เรื่อง ในจำนวนนี้มีหลายเรื่องแสดงให้เห็นการพัฒนาความสัมพันธ์ที่มีมาก่อนหน้านั้นแล้วอย่างชัดเจน ทำให้การมีเพศสัมพันธ์ขณะที่โอเมก้ากำลังฮีตนั้นเหมือนจะเป็นไปด้วยความสมัครใจ ทว่าอาการฮีตที่ถูกบรรยายไว้ในแต่ละเรื่องมักส่งผลกระทบอย่างรุนแรงกับโอเมก้า ทำให้พวกเขารู้สึกทรมานด้วยแรงปรารถนา และในบางครั้งก็อาจจำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์กับอัลฟาอย่างเลี่ยงไม่ได้ สิ่งเหล่านี้ถูกอธิบายในฐานะที่เป็นสัญชาตญาณ เป็นกลไกทางธรรมชาติที่โอเมก้าจะต้องยอมรับให้ได้ ยิ่งไปกว่านั้นยังถูกเสริมด้วยแนวคิดเรื่อง “คู่แห่งโชคชะตา” ซึ่งจะมีความคล้ายคลึงกับความเชื่อเรื่อง “เนื้อคู่” ที่ปรากฏอยู่ในหลากหลายวัฒนธรรม แต่จะมีความเข้มข้นรุนแรงและเกี่ยวข้องกับเรื่องกายภาพมากกว่า ซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับคู่แห่งโชคชะตาในบางเรื่องจะอธิบายว่าเป็นภาวะที่สารเคมีต่าง ๆ ในร่างกายของทั้งสองฝ่ายมีความเข้ากันเป็นพิเศษทำให้เกิดการดึงดูด และส่วนใหญ่โอเมก้าจะเกิดอาการฮีตทันทีเมื่อได้พบกับคนที่เป็คู่แห่งโชคชะตา โดยการฮีตดังกล่าวมักเกิดขึ้นอย่างกะทันหันและไม่เป็นไปตามวงจรของโอเมก้าส่วนใหญ่จึงไม่สามารถเตรียมการป้องกัน ส่วนอัลฟาเมื่อถูกกระตุ้นด้วยฟีโรโมนของคู่แห่งโชคชะตาก็จะควบคุมตัวเองไม่ได้จนท้ายที่สุดนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์โดยปราศจากขั้นตอนของการทำความรู้จักและคบหาดูใจ

ในประเด็นที่ได้กล่าวมาข้างต้นหากมองว่าโอเมก้าไม่ได้เลือก ก็อาจจะมีข้อโต้แย้งว่าอัลฟาก็ไม่ได้เลือกเช่นกัน และมีการพยายามจะให้เหตุผลหรือสร้างความชอบธรรมให้แก่ตัวละครอัลฟาโดยการอ้างเรื่องสัญชาตญาณที่ไม่อาจควบคุมได้ และเสริมลักษณะแฟนตาซีเข้าไปในการสร้างตัวละครที่เป็นมนุษย์ เพื่อจะอธิบายว่าพวกเขาไม่ใช่มนุษย์จึงไม่อาจจะนำเอามาตรฐานจริยธรรมของมนุษย์ในสังคมปัจจุบันมาเป็นมาตรวัดและทำการตัดสินได้ ดังตัวอย่างในเรื่อง *เป็นซู้กับหมี* กล่าวถึงกรณีที่ขุนถูกหมีลากตัวไปกักขังเอาไว้ในถ้ำ จนวันที่เขาเกิดอาการฮีตหมีก็ทำตามสัญชาตญาณคือมีเพศสัมพันธ์กับเขาทั้งในร่างมนุษย์และร่างสัตว์โดยใช้กำลังที่เหนือกว่าในปีบั้งคับข่มขืน กลายเป็นความรุนแรงที่สร้างบาดแผลภายในใจขุนขึ้นมา ทำให้เขารู้สึกสูญเสียตัวตน จำต้องยอมรับสภาพและปรับตัวเพื่อใช้ชีวิตอยู่กับหมีภายในป่า ในเรื่องยังคงพยายามอธิบายการกระทำของหมีในฐานะที่เขาเป็นเพียงแค่อัลฟาซึ่งไม่รู้ด้วยซ้ำว่าการข่มขืนคืออะไร และแม้แต่ขุนก็ยังพยายามปลอบใจตัวเองด้วยการปฏิเสธว่าเขาไม่ได้ถูกข่มขืน เพราะอัลฟาจะต้องตอบสนองกับการฮีตตามสัญชาตญาณ ซึ่งถือเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและมีอาจหลีกเลี่ยงได้

นอกจากนี้พวกเขายังสามารถการอ้างความชอบธรรมในฐานะที่เป็นคู่แห่งโชคชะตา เพื่อเป็นการปกป้องโอเมก้าซึ่งกำลังฮีตอยู่ไม่ให้ตกไปเป็นของคนอื่นที่ไม่ใช่คู่กัน ดังตัวอย่างในเรื่อง *Omega's instinct สัญชาตญาณดิบ* ในตอนที่เจเรมี นายเอกของเรื่องเกิดมีอาการฮีตขณะอยู่ในสนามแข่งขันของเกมล่าชีวิตซึ่งถือเป็นสถานการณ์ที่อันตราย เขาจึงต้องยอมมีเพศสัมพันธ์กับคริส พระเอกอัลฟ่าผู้ซึ่งเป็นคู่แห่งโชคชะตาที่พยายามหว่านล้อมด้วยคำพูดว่าอยากจะปกป้อง จนท้ายที่สุดเจเรมีก็ไม่อาจต่อต้านหรือปฏิเสธเขาได้ และยังคงพยายามปลอบใจตัวเองว่าเขาเป็นคนพิเศษที่ยังอยู่ใกล้ยังทำให้รู้สึกปลอดภัย ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้เจเรมีจะยังคงยืนกรานปฏิเสธทุกครั้ง แต่อีกฝ่ายพยายามจะเข้ามาสานสัมพันธ์ด้วย แม้ว่าพวกเขาจะเป็นคู่แห่งโชคชะตาของกันและกันก็ตาม จนในท้ายที่สุดแล้วเมื่อเขาเกิดอาการฮีตขึ้นอย่างกะทันหันและคริสก็เป็นคนเดียวที่อยู่ตรงหน้า เพื่อให้พ้นจากความทรมาน และเพื่อให้รอดจากการตกเป็นของอัลฟ่าคนอื่น ๆ ที่อาจจะตามกลิ่นฟีโรโมนมา เขาจึงต้องจำยอมมีความสัมพันธ์กับคริสซึ่งอย่างน้อยก็เป็นคู่แห่งโชคชะตาที่น่าจะมีความเหมาะสมกัน

จากตัวอย่างดังกล่าวจะเห็นว่าการยินยอมมีเพศสัมพันธ์กับอัลฟ่าในขณะที่โอเมก้ากำลังอยู่ในช่วงฮีตอาจเป็นการยินยอมที่เต็มไปด้วยเงื่อนไข จนกลายเป็นที่เคลือบแคลงสงสัยในเรื่องของการยินยอมพร้อมใจแบบที่เรียกว่า “dub-con” (dubious consent)² ซึ่งอัลฟ่าส่วนใหญ่ก็มักจะใช้ข้ออ้างในการปกป้อง และด้วยสถานะพิเศษคือการเป็นคู่แห่งโชคชะตาทำให้ผู้อ่านรู้สึกคล้อยตามและคล้อยกับจะอนุญาตให้พวกเขาสามารถทำอะไรกับร่างกายของโอเมก้าที่เป็นคู่ของตัวเองก็ได้ เพราะเชื่อว่าถึงอย่างไรก็ตามพวกเขาก็เป็นเนื้อคู่ซึ่งในท้ายที่สุดแล้วอย่างไรรู้ก็ต้องได้ลงเอยกัน ความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าวจึงถูกผลิตซ้ำในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยอีกหลาย ๆ เรื่อง ทั้งที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างพระเอกกับนายเอก และความสัมพันธ์ของตัวละครรอง เช่นที่ปรากฏในเรื่อง *ตรวนมวร* จากความสัมพันธ์ของคู่รองคือบาร์อนกับรพี ที่เพิ่งได้พบกันบาร์อนก็พยายามจะมีเพศสัมพันธ์กับอีกฝ่ายในทันทีโดยอ้างตัวว่าเป็นคู่แห่งโชคชะตา ขณะที่ในช่วงแรกรพีก็ยังคงยืนกรานปฏิเสธเพราะเขาสูญเสียการรับกลิ่นไปตั้งแต่เด็กจึงไม่รับรู้ถึงฟีโรโมนของคู่แห่งโชคชะตา บาร์อนจึงบังคับให้เขากินผงยาวิเศษที่มาจากเกล็ดเงือกการรับรู้กลิ่นของระพีค่อย ๆ กลับกลายมาเป็นปกติและได้รู้ว่าบาร์อนคือคู่ที่แท้จริงพวกเขาจึงมีเพศสัมพันธ์กัน อีกตัวอย่างหนึ่งจากเรื่องดังกล่าวคือความสัมพันธ์ระหว่างเจเรมีกับวิน เป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในขณะที่วินกำลังอยู่ในช่วงฮีตและมีลักษณะเหมือนเป็นการลักลอบ วินไม่รู้ตัวและคิดว่าเป็นความฝัน จนกระทั่งอยู่ ๆ เขาก็ตั้งครรรค์ขึ้นมา

² “dub-con” (dubious consent) หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์แบบกึ่งจำยอมที่อาจเกิดขึ้นในขณะที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายกำลังขาดสติ ซึ่งจะมีความแตกต่างกับ non-con (non consensual) หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ได้มีความยินยอมพร้อมใจ

อย่างไม่ทราบสาเหตุ และรู้สึกเครียดมากเพราะไม่รู้ว่าพ่อของเด็กเป็นใคร สิ่งนี้จึงถือเป็นการตอกย้ำให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าความสัมพันธ์ระหว่างเจเรมีกับวินเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องและไม่ได้เกิดขึ้นจากการยินยอมพร้อมใจ แม้ว่าบทสรุปพวกเขาจะได้ลงเอยกัน จากการที่ทั้งสองต่างก็เป็นคู่แห่งโชคชะตา และยังมีลูกเป็นโศกของคลั่งใจอีกด้วย อย่างไรก็ตามหากเรื่องนี้เกิดขึ้นในชีวิตจริง คงเกิดข้อถกเถียงมากมายว่าคนที่ถูกลักลอบจนตั้งครรภ์จะยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้น และใช้ชีวิตคู่ร่วมกับคนที่ล่วงละเมิดตนเองต่อไปได้หรือไม่

จากที่ได้กล่าวมานี้แสดงให้เห็นว่าความเชื่อเรื่องคู่แห่งโชคชะตานั้นถือเป็นแนวคิดที่มีส่วนสำคัญในการทำให้โอเมก้ารวมไปถึงผู้อ่านส่วนใหญ่รู้สึกยอมรับ และสามารถให้อภัยกับความรุนแรงทางเพศที่อัลฟาได้กระทำกับโอเมก้าได้ บนข้ออ้างของการปกป้อง และการคิดเข้าข้างตัวเองของอัลฟาว่าการทำให้โอเมก้าคนนั้นตกเป็นของตนเสียยิ่งดีกว่ารอให้ถูกอัลฟาคนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่คู่แห่งโชคชะตามากระทำการล่วงละเมิดหรือล่วงชิงไป

นอกจากนี้ยังมีประเด็นในเรื่อง ‘การผูกพันระยะ’ ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างสัญชาตญาณที่มีความรุนแรงกับความโรแมนติกบนแนวคิดที่คล้ายคลึงกันกับความเชื่อเรื่องคู่แห่งโชคชะตา โดยการกีดกันก็เป็นความรุนแรงเชิงกายภาพที่สามารถมองเห็นอย่างเป็นรูปธรรมจากรอยกัดที่จะติดอยู่บนร่างกายของโอเมก้าตลอดไป และสิ่งนี้ยังส่งผลผูกมัดในเชิงนามธรรมอีกด้วย เพราะอัลฟากับโอเมก้าที่ได้ทำการผูกพันระยะกันแล้วจะไม่สามารถแยกจากกันได้ การกีดกันจึงอาจนำไปสู่อุดมคติแบบเดียวกับแนวความคิดเรื่องคู่แห่งโชคชะตา และยังเป็นการตอกย้ำให้เห็นถึงการยึดติดในคุณค่าผิวเดียวเมียเดียว (monogamy) แม้ว่าในบางเรื่องการผูกพันระยะจะส่งผลอย่างรุนแรงแต่เฉพาะกับโอเมก้าเท่านั้น กลายเป็นลักษณะความสัมพันธ์แบบผิวเดียวหลายเมีย ซึ่งก็ยิ่งกลับไปตอกย้ำถึงอำนาจตามลำดับชั้นที่ทำให้อัลฟารู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ที่อยู่เหนือกว่า และสามารถกระทำการใดกับร่างกายของโอเมก้าก็ได้ จนเกิดเป็นความรุนแรงทางเพศ การข่มขืน และความสัมพันธ์ทางเพศที่ปราศจากการยินยอมพร้อมใจดังที่ได้กล่าวมา

4.4 ข้อถกเถียง และประเด็นทางสังคมเกี่ยวกับนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย

นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยยังคงได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องแม้ว่าจะมีการตั้งคำถามบ่อยครั้งเกี่ยวกับประเด็นความรุนแรงด้านต่าง ๆ ที่มักปรากฏอยู่ในเนื้อหา จนในช่วงเดือนกันยายน พ.ศ. 2565 ก็ได้มีผู้จัดรายหนึ่งออกมาประกาศทำซีรีส์โดยดัดแปลงจากนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยเรื่อง Midnight Fortune ของนักเขียนนามปากกา wickedwish_ จนกลายเป็นที่ถกเถียงกันอย่างมาบบนสังคมออนไลน์ในประเด็นเรื่องความเหมาะสม เนื่องจากมีผู้ใช้ชีวิตเตอร์จำนวนหนึ่งออกมาแสดงความกังวลว่าซีรีส์ดังกล่าวจะทำให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับ

การตั้งครรภ์ในเพศชาย และอาจเป็นการผลิตซ้ำเนื้อหาที่มีความรุนแรง มีการกดขี่ทางเพศ รวมไปถึง การแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ดังจะสามารถเห็นจากความคิดเห็นบางส่วนในแฮชแท็ก #อย่า บอกป้านะม๊า ซึ่งเป็นแฮชแท็กสำหรับแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนวนิยายเรื่องดังกล่าว

ภาพที่ 4.1

ตัวอย่างความคิดเห็นเรื่องการนำนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมาทำซีรีส์

จาก Twitter.com

ท่ามกลางกระแสวิพากษ์วิจารณ์ที่ส่วนใหญ่ล้วนแล้วแต่เป็นไปในแง่ลบ แม้กระทั่งผู้อ่านที่มีความชื่นชอบในนวนิยายเรื่องดังกล่าวยังรวมไปถึงผู้เขียนนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้ารายอื่นยังออกมาแสดงความคิดเห็นว่าไม่ควรนำเอานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมาผลิตเป็นซีรีส์ แสดงให้เห็นความก้ำกึ่งย่อนแย้ง ระหว่างความพึงพอใจส่วนตัวที่ยังคงต้องการจะสร้างและเสพงานแนวดังกล่าว กับความต้องการที่จะแสดงความรับผิดชอบตามแรงกดดันของสังคม โดยอ้างว่าการมีอยู่ของนวนิยายแนวนี้นี้ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อที่รุนแรงเท่ากับการถูกนำไปทำเป็นซีรีส์ที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายกว่า พร้อมทั้งแสดงการยอมรับว่านวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้านั้นมีปัญหาในตัวเองแต่ก็จะยังคงสร้างและเสพกันต่อไป

นอกเหนือจากในทวีตเตอร์แล้วประเด็นดังกล่าวยังเป็นที่น่าสนใจสำหรับสื่อออนไลน์อื่น ๆ อยู่แม้ว่าผู้จัดจะประกาศยกเลิกโครงการไปแล้วก็ตาม โดย มณิสร วรณศิริกุล (2565) ได้เสนอ

บทความเรื่อง “Omegaverse โลกสมมติที่ผู้ชายท้องได้ เมื่อหยิบมานำเสนอ ทำไมถึงเป็นปัญหา” ขึ้นบนเว็บไซต์ Urban Creature ซึ่งเป็นสื่อออนไลน์ เพื่ออธิบายถึงลักษณะเด่นของจักรวาลโอเมก้าที่อาจถือเป็นการตอกย้ำ ผลิตซ้ำ สร้างความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ และเพศวิถี รวมไปถึงการตั้งครมในเพศชาย และได้มีการอ้างว่าการหยิบยกเอานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้ามาทำเป็นซีรีส์โดยใช้คนแสดงจริง อาจทำให้การรับรู้ข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวยิ่งถูกบิดเบือนไป “เนื่องจากภาพเคลื่อนไหวมีโอกาสมากขึ้นที่เส้นแบ่งระหว่างแฟนตาซีและเรื่องจริงคลุมเครือมากกว่าตัวอักษร จึงเกิดการตั้งคำถามถึงความเหมาะสม และการส่งต่อชุดข้อมูลที่ผิด ๆ ออกไป” (มณิสร วรรณศิริกุล, 2565) นอกจากนี้มณิสรยังแสดงความกังวลเกี่ยวกับการเสนอภาพความสัมพันธ์ที่ต้องใช้ความรุนแรง (Abusive Relationship) ที่เกิดขึ้นจนเป็นเรื่องปกติในสังคมที่มีระบบชนชั้น และไม่ถูกมองว่าเป็นปัญหา

ต่อมาบนเว็บไซต์ The Momentum ก็ได้มีการเสนอบทความของ ศิริอักษร จอมใบหยก (2566) เรื่อง “ยินดีต้อนรับสู่ ‘Omegaverse’ จักรวาลสมมติที่ผู้ชายท้องได้ ที่ซึ่งเส้นแบ่ง Consent ดูพร่ามัว” แสดงให้เห็นถึงข้อถกเถียงที่มีต่อนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าโดยแบ่งออกเป็นฝ่ายคัดค้านกับฝ่ายสนับสนุน ซึ่งฝ่ายคัดค้านจะมองว่านวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้านั้นเป็นสื่อลามกที่ถูกนำมาขึ้นมบบนดิน และอาจสร้างความเข้าใจผิด ๆ ให้แก่เยาวชนในเรื่องของเพศศึกษา ทั้งยังสร้างความชอบธรรมให้การล่วงละเมิดทางเพศ และมีน้ำเสียงของการเหยียดผู้หญิงซึ่งจะสามารถเห็นได้จากการที่ผู้หญิงถูกดึงออกจากสมการตามบรรทัดฐานรักต่างเพศแล้วแทนที่ด้วยโอเมก้า นอกจากนี้นวนิยายแนวดังกล่าวยังมีเนื้อหาที่กดทับและลบตัวตนคนข้ามเพศ ขณะที่ฝ่ายสนับสนุนโต้แย้งว่านักเขียนไม่ได้มีหน้าที่ในการรับผิดชอบต่อสังคม ส่วนเรื่องความคลั่งไคล้ทางเพศก็ถือเป็นรสนิยมส่วนตัว และนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้ายังมีศักยภาพในการที่จะเสนอประเด็นวิพากษ์สังคมในโลกของความเป็นจริงได้ นอกเหนือจากนี้แล้วผู้เขียนบทความดังกล่าวยังมองว่าการตรวจสอบทางศีลธรรมยังอาจส่งผลต่อเสรีภาพของนักเขียนในการที่จะสร้างสรรค์ผลงาน จากความคิดเห็นในทั้งสองด้านตอกย้ำให้เห็นถึงความมีสองข้ออยู่ในตัวเองของจักรวาลโอเมก้า

ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจึงจะกล่าวถึงประเด็นวิพากษ์จากการศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย โดยประเด็นแรกจะเสนอเรื่องภาพแทนสังคมชายเป็นใหญ่ และประเด็นที่สองจะกล่าวถึงการผลิตซ้ำอุดมคติของครอบครัว และอุดมคติรักต่างเพศ ดังรายละเอียดดังที่จะกล่าวถึงในลำดับต่อไป

4.4.1 ภาพแทนสังคมชายเป็นใหญ่

นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย มีการเสนอเรื่องเพศและความเป็นชายเอาไว้ 3 แบบ คือ ความเป็นชายแบบอัลฟ่า เบต้า และโอเมก้า ตามที่ได้อธิบายเอาไว้ในหัวข้อ 4.2 ซึ่ง

ในความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายทั้ง 3 แบบนี้ ได้แสดงให้เห็นถึงภาพแทนสังคมชายเป็นใหญ่ โดยอัลฟาจะเป็นตัวแทนของ “ความชายแบบอำนาจนำ” (hegemonic masculinity) หมายถึง รูปแบบความเป็นชายที่ผู้ชายน้อยคนจะเป็นได้ ผู้ชายส่วนใหญ่อยากเป็นและอยากมีอำนาจเหมือน มีบทบาทครอบงำให้คนในสังคมยอมรับอุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ (Connell, 1995 อ้างถึงใน วันชนะ ทองคำเภา, 2566) ซึ่งลักษณะดังกล่าวมีความสอดคล้องกับลักษณะแบบผู้ชายอัลฟา (alpha male) ที่มีความเป็นชายเหนือชาย ส่วนเบต้าซึ่งจะมีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนอัลฟาอาจไม่ได้ถูกกล่าวถึงในนวนิยายแนวนี้มากนัก แต่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับ “ความเป็นชายที่สมรู้ร่วมคิด” (Complicit masculinity) คือ พวกเขาเหล่านี้จะขาดคุณสมบัติบางอย่างที่จะมีอำนาจนำ แต่ก็ยังได้ประโยชน์จากปิตาธิปไตย ดังจะเห็นได้ว่าคนกลุ่มนี้ยังมีความเป็นอยู่ที่ดีพอสมควร มีโอกาสที่เหมาะสม และไม่ได้ถูกกระทำ ความรุนแรงใด ๆ ต่างจากโอเมก้าผู้ที่มีลักษณะเป็นตัวแทนของ “ความเป็นชายที่ตกเป็นรอง” (subordinate masculinity) ซึ่งจะมีลักษณะตรงข้ามกับอำนาจนำทุกอย่าง ถือเป็นตัวแทนเปรียบเทียบกับเช่น เกย์ และผู้ชายที่ไม่แสดงออกตามขนบ (เรื่องเดียวกัน) ในนวนิยายแนวนี้นักเสนอตัวละครโอเมก้าในฐานะที่เป็นผู้ถูกกระทำ และจะต้องเป็นผู้ที่รับผลกระทบจากความรุนแรงเชิงโครงสร้างอันเนื่องมาจากชนชั้นทางเพศในจักรวาลโอเมก้า โดยบางเรื่องโอเมก้าจะถูกมองว่าเป็นกลุ่มคนที่ไร้ประโยชน์ มีหน้าที่ต่อสังคมเพียงแค่การตั้งครร์ร ผลិតลูก และเป็นวัตถุทางเพศของอัลฟาเท่านั้น

จากโครงสร้างทางสังคมที่เสนอไปในหัวข้อ 4.3 จะเห็นได้ว่ากลุ่มโอเมก้านั้นถูกจัดให้เป็นชนชั้นต่ำที่สุด และพวกเขายังมักจะต้องตกเป็นเหยื่อของความเกลียดชังจากชนชั้นอื่น ๆ ซึ่งการเกลียดชังในลักษณะดังกล่าวอาจสะท้อนให้เห็นถึงอคติของคนบางกลุ่มในสังคมที่มีความเกลียดชังผู้หญิง และ “เกย์ควีน” หรือเกย์ฝ่ายรับที่มีลักษณะของความเป็นหญิงสูง ไปจนถึงผู้หญิงข้ามเพศในสังคมชายเป็นใหญ่ ที่ถูกเสนอผ่านตัวละครโอเมก้าชายในนวนิยายดังกล่าวที่จะต้องตกเป็นฝ่ายรับในความสัมพันธ์ทางเพศทั้งที่ตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจ และยังคงแบกรับภาระในการตั้งครร์รไปจนถึงการให้กำเนิดบุตร แสดงถึงการมีองค์ประกอบของเพศหญิงในร่างชาย นอกจากนี้การตั้งครร์รและเลี้ยงดูบุตรยังอาจทำให้พวกเขาต้องสูญเสียโอกาสด้านอื่น ๆ ไปด้วย ในขณะที่ “เกย์คิง” หรือเกย์ฝ่ายรุกในจักรวาลโอเมก้าจะไม่ได้ถูกเกลียดชังหรือถูกกดทับทั้ง ๆ ที่เป็นชายรักชายเหมือนกัน สิ่งที่แตกต่างคือพวกเขาเป็นผู้ชายอัลฟาที่ยังคงมีลักษณะใกล้เคียงกับความชายแท้และความชายแบบที่มีอำนาจนำ สิ่งนี้จึงถือเป็นการตอกย้ำให้เห็นถึงโครงสร้างอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันในสังคมชายเป็นใหญ่ได้อย่างชัดเจน

จากชนชั้นทางเพศที่ก่อให้เกิดอำนาจและความไม่เท่าเทียมดังกล่าว ยังส่งผลต่อเนื่องไปสู่ความรุนแรงทางเพศที่อัลฟ้ามักกระทำต่อโอเมก้า ไม่ว่าจะเป็นการข่มขืน บังคับให้มีความสัมพันธ์ทางเพศโดยปราศจากการยินยอมพร้อมใจ หรือกระทำในขณะที่โอเมก้ากำลังอยู่ในช่วงฮิตที่อาจส่งผลให้พวกเขาขาดสติ และไม่มีกำลังที่จะยืนยันปฏิเสธได้ ในบางเรื่องอาจมีการปรับให้

ละมุนละม่อมมากขึ้นโดยอัลฟ่าจะใช้ข้ออ้างเกี่ยวกับการปกป้องในฐานะที่เป็นคู่แข่งโซคเซตา พวกเขา มองว่าตนมีสิทธิ์อันชอบธรรมที่จะทำอะไรกับโอเมก้าที่เป็นคู่ของตน และท้ายที่สุดจะได้รับการให้อภัย ทุกครั้งไม่ว่าจะเป็นกรณีใด ๆ ดังที่ได้อธิบายเอาไว้แล้วในหัวข้อก่อนหน้านี้เกี่ยวกับความรุนแรงทาง เพศจากความสัมพันธ์ที่ปราศจากการยินยอมพร้อมใจ

อย่างไรก็ตามหากพิจารณาในอีกแง่มุมหนึ่งจะเห็นว่าการผลิตซ้ำอำนาจชายเป็นใหญ่ ในงานแนวดังกล่าวอาจจะไม่ใช่การส่งเสริมสิ่งเลวร้ายดังที่ได้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ แต่เป็นการเปิดเผยให้ ผู้คนได้มองเห็นปัญหาหลาย ๆ อย่างในสังคมที่มีชายเป็นใหญ่ โดยแสดงให้เห็นภาพความรุนแรง อย่างชัดเจน หรืออาจมีการวิพากษ์วิจารณ์สังคมภายในเรื่องผ่านการบรรยายของผู้แต่ง หรือ เคลื่อนไหวของตัวละครในลักษณะของนักกิจกรรม (activist) แม้ว่าในตอนจบนวนิยายส่วนใหญ่ที่ ศึกษาจะยังไม่ได้แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการปลดแอกผู้คนออกจากอำนาจของอัลฟ่าหรือ อุดมการณ์ชายเป็นใหญ่ในโลกของความจริง

4.4.2 การผลิตซ้ำอุดมคติของครอบครัว และอุดมคติรักต่างเพศด้วยโครงเรื่องพาฝัน

การเสนอจินตนาการแบบปັນมนุษย์ในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย แสดงให้เห็นการผลิตซ้ำอุดมคติของครอบครัว และอุดมคติรักต่างเพศในความสัมพันธ์ของชายรักชาย กล่าวคือ จักรวาลโอเมก้าเป็นโลกในจินตนาการที่ผู้คนต่างมีเพศและเพศวิถีแบบปັນมนุษย์ ส่งผลให้ คู่รักเพศเดียวกันสามารถแต่งงาน สร้างครอบครัว และมีลูกด้วยกันจากการสืบพันธุ์แบบธรรมชาติได้ สะท้อนให้เห็นถึงความปรารถนาต่อการมีครอบครัวในอุดมคติที่จะต้องประกอบไปด้วย พ่อ แม่ และ ลูกที่เกิดจากความรัก ครอบครัวที่อบอุ่นจะต้องอาศัยอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ไม่มีความขัดสน ทางการเงิน และได้รับการรับรองที่ถูกต้องตามกฎหมายรวมถึงต้องเป็นที่ยอมรับในสายตาของคน ทั่วไป ซึ่งสิ่งที่ได้กล่าวมานี้อาจเป็นความปรารถนาของคนรักกันในทุกเพศ หรืออาจไม่ได้เป็น ความปรารถนาของคนบางกลุ่มเลยก็ได้ อย่างไรก็ตามการผลิตซ้ำอุดมคติของครอบครัวอาจแสดง ให้เห็นถึงความปรารถนาหรือความคาดหวังของผู้เขียนผู้อ่าน รวมไปถึงความคาดหวังของสังคมที่ ยึดมั่นหรือให้คุณค่ากับความสัมพันธ์แบบรักต่างเพศที่จะนำมาสู่การสร้างครอบครัวในอุดมคติต่อไป ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าอุดมคติของครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของอุดมคติรักต่างเพศ จึงนำไปสู่การสร้าง โลกในจินตนาการแบบจักรวาลโอเมก้าอันเป็นเหมือนสังคมอุดมคติที่มีความเปิดกว้างให้กับ ความสัมพันธ์ทางเพศซึ่งมีความหลากหลาย และเติมเต็มความฝันให้กับผู้ที่ปรารถนาจะให้ คนรักเพศเดียวกันสามารถแต่งงานและมีลูกร่วมกันได้

ในทางกลับกันโลกในจินตนาการแบบจักรวาลโอเมก้าก็ยังคงเต็มไปด้วย องค์ประกอบของความรุนแรง แสดงให้เห็นความเป็นโลกในอุดมคติที่ไปไม่ถึงอย่างเห็นได้ชัด เมื่อ จินตนาการแบบปັນมนุษย์ที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างความสัมพันธ์ซึ่งจะนำไปสู่ภาพฝันและอุดมคติ ดังกล่าวอาจนำไปสู่ลักษณะที่ตรงข้ามกับความเป็นอุดมคติได้เช่นกัน กล่าวคือ โลกในจินตนาการแบบ

จักรวาลโอเมก้าอันมีความเป็นโลกแบบพันมนุษย์ที่ผู้คนซึ่งอาศัยอยู่บนโลกดังกล่าวจะมีความเป็นอมมนุษย์ หรือเป็นผู้ที่มีลักษณะของความเป็นสัตว์ โดยนัยหนึ่งอาจแสดงให้เห็นถึงโลกที่ไม่ได้มีมนุษย์เป็นศูนย์กลาง ความเป็นมนุษย์กับความเป็นสัตว์ชนิดอื่น ๆ ต่างดำรงอยู่ร่วมกันโดยมีลักษณะที่สลับไหล และในบางครั้งอาจหมายถึงสิ่งเดียวกันก็ได้ ซึ่งจินตนาการดังกล่าวได้ถูกนำมาใช้เพื่อขยายขอบข่ายของความน่าจะเป็นในอีกหลาย ๆ เรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกัน โดยอาจเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสัตว์ และการโอบรับความเป็นสัตว์เข้ามาไว้เป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์ในจักรวาลโอเมก้าได้กับการยอมรับความหลากหลายทางเพศของผู้คนในสังคมปัจจุบัน แต่อีกนัยหนึ่งจักรวาลโอเมก้ายังมีความเป็นโลกที่เต็มไปด้วยภัยอันตรายซึ่งผู้คนอาจจะต้องเผชิญกับความรุนแรงหลาย ๆ แบบ ทั้งความเลื่อมล้ำทางสังคม หรือในบางเรื่องอาจเสนอให้เห็นการต่อสู้เพื่อจะมีชีวิตรอดในโลกที่อาจจะต้องมีการกีดกันกันเองของผู้ล่า และผู้ถูกล่า

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดมีปรากฏอยู่ในเรื่อง *เป็นคู่กับหมี* ที่มีตัวละครพระเอกเป็นมนุษย์หมีสายพันธุ์ดึกดำบรรพ์ เขาดำรงชีวิตอยู่ในป่า และจะต้องล่าสัตว์อื่นกินเป็นอาหาร ไม่เว้นแม้แต่มนุษย์ครึ่งสัตว์ด้วยกัน นอกจากนี้ในเรื่องยังแสดงให้เห็นถึงบรรยากาศของความป่าเถื่อนที่หากไม่ยอมเป็นผู้ล่าก็ต้องตกเป็นผู้ถูกล่า และในเรื่อง *The Wife of Vampire* ก็ได้มีการเสนอให้เห็นถึงบรรยากาศที่ขบเซา หม่นหมอง เต็มไปด้วยความน่าหวาดกลัว และภัยอันตรายในโลกที่มีผู้ล่าอย่างแวมไพร์เป็นผู้ปกครองที่มีอำนาจอยู่ แสดงให้เห็นลักษณะที่ตรงข้ามกับความเป็นโลกในอุดมคติคือในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยหลายเรื่องแสดงให้เห็นถึงความเป็นโลกอันไม่พึงปรารถนา นอกจากนี้ในนวนิยายยังเสนอให้เห็นถึงการมีสัญชาตญาณทางเพศที่ล้นเกินพ้นไปจากความเป็นมนุษย์แบบธรรมดา นำไปสู่ความรุนแรงในความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างคนรัก สะท้อนไปถึงอุดมคติของครอบครัวที่สมบูรณ์แบบว่าอาจไม่ใช่จุดสูงสุดของความสัมพันธ์ เพราะการที่คนเราจะมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันย่อมจะต้องก้าวผ่านปัญหาอุปสรรค และเมื่ออยู่ร่วมกันแล้วยังอาจต้องเผชิญหน้ากับความขัดแย้งอื่น ๆ ต่อไป

จินตนาการเกี่ยวกับเพศและเพศวิถีแบบพันมนุษย์ในจักรวาลโอเมก้ายังทำให้ภาพความสัมพันธ์ระหว่างชายรักชายดูไม่ต่างจากความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง เห็นได้จากการสร้างสรรค์ตัวละครพระเอกนายเอกซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการจับคู่กันระหว่างอัลฟ่ากับโอเมก้า ถือเป็นการผลิตซ้ำอุดมคติรักต่างเพศในความสัมพันธ์ของชายรักชาย โดยส่วนใหญ่ตัวละครพระเอกผู้ที่มีบทบาทเป็นฝ่ายรุกในความสัมพันธ์ทางเพศจะต้องมีลักษณะที่สะท้อนความเป็นชายในอุดมคติคือเป็นผู้ที่มีฐานะร่ำรวย มีหน้าที่การงานเหมาะสม รูปร่างหน้าตาดี เป็นที่พึงปรารถนา และตัวละครพระเอกในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยทั้งหมดที่ศึกษาจะต้องมีความเป็นผู้ชายอัลฟ่า ส่วนนายเอกผู้ที่มีบทบาทเป็นฝ่ายรับในความสัมพันธ์ทางเพศมักจะเป็นผู้ที่มีภูมิหลังบางอย่างไม่ค่อย

สมบูรณ์หรือมีความขาดแคลนในบางจุดที่จะต้องได้รับการเติมเต็มจากพระเอก ดังรายละเอียดที่ได้กล่าวเอาไว้แล้วในบทที่ 3 ว่าด้วยการสร้างสรรค์ตัวละครในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย

ความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าวได้ถูกเสนอในโครงเรื่องแบบพาฝัน ทำให้นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยถูกวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องการผลิตซ้ำเนื้อหาเดิม ๆ ที่วนเวียนอยู่แต่เรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ กลบเกลื่อนความรุนแรงด้วยการทำให้เป็นเรื่องโรแมนติก เช่นเดียวกับนวนิยายพาฝันของชายหญิงและนวนิยายวายทั่วไป ที่มุ่งเน้นเพียงแต่จะสร้างความบันเทิง ไม่ได้สะท้อนความเป็นจริงเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน (สุภาวรัชต์ วัฒนทัพ, 2556, น. 164) ยิ่งไปกว่านั้นในจักรวาลโอเมก้ายังมักจะมีการกล่าวถึงความสัมพันธ์ที่เป็นพิษแบบโรแมนติก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องคู่แห่งโชคชะตาและการผูกพันระยะที่ถือเป็นการกำหนดบทบาททางเพศ นำไปสู่ความสัมพันธ์และเพศวิถีที่เลือกไม่ได้ นอกจากนี้ยังมีการออกแบบกลไกบางอย่างในร่างกายของอัลฟ่าและโอเมก้าให้ถูกกระตุ้นเราได้ง่ายจนนำไปสู่ฉากการร่วมเพศที่หือหาวเกินจริง จนมีลักษณะเข้าข่ายในการเป็นสื่อลามกที่ไม่ได้มีเนื้อหาสาระอะไร ทั้งยังอาจสร้างความเข้าใจที่ผิด ๆ เกี่ยวกับการร่วมเพศของชายรักชายว่าการสอดใส่ทางทวารหนัก (Anal sex) สามารถเกิดขึ้นได้โดยไม่ต้องมีการเส้าโลม (Foreplay) หรือใช้สารหล่อลื่นใด ๆ (ศิริอักษร จอมใบหยก, 2566)

อย่างไรก็ตามนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยหลายเรื่องที่ได้ทำการศึกษา มีการเสนอโครงเรื่องแบบพาฝันควบคู่ไปกับโครงเรื่องอื่น ๆ เช่น โครงเรื่องเกี่ยวกับแสวงหาตัวตน การพิสูจน์ตัวเอง และการมุ่งตรงไปสู่เป้าหมายบางอย่างที่สะท้อนให้เห็นประเด็นอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นประเด็นเกี่ยวกับเรื่องเพศและเพศสถานะผ่านตัวละครเอกที่มีความสับสนในตัวเอง เช่น อาจเป็นโอเมก้าที่ถูกเลี้ยงดูให้เติบโตมาในแบบของอัลฟ่า หรือเป็นโอเมก้าที่มียีนของอัลฟ่าแฝงอยู่ในร่างกาย ทำให้การเจริญเติบโตและการเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ของเขามีลักษณะที่ผิดเพี้ยนไป จนนำไปสู่ประเด็นในเรื่องของการข้ามเพศ ดังที่ปรากฏในเรื่อง *พันธะสีชมพู* หรือประเด็นเกี่ยวกับการต่อสู้เพื่อช่วงชิงอำนาจทางการเมืองและอำนาจในการให้คำนิยามเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการอันมีพลวัตอย่างเนื่องของนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยที่ยังคงมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและอาจถูกพัฒนาไปสู่ความหลากหลายมากยิ่งขึ้นภายใต้วัฒนธรรมของการวิจารณ์ ทั้งนี้ยังมีตัวบทในบางเรื่องแสดงให้เห็นถึงมิติของตัวละครที่หลากหลาย เช่น โอเมก้าที่มีความรู้ความสามารถ มีการศึกษาสูง และมีหัวใจท้าวหน้าพอที่จะไม่ยอมจำนนต่ออำนาจของอัลฟ่า โอเมก้าที่ทำตัวเหมือนเป็นอัลฟ่าและชอบที่จะเป็นฝ่ายรุกในความสัมพันธ์ทางเพศไม่จำกัดกับคนเพศใด รวมถึงการพยายามจับคู่ในลักษณะอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อัลฟ่าคู่กับโอเมก้าที่แสดงให้เห็นการตอบรับแนวคิดเกี่ยวกับความลื่นไหลทางเพศ นอกจากนี้ยังมีบางเรื่องกล่าวถึงลักษณะความแปลกแยกภายในสังคมเมืองซึ่งก็ถือเป็นประเด็นปัญหาที่มีความร่วมสมัย แสดงให้เห็นถึงเนื้อหาที่มากกว่าความโรแมนติกและยังคงมีความน่าดึงดูดใจ แม้ว่าบทสรุปของนวนิยายแต่ละเรื่องอาจจะยังคงผลิตซ้ำอุดมคติของครอบครัวอันมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกับ

อุดมคติรักต่างเพศ และยังไม่อาจนำพาให้ผู้อ่านก้าวข้ามพ้นไปจากกรอบกฎเกณฑ์เดิม ๆ ของจักรวาลโอเมก้าได้ แต่อย่างน้อยก็ยังพอช่วยให้สามารถมองเห็นความเคลื่อนไหว ที่ยังคงสามารถขับเคลื่อนได้ต่อไปตราบเท่าที่ผู้เขียนยังคงมีเสรีภาพในการที่จะจินตนาการ

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงข้อถกเถียงอันเป็นประเด็นสังคมที่สืบเนื่องมาจากการสร้างโลกสมมติแบบจักรวาลโอเมก้า ไม่ว่าจะเป็นประเด็นเรื่องเพศและเพศสถานะ รวมถึงความสุดโต่งรุนแรงของเพศวิถีในจักรวาลโอเมก้าที่สะท้อนให้เห็นถึงอำนาจแบบเดียวกับอำนาจของผู้ชายในสังคมชายเป็นใหญ่ ทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึงการผลิตซ้ำอุดมคติของครอบครัวที่สมบูรณ์แบบว่าจะต้องประกอบไปด้วย พ่อ แม่ และลูกอาศัยอยู่ร่วมกัน ซึ่งอุดมคติดังกล่าวถือเป็นส่วนหนึ่งของอุดมคติรักต่างเพศที่ถูกเสนอด้วยโครงเรื่องแบบพาฝันที่กลบเกลื่อนความรุนแรง ปิดบังซ่อนเร้นความจริงบางส่วน และลดทอนความแตกต่างหลากหลายในรูปแบบความสัมพันธ์ อย่างไรก็ตาม นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยยังพึงได้เติบโตต่อไปในฐานะสื่อบันเทิงที่อาจมีศักยภาพในการวิพากษ์วิจารณ์สังคมได้ในระดับหนึ่ง แม้จะเต็มไปด้วยเรื่องต้องห้ามที่อาจทำให้คนบางกลุ่มเกิดความไม่สบายใจ ในยุคที่เต็มไปด้วยการตรวจสอบทางศีลธรรม หากคนในสังคมยังไม่ยอมเปิดพื้นที่ให้กับความคิดที่แตกต่างหลากหลาย และยังคงพยายามที่จะปิดกั้นจินตนาการอันไม่สอดคล้องกับค่านิยมของตนแม้แต่ในงานศิลปะ หรือวรรณกรรม ท้ายที่สุดแล้วก็คงจะเหลือเพียงแค่วรรณกรรมที่เสนอแต่ด้านดีงามของสังคมอย่างไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงซึ่งอาจจะไม่ได้มีความแตกต่างกับแฟนตาซีในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าแต่อย่างใด

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 สรุปผลการวิจัย

วิทยานิพนธ์เรื่อง “นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ลักษณะเด่นในการสร้างสรรค์นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย และศึกษาจักรวาลโอเมก้าใน นวนิยายด้วยมุมมองแบบพหุมนุษย์ โดยศึกษาจากนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยที่ได้รับการ ตีพิมพ์ในช่วง พ.ศ. 2560-2563 จำนวนทั้งหมด 16 เรื่อง สรุปผลการวิจัยดังนี้

ในการสร้างสรรค์นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมีลักษณะเด่นในการสร้าง องค์ประกอบต่าง ๆ ตามลักษณะพื้นฐานของจักรวาลโอเมก้าซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากต่างประเทศ เริ่มจากการแบ่งผู้คนออกเป็น 3 กลุ่มตามลักษณะเพศรอง หรือระบบอวัยวะสืบพันธุ์ภายใน โดย นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยทั้งหมดที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นการบอกเล่าถึง ความรักความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกที่เป็นชายรักชาย

การสร้างตัวละครเอกแบ่งเป็นสองฝ่าย คือ “พระเอก” และ “นายเอก” พระเอกนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่รูปร่างหน้าตาดี มีความเป็นชายสูง และมีสถานภาพทางสังคมรวมถึงภูมิหลังที่ คล้าย ๆ กัน คือเกิดมาในครอบครัวชนชั้นสูง มีหน้าที่การงานดี และมีฐานะทางเศรษฐกิจที่มั่นคง โดย พระเอกทั้งหมดที่พบจะมีเพศหลักและเพศรองเป็นผู้ชายอัลฟ่า ส่วนนายเอกจะมีความหลากหลาย มากกว่าทั้งในแง่ของรูปร่างหน้าตา มีทั้งนายเอกที่มีรูปร่างสูงใหญ่มีความเป็นชายสูง ไปจนถึงนายเอก ที่มีรูปร่างเล็ก บอบบาง มีเครื่องหน้าที่สวย และดูเหมือนผู้หญิงมากกว่า ส่วนบุคลิกภาพและนิสัยใจ คอของพวกเขาก็จะมีความสอดคล้องไปกับลักษณะภายนอกที่ปรากฏ เช่น นายเอกที่มีรูปร่างสูงใหญ่ จะมีความเป็นชายสูงก็มีบุคลิกแบบผู้นำ ถ้าได้กล้าเสีย ตรงไปตรงมา ส่วนนายเอกที่มีรูปร่างเล็กบอบ บางก็อาจจะมีความนินวลและอ่อนโยนกว่า ซึ่งบางครั้งพวกเขาก็อาจจะดูเหมือนไม่ค่อยมีความมั่นใจ ทำให้ต้องคอยพึ่งพาอัลฟ่าอยู่เสมอ ส่วนในเรื่องสถานภาพทางสังคมของตัวละครนายเอกในหลาย ๆ เรื่องก็ไม่ได้มีความมั่นคงนัก นอกเหนือจากนี้ตัวละครนายเอกยังมักมีภูมิหลังในชีวิตที่ไม่ค่อยราบรื่น และยังมีลักษณะด้อยที่แสดงให้เห็นการเป็นผู้ถูกกระทำ หรือไม่ได้รับความเป็นธรรมบางอย่างจาก สังคม นอกจากนี้ยังมีตัวละครผู้ร้ายซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นผู้ที่มีอำนาจ หรืออาจเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ บางอย่างกับตัวละครเอก และมีเรื่องทำให้ต้องขัดแย้งกัน มีบทบาทในการเป็นคู่แข่งกัน และทำร้าย ตัวละครเอกโดยมีแรงจูงใจหลักคือความอิจฉาเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังอาจมีการสร้างตัวประกอบ อื่น ๆ เข้ามาเป็นตัวช่วยในการเล่าเรื่อง หรือขยายประเด็นบางอย่างเพิ่มเติม

ส่วนการวางโครงเรื่อง มีลักษณะเด่นเป็นการเสนอโครงเรื่องแบบพาฝัน โดยอาจมีทั้งที่ปรากฏเป็นโครงเรื่องเชิงเดียว หรืออาจปรากฏร่วมกับโครงเรื่องอื่น ๆ ในลักษณะโครงเรื่องเชิงซ้อนก็ได้ ส่วนปมปัญหาที่สำคัญมักเป็นเรื่องเผ่าพันธุ์และความเป็นเพศรองโดยเฉพาะโอเมก้า ซึ่งประเด็นดังกล่าวอาจสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาหรือความกังวลบางอย่างในสังคม

องค์ประกอบสุดท้ายคือการสร้างฉากของนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย มีลักษณะเด่นคือความเป็นฉากแฟนตาซีที่กล่าวถึงโลกอื่นที่ประกอบไปด้วยมนุษย์ และสิ่งมีชีวิตต่างสายพันธุ์อาศัยอยู่ร่วมกัน โดยฉากที่มีลักษณะเป็นสภาพแวดล้อมทางสังคมในแต่ละเรื่องมีความคล้ายคลึงกัน คือ มีการแบ่งชนชั้นจากเพศรอง และมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละชนชั้นเอาไว้ เป็นสังคมที่มีความเหลื่อมล้ำสูงแบบสังคมแบบดิสโทเปียที่มีลักษณะตรงข้ามกับความเป็นสังคมในอุดมคติ

ด้วยลักษณะเด่นที่ปรากฏในองค์ประกอบทั้งสามอย่างที่ได้กล่าวมานั้น แสดงให้เห็นถึงลักษณะที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือความเป็น “โลกพันธุ์มนุษย์” ของจักรวาลโอเมก้าในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย จากการศึกษาจักรวาลโอเมก้าในนวนิยายดังกล่าวด้วยมุมมองแบบพันธุ์มนุษย์พบว่า จักรวาลโอเมก้า คือ โลกอีกใบหนึ่งที่ไม่ใช่โลกของมนุษย์ แต่ประกอบไปด้วยอัลฟา เบต้า และโอเมก้าซึ่งมีลักษณะทางชีวภาพที่ผิดแผกออกไปจากมนุษย์ในโลกของความจริง ในแง่มุมนี้พวกเขาจึงมีลักษณะเป็นเหมือนมนุษย์ที่มีโครงสร้างร่างกายและวิถีการดำเนินชีวิตอีกแบบหนึ่ง ซึ่งมีความผสมผสานกันระหว่างความเป็นมนุษย์กับความเป็นสัตว์ โดยเฉพาะในเรื่องของเพศวิถีซึ่งจะมีลักษณะพันธุ์อย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือคนในจักรวาลโอเมก้าจะมีการร่วมเพศแบบสัตว์ และอาจมีความสัมพันธ์ทางเพศแบบข้ามสายพันธุ์ซึ่งจะนำไปสู่การตั้งครรรค์แบบข้ามสายพันธุ์ต่อไป ทั้งนี้ยังมีลักษณะที่จำเพาะเกี่ยวกับการตั้งครรรค์ของโอเมก้า นำไปสู่จินตนาการอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการตั้งครรรค์ของโอเมก้าชาย และยังมีประเด็นเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องคู่แห่งโชคชะตารวมไปถึงการผูกมัดกันด้วยพันธะซึ่งแสดงให้เห็นวิธีการครองคู่แบบพันธุ์มนุษย์ซึ่งอาจเทียบได้กับการแต่งงานในโลกแห่งวัฒนธรรม อย่างไรก็ตามยังมีการสร้างจินตนาการเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ในโลกดังกล่าวขึ้นมาเพื่อที่จะควบคุมลักษณะทางเพศที่เต็มไปด้วยสัญชาตญาณ และเมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างสังคม พบว่าการแบ่งชนชั้นทางเพศในจักรวาลโอเมก้าถือเป็นจินตนาการที่ต่อยอดมาจากโครงสร้างความสัมพันธ์แบบลำดับชั้นภายในฝูงหมาป่า กลายมาเป็นโครงสร้างสังคมแบบพันธุ์มนุษย์ที่ไม่ได้เหมือนกับสังคมมนุษย์หรือสังคมแบบฝูงสัตว์อย่างใดอย่างหนึ่งไปเสียทีเดียว หากแต่มีความเหลื่อมซ้อนกัน ด้วยลักษณะทางสังคมดังกล่าวจึงนำไปสู่ความรุนแรงเชิงโครงสร้างที่เกิดจากการแบ่งชนชั้นคนจากเพศรอง นอกจากนี้ยังมีประเด็นในเรื่องของการกลับสู่สัญชาตญาณทางเพศแบบสัตว์ที่ได้นำมาซึ่งความรุนแรงในความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างอัลฟากับโอเมก้า

ลักษณะแบบพันธุ์มนุษย์ของจักรวาลโอเมก้าได้นำมาสู่ข้อถกเถียง และประเด็นทางสังคมซึ่งมีคนจำนวนหนึ่งออกมาแสดงท่าทีกังวลใจต่อการมีอยู่ของสื่อต่าง ๆ ที่ใช้รูปแบบจักรวาลโอเมก้าว่า

เป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมทั้งแง่ของการบิดเบือนวิทยาศาสตร์ในโลกของความเป็นจริง และผลิตซ้ำความรุนแรงทางเพศในสังคมชายเป็นใหญ่ จากการศึกษาพบว่านวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมีการเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางสังคมที่น่าสนใจ ได้แก่ ประเด็นแรกเป็นเรื่องของภาพแทนสังคมชายเป็นใหญ่ เห็นได้จากการเสนอเรื่องเพศและความเป็นชายเอาไว้ 3 แบบ คือ ความเป็นชายแบบอัลฟ่า เบต้า และโอเมก้า แสดงให้เห็นถึงความต่างของอำนาจ รวมถึงความเป็นชายแบบอำนาจนำ (hegemonic masculinity) ของอัลฟ่าที่อยู่เหนือกว่าคนกลุ่มอื่นในสังคม ซึ่งสะท้อนให้เห็นการกดทับผู้ชายด้วยกันและการกดทับผู้หญิงในโลกของความจริงภายนอกด้วยทได้เช่นกัน

ประเด็นที่สองเป็นเรื่องของการผลิตซ้ำอุดมคติของครอบครัว และอุดมคติรักต่างเพศด้วยโครงเรื่องแบบพาฝัน ดังจะเห็นได้ว่าจักรวาลโอเมก้าที่ปรากฏในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมีความเป็นโลกในอุดมคติที่ช่วยเติมเต็มความฝันให้กับผู้ที่ปรารถนาอยากจะทำให้คู่รักเพศเดียวกันสามารถแต่งงานและมีลูกร่วมกันได้ ตามอุดมคติของครอบครัวที่สมบูรณ์แบบอันเป็นส่วนหนึ่งของอุดมคติรักต่างเพศ แต่ในขณะเดียวกันจักรวาลดังกล่าวก็ยังคงเต็มไปด้วยองค์ประกอบของความรุนแรง แสดงให้เห็นถึงลักษณะที่ตรงข้ามกับความเป็นโลกในอุดมคติที่เต็มไปด้วยภัยอันตราย สะท้อนให้เห็นว่าอุดมคติดังกล่าวไม่ใช่สิ่งที่ง่าย ๆ ทั้งนี้นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยยังมีการผลิตซ้ำอุดมคติรักต่างเพศในความสัมพันธ์ของรักชายรักซึ่งไม่ได้สะท้อนให้เห็นความเป็นจริงแต่อย่างใด ภายใต้โครงเรื่องแบบพาฝันนวนิยายดังกล่าวยังถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าผลิตแต่เนื้อหาเดิม ๆ ที่วนเวียนอยู่แต่เรื่องเพศและความสัมพันธ์ ทั้งยังกลบเกลื่อนความรุนแรงด้วยการทำให้เป็นเรื่องโรแมนติกพาฝัน ไม่ได้มีเนื้อหาสาระที่แปลกใหม่ อย่างไรก็ตามในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยที่ได้ทำการศึกษาพบว่ายังมีโครงเรื่องอื่น ๆ ที่ปรากฏร่วมกับโครงเรื่องพาฝันด้วย เช่น โครงเรื่องเกี่ยวกับการแสวงหาตัวตน การพิสูจน์ตัวเอง และมุ่งตรงไปสู่เป้าหมายบางอย่างที่สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามจะกล่าวถึงประเด็นอื่น ๆ ที่มีความน่าสนใจ และโดยไม่จำกัดอยู่เพียงแค่ประเด็นในเรื่องเพศและเพศสถานะ แต่ยังมีประเด็นเกี่ยวกับการต่อสู้ช่วงชิงอำนาจทางการเมือง และยังมี การวิพากษ์วิจารณ์สังคมที่แหลมกล้า สิ่งเหล่านี้ยังได้แสดงให้เห็นถึงการมีพลวัตของนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยที่ยังคงสามารถพัฒนาไปได้เรื่อย ๆ บนวัฒนธรรมแห่งการวิจารณ์

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกับงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับแฟนฟิกและนวนิยายวาย โดยมีแนวคิดพหุนิยมแฝงอยู่ สัมพันธ์กับที่คริสตินา บุสส์ ได้กล่าวเอาไว้ในบทความเรื่อง “Pon Farr, Mpreg, Bonds, and the Rise of the

Omegaverse” เกี่ยวกับจุดเริ่มต้นของจักรวาลโอเมก้าว่าจักรวาลดังกล่าวพัฒนาขึ้นมาจากลักษณะย่อยที่มักปรากฏในแฟนฟิก เช่น จินตนาการเกี่ยวกับมนุษย์ที่สามารถกลายร่างเป็นสัตว์ได้ โดยเฉพาะพวกมนุษย์หมาป่า หรือจินตนาการทางเพศเกี่ยวกับการผสมข้ามสายพันธุ์ระหว่างมนุษย์กับสัตว์ และการตั้งครรภในเพศชาย ทั้งนี้ในบทความยังได้มีการกล่าวถึงแนวคิดเรื่อง "Pon Farr" และ “การผูกจิต” ซึ่งอาจเป็นแรงบันดาลใจที่นำมาสู่ “การฮีต” และ “การผูกพันธะ” อันเป็นองค์ประกอบหลักของจักรวาลโอเมก้าตามที่ได้กล่าวถึงในบทที่ 2 ว่าด้วยแนวคิดเกี่ยวกับจักรวาลโอเมก้าในแฟนฟิก และนวนิยาย

เมื่อเข้ามาสู่บริบทของไทยนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าก็ยังคงได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศค่อนข้างสูง ทั้งในแง่ของรูปแบบ กลวิธีการประพันธ์ จากผลการศึกษาพบว่าผู้เขียนไทยยังคงมีความนิยมในการสร้างตัวละครเป็นอมมนุษย์ตามจินตนาการแบบตะวันตก ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หมาป่า เงือก ไชเรน หรือแวมไพร์ สอดคล้องกับงานของบุสส์ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น อย่างไรก็ตามยังมีความพยายามที่ใส่ความเป็นไทยเข้าไปในองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น การสร้างฉากที่สามารถอ้างอิงได้กับเมืองหรือสถานที่ในประเทศไทย หรือในบางเรื่องอาจมีการสร้างบรรยากาศแบบนวนิยายย้อนยุคไทย และมีการดัดแปลงคำเรียกอัลฟา เบต้า และโอเมก้า มาเป็นภาษาไทย เช่น พ่อเรือน แม่เรือน หรืออาจมีการดัดแปลงเป็นภาษาบาลีสันสกฤต เช่น พชร สามัญ และ เตช แสดงให้เห็นถึงกลิ่นอายของความเป็นตะวันออกอย่างเห็นได้ชัด

ในส่วนของเนื้อหาที่มีประเด็นเด่นที่ติดมากับรูปแบบของจักรวาลโอเมก้า คือประเด็นเรื่องเพศและเพศสถานะ ในปี ค.ศ. 2017 มารีแอน กันเดอส์สัน ได้เสนองานวิจัยเรื่อง *What is an omega? Rewriting sex and gender in omegaverse fanfiction* ซึ่งให้เห็นว่าการกตัญญูทางเพศในจักรวาลโอเมก้าถูกจำลองแบบมาจากการกตัญญูในสังคมชายเป็นใหญ่ ซึ่งมีการเสนอความสัมพันธ์ระหว่างอัลฟากับโอเมก้าเป็นตัวแทนความสัมพันธ์ของชายหญิงทั่วไป ต่อมาในปี ค.ศ. 2020 คริสแวน เดอร์ เวกต์ ก็ได้เสนองานวิจัยเรื่อง *The Second Genders: Utopia and Dystopia in Stranger Things Omegaverse Fanfiction* เป็นการศึกษาแฟนฟิกแนวจักรวาลโอเมก้าในฐานะวรรณกรรมสตรีนิยมแนววิทยาศาสตร์ และสตรีนิยมดิสโทเปีย สืบเนื่องมาจากพื้นฐานของจักรวาลโอเมก้าแสดงให้เห็นภาพสังคมที่มีชนชั้นทางเพศทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำ นอกเหนือจากนี้เวกต์ยังมองว่าแฟนฟิกเป็นวรรณกรรมที่ถูกสร้างสรรค์และเผยแพร่บนสื่อดิจิทัล จึงอาจถือเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนแนวคิดสตรีนิยมคลั่งลูกที่สั่นสะเทือนบนพื้นที่ออนไลน์

จากผลการศึกษาของทั้งกันเดอส์สันและเวกต์ที่แสดงให้เห็นบทบาทของแฟนฟิกแนวจักรวาลโอเมก้าในฐานะเครื่องมือในการวิพากษ์สังคมชายเป็นใหญ่ เมื่อกลับมาพิจารณาถึงนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย พบว่านวนิยายดังกล่าวยังคงเสนอประเด็นปัญหาที่เหมือนกัน เห็นได้จากการเสนอภาพความเหลื่อมล้ำอันเป็นผลที่สืบเนื่องมาจากชนชั้นทางเพศแบบจักรวาลโอเมก้า โดย

มีจุดเน้นในเรื่องความรุนแรงเชิงโครงสร้างที่มีความโดดเด่นขึ้นมา จากการศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยพบว่ามีการเสนอฉากที่มีลักษณะเป็นสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เต็มไปด้วยการแบ่งแยกกีดกัน และกดขี่ข่มเหงโอเมก้าไม่ให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม นำไปสู่ความขัดแย้งในโครงเรื่อง ซึ่งบางครั้งอาจมีการเสนอให้เห็นการลุกขึ้นมาต่อสู้เพื่อเรียกร้องสิทธิความเท่าเทียมให้กับโอเมก้า หรือความพยายามที่จะพลิกบทบาทโดยกลับโครงสร้างความสัมพันธ์แบบลำดับชั้นในนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยจำนวนหนึ่งจึงมีเรื่องสังคมและการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยมากกว่าจะแสดงให้เห็นการกดทับในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีประเด็นเรื่องเพศที่ทำให้นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าถูกตั้งคำถามและวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนัก ไม่ว่าจะเป็นในแง่มุมมองของการเสนอฉากเพศสัมพันธ์ที่มีความสุดโต่ง รุนแรง ใกล้เคียงกับสัตว์มากกว่ามนุษย์ และเสนอฉากการมีเพศสัมพันธ์ที่ปราศจากการยินยอมพร้อมใจ หรือเป็นการยินยอมที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขของร่างกายซึ่งกำลังตกอยู่ในสภาวะเปราะบาง ทำให้การข่มขืนดูเหมือนจะกลายเป็นเรื่องปกติในจักรวาลโอเมก้า โดยมีข้ออ้างเรื่องสถานการณ์ที่ไม่อาจควบคุมได้มารองรับ ประกอบกับการสร้างตัวละครที่มีลักษณะก้ำกึ่งระหว่างความเป็นมนุษย์กับความเป็นสัตว์ อย่างไรก็ตามหากพิจารณาในอีกแง่มุมหนึ่งจะเห็นได้ว่านวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้านั้นมีความเชื่อมโยงกับความเป็นโลกแห่งธรรมชาติที่ผู้คนในโลกดังกล่าวต่างก็ดำเนินชีวิตไปตามสัจยญาณมากกว่าวิถีทางวัฒนธรรม

จากผลการศึกษาดังกล่าวทำให้เห็นว่าจักรวาลโอเมก้าที่ปรากฏในนวนิยายจักรวาลโอเมก้าของไทยนั้นมีแนวคิดพหุนิยมอยู่ โดยเสนอให้เห็นถึงปะทะกันระหว่างธรรมชาติกับวัฒนธรรม และทลายเส้นแบ่งระหว่างสองขั้วดังกล่าว ไปจนถึงการนำเอาความเป็นสัตว์มาวิพากษ์ความเป็นมนุษย์ที่จะต้องอยู่ภายใต้กรอบกฎเกณฑ์ของสังคม และคุณค่าทางศีลธรรม

ช่วงเวลาที่ได้ทำการศึกษาคือปี พ.ศ. 2560-2563 ถือเป็นช่วงเวลาที่มีความสำคัญ เพราะเป็นช่วงเริ่มต้นที่นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยได้มีการก่อตัวขึ้น และได้มีการแสวงหาตอบรับจนสามารถขยายพื้นที่จากโลกออนไลน์เข้าสู่อุตสาหกรรมการพิมพ์ในประเทศไทย โดยในช่วงแรก ๆ งานกลุ่มนี้อาจจะยังไม่ค่อยมีความหลากหลาย เพราะยังติดอยู่กับรูปแบบของจักรวาลโอเมก้าที่ได้รับอิทธิพลมาจากต่างประเทศ ภายหลังเมื่อจักรวาลดังกล่าวเริ่มเป็นที่รู้จัก และได้รับความนิยมมากขึ้นในแวดวงของผู้เขียนผู้อ่านไทย จึงค่อย ๆ มีการดัดแปลงและสอดแทรกความเป็นไทยเข้าไปให้มากขึ้น ซึ่งก็มีปรากฏให้เห็นในงานชุดที่ได้ทำการศึกษานี้บ้างประปราย ในระยะเวลา 4 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2560-2563 นั้นเพียงพอที่จะทำให้เกิดความหลากหลายที่ถูกพัฒนาขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2563 ที่ได้มีการตีพิมพ์นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยมากขึ้นจากสำนักพิมพ์ที่หลากหลาย งานชุดนี้ยังเป็นแรงส่งที่ทำให้ช่วงเวลาหลังจากนั้นนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยได้รับความนิยมจากผู้เขียนและผู้อ่านทั้งในรูปแบบหนังสือและนวนิยายออนไลน์ จนเกิดความพยายามที่จะนำไปต่อยอดในอุตสาหกรรมอื่น เช่น ซีรีส์วาย แม้ว่าความพยายามดังกล่าวจะ

ยังไม่บรรลุผลเนื่องจากถูกสกัดกั้นด้วยกระแสการวิพากษ์วิจารณ์ แต่ในอีกด้านหนึ่งกระแสดังกล่าวกลับยิ่งทำให้มีผู้สนใจถกเถียงในประเด็นเกี่ยวกับจักรวาลโอเมก้ามากขึ้น ทำให้นวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยกลายเป็นที่กล่าวถึง และยังคงมีแนวโน้มที่จะเติบโตอย่างมีพลวัตต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทย อันเป็นรูปแบบหนึ่งของนวนิยายแนวจักรวาลที่ถูกต่อยอดและพัฒนาจากวัฒนธรรมการเขียนแฟนฟิกที่นักเขียนไทยได้รับอิทธิพลมาจากต่างประเทศ พบว่ายังมีอีกหลายประเด็นที่น่าจะนำมาศึกษาต่อยอดได้ ดังนี้

1. ศึกษานวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยเปรียบเทียบกับนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของชาติอื่น
2. ศึกษาแฟนฟิกหรือนวนิยายแนวจักรวาลอื่นนอกจากจักรวาลโอเมก้า เช่น จักรวาลของฝน จักรวาลของชื่อ ฯลฯ

รายการอ้างอิง

หนังสือและบทความในหนังสือ

- คอสมอส. (2560). *สัตว์พิสดารจากเทพนิยาย*. กรุงเทพมหานคร: ไทยควอลิตี้บุ๊ก.
- ซัตเทอร์แลนด์ จอห์น. (2561). *วรรณกรรม: ประวัติศาสตร์เรื่องเล่าแห่งจินตนาการ* (สุรเดช โชติอุดมพันธ์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: บุกส์เคป.
- ซีเร่ท17. (2563ก). *Blue amour พันธะสีน้ำเงิน*. อ่างทอง: ฟิน.
- _____. (2563ข). *Pink amour พันธะสีชมพู*. อ่างทอง: ฟิน.
- เชสเซอร์. (2562). *Silver bullet เทวดาหลงใหล*. อ่างทอง: ฟิน.
- ดองกี้. (2562). *The Wife of Vampire*. กรุงเทพฯ: วายชิกบุ๊ก.
- นัทธนี ประสานนาม. (2564). *นวนิยายยาโออิของไทย: การเมืองวัฒนธรรมของเพศสถานะและเพศวิถีในโรมานซ์ประชานิยม*. กรุงเทพฯ: ฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พนา กันธา. (2564). *หลากสายพันธุ์นิพนธ์: วิถีวิทยาเกี่ยวกับโลกหลากสายพันธุ์ ใน ยุคดิจิทัล*, ชัชชล อัจฉนาภิตติ (บรรณาธิการ), *มานุษยวิทยาพันธุ์มนุษย์* (95-126). กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.
- พระธรรมโกศาจารย์. (2552). *ปรัชญากรีก บ่อเกิดภูมิปัญญาตะวันตก*. กรุงเทพฯ: ศยาม.
- พันไมล์. (2562). *Blue Ocean ดอกไม้ของพิท*. อ่างทอง: ฟิน
- มิ่ง ปัญหา. (2562). *หลังมนุษย์นิยมกับวรรณคดีวิจารณ์: กรณีศึกษาด้านภววิทยาเชิงวัตถุของ แกร์ทัม ฮาร์แมน (Graham Harman) ใน สุรเดช โชติอุดมพันธ์ (บรรณาธิการ), นววิทย์: วิถีวิทยาร่วมสมัยในการศึกษาวรรณกรรม* (440-494). กรุงเทพฯ: สยามปริทัศน์.
- แม่นาย. (2562). *เมียเจ้าผู้*. กรุงเทพฯ: เฮอริมิท.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- รินฤทัย สัจจพันธุ์. (2560). *อ่านวรรณกรรม Gen Z*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- สรณัฐ ไตรลงคะ. (2560). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง*. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- หนูแดงตัวน้อย. (2560). *Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ*. กรุงเทพฯ: รักคุณ.
- เอ็กโซลแอล. (2562). *Black Diamond มังกรซ่อนเพชร*. อ่างทอง: ฟิน.

- Banoffypie. (2562). *ตรวนमार*. กรุงเทพฯ: เซ็นส์บุ๊คพับลิชชิง.
- Butterfly 8ffect. (2563). *ดั่งฟ้าเทียมสมุทร*. ปทุมธานี: Deep Publishing.
- Memew. (2563). *อยู่ ๆ ผมก็กลายเป็นโอเมก้า*. ปทุมธานี: Deep Publishing.
- Miracle Friday. (2561). *Astray ยามที่หัวใจเราหลงทาง*. กรุงเทพฯ: วันเดอร์วาย.
- Sakana04. (2561). *Climax Change เมื่อรักหักทลายกัน*. กรุงเทพฯ: รักคุณ.
- Skylover. (2562). *Love at first bite คู่กินคู่กัด*. กรุงเทพฯ: เฮอริมิท.
- Tastu. (2563). *เป็นซู้กับหมี*. นนทบุรี: อิงค์ทรีบุ๊ก.
- ThisisFork. (2563). *Flower Trap กำหนดกดรัก*. กรุงเทพฯ: ลาเวนเดอร์.
- Zeenill. (2563). *จันทร์กะพ้อ*. ชลบุรี: 2U Publishing.

บทความวารสาร

- ปราง ศรีอรุณ, และ ทอแสง เขาว์ชุตติ. (2561). มหานครดิสโทเปียในอาชญุนิยายญี่ปุ่นเรื่อง "ราตรีสีเลือด". *วารสารภาษาและวัฒนธรรม*, 37(1), 139-157.
- ธัญวรัชญ์, และปพนพัชร กอบศิริธีรวัรา. (2562). ตัวละครมนุษย์กับวัฒนธรรมศึกษาในมังงะญี่ปุ่น. *วารสารเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา*, 9(2), 79-97.
- สุชาดา ทวีสิทธิ์. (2550). ผู้หญิง ผู้ชาย และเพศวิถี: เพศภาวะศึกษาในงานมานุษยวิทยา. *วารสารสังคมศาสตร์*, 19(1), 311-357.

วิทยานิพนธ์

- ธันว์ทิพย์ ศรีสุตา. (2548). *การวิเคราะห์เนื้อหาและผู้อ่านการ์ตูนแนวยาโอโย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิชย์นาวิน จุลละพราหมณ์. (2554). *สัมพันธ์ในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์อเมริกันแนวแวมไพร์ร่วมสมัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาณุมาศ อีสริศไกร. (2556). *เกมคือโลก โลกคือเกม: การช่วงชิงอำนาจในวรรณกรรมเยาวชนร่วมสมัยแนวดิสโทเปีย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สิริกร ทองมาตร. (2561). อ่าน "ฟิค" บนสื่อดิจิทัล: ขาดิพันธุ์วรรณนาของแฟนฟิคชั้นคิลปินเกาหลี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สิรินทร จิระกุล. (2561). แฟนฟิควรรณคดีไทยแนวยาไออี: การดัดแปลงวรรณคดีไทยเป็น

วรรณกรรมประชานิยม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทยและภาษา
วัฒนธรรมตะวันออก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุพัชรี จินณรัตน์. (2563). เพศวิถีในนวนิยายผู้ชายท้องได้ (Mpreg) ของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญา

มหาบัณฑิต สาขาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วิทยาลัย
นวัตกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ธีรวัฒน์ สุวรรณ. (2559). การทำงานของระบบสืบพันธุ์. สืบค้นจาก

<http://www.idoctorhouse.com/library/physiology-reproductive/>.

นฤพนธ์ ดัวงวิเศษ. (2566). Gender. สืบค้นจาก

<https://www.sac.or.th/databases/anthropology-concepts/glossary/59>.

มณิสร วรรณศิริกุล. (2565). Omegaverse โลกสมมติที่ผู้ชายท้องได้ เมื่อหยิบมานำเสนอ ทำไมถึง

เป็นปัญหา. สืบค้นจาก <https://urbancreature.co/omegaverse-problematic-world/>.

ศิริอักษร จอมใบหยก. (2566). ยินดีต้อนรับสู่ 'Omegaverse' จักรวาลสมมติที่ผู้ชายท้องได้ ที่ซึ่งเส้น

แบ่ง Consent ดูพร่ามัว. สืบค้นจาก <https://themomentum.co/gender-omegaverse/>.

เอกสารการประชุมทางวิชาการ

กนกกาญจน์ รักชาติ, และวรุณญา อัจฉริยบดี. (2562). ลักษณะของสังคมดิสโทเปียที่ปรากฏในรวม

เรื่องสั้นเรื่อง "สิงโตนอกคอก". ใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์, การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษา
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2 (น. 129-143).

ธงชัย แซ่เจี๋ย. (2562). จาก กาหลมหรทึก สู่สิงพาดกลอน: จักรวาลคู่ขนานกับการฉวยใช้

วัฒนธรรมวาทะของนักเขียน. การประชุมวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 57
(น. 486-494).

นัทธชัย ประสานนาม. (2551). ภาพฝันของเทพบุตรตะวันตก: นิยายทงบังจีนก๊โดยนักเขียน YAOI ของไทย. ใน มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะอักษรศาสตร์, *การประชุมวิชาการเรื่องเอเชีย ตะวันออกศึกษา* (น. 283-295).

การบรรยายเชิงวิชาการ

วันชนะ ทองคำเภา, (2566). ความเป็นชายกับการวิจารณ์, *กิจกรรมอบรมการบรรยายเชิงวิชาการ ครั้งที่ 7 การพัฒนาประชาชนเพื่อสร้างสรรค์วัฒนธรรมการวิจารณ์* ค่ายบ่มเพาะนักเขียน นักวิจารณ์ ปี 2566. สืบค้นจาก <https://www.youtube.com/watch?v=LAsVhk6zNNk&t=4736s>.

Books and Book Articles

Busse. K. (2013). Pon Farr, Mpreg, Bonds, and the Rise of the Omegaverse. In Anne Jamison (ed.), *Fic: Why Fanfiction is Taking over the World* (288–294). Dallas, Texas: BenBella.

MacDonell, A. A. (1971). *A Practical Sanskrit Dictionary*, Oxford University Press.

Journal Articles

Mech. L. David. (1999). Alpha Status, Dominance, and Division of Labor in Wolf Packs, *Canadian Journal of Zoology* 77: 1196-1203.

Academic Thesis

Gunderson. M. (2017). *What is an omega? Rewriting sex and gender in omegaverse fanfiction*. (Master of Philosophy's thesis). University of Oslo, Centre for Gender Studies.

Vegt, G.C. van de. (2020). *The Second Genders: Utopia and Dystopia in Stranger Things Omegaverse Fanfiction*. (B.A. Thesis). Utrecht University, Liberal Arts and Sciences, New Media and Digital Culture.

Electronic Media

- ABO-TH. (n.d.). *Omegaverse Information*. Retrieved from <https://aboth-info.wixsite.com/whatisabo>.
- Anna Wichmann. (2022). *History of Mermaids and their Origins in Ancient Greek Sirens*. Retrieved from <https://greekreporter.com/2022/09/03/history-of-mermaids-and-their-origins-in-ancient-greek-sirens/>.
- Azriana. (2013). *Omegaverse Genetics*. Retrieved from <https://archiveofourown.org/works/720202/chapters/1335078>
- Beta Boys. (2014). *Brief look into omegaverse reproductive system*. Retrieved from <https://askbetaboys.tumblr.com/post/71901387788/brief-look-into-omegaverse-reproductive-system>.
- Cristen Conger. (2008). *What Is a Lone Wolf?*. Retrieved from <https://animals.howstuffworks.com/mammals/lone-wolf.htm>.
- Diana Williams. (2015). *Omegaverse Genetics - One Theory*. Retrieved from <https://archiveofourown.org/works/766040/chapters/1435445>.
- Fanlore. (2021). *Alternate Universe*. Retrieved from https://fanlore.org/wiki/Alternate_Universe.
- Literary terms. (2022). *Villain*. Retrieved from <https://literaryterms.net/Villain/>.
- Netweight, (2013). *The nonnies made them do it!*. Retrieved from <https://archiveofourown.org/works/1022303>.
- Nora Bombay. (2013). *Alphas, Betas, Omegas: A Primer*. Retrieved from <https://archiveofourown.org/works//403644chapters/665489>.
- tvtropes. (2021a). *Alternate Universe Fic*. Retrieved from <https://tvtropes.org/pmwiki/pmwiki.php/Main/AlternateUniverseFic>.
- _____. (2023). *Fur Against Fang*. Retrieved from <https://tvtropes.org/pmwiki/pmwiki.php/Main/FurAgainstFang>.
- _____. (2021b). *Soulmate AU Fic*. Retrieved from <https://tvtropes.org/pmwiki/pmwiki.php/Main/SoulmateAUFic>.

Urbandictionary. (2019). *Omega Verse*. Retrieved from

<https://www.urbandictionary.com/define.php?term=Omega%20Verse>.

Ultimatepopculture. (2012). *Alternate universe (fan fiction)*. Retrieved from [https://](https://ultimatepopculture.fandom.com/wiki/Alternative_universe_(fan_fiction))

[ultimatepopculture.fandom.com/wiki/Alternative_universe_\(fan_fiction\)](https://ultimatepopculture.fandom.com/wiki/Alternative_universe_(fan_fiction)).

ภาคผนวก

ข้อมูลนวนิยายแนวจักรวาลโอเมก้าของไทยที่ใช้ในการศึกษา

1. Omega's Instinct สัญชาตญาณดิบ

ผู้แต่ง: หนูแดง

ปีที่พิมพ์: 2560

ผู้จัดพิมพ์: สำนักพิมพ์ รักคุณ

เรื่องย่อ: **เจเรมี เมอร์ซี่** เป็นลูกชายคนเดียวของ **เจอโรม เมอร์ซี่** หนึ่งในสี่ผู้ปกครองของมหานครเพิร์ล เขาเป็นเด็กหนุ่มที่มีนิสัยแสบก๊ว และเป็นโอเมก้าที่ถูกเลี้ยงดูมาแบบอัลฟ่า เขาเข้าใจว่าตนเองเป็นอัลฟามาตลอดทั้งชีวิตเพราะครอบครัวของเขาได้ปิดบังเรื่องนี้เอาไว้โดยอ้างว่าเขาเป็นโรคพันธุกรรมบางอย่างทำให้ต้องได้รับยาทุกวัน เจเรมีจึงไม่เคยมีอาการฮิตเนื่องจากผลของยานั้น จนกระทั่งวันหนึ่งที่เขาได้พบกับ **คริส พ็อกซ์** ทายาทคนเดียวที่เหลืออยู่ของอดีตผู้นำเขตปกครองพิเศษด็อน ซึ่งฝ่ายแพ็กการต่อสู้จึงต้องถูกจับขังคุกเป็นนักโทษกบฏอยู่ในมหานครเพิร์ล แล้วก็เกิดอาการฮิตขึ้นเป็นครั้งแรกเจเรมีจึงได้รู้ความจริงว่าเขาเป็นโอเมก้าและคริสก็คือคู่แห่งโชคชะตา ฝ่ายเจอโรมเมื่อรู้เรื่องดังกล่าวจึงใช้เส้นสายนำตัวคริสออกมาจากคุกมาเพื่อทำการทดลองคิดค้นหายาที่จะช่วยระงับอาการฮิตและฟีโรโมนโอเมก้าให้กับเจเรมี

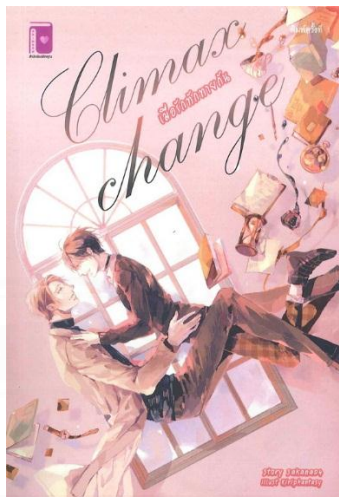
ต่อมาเรื่องรู้ไปถึง **นายพลแฮร์ริสัน** คู่แข่งทางการเมืองที่เป็นปฏิปักษ์กับตระกูลเมอร์ซี่ เขาจึงวางแผนจัดฉากใส่ร้ายป้ายสีและยึดข้อหาฆ่าคนตายให้กับเจเรมี ก่อนจะยื่นข้อเสนอให้เลือกว่าจะยอมเข้าคุกคนเดียวในข้อหาฆาตกรรม หรือจะ让他เปิดเผยต่อสาธารณะว่าตระกูลเมอร์ซี่จึงใจปิดบังซ่อนเร้นสถานะของลูกชายที่เป็นโอเมก้า ซึ่งเป็นเรื่องผิดกฎหมายเพราะในมหานครเพิร์ลยังไม่ได้มีการยอมรับให้ครอบครัวอัลฟ่าสามารถรับเลี้ยงลูกที่เป็นโอเมก้าได้ หากเลือกอย่างหลังพ่อแม่รวมทั้งผู้มีส่วนรู้เห็นก็ต้องเข้าคุกไปด้วย ในที่สุดเจเรมีก็เลือกที่จะเข้าคุกไปคนเดียวแล้วก็ต้องถูก

กลั่นแกล้งในคุกอีกสารพัด แต่ก็นับว่าโชคดีที่เขาได้พบกับคริสอีกครั้ง และคริสก็คือคนที่คอยช่วยเหลือเจเรมีจึงสามารถอยู่ในคุกได้อย่างปลอดภัย

วันหนึ่งนายพลแฮร์ริสันได้ประกาศให้มีการเล่นเกมบางอย่างที่จะนำตัวนักโทษกลุ่มหนึ่งไปปล่อยไว้ในเกาะให้ฆ่ากันเองจนเหลืออัลฟาเพียง 1 คน และโอเมก้า 1 คนเป็นผู้ชนะ รางวัลที่จะได้รับคือทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาต้องการ คริสและเจเรมีได้สมัครเข้าร่วมในเกมนั้นด้วยแม้จะรู้ว่าเป็นกับดักก็ตาม ช่วงเวลาที่อยู่ในเกาะคริสกับเจเรมีต่างก็ได้เผชิญหน้ากับอุปสรรคต่าง ๆ ทำให้พวกเขาได้มีโอกาสสานสัมพันธ์กัน ขณะที่ภายนอกเจโรมก็กำลังหาวิธีช่วยเหลือลูกชายของตนเองอยู่ เขาเดินทางไปยังเขตปกครองพิเศษติดออนแล้วเจรจากับสมาชิกวุฒิสภาของที่นี่แล้วปลุกมวลชนขึ้นมาประท้วงทำให้เกิดเรื่องวุ่นวายเป็นการใหญ่ ฝ่ายคริสกับเจเรมีได้วางแผนเจรจากับทุกคนภายในเกมโดยเสนอให้พวกเขาทำเป็นแกล้งตายเพื่อให้ทุกคนสามารถมีชีวิตรอดออกไปจากเกาะนี้ได้ทั้งหมด แต่นายพลแฮร์ริสันก็ไม่ยอมให้พวกเขากลายเป็นผู้ชนะและจับตัวพวกเขากลับมาขังไว้

จากนั้นไม่นานทั้งคริสกับเจเรมีก็ได้รับความช่วยเหลือจาก **ลูก้า** ซึ่งเป็นลูกชายลับ ๆ คนหนึ่งของนายพลแฮร์ริสัน เขาเป็นเด็กหนุ่มโอเมก้าผู้อ่อนแอ และถูกใช้เป็นเครื่องมือของพ่อโดยก่อนหน้านั้นเขาก็ได้เข้าร่วมอยู่ในเกมล่าชีวิตด้วย และเขายังเคยได้รับความช่วยเหลือจากเจเรมีอยู่หลายครั้งจึงเกิดความประทับใจ เขาได้แอบติดต่อกับเจโรมให้พาคนบุกมาช่วยคริสกับเจเรมีจนสามารถแหกคุกหนีออกไปได้ พวกเขาไปที่เขตนครรัฐติดออน แล้วคริสก็ได้รับคำเชิญให้ขึ้นรับตำแหน่งผู้นำตามสิทธิทางสายเลือด กระทั่งสถานการณ์ต่าง ๆ เริ่มดีขึ้นเขาก็ได้มีโอกาสร่วมเวลาอยู่กับเจเรมี และได้เปิดเผยความในใจออกมา เจเรมีตอบรับความรู้สึกของเขาทำให้ลูก้าที่กำลังแอบชอบเจเรมีรู้สึกผิดหวังจึงตัดสินใจหนีออกมา หลังจากนั้นลูก้าก็ถูกนายพลแฮร์ริสันจับตัวเอาไว้ได้ และใช้เขาเป็นเครื่องต่อรองหลอกล่อให้เจเรมีเข้ามาช่วยเหลือจนเกิดการต่อสู้ครั้งใหญ่ ก่อนที่ทุกอย่างจะคลี่คลายลงเมื่อนายพลแฮร์ริสันตาย ลูก้าได้เป็นอิสระจากพ่อของเขา มีการปฏิวัติเกิดขึ้นในมหานครเพิร์ลจนสำเร็จ หลังจากนั้นเจเรมีก็ได้กลายมาเป็นนักเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องสิทธิให้กับโอเมก้า ผ่านไปหลายเดือนทุกอย่างเริ่มดีขึ้น คริสจึงมาชวนเขาให้เดินทางไปครองรักอยู่ด้วยกันที่นครรัฐติดออน เจเรมีตอบตกลง และพวกเขาก็ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

2. Climax Change เมื่อรักหักทลายกัน

ผู้แต่ง: Sakana04

ปีที่พิมพ์: 2561

ผู้จัดพิมพ์: สำนักพิมพ์ รักคุณ

เรื่องย่อ: ในโลกที่มีการแบ่งแยกชนชั้น มนุษย์ค้นพบพลังจิตที่ซ่อนอยู่ในตัวอัลฟาทำให้กลุ่มคนดังกล่าวกลายเป็นชนชั้นสูงที่มีความสำคัญ ส่วนเบต้าจะเป็นเพียงผู้มีพลังพิเศษทางกายเท่านั้น เช่น วิงเร็ว มีพลังกำลั้มาก ในขณะที่โอเมก้าจะไม่มีพลังอะไรเลยแต่มีความสามารถในการตั้งครรภ์จึงมักถูกกดขี่ให้เป็นชนชั้นล่างสุด จนกระทั่งเกิดความเหลื่อมล้ำมากขึ้นเรื่อย ๆ วิลเลียม ซี. มาร์เดน นักวิจัยหนุ่มอัลฟาคนหนึ่งก็ได้ปรากฏตัวขึ้นเพื่อเรียกร้องสิทธิให้กับโอเมก้า ในขณะที่เขากำลังทำงานวิจัยเกี่ยวกับคนกลุ่มดังกล่าว วิลเลียมได้มีโอกาสมพบกับ เชียร์ ในโรงพยาบาลจิตเวชสำหรับโอเมก้าแห่งหนึ่ง เขาพบว่าเชียร์มีพลังจิตคือสามารถมองเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นล่วงหน้าซึ่งเป็นพลังพิเศษที่ไม่เคยพบเห็นในตัวของโอเมก้าคนใด

ด้วยความที่เชียร์ยังเป็นเด็กหนุ่มแถมเป็นโอเมก้าด้วยจึงไม่ได้ถูกสอนให้ควบคุมพลังของตนเองตั้งแต่เด็ก วิลเลียมเริ่มสนใจในตัวเชียร์และคิดว่าเขาน่าจะเป็นโอเมก้าที่ความสามารถค่อนข้างสูง จึงตัดสินใจอุทิศภาระเพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย วิลเลียมดูแลเชียร์เป็นอย่างดีจนสามารถทำให้เด็กหนุ่มเกิดความรู้สึกไว้วางใจได้ ขณะที่อยู่กับวิลเลียมเชียร์เริ่มได้อ่านหนังสือต่าง ๆ มากขึ้น วิลเลียมจึงตัดสินใจพาเขาไปสอบเทียบเพื่อเข้าเรียนในโรงเรียนดังที่มีแต่พวกอัลฟากับเบต้าเท่านั้น และเชียร์ก็สามารถทำคะแนนสอบออกมาได้เป็นที่หนึ่งจนกลายเป็นที่ฮือฮาแล้วก็มีนักข่าวมาขอสัมภาษณ์มากมาย วิลเลียมจึงเริ่มประกาศให้ทุกคนได้รู้เกี่ยวกับความสามารถของเชียร์ที่ถึงแม้ว่าจะเป็นโอเมก้าแต่ก็ไม่ได้ด้อยไปกว่าใคร ชาวของเชียร์กลายเป็นที่กล่าวถึงจนปู่ของเขาที่เคยทอดทิ้งพยายามจะมารับเชียร์ให้กลับเข้าตระกูล แต่เด็กหนุ่มก็ปฏิเสธและเลือกที่จะอยู่กับวิลเลียมต่อไป ขณะที่ความสัมพันธ์

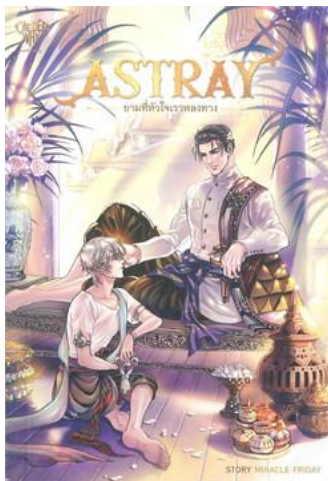
ของพวกเขาไม่ค่อย ๆ พัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ แต่วิลเลียมก็ยังคงพยายามหักห้ามใจเอาไว้เพราะไม่เห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม

จนวันหนึ่งที่วิลเลียมได้ถูกเชิญให้ไปกล่าวสุนทรพจน์ในงานสัมมนาวิชาการระดับชาติ เขาพูดถึงงานวิจัยเกี่ยวกับความสามารถของโอเมก้าก่อนจะถูกโต้แย้งด้วยแนวคิดของ **อลิซาเบธ** นักวิจัยสาวอัลฟ่าซึ่งเป็นคนรักเก่าของวิลเลียมที่ได้กล่าวว่าโอเมก้าไม่มีความจำเป็นต่อโลกใบนี้อีกต่อไป อลิซาเบธเป็นคนที่สุดโต่งแล้วก็เกลียดโอเมก้ามาก เธอได้ร่วมมือกับ **กิลเบิร์ต** ฝาแฝดที่มีหน้าตาเหมือนกับวิลเลียมเปิดเผยแนวคิดที่อยากจะกำจัดโอเมก้าให้หมดไป ทำให้เกิดข้อถกเถียงระหว่างคนสองฝั่งที่มีความคิดแตกต่างกัน

หลังจากนั้นไม่นานวิลเลียมก็ได้พาเซียร์ไปพบกับผู้สนับสนุนงานวิจัยของเขาซึ่งก็คือองค์ราชินีผู้มีพลังวิเศษแบบเดียวกับเซียร์ คือสามารถมองเห็นอนาคตได้ เธอรับปากว่าจะรับผลักงานวิจัยของวิลเลียมเข้าสู่สภาเพื่อร่างกฎหมายใหม่ ขณะเดียวกันกิลเบิร์ตก็พยายามจะทำร้ายวิลเลียมโดยพุ่งเป้าหมายไปที่เซียร์แต่วิลเลียมกับพรรคพวกของเขาก็ได้มาช่วยไว้

ต่อมาก็มีอลิซาเบธที่หวังปองร้ายพวกเขาอีก เธอใช้พลังจิตของเธอสะกดให้เซียร์ทำตามคำสั่งโดยออกจากบ้านไปบนดาตฟ้าที่ตึกร้างในโรงเรียนหวังจะทำให้เขากระโดดลงมาจากตึกตาย ที่เธอเลือกมาทำร้ายเซียร์เพราะพลังจิตของเธอไม่สามารถสู้กับวิลเลียมได้ และเมื่อนักวิจัยหนุ่มตามมาช่วยเหลืออลิซาเบธจึงยื่นข้อเสนอให้เขาว่ายอมตายด้วยน้ำมือของเซียร์ หรือจะให้เธอสะกดจิตเซียร์ให้กระโดดตึกลงไป วิลเลียมไม่ยอมเลือกส่วนเซียร์ก็ไม่อยากให้อีกฝ่ายต้องตายด้วยน้ำมือเขาจึงพยายามจะขึ้นตัวต่อต้านการควบคุมของอลิซาเบธก่อนที่จะกระโดดลงจากดาตฟ้าไป แต่โชคดีที่มีพรรคพวกของวิลเลียมมาเตรียมความพร้อมเอาไว้แล้วเบาะลมจึงถูกกางขึ้นได้ทัน อลิซาเบธไม่มีตัวสำรองอีกแล้วจึงต้องโดนจับก่อนที่จะเหตุการณ์ทุกอย่างจะสงบลงและวิลเลียมกับเซียร์ก็ได้ลงเอยกันในที่สุด

3. Astray ยามที่หัวใจเราหลงทาง

ผู้แต่ง: Miracle Friday

ปีที่พิมพ์: 2561

ผู้จัดพิมพ์: สักนักรพิมพ์ Onederwhy

เรื่องย่อ: ในโลกศักราชที่ 231 โลกได้มีการแบ่งเป็นฝั่งตะวันออกและตะวันตก แลตติขาเป็นเจ้าชายลำดับที่สิบสี่ของประเทศเกวนดัลซึ่งตั้งอยู่ในเขตตะวันตก เขาเกิดมามีเพชรเป็นไอเมก้า จึงมักถูกพี่ ๆ กลั่นแกล้ง และไม่ได้รับความสนใจจากพระราชานจนกระทั่งวันหนึ่งเขาก็ได้พบกับ **ออกญาสุรเสกษนิรันดร์** หรือ **นิรันดร์** เป็นทูตที่เดินทางมาจากประเทศฤดูซึ่งตั้งอยู่ในเขตตะวันออก พวกเขาเป็นคู่แห่งโชคชะตาจนถึงรู้สึกชอบพอและสานสัมพันธ์กันได้อย่างรวดเร็ว แต่ในที่สุดนิรันดร์ก็ได้หลอกลวงและนำตัวเจ้าชายแลตติขาไปขายให้กับพวกอัลฟาที่ต้องการจะเล่นสนุกกับเรือนร่างของเขาเท่านั้น โชคดีที่เขาหนีออกมาได้และยังไม่ถูกใครกัดเพื่อตีตรา แต่บาดแผลทั้งร่างกายและจิตใจที่เกิดขึ้นในครั้งนั้นก็ทำให้เจ้าชายหนุ่มผู้นั้นเฝ้าแต่คิดถึงสาคร้อย ๆ เปลี่ยนตัวเองไป

แลตติขายามเข้มแข็งและพัฒนาตัวเองอย่างหนักเพื่อรอวันแก้แค้น จนกระทั่งผ่านไปหลายปีประเทศฤดูก็ได้มีการส่งทูตมาเพื่อเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีครั้งใหม่ด้วยการแต่งงาน แต่ครั้งนี้ทูตกลับไม่ใช่นิรันดร์แต่เป็น **ออกหลวงอุทคตวิวัฒน์** หรือ **อุทค** ซึ่งมีความแค้นส่วนตัวกับนิรันดร์เพราะถูกอีกฝ่ายแย่งชิงคู่แห่งโชคชะตาไป แลตติขาเห็นโอกาสที่เขาจะได้เดินทางไปยังประเทศฤดูเพื่อการแก้แค้นเขาจึงพยายามทำเข้าหาอุทค จนในที่สุดทั้งสองก็ได้แต่งงานและทำการตกลงร่วมกันว่าจะร่วมมือกันทำลายนิรันดร์เพื่อให้อุทคได้สมหวังกับคู่ของตน ส่วนแลตติขาเมื่อได้แก้แค้นสมความปรารถนาแล้วก็จะจากไป

เมื่อแลตติขาแต่งงานกับอุทคและเดินทางมายังประเทศฤดูเขาก็ได้เปลี่ยนชื่อเป็น **รติขา** เพื่อให้เรียกง่าย ขณะเดียวกันพวกเขาก็เล่นละครเป็นสามีภรรยากันอย่างสมทบภาพ ทั้งมี

ความสัมพันธ์กันจริง ๆ รวมถึงการยอมผูกพันธะที่จะทำให้ฝ่ายโอเมก้าไม่สามารถไปมีคนอื่นได้ต่อไป ในประเทศฤตแลตติชาหรือรติชาก็ได้พบกับ **โชติช่วง** ซึ่งเป็นคู่แข่งโคคชะตาของอุทัก และได้สังเกตเห็นว่าเขาดูเหมือนจะทำที่ที่เฉยเมยของเขาเหมือนไม่รู้สึกรักกับอุทักแต่สนิทสนมกับนิรันดร์ที่เป็นเจ้านายของเขามากกว่า

ระหว่างที่อยู่ในประเทศฤตอุทักกับรติชาช่วยกันวางแผนทำลายนิรันดร์อยู่หลายครั้ง จนวันหนึ่งที่นิรันดร์ก่อภพต่อกษัตริย์ โชติช่วงซึ่งได้ชื่อว่าเป็นคนของเขา ก็กลับทรยศและใช้มีดแทงอกนิรันดร์ก่อนจะนำตัวเขาโยนทิ้งลงแม่น้ำไป จากนั้นโชติช่วงก็ได้รับการปูนบำเหน็จให้เข้ามารับใช้ใกล้ชิดองค์กษัตริย์หญิงซึ่งเป็น พชร (อัลฟา) ทุกอย่างควรจบลงด้วยดีแต่อุทักกลับได้รู้ความจริงว่า โชติช่วงผูกพันระกับนิรันดร์ไปแล้ว และไม่มีวันที่จะมาเป็นของเขาได้ ขณะที่รติชาเมื่อจบความแค้นลงหลังจากนิรันดร์ตายก็เตรียมตัวที่จะจากไป เพราะเขาไม่ได้อยากขวางทางรักระหว่างอุทักกับโชติช่วง แม้ว่าจะกำลังตั้งครมรลู่ของอุทักอยู่ก็ตาม เมื่ออุทักรู้วารติชาต้องจึงลงถามใจตัวเองอีกครั้งว่าตลอดระยะเวลาที่อยู่ด้วยกันเขามีความรู้สึกผูกพันกับรติชามากน้อยแค่ไหน สุดท้ายอุทักก็ตัดสินใจเลือกที่จะยื้อรติชาเอาไว้ให้อยู่กับเขาเป็นภรรยาคนเดียวโดยไม่สนใจโชติช่วงอีก

วันหนึ่งอุทักกับรติชาได้ไปทำบุญที่วัด แล้วก็ได้พบนิรันดร์อยู่ในสภาพที่บาดเจ็บสาหัส เนื่องจากตอนเขาที่ถูกโยนลงน้ำได้มีลูกศิษย์ของวัดนี้เข้าไปช่วยไว้ จากนั้นรติชาก็ได้รู้ความจริงว่าก่อนหน้านี้นิรันดร์เองก็ชอบเขาเหมือนกัน แต่โดนยาเสน่ห์ของตะวันตกที่มีฤทธิ์กลับสิ่งที่ชอบให้เป็นเกลียด จึงได้ปลั่งเปลือทำร้ายรติชาไป และคนที่ใช้น้ำนี้กับนิรันดร์ก็คือโชติช่วง รติชาฟังนั้นก็ได้ว่าตอนอยู่ที่ประเทศเกวนดัล เขากับนิรันดร์เคยให้ความช่วยเหลือโอเมก้าคนหนึ่งที่กำลังถูกทำร้ายเอาไว้ คน ๆ นั้นก็คือโชติช่วง เขาารู้สึกเสียใจมากที่หลงเข้าใจผิดนิรันดร์มาตั้งนาน ก่อนตายนิรันดร์จึงขอโทษเขา และเตือนว่าโชติช่วงกำลังมีแผนร้ายทำให้รติชานึกขึ้นได้อีกว่าก่อนหน้านี้โชติช่วงเคยมาชวนเขาให้ร่วมแผนการหนึ่งที่จะเปลี่ยนแปลงประเทศให้เดช (โอเมก้า) ขึ้นมาเป็นใหญ่ ประจวบเหมาะ กับที่เวลานั้นองค์กษัตริย์กำลังประชวรโชติช่วงก็เลยมีโอกาสนั้นมากุมอำนาจเอาไว้ เขาพยายามจะเปลี่ยนแปลงประเทศ และจัดการกับทุกคนที่เข้ามาขวางอย่างเลือดเย็น อุทักพยายามจะเข้าไปเตือนแล้วแต่โชติช่วงก็ไม่ฟังจนถูกจับได้ว่าจงใจวางยาเพื่อมอมเมา กษัตริย์และถูกตัดสินให้ได้รับโทษประหารด้วยการตัดคอ จากนั้นกษัตริย์ก็พยายามให้สิทธิกับคนที่เป้นเดชหรือโอเมก้ามากขึ้นโดยอ้างว่าทุกอย่างจะต้องค่อยเป็นค่อยไป และไม่อาจเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันได้ด้วยวิธีที่สุดโตรงในแบบที่โชติช่วงต้องการ แล้วก็ได้ให้รติชามาทำงานเป็นครูสอนในโรงเรียนของเดช และเขาก็ได้ใช้ชีวิตครองรักกับอุทักในประเทศฤตต่อไปอย่างมีความสุข

4. ตรวนมาร

ผู้แต่ง: Banoffypie

ปีที่พิมพ์: 2562

ผู้จัดพิมพ์: สำนักพิมพ์ Sense book

เรื่องย่อ: **ราชันย์** เป็นมนุษย์อัลฟาหนุ่มที่มีรูปร่างหน้าตาและฐานะดี ดังนั้นเขาจึงเป็นที่หมายปองสำหรับคนมากมาย และมักจะถูกจับคู่ให้โดยพ่อของเขาอยู่เสมอ วันหนึ่งเขาได้ปลื้มตัวออกมาจากงานเลี้ยงจับคู่บนเรือสำราญแล้วก็ได้พลัดตกน้ำทำให้เขาพบกับ **ไรริย์** เจือกหนุ่มที่ได้เข้ามาช่วยเหลือและเตือนเขาว่าเร็ว ๆ นี้จะเกิดคลื่นยักษ์ ไรริย์ไปส่งเขาที่ชายหาดก่อนจะมอบเกล็ดเงือกเอาไว้ให้เป็นที่ระลึกแล้วก็จากไป จากนั้นราชันย์ก็รีบส่งอพยพคนจากเกาะส่วนตัวของเขาตอนที่คลื่นยักษ์จะมาได้ทันเวลาพอดี นับแต่นั้นเขาจึงสนใจเรื่องเงือกและหันมาทำการศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจัง

หลายปีต่อมา เจือกหนุ่มไรริย์ซึ่งเป็นโอเมก้าที่หาได้ยากให้หนุ่มเงือกอันเป็นเผ่าพันธุ์ที่มีแต่อัลฟา จำเป็นต้องหนีการจับคู่กับ **บารอน** ลูกชายของหัวหน้าหมู่บ้านที่มีนิสัยเกริ่นมานบกกเพื่อตามหาคู่แห่งโชคชะตาของตัวเองที่ทำให้เขาเกิดอาการฮีตครั้งแรกได้เมื่อนานมาแล้ว และคนนั้นก็คือราชันย์ ไรริย์ว่ายน้ำขึ้นมาแล้วก็ได้เจอกับ **วิน** ซึ่งเป็นคนที่ทำงานอยู่ในสถาบันวิจัยเกี่ยวกับเงือกของราชันย์ วินจึงพาเขาไปที่นั่นแล้วก็ให้ช่วยงานจิปาละเช่นงานทำความสะอาด ทำให้เขาได้แอบเห็นราชันย์กำลังมีอะไรอยู่กับ**แม็กเวล** เบต้าหนุ่มหน้าสวยที่ไม่ใช่คนรักแต่เป็นเพียงคู่ขาของราชันย์เท่านั้น แต่ไรริย์กลับเข้าใจผิดคิดว่าพวกเขาเป็นคู่กันจึงได้รับหลบหนีออกไป จากนั้นเขาก็ได้มีโอกาสไปลองช่วยฝึกสัตว์น้ำในอควาเรียมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันวิจัยจนวันหนึ่งที่เกิดเหตุไม่คาดฝันเมื่อมีฉลามหลุดเข้ามาในอควาเรียมที่เชื่อมต่อกับทะเล ไรริย์จึงได้เข้าไปจัดการพุดคุ้ย เขาควบคุมมันได้อย่างน่าประหลาดจนเป็นที่ตื่นตะลึงสำหรับคนมากมาย ในขณะเดียวกันราชันย์เองก็เพิ่งจะจำได้ว่าไรริย์คือเจือกหนุ่มที่เคยเข้ามาช่วยเหลือและเป็นผู้ที่มอบเกล็ดเอาไว้ให้ ราชันย์ดีใจมากที่ได้พบกับไรริย์ เขา

พยายามดูแล ทั้งเอาอกเอาใจเงือกหนุ่มทุกอย่างจนกระทั่งอีกฝ่ายยอมตกลงปลงใจจับคู่กับเขาและได้ตั้งครรรค์ขึ้นมา

ฝ่ายพ่อของราชันย์ที่ยังไม่รู้เรื่องก็กำลังจัดงานคัดเลือกลูกสะใภ้เพื่อมาเป็นเจ้าสาวของราชันย์อย่างเอิกเริก ไรรีย์รู้ข่าวจึงแอบหนีราชันย์มาร่วมคัดเลือกด้วยก่อนจะผ่านบททดสอบต่าง ๆ และเข้ารอบมาจนถึงด่านที่สามเป็นการแข่งขันว่ายน้ำในทะเลจำลองซึ่งไม่ได้ดูเป็นที่ท้าทายแต่อย่างใดเพราะเขาก็เป็นเงือกอยู่แล้ว แต่ก็เกิดเหตุไม่คาดฝันขึ้นเมื่ออยู่ ๆ บารอนได้ปรากฏตัวขึ้นมา และพยายามจะเข้ามาจับตัวไรรีย์ ราชันย์จึงกระโดดลงไปช่วยในน้ำแล้วก็ได้พบกับความสามารถพิเศษที่เหมือนได้รับการแบ่งปันมาจากไรรีย์ก็คือเขาสามารถหายใจในน้ำได้ ในครั้งนั้นราชันย์สามารถช่วยเหลือไรรีย์เอาไว้ได้สำเร็จ และบารอนก็ได้ถูกจับมาขังไว้ในสถาบันวิจัย จนกระทั่งวันหนึ่งเขาก็หนีออกไปได้ แล้วก็ชมชานไปพบกับ **รพี** นักแสดงหนุ่มซึ่งเป็นคู่แค้นช็อคชะตาพวกเขาจึงได้จับคู่กันก่อนจะพบว่ารพีนั้นมีพ่อบุญธรรมชื่อว่า **นิโคลัส** เป็นไซเรนที่ไม่ค่อยถูกกับเงือกสักเท่าไร

ฝ่ายไรรีย์ที่อาศัยอยู่กับราชันย์เกิดฝันร้ายทำให้คิดถึงท้องทะเลขึ้นมา เขาจึงพยายามที่จะกลับไปเยี่ยมแม่แต่ราชันย์ไม่ยอม สุดท้ายเงือกหนุ่มก็ดิ้อรนหนีไป แล้วเขาก็ได้พบกับความจริงว่าเผ่าพันธุ์เงิกนั้นไม่มีอีกแล้ว ปลาน้อยที่เคยเป็นเพื่อนกับเขาเล่าว่าก่อนหน้านี้ไม่นานเผ่าพันธุ์เงิกได้ถูกพวกมนุษย์ตามล่าไปจนหมด จากนั้นก็มีเรือดำน้ำลำหนึ่งปรากฏขึ้นแล้วไรรีย์ก็ได้ถูกมนุษย์จับตัวไป เขาถูกนำไปประมุขโดยมีแม็กเวลเป็นผู้รู้เห็นกับกระบวนการค้าเงิกนั้น และคนที่ประมุขตัวไรรีย์ไปได้ก็คือนิโคลัส จากนั้นก็ได้มีการเปิดเผยว่าแท้จริงแล้วนิโคลัสเป็นพ่อของไรรีย์ที่ต้องพลัดพรากจากกันเพราะกฎเดิมของเผ่าเงือกคือห้ามไม่ให้การจับคู่ข้ามสายพันธุ์ หากใครกล้าฝ่าฝืนจะต้องถูกกักบริเวณตลอดไป

นิโคลัสกล่าวถึงพลัง “จ้าวสมุทร” ที่ได้มาจากเทพโพไซดอน ซึ่งแต่ก่อนเคยบรรจุอยู่ในตัวของ **คาร่า** ผู้เป็นแม่ของไรรีย์ และตัวเธอก็จะทำหน้าที่เป็นเหมือนกับภาชนะ จนไรรีย์ได้ถือกำเนิดขึ้นเขาก็ได้รับพลังนั้นมาก่อนที่จะกลายเป็นภาชนะคนต่อไป และเมื่อใดก็ตามที่เขามีคู่พลังนั้นจะถูกถ่ายทอดไปยังคู่ครองของเขาได้ ดังนั้นจึงเท่ากับว่าในตอนนี้อราชันย์ก็คือผู้ที่ครอบครองพลังจ้าวสมุทรเอาไว้ นิโคลัสจึงได้วางแผนและร่วมมือกับเขาเพื่อหาวิธีช่วยเหลือคนเผ่าเงือกที่ถูกจับตัวไปโดยฝีมือของแม็กเวลที่ร่วมกับ **โดโรธี** สาวสวยฐานะดีคนหนึ่งที่ยากจะแต่งงานกับราชันย์ และด้วยการร่วมมือของทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นเงือก กับไซเรน ในที่สุดราชันย์ก็สามารถจับตัวคนผิดไปลงโทษจนได้อีกทั้งเผ่าพันธุ์เงิกยังได้รับการปลดปล่อยคืนสู่ท้องทะเล ไรรีย์ได้เจอกับแม่อีกครั้ง และครอบครัวของเขาก็ได้กลับมาพร้อมหน้าพร้อมตา หลังจากนั้นเขาก็ได้คลอดลูกและครองรักกับราชันย์ต่อไป

5. Love at first bite คู่กินคู่กัด

ผู้แต่ง: skylover

ปีที่พิมพ์: 2562

ผู้จัดพิมพ์: สำนักพิมพ์ Hermit book

เรื่องย่อ: **ฉันทน** หรือ **ฉัน** เป็นเด็กหนุ่มที่เติบโตขึ้นมาจากการเลี้ยงดูของครอบครัวที่มีพ่อสองคนซึ่งเป็นชายรักชาย เขาสูญเสียการรับรู้รสชาติของอาหารไปตั้งแต่จำความได้ ทำให้กินอะไรก็ไม่อร่อยจนได้มาเจอกับ **ไพรม์** เจ้าของร้านอาหารแห่งหนึ่งที่สามารถทำอาหารให้เขาลองชิมดูและรับรู้รสชาติได้อย่างน่าอัศจรรย์ ฉันทนจึงกลายเป็นลูกค้าประจำของเขา จากนั้นไม่นานไพรม์ก็ย้ายมาอยู่คอนโดเดียวกันกับฉันแล้วก็มักจะหาเรื่องมาทำอาหารให้กินเสมอ ราวกับรู้ว่าฉันจะสามารถรับรู้รสชาติได้กับเฉพาะอาหารที่ทำขึ้นจากฝีมือเขาเท่านั้น ซึ่งจริง ๆ แล้วอาหารที่ไพรม์ทำมีเคล็ดลับก็ซอสที่มีส่วนผสมที่สำคัญมาจากเลือดของมนุษย์ อันเป็นผลิตภัณฑ์สำหรับแวมไพร์ที่ใช้ชีวิตปะปนอยู่กับคนทั่วไป ด้วยความที่ไพรม์เป็นมนุษย์สายพันธุ์พิเศษซึ่งได้ติดต่อกับชายทำธุรกิจกับพวกแวมไพร์อยู่เสมอ ทำให้เขาถูกออกตั้งแต่แรกแล้วว่าฉันทนจะเป็นแวมไพร์ ขณะที่ฉันไม่รู้ตัวทั้งยังเสพติดอาหารที่ไพรม์ทำให้กินมากขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงขั้นควบคุมตัวเองไม่ได้ วันหนึ่งเขาจึงเริ่มรู้สึกอยากกินเลือดสด ๆ จากตัวของไพรม์ แล้วก็ลุกขึ้นไปกัดคอเขาซึ่งอีกฝ่ายก็ดูเหมือนจะเต็มใจ

ไพรม์เป็นมนุษย์ที่มีความเข้มข้นของเลือดค่อนข้างสูง หากไม่ได้รับการถ่ายเลือดบ่อย ๆ จะส่งผลต่อสุขภาพได้ ดังนั้นเขาจึงเป็นเหมือนสิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างขึ้นมาให้คู่กับแวมไพร์ พวกเขาต้องพึ่งพาอาศัยกันอยู่แล้ว แต่ถึงอย่างไรก็ตามการที่ไพรม์เข้าหาฉันทนนั้นก็ไม่ว่ากันเพราะใจเนื่องจากเขาสังเกตเห็นสีตาของฉันจึงรู้ว่าฉันเป็นสายพันธุ์ที่หายากจึงมีความสนใจอยากจะได้ฉันทนเข้าร่วมการทดลองบางอย่างที่จะทำให้มนุษย์เผ่าพันธุ์พิเศษอย่างเขากับพวกแวมไพร์ไม่จำเป็นต้องพึ่งพากันอีก ขณะเดียวกันก็มีเรื่องของ **สา** ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของฉันเข้ามาแทรก โดยสาเป็นเด็กหนุ่มโง่เมก้าที่

ถูกซื้อตัวมาเลี้ยงดูในครอบครัวหมาป่าอัลฟาที่มีลูกชายชื่อ **สน** ซึ่งอัลฟาและโอเมก้าในบริบทนี้จะไม่มีการฮิตหรือกลืนฟิโรโมนที่รุนแรงมาก แต่โอเมก้ายังถือเป็นแม่พันธุ์ชั้นดีที่สามารถให้กำเนิดลูกหมาป่าอัลฟาที่แข็งแรงได้ เดิมทีสาถูกซื้อตัวมาเลี้ยงเพื่อรอวันส่งมอบให้เป็นของขวัญแด่ตระกูลเพย์ตัน ตระกูลซึ่งเป็นผู้นำของมนุษย์หมาป่า แต่เมื่อครอบครัวของสนได้นำมาเลี้ยงดูตั้งแต่เด็กก็เกิดความรักความผูกพันจนไม่ยอมมอบให้ใคร และประวิงเวลามาเรื่อย ๆ สุดท้ายแล้วคนจากตระกูลเพย์ตันจึงได้มาลักพาตัวสาไปในขณะที่เขากำลังท้องอยู่กับสน ดังนั้นสาจึงไม่อาจจะมีลูกให้กับทางเพย์ตันได้อีก

ฝ่าย **ทาริค เพย์ตัน** ซึ่งกำลังจะได้ขึ้นมาเป็นผู้นำของมนุษย์หมาป่าเองก็มีคนรักอยู่แล้วชื่อว่า **ดริญ** เป็นโอเมก้าที่ได้รับการศึกษาเป็นอย่างดี และมีความคิดที่ก้าวหน้า ทาริคมีความตั้งใจที่จะยกย่องดริญขึ้นมาเคียงคู่กับเขาอย่างออกหน้าออกตา แต่ก็ถูกต่อต้านจนดริญต้องหนีไป ท่ามกลางกระแสความกดดันของกลุ่มต่าง ๆ ทาริคจำเป็นต้องรีบมีทายาทเพื่อรักษาความมั่นคงของสถานะบนการเมืองภายในของพวกมนุษย์หมาป่าตระกูลต่าง ๆ ดังนั้นเมื่อเขาเห็นว่าสาท้องอยู่แล้วจึงปล่อยข่าวออกไปว่าสากำลังอุ้มท้องให้กับเขาอยู่ทำให้สนและครอบครัวเกิดเข้าใจผิดและโกรธมากที่คนตระกูลเพย์ตันข่มเหงรังแกสาแต่ก็ทำอะไรไม่ได้ กระทั่งทาริคได้ตามหาดริญจนเจอและปรับความเข้าใจกับเขาได้สำเร็จเขาก็ตัดสินใจยอมปล่อยตัวสาไป สาคิดว่าครอบครัวของสนที่เลี้ยงดูเขามาคงไม่ต้อนรับสาอีกแล้วจึงได้อุ้มท้องหนีไปหาฉันทันทีจะไปขอให้ไพรม์ช่วยดูแลเรื่องที่พักและช่วยกันสนออกไปไม่ให้ตามมาวุ่นวายกับสาอีก แลกกับการที่ฉันทันจะยอมไปเป็นตัวทดลองในการวิจัยของไพรม์

หลังจากนั้นที่ทำสัญญากันเป็นที่เรียบร้อยแล้วไพรม์ก็ได้พาฉันทันไปยังห้องแล็บเพื่อเก็บตัวอย่างเป็นน้ำจากไขกระดูกมาใช้ในการวิจัย ระหว่างนั้นไพรม์ก็เริ่มรู้สึกเป็นห่วงแล้วก็ทนเห็นฉันทันเจ็บปวดมากไม่ได้ เขาจึงบอกให้การทดลองนั้นหยุดลง แล้วพวกเขาก็เริ่มแสดงออกชัดเจนมากขึ้นว่าต่างฝ่ายต่างก็มีใจให้แกกัน ไม่นานหลังจากนั้นก็มีการพบปะของไพรม์มาจับตัวฉันทันไปทดลองอีก และครั้งนี้เขาจะทำการเจาะที่หัวใจของฉันทันซึ่งถือเป็นอะไรที่เสี่ยงมากและนั่นอาจทำให้ฉันทันตายได้ แต่สนที่กำลังตามจับตัวฉันทันอยู่เพราะฉันทันเป็นเพื่อนสนิทคนเดียวของสาบังเอิญพบจึงเข้าไปช่วยเหลือและใช้ฉันทันเป็นตัวต่อรองจนได้ที่อยู่ของสาจากไพรม์ ส่วนฉันทันหลังจากถูกพี่ชายต่างแม่ของไพรม์จับไปทำร้ายจนป่วยไพรม์ก็โกรธแค้นมากและรีบไปจัดการคิดบัญชีกับคนที่ก่อเรื่องก่อนจะคิดได้ว่าตัวเองคือต้นเหตุที่ทำให้สาต้องเจ็บตัวก็รู้สึกผิดจึงได้หนีหน้าไป ฉันทันขึ้นมาก็ตามหาไพรม์อยู่หลายเดือน ทั้งสนกับสาคิดว่าไพรม์เข้าหาฉันทันไม่ได้มีเจตนาดีตั้งแต่แรกจึงช่วยกันพูดอยากให้อฉันทันตัดใจ แต่ฉันทันคิดว่าทุกคนต่างก็มีทั้งข้อดีข้อเสีย เขาก็พร้อมที่จะให้อภัยไพรม์ทุกอย่างและตามหาอีกฝ่ายจนพบพวกเขาจึงได้ปรับความเข้าใจกันและครองรักกันในตอนจบ

6. เมียจำฝูง

ผู้แต่ง: แม่นาย

ปีที่พิมพ์: 2562

ผู้จัดพิมพ์: สำนักพิมพ์ Hermit book

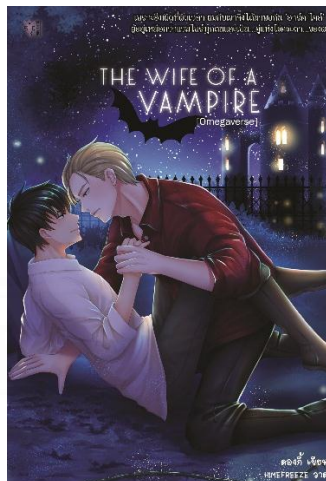
เรื่องย่อ: **ซิมเพียร์** เป็นจิ้งจอกขาวโอเมก้าที่ต้องถูกส่งตัวไปยังฝูงหมาป่าอัลฟาเพื่อเป็นเมียของ **สก็อตซ์** หมาป่าหนุ่มที่กำลังจะขึ้นมาเป็นจำฝูงคนใหม่ เขาให้การต้อนรับและดูแลซิมเพียร์เป็นอย่างดี อีกทั้งยังได้แนะนำให้จิ้งจอกน้อยรู้จักกับวิทยาการต่าง ๆ มากมายที่พวกเขาได้นำเข้ามาจากพวกมนุษย์ในเมืองที่เรียกว่า "ครึ่งดวงจิต" ซึ่งอดีตจำฝูง **สวอน** พ่อแท้ ๆ ของสก็อตซ์เคยมีความใฝ่ฝันเอาไว้ว่าวันหนึ่งหมาป่าจะเข้าไปอยู่ในเมืองและใช้ชีวิตร่วมกับมนุษย์ได้อย่างเท่าเทียมกัน

วันหนึ่ง **นิแกน** น้องชายของสก็อตซ์ซึ่งเป็นโอเมก้าเหมือนกันกับซิมเพียร์ได้มาชวนจิ้งจอกไปดูพี่ชายของตนเองเตะฟุตบอล ซึ่งถือเป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่นำมาจากพวกมนุษย์ และใช้เพื่อการออกกำลังกาย จิ้งจอกน้อยไม่เคยเห็นก็ตื่นเต้น แต่การไปที่สนามฟุตบอลในครั้งนั้นกลับทำให้เขาได้เจอกับคนในฝูงเป็นจำนวนมาก แล้วก็พบว่าหลายคนไม่ชอบเขาและอยากให้ **แองเจร่า** ผู้หญิงที่สวยที่สุดในเผ่าได้เป็นเมียจำฝูงมากกว่า เพราะเห็นว่าจิ้งจอกขาวเป็นเผ่าพันธุ์ที่อ่อนด้อย แถมยังเชื่อว่าลูกที่เกิดจากชายหญิงจะเป็นเลือดบริสุทธิ์ ในขณะที่ชายกับชายจะให้กำเนิดได้เพียงแค่ครึ่งบริสุทธิ์เท่านั้น ส่วนเด็กที่เกิดจากกำเนิดจากหญิงกับหญิงจะถูกเรียกว่าพวกเลือดขาว ซิมเพียร์ได้ยินดังนั้นก็เลยทำให้เกิดความรู้สึกน้อยใจ เขาไม่อยากให้สก็อตซ์ถูกคนในฝูงต่อว่าจึงแอบหนีไปเจิบ ๆ เมื่อสก็อตซ์รู้เข้าก็รีบออกมาตามทันทีแม้ว่าจะถูก **จอร์จี้** เพื่อนสนิทของเขาซึ่งไม่ชอบซิมเพียร์อยู่แล้วเข้ามาขัดขวางจนต้องเกิดการต่อสู้กันเขาก็ไม่สนใจ ฝ่ายซิมเพียร์เกือบถูกโฮยีน่าจับไปกินแต่โชคดีที่สก็อตซ์สละหลุดจากจอร์จี้แล้วก็รีบตามมาช่วยเอาไว้ได้ เขาพาซิมเพียร์กลับไปฝูง และพวกเขาก็ปรับความเข้าใจกันในขณะที่มีมิตรภาพระหว่างสก็อตซ์กับจอร์จี้กำลังค่อย ๆ สั่นคลอน

หลังจากต่อสู้กันวันนั้นจอร์จก็เริ่มรู้สึกว่สก็อตซ์กำลังหลงจึงจอกขาวจนไม่ฟังเสียงของใคร และเขาก็เริ่มคิดตั้งคำถามขึ้นมาว่าทำไมทุกคนจะต้องยอมรับสก็อตซ์เป็นจำฝูงเพียงเพราะพ่อของเขาเป็นจำฝูงเท่านั้น อีกทั้งจอร์จยังไม่อยากยอมรับสายเลือดจากเผ่าพันธุ์ที่อ่อนแอกว่าเป็จำฝูงในอนาคต สก็อตซ์พยายามพูดคุยกับเขาเพื่อรักษามิตรภาพแต่จอร์จก็ไม่มีท่าทียอมรับฟังแต่อย่างใด จนถึงคราวที่ประเพณีรอบกองไฟและเลือกคู่ภายในฝูงหมาป่ามาถึง สก็อตซ์สร้างความประทับใจให้กับซิมเพียร์โดยการพาไปที่บ้านต้นไม้หลังหนึ่งที่เขาแอบสร้างเอาไว้ ที่นั่นเต็มไปด้วยความอบอุ่น สวยงาม และอาจจะด้วยบรรยากาศ ในที่สุดพวกเขาก็ได้ทำผิดประเพณีด้วยการมีอะไรกันก่อนจะไปเข้าพิธีสาบานตนที่ผาพระนางทำให้แม่และน้องชายของสก็อตซ์ที่รู้เรื่องต้องช่วยกันปกปิดเพื่อไม่ให้พวกเขาถูกต่อต้านไปมากกว่านี้

หลังจากนั้นไม่นานพวกเขาก็ได้รับไปที่ผาพระนางเพื่อปฏิบัติตามธรรมเนียมแต่ระหว่างทางก็กลับถูกจอร์จเอบมาลอบโจมตีและคิดที่จะลอบฆ่าสก็อตซ์เพื่อแย่งชิงตำแหน่งจำฝูงไป ในที่สุดพวกเขาก็ได้ทำทลายกันให้เข้าเข้าสู่การประลองเลือด ซึ่งเป็นประเพณีดั้งเดิมเพื่อที่จะหาจำฝูงคนใหม่ พวกเขากลับไปฝูงและเริ่มต่อสู้กันต่อหน้าสภาผู้อาวุโสและคนในฝูงจนสก็อตซ์เกิดเพลี่ยงพล้ำ ฐบหนึ่ง ในดวงจิตเขากลับปรากฏภาพของจำฝูงสาวอนผู้ซึ่งเป็นบิดามาสั่งสอนและให้คำแนะนำจนสามารถฟันกลับขึ้นมายึดหยัดสู้ต่อและเอาชนะจอร์จได้ ตามกฎของฝูงเมื่อจอร์จแพ้ เขาจะต้องยอมรับความตาย แต่เพราะเห็นแก่ความเป็นเพื่อนสก็อตซ์จึงขอเปลี่ยนกฎเป็นการเนรเทศ และห้ามไม่ให้พันธมิตรรับเข้า ฝูงเป็นอันตราย ทุกอย่างสงบลง สก็อตซ์ได้เป็นจำฝูงอย่างสมบูรณ์และครองรักกับซิมเพียร์อย่างมีความสุข

7. The Wife of Vampire

ผู้แต่ง: ดองกี้

ปีที่พิมพ์: 2562

ผู้จัดพิมพ์: สำนักพิมพ์ วายชิกบุ๊ก

เรื่องย่อ: ในโลกที่มีแวมไพร์อาศัยอยู่ร่วมกับมนุษย์ พวกเขาเป็นอัลฟ่าชั้นสูงที่มีพลังและอำนาจมาก โดยมนุษย์ที่จะสามารถทำงานร่วมกับพวกเขาได้ก็จะมีแต่พวกที่เป็นอัลฟ่าเช่นกัน ส่วนเบต้าเป็นกลุ่มคนที่ทำงานใช้ชีวิตทั่ว ๆ ไป ในขณะที่โอเมก้าเป็นเหมือนชนชั้นล่างที่มีหน้าที่เพียงแค่ให้กำเนิดทารกและสนองความใคร่ จึงไม่ค่อยมีคนรับเข้าทำงาน วันหนึ่งขณะที่เด็กหนุ่มโอเมก้าชื่อ **เทียร์** กำลังเดินทางงานอยู่แล้วก็เกิดอาการฮีตขึ้นอย่างกะทันหัน ทำให้เขาบังเอิญได้พบกับคู่แห่งโชคชะตาเป็นแวมไพร์สูงศักดิ์ที่ถูกเรียกว่า **อาร์ค** ปรากฏตัวขึ้นมากัดคอเขาแล้วก็พาตัวกลับคฤหาสน์ไป

อาร์คก็รับเทียร์เป็นภรรยาในทันทีในขณะที่ **เซอร์รันซ์** น้องชายคนที่สามของเขาซึ่งเป็นคนที่เกลียดโอเมก้ามากดูเหมือนจะไม่พอใจ แต่ **เอทอส** น้องชายคนรอง กับ **ไวซ์เปอร์** น้องชายคนเล็กกลับวางเฉยและไม่ได้มีท่าทีต่อต้าน อาร์คกับน้อง ๆ ของเขาเป็นแวมไพร์ที่เกิดจากตระกูลชั้นสูงที่มีพลังวิเศษ และเป็นเจ้าผู้ครองโลก การแต่งงานระหว่างอาร์คกับเทียร์จึงได้รับความสนใจ แต่ก็ไม่มีความกลัวที่จะคัดค้านแม้จะรู้สึว่าแวมไพร์ชั้นสูงไม่ควรมาเกื้อหนุนกับโอเมก้า แต่อาร์คเชื่อในเรื่องคู่แห่งโชคชะตา เมื่อแต่งงานกันไปแล้วเขาจึงก็ให้การดูแลเทียร์อย่างดีมาก หลังจากนั้นเขาก็ได้ลองกินเลือดของเทียร์และพบว่าพลังไฟซึ่งเป็นพลังวิเศษของเขาแข็งแกร่งขึ้นได้จากเลือดของโอเมก้าที่เหล่าแวมไพร์รังเกียจและไม่คิดจะต้อง พวกเขาใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยกันอย่างราบรื่นจนกระทั่งวันหนึ่งที่เทียร์เกิดตั้งท้อง เทียร์กังวลว่าหากลูกของเขาเกิดมาเป็นโอเมก้าจะต้องถูกนำไปทิ้ง เพราะตอนที่เขาเกิดมาเป็นโอเมก้าก็ถูกพ่อแท้ ๆ ทอดทิ้ง อาร์คจึงรับปากว่าเขาจะไม่ทำแบบนั้นกับลูกเด็ดขาด จนกระทั่งท้องของเทียร์เจริญเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ ไม่นานเขาก็เริ่มสื่อสารกับลูกได้ เทียร์รับรู้ว่ามีท้อง

ของเขาเป็นแฝดจึงตั้งชื่อให้ว่า อาร์กอน กับ อันเนอร์ ตั้งแต่ยังไม่คลอดออกมา จนกระทั่งถึงวันที่เด็กทั้งสองได้ลืมตาขึ้นมาดูโลก เทียร์พบว่าลูกคนแรกของเขาดูจะแข็งแรงปลอดภัยดี ในขณะที่อันเนอร์คนน้องดูอ่อนแอกว่ามากเขาจึงเริ่มกลัวว่าลูกจะถูกนำไปทิ้ง ก่อนที่หมอจะนำตัวอันเนอร์ไปจริง ๆ เพราะสงสัยว่าจะเป็นเบต้าซึ่งในกฎของตระกูลระบุไว้ว่าจะไม่รับเลี้ยงเด็กที่ไม่ใช่อัลฟา เทียร์จึงได้ตัดสินใจอุ้มลูกทั้งสองหนีไปอยู่ที่บ้านเก่า แล้วก็พบว่าเด็กทั้งสองโตเร็วกว่าเด็กมนุษย์ทั่วไปเพราะอยู่ได้ไม่นานก็เหมือนเด็ก 5 - 6 ขวบ แถมยังมีนิสัยซุกซนจนได้เรื่องเพราะเมื่อเทียร์ออกจากบ้านไปทำงานเด็ก ๆ ก็ชวนกันหนีกลับไปหาพ่อ

จังหวะเดียวกันกับที่พวกแวมไพร์ตระกูลอื่นกำลังจะจะมาบุกตระกูลของอาร์คโดยร่วมมือกันกับหมาป่า และมนุษย์อัลฟาบางส่วนที่เป็นพวกค้ายา ขณะที่อาร์กอนกับอันเนอร์แอบหนีไปหาพ่อของพวกเขา กำลังเกิดการต่อสู้ขึ้นพอดีและนั่นก็เกือบจะทำให้เด็ก ๆ ได้รับอันตราย อันเนอร์ถูกยิงด้วยกระสุนเงินโดยตาของเขาที่นำแม่ไปทิ้งตั้งแต่เด็กเพียงเพราะแม่ของพวกเขาเกิดเป็นโอเมก้าเดิมทีเทียร์ก็ไม่ได้อยากจะโกรธแค้นมากนักแต่เมื่อพ่อของเขาทำให้ลูกต้องบาดเจ็บ เทียร์ก็ขอให้อาร์คจัดการโดยไม่ลังเลแต่อย่างใด หลังจากการต่อสู้ครั้งนั้นจบลงด้วยชัยชนะของอาร์คกับน้อง ๆ เขาก็ได้รับเทียร์และลูกกลับมาอยู่ด้วย และจัดงานเลี้ยงฉลองเปิดตัวอาร์กอนกับอันเนอร์อย่างเป็นทางการ

8. Flower Trap กำหนดรัก

ผู้แต่ง: ThisisFork

ปีที่พิมพ์: 2563

ผู้จัดพิมพ์: สำนักพิมพ์ ลาเวนเดอร์

เรื่องย่อ: **นาราเนียล รอสส์** เป็นเบต้าหนุ่มชาวอังกฤษที่ได้เข้ามาทำงานเป็นเลขาให้กับ **วิลเลียมส์ ชิมัวร์** อัลฟ่าหนุ่มประธานบริษัทยักษ์ใหญ่ในอเมริกา เขาแอบหลงรักเจ้านายของตนเองมาตั้งแต่แรกและพวกเขาก็แอบมีความสัมพันธ์กันอย่างลับ ๆ ในที่ทำงาน เพราะนาราเนียลมีรูปร่างหน้าตาที่คล้ายกับ **ออสติน โฮวาร์ด** นักแสดงหนุ่มโอเมก้าซึ่งเป็นคนรักและคู่แข่งโชคชะตาของวิลเลียมส์ที่มักจะมีเรื่องระหองระแหงและทะเลาะกันอยู่บ่อยครั้ง นาราเนียลเป็นคนทำงานดี และเขาก็เป็นเลขาที่คอยช่วยให้ชีวิตของเจ้านายราบรื่นขึ้นเสมอไม่ว่าจะในด้านใดก็ตาม วิลเลียมส์จึงให้ความสำคัญกับเขามากและเริ่มลังเลที่จะเลือกระหว่างเขากับออสติน

ขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างวิลเลียมส์กับนาราเนียลกำลังค่อย ๆ พัฒนาไปเรื่อย ๆ วิลเลียมส์ก็ทะเลาะออสตินอย่างหนัก เขาพยายามที่จะไม่กลับไปอ้ออีกฝ่ายเหมือนกับทุก ๆ ครั้งไป จนกระทั่งวันหนึ่งขณะที่เขากำลังเดินเลือกซื้อของเพื่อกลับไปทำอาหารกินที่ห้องของนาราเนียลก็บังเอิญได้พบกับออสตินมาเลือกซื้อของกับ **จิล** เจ้าของบาร์แห่งหนึ่งที่นาราเนียลชอบไปคุยด้วยซึ่งเป็นโอเมก้าเช่นกัน ออสตินมาขอคุยกับวิลเลียมส์แล้วพวกเขาก็หายไปด้วยกัน ปล่อยให้ นาราเนียลต้องรออยู่ตรงนั้นเป็นเวลานานกว่าสองชั่วโมงจนห้างจะปิดแล้วเขาจึงไม่รออีกต่อไป นาราเนียลออกไปหาอะไรกินกับเพื่อนก่อนจะกลับมาเจอวิลเลียมส์รออยู่ที่หน้าห้องพักด้วยท่าทีโมโหที่นาราเนียลไปหาอะไรกินไม่รอแล้วพวกเขาก็เริ่มทะเลาะกันอีกครั้ง วิลเลียมส์บอกว่าคุยกับออสตินแล้ว พวกเขาจะพยายามปรับตัวเข้าหากัน และขอให้ออสตินเข้าใจว่าอัลฟ่าอย่างเขาปฏิเสธคู่แข่งโชคชะตาที่ถูกกำหนดมาแล้วไม่ได้ นาราเนียลไม่ได้ว่าอะไรจนกระทั่งวันหนึ่งที่ได้รู้ว่าจิลกำลังท้องกับออสตินเขาจึงตัดสินใจวางเดิมพันสุดท้าย

จิลกังวลกลัวว่าเรื่องที่เขาท้องจะทำให้วิลเลียมส์โกรธแล้วก็พรากลูกของเขาไป จึงมาปรึกษาเพื่อขอให้นาธาเนียลช่วยเพราะเขารักออสตินจริง ๆ และอยากให้ออสตินเลือกเขาแม้ว่าจะเป็นโอเมก้าเหมือนกัน นาธาเนียลเลยตัดสินใจที่จะช่วยพร้อมกับวางเดิมพันว่าหากครั้งนี้ยังไม่สามารถยื้อหัวใจของวิลเลียมส์เอาไว้ได้เขาจะยอมแพ้แล้วก็จากไป เขาแกล้งบอกใบ้ให้ออสตินรู้ว่าจิลกำลังท้อง จากนั้นไม่นานก็แนะนำให้จิลลองกลับไปบอกออสตินว่าเขาโกหกและไม่ได้ท้องจริง ๆ เพื่อที่จะลองใจเมื่อออสตินได้ยินว่าจิลไม่ได้ท้องก็รีบไปฟ้องวิลเลียมส์ทันทีว่าเขากำลังถูกนาธาเนียลใส่ร้าย เดิมทีวิลเลียมส์เองก็ไม่ได้อยากจะเชื่อจึงรับมาคุยกับนาธาเนียลเพื่อให้โอกาสเขาได้อธิบาย แต่สุดท้ายก็คุยกันด้วยอารมณ์จนวิลเลียมส์ก็ได้ผลอพุดคำต้องห้ามสำหรับนาธาเนียลโดยที่ตัวเขาเองก็ไม่ได้ตั้งใจ วิลเลียมส์บอกว่าเขาไม่สามารถเลือกนาธาเนียลเป็นคู่ชีวิตได้เพราะนาธาเนียลเป็นเบต้าที่ไม่สามารถมีลูกให้เขาได้ ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญสำหรับทายาทคนเดียวของตระกูลซีมัวร์ เขาจึงขอร้องให้นาธาเนียลเข้าใจ แต่นาธาเนียลคือคนที่มีปมกับการเป็นเบต้ามาตลอด การที่วิลเลียมส์ปฏิเสธเขาด้วยเหตุผลนี้จึงทำให้นาธาเนียลผิดหวังและเสียใจ เพราะเหตุผลหนึ่งที่เคยทำให้เขาหลงรักวิลเลียมส์จนหัวปักหัวปำก็เพราะคิดว่าอีกฝ่ายไม่เคยดูถูกความเป็นเบต้าของเขาแต่ท้ายที่สุดแล้วก็ไม่ใช่

นาธาเนียลตัดสินใจลาออกแล้วก็หนีกลับไปทำงานที่อังกฤษ ขณะที่บริษัทของวิลเลียมส์กำลังเผชิญหน้ากับปัญหา วิลเลียมส์ได้รู้ซึ่งถึงการไม่มีนาธาเนียลอยู่ข้างกายอย่างจริงจัง ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้เขาตัดสินใจแล้วว่า จะเลิกกับออสติน ทั้งยังแอบซื้อแหวนนี้ไว้ก็อยากมาหวังจะมอบให้นาธาเนียล และคิดว่าเขาจะไม่แต่งงานอีกตลอดไป วิลเลียมส์รับรู้ถึงความผิดพลาดของตัวเองแล้วเขาจึงบริหารจัดการปัญหาทุกอย่างในบริษัทและตามไปพบกับนาธาเนียลที่อังกฤษเพื่อขอโทษและพยายามจะขอโอกาสจากนาธาเนียลอีกครั้ง เขาตัดสินใจร่วมกับออสตินแล้วว่าจะตัดขาดจากกัน ออสตินได้กลับไปหาจิลและลูก ส่วนวิลเลียมส์ต้องพยายามขอความรักจากนาธาเนียลต่อไปอีกถึงสองปีก่อนที่อีกฝ่ายจะยอมใจอ่อนและทั้งคู่ก็ได้ลงเอยกันในที่สุด

9. เป็นซู้กับหมี

ผู้แต่ง: Tastsu

ปีที่พิมพ์: 2563

ผู้จัดพิมพ์: สำนักพิมพ์ Inktreebook

เรื่องย่อ: **ขุน** เป็นโอเมก้าที่มีรูปร่างสูงใหญ่กำยำ เขาเป็นเจ้าของไร่สุดเขตที่ถูกปู้บังคับให้แต่งงานกับ **แมน** อัลฟ่าชายที่มีนิสัยเจ้าชู้และเป็นคนไม่เอาไหน ขุนไม่ยอมมีอะไรกับแมนเพราะเขาจะไม่ยอมเป็นฝ่ายรับเด็ดขาด ภายหลังจากแต่งงานกันไม่นานขุนก็พยายามจะขอหย่าโดยอ้างเรื่องที่แมนนอกใจ วันหนึ่งมี **หมี** บุกเข้ามาในไร่ของเขา ขุนออกไปสู้กับมันแล้วก็พบว่าหมีตัวนั้นสามารถกลายร่างมาเป็นคนได้ และระหว่างที่พวกเขาสู้กันอยู่ ๆ ขุนก็พลาดถูกหมีกัดที่หลังคอแล้วก็ลากไปที่ถ้ำ โดยหมีบอกว่าเขาได้กลิ่นแปลก ๆ ออกมาจากตัวขุนแล้วทำให้หัวใจบีบรัดเขาจึงนำตัวขุนมากักขังไว้ที่ถ้ำ และใช้ขุนเป็นเหยื่อในการล่าสัตว์อื่น ๆ มากินเป็นอาหาร

วันหนึ่งที่ขุนเกิดมีอาการฮีทหมีก็ตอบสนองตามสัญชาตญาณทันทีทำให้พวกเขามีความสัมพันธ์กัน ขุนรู้สึกเสียศักดิ์ศรีเพราะไม่เคยต้องตกเป็นฝ่ายรับ และนั่นยังเป็นการมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์ ขุนเริ่มซึมเศร้าในขณะที่หมีเริ่มทำติดกับเขามากขึ้น ขุนกลัวว่าเขาจะท้องด้วยจึงให้หมีพาไปหาหมอในหมู่บ้านเล็ก ๆ กลางป่าที่เคยรับเลี้ยงหมีเอาไว้

เมื่อได้พบกับหมอขุนก็รู้ว่าหมีเป็นสายพันธุ์ดีกดาบรรพ์ที่มีการสืบพันธุ์ยากอยู่แล้ว ดังนั้นจึงมีโอกาสน้อยที่จะทำให้ขุนท้องได้ และหมอก็ได้ช่วยวางแผนให้ขุนหนีไปจากหมีเพราะครั้งมนุษย์อื่น ๆ ไม่ต้องการให้หมีสืบเผ่าพันธุ์ และเมื่อขุนกลายมาเป็นคู่ของหมีแล้วแน่นอนว่าเขาจะต้องถูกตามล่าไปด้วย ขุนจึงยอมรับการช่วยเหลือจากหมอจนสามารถหนีออกมาจากถ้ำของหมีได้ หลังจากนั้นเขาก็ถูกทำให้หมดสติแล้วพาไปที่หมู่บ้านก่อนที่จะมีสิงโตเข้ามาเจรจากับหัวหน้าหมู่บ้านว่าต้องการขุนไปเป็นแม่พันธุ์ ระหว่างที่ขุนพักอยู่ในหมู่บ้านนั้นเขาก็เริ่มมีอาการแปลก ๆ รู้สึกคิดถึงแต่

หมี่ตามสัญญาตาของคู่แห่งโชคชะตาที่เกิดขึ้นจากการผูกพันระ เชาวจนกระทั่งหมี่มาตามเขา จากนั้นขุนกับหมี่ก็พากันหนีเข้าป่าไป

ขุนเริ่มยอมรับหมี่เป็นคู่และใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันต่อมาอีก 2-3 เดือน แล้วก็ได้พบกับ แพนด้าพูดได้ตัวหนึ่ง อ้างว่าเคยเป็นมนุษย์มาก่อนแต่ได้เข้าร่วมการทดลองติดต่อพันธกรรมซึ่งเป็น โครงการที่เกี่ยวข้องกับรัฐมนตรี นายทุน และมี **ผู้เฒ่าเขต** ปู่ของขุนเป็นผู้ร่วมสนับสนุน ด้วย ความสงสัยขุนจึงพาหมี่กลับมาที่ไร่เพื่อสืบเรื่องดังกล่าวในขณะที่เขากำลังเริ่มตั้งครุฑขึ้น และได้รู้ว่า ลูกหมี่จะแข็งแรงกว่าเด็กปกติมากอีกทั้งยังเติบโตได้ไว โดยขุนจะตั้งท้องอยู่เพียงแค่ 3 เดือนเท่านั้น เมื่อผู้เฒ่าเขตรู้ว่าขุนกับหมี่มีอะไรกันก็ทำท่าไม่ยอมรับ และไล่พวกเขาออกจากบ้าน ก่อนที่รัฐบาลจะมีการออกประกาศเกี่ยวกับโครงการวิจัยที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีอายุยืนยาวขึ้นแล้วก็มีผลกำลัง เหมือนกับสัตว์ป่า ขุนสนใจเรื่องนี้แล้วก็ตัดสินใจแอบตามไปสืบต่อ จนสามารถเข้าใกล้รัฐมนตรี กระทรวงวิทยาศาสตร์ที่อาจจะรู้เห็นและมีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการนี้ได้ ระหว่างการสืบข่าวขุนได้พบกับ **สิงโตหนุ่ม** ในร่างมนุษย์ที่สวมใส่ชุดสูททำตัวกลมกลืน และได้ออกจากป่ามาติดต่อกับพวกมนุษย์ ในเมืองอยู่บ่อย ๆ เขาบอกกับขุนว่าต้องทำแบบนี้เพราะกังวลว่างานวิจัยของรัฐบาลจะส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของพวกครึ่งมนุษย์ในป่า ขุนกับสิงโตหนุ่มดูเหมือนจะคุยกันได้ถูกคอเป็นอย่างดีแต่หมี่ กลับมีความแค้นต่อพวกครึ่งสิงโตเป็นอย่างมาก เพราะราชาสิงโตเป็นคนทำให้พ่อของเขาต้องตายอีก ทั้งสิงโตหนุ่มยังดูเหมือนจะชอบขุนด้วยทำให้หมี่รู้สึกหวง และไม่พอใจ

ขุนสืบจนได้รู้ว่าผู้เฒ่าเขตตั้งใจให้เขาแต่งงานกับแมนเพราะอยากให้เขาเข้าร่วม โครงการวิจัย ที่รัฐบาลต้องการจะสร้างกองทัพครึ่งมนุษย์ซึ่งมีความแข็งแกร่ง เพราะโครงการวิจัยนี้ได้มีการระบุไว้ว่าคนในครอบครัวของรัฐมนตรีและนักวิทยาศาสตร์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องยอมรับเข้าร่วม การวิจัยโดยไม่สามารถปฏิเสธได้ ซึ่งแมนก็เป็นลูกชายของคนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เมื่อขุนแต่งงานกับแมน เขาก็ต้องถูกบังคับให้เข้าร่วมการวิจัย อีกทั้งผู้เฒ่าเขตยังยอมบอกความจริงว่าโครงการนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการพบกับมนุษย์ครึ่งหมี่เมื่อ 30 ปีก่อน ซึ่งมนุษย์ครึ่งหมี่ที่ถูกพบในตอนนั้นถูกมนุษย์ ฆ่าตายและเก็บรักษาร่างเอาไว้ ในครั้งนั้นผู้เฒ่าเขตได้มีส่วนในการล่ามนุษย์หมี่ตนนั้นด้วยและมารู้ ภายหลังว่าเขาเป็นสายพันธุ์ดึกดำบรรพ์จึงรู้สึกผิดและอยากให้ขุนอุ้มท้องลูกของมนุษย์หมี่ โดยจะใช้ วิธีการผสมเทียมจากน้ำเชื้อที่แทบจะใช้การไม่ได้แล้วเพื่อจะได้สืบสายพันธุ์นั้นให้คงอยู่ต่อไป ภายหลัง เมื่อผู้เฒ่าเขตรู้ว่าขุนกำลังท้องกับหมี่ซึ่งเป็นลูกแท้ ๆ ของมนุษย์หมี่ตนนั้นก็ดีใจมากและไม่สนใจ โครงการทดลองนั้นอีกต่อไป

หลังจากนั้นเรื่องทุกอย่างก็ค่อย ๆ คลี่คลายเมื่อหมี่ได้ตามไปล้างแค้นราชาสิงโตที่เคยหัก หลังพ่อของเขาจนถูกมนุษย์ฆ่าตาย ส่วนโครงการนั้นก็ต้องถูกปิดตัวลงเมื่อเกิดกระแสต่อต้านขึ้นมา เป็นการใหญ่ หลังจากมีการเปิดเผยข้อมูลว่ารัฐบาลจงใจทำการทดลองลับที่มีการจับคนที่ไม่เต็มใจมา ติดต่อพันธกรรมเพื่อสร้างเป็นกองทัพครึ่งมนุษย์ครึ่งสัตว์ และหมี่กับขุนได้ครองรักกันอย่างมีความสุข

10. ดั่งฟ้าเทียมสมุทร

ผู้แต่ง: butterfly8fect

ปีที่พิมพ์: 2563

ผู้จัดพิมพ์: สำนักพิมพ์ Deep Publishing

เรื่องย่อ: **น่านน้ำ คณิศร ลินธูลธร** เป็นโอรสกำพร้าผู้มีความรู้รอบตัวสูง สืบเชื้อสายมาจากอดีตเจ้าเมืองที่เขาอาศัยอยู่ซึ่งมีความเจริญรุ่งเรืองด้วยความเป็นเมืองท่า เขาจึงถือเป็นคนในตระกูลที่ทรงอิทธิพลมาก วันหนึ่งเขาได้ไปยั่วยุตลาดมืดเพื่อทำการประมุขตัว **ดั่งฟ้า อนันพิสุทธิ์** อัลฟ่าหนุ่มที่ครอบครัพล้มละลายจนต้องมาขายตัวเองเป็นทาส โดยในช่วงแรก ๆ น่านน้ำก็ยังไม่ได้มอบหมายงานให้เขาทำอะไร เพียงแต่รับมาดูแลอยู่ที่บ้าน และให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ จนดั่งฟ้าเริ่มรู้สึกไม่สบายใจ น่านน้ำจึงมอบหมายหน้าที่ให้ดั่งฟ้าขับรถให้ ทำให้พวกเขาได้มีโอกาสไปไหนมาไหนด้วยกันและใกล้ชิดกันมากขึ้น

วันหนึ่งน่านน้ำก็ได้ให้ดั่งฟ้าไปกินข้าวเป็นเพื่อนแล้วบังเอิญเจอกับ **กันยา** อดีตคู่หมั้นของดั่งฟ้าทำให้น่านน้ำที่เหมือนจะแอบชอบดั่งฟ้ามานานแล้วเกิดความรู้สึกหึงหวง พวกเขาจึงทะเลาะกันขึ้นมา เมื่อทะเลาะกันเสร็จดั่งฟ้าก็รู้สึกผิดที่เผลอพูดจาไม่ดีกับน่านน้ำจึงอยากขอโทษเขาเลยขึ้นไปหาบนห้องในเวลาที่น่า่นน้ำกำลังมีอาการฮีส พวกเขาจึงมีความสัมพันธ์กันโดยไม่ได้ตั้งใจ และในตอนนั้นเองดั่งฟ้าก็ได้เผลอกัดที่หลังคอของน่านน้ำเพื่อแสดงออกถึงการตีตราและผูกพันระยะ ส่งผลให้พวกเขารู้สึกผูกพันกันมากขึ้นแม้ว่าน่านน้ำจะมีคู่หมั้นชื่อว่า **หนึ่งตะวัน** อยู่แล้ว แต่พวกเขาต่างก็หมั่นหมายกันเพื่อธุรกิจไม่ได้มีความรู้สึกชอบพอกันแต่อย่างใด

ต่อมาดั่งฟ้าก็ได้รับเอกสารฉบับหนึ่งจากกันยาซึ่งเป็นอดีตคู่หมั้นของเขา และได้พบความจริงว่าน่านน้ำเป็นคนที่ทำให้ครอบครัวเขาต้องล้มละลาย ดั่งฟ้าโกรธมากและทำท่าจะจากไป ส่วนน่านน้ำก็พยายามที่จะอธิบายเหตุผลว่าเขาทำไปเพราะรักดั่งฟ้า อยากให้ดั่งฟ้ามาอยู่ด้วยจึงต้องใช้

วิธีนี้ และเขาก็ยอมคืนทุกอย่างให้ดังฟ้า หลังจากนั้นความสัมพันธ์ของพวกเขาแตกหัก คงเหลือเพียงสถานะเจ้าหนี้กับลูกหนี้เท่านั้น

ผ่านไปอีกหนึ่งเดือน ธุรกิจของครอบครัวของดังฟ้าก็ค่อย ๆ พ้นตัวขึ้น และทุกอย่างก็เริ่มเป็นไปได้ดี ดังฟ้าจึงตัดสินใจนำเงินบางส่วนกลับมาใช้หนี้ และได้พบว่าน่านน้ำกำลังป่วยอยู่และโหยหาแต่กลิ่นของเขา ดังฟ้าไม่รู้นั้นเป็นอาการของโอมะก้าที่กำลังแพ้ท้องอยู่แต่เขายังรู้สึกเป็นห่วงน่านน้ำจนไม่อาจนิ่งเฉยได้ เขาช่วยดูแลน่านน้ำเป็นอย่างดี และรับปากว่าจะกลับมาเยี่ยมใหม่น่านน้ำจึงตั้งใจรอเขา แต่ระหว่างนั้นดังฟ้ากลับได้ยินข่าวว่าน่านน้ำกำลังจะแต่งงานกับคู่หมั้นที่ชื่อหนึ่งตะวันเลยหักใจไม่ไปเจอและคิดเรื่องการสลายพันธะ เพื่อให้เขากับน่านน้ำเป็นอิสระต่อกันได้อย่างสมบูรณ์

จนวันหนึ่งน่านน้ำต้องเดินทางไปเมืองอื่นเพื่อร่วมงานวันเกิดของ **เทิดพิภพ** ปู่ที่เลี้ยงดูเขามาตั้งแต่เด็กขณะที่พ่อแม่ไม่สนใจ ดังฟ้าตามมาคุยกับเขาที่งานนั้นและชวนไปที่สถาบันวิจัยแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ในเมืองเดียวกันเพื่อสลายพันธะโดยอ้างว่าเขาจะกลับไปหมั้นและแต่งงานกับกันยาแต่น่านน้ำปฏิเสธ ดังฟ้าจึงตัดสินใจไปที่สถาบันวิจัยแห่งนั้นเพียงลำพัง ระหว่างรอรุ่นพี่ที่รู้จักในสถาบันนั้นกำลังคุยงานอยู่ดังฟ้าก็ได้ทราบว่ามีอัลฟาโรคจิตซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมการทดลองคนหนึ่งหนีออกไปจากพื้นที่ของสถาบัน แล้วก็ไปสร้างความเดือดร้อนโดยไล่กัดคอโอมะก้าที่หน้าตาคัลยา ๆ กับน่านน้ำ ดังฟ้ารู้สึกไม่สบายใจเลยเลิกคิดเรื่องสลายพันธะรีบกลับไปหาน่านน้ำ ก่อนจะพบว่าอัลฟาโรคจิตคนนั้นกำลังจะเข้าไปทำร้ายน่านน้ำจริง ๆ เขาจึงได้รับเข้าไปช่วย จากนั้นทั้งคู่ก็พากันไปทำผลที่โรงพยาบาล ดังฟ้าได้รู้ความจริงว่าน่านน้ำกำลังท้องลูกของเขาอยู่ทั้งคู่จึงได้มีโอกาสปรับความเข้าใจกัน และก่อนหน้านั้นเพียงไม่นานดังฟ้าก็เพิ่งรู้ว่าความจริงแล้วน่านน้ำก็ได้มีส่วนช่วยบริษัทของเขาเอาไว้จากข้อมูลที่แม่เล่าให้ฟังเขาจึงเลิกโกรธและตั้งใจจะกลับไปดูแลน่านน้ำกับลูก แต่ก็ยังไม่วายต้องแก้ปัญหาเรื่องงานแต่งงานระหว่างน่านน้ำกับหนึ่งตะวันที่กำลังจะเกิดขึ้นซึ่งหากมีการยกเลิกกะทันหันอาจสร้างความเสียหายให้กับธุรกิจของพวกเขาได้

ดังฟ้าได้ทำการยื่นข้อเสนอกับหนึ่งตะวันให้ยกเลิกงานแต่งและรับผิดชอบทุกอย่างด้วยตัวเอง เพื่อแลกกับที่อยู่ของ **ลลิต** เด็กโอมะก้าคนสำคัญของหนึ่งตะวันที่เขา กำลังพลิกแผ่นดินตามหา ส่วนเรื่องอัลฟาโรคจิตที่มาไล่กัดคนหน้าเหมือนน่านน้ำเป็นหนึ่งในผู้ร่วมทดลองที่เสียชีวิตจากการวิจัยเพื่อแสวงหาวิธีในการสลายพันธะ ซึ่งเขาเคยรู้จักกับแม่ของน่านน้ำจึงมีความฝังใจกับคนที่มีหน้าตาแบบนั้นทำให้เหี้ยมทุกราชของเขามีเค้าโครงของหน้าตาที่ไม่ค่อยจะแตกต่างกันเท่าไร ส่วนความเสียหายทั้งหมดสถาบันก็จะต้องรับผิดชอบและให้การชดเชย เมื่อทุกอย่างดูเข้าที่เข้าทางมากขึ้น ดังฟ้ากลับมาดูแลน่านน้ำเป็นอย่างดีจนได้รับการยอมรับจากปู่พวกเขาจึงได้ครองรักและสร้างครอบครัวร่วมกันอย่างมีความสุข

11. Scent: Black Diamond

ผู้แต่ง: Ex-SouL

ปีที่พิมพ์: 2563

ผู้จัดพิมพ์: สำนักพิมพ์ ฟาไฉ

เรื่องย่อ: **หวังลี่ซิง** เป็นลูกครึ่งไทยจีนที่อาศัยอยู่กับแม่ในประเทศไทยเป็นหลักและไม่ได้ได้รับความสนใจจากพ่อของเขาสักเท่าไร เนื่องจากว่าเขาเกิดมาเป็นโอเมก้าที่มักจะโดนดูถูกว่าไร้ความสามารถ พ่อของเขาจึงพลอยไม่สนใจแม่ไปด้วยแล้วก็มีภรรยาอื่น จนกระทั่งวันหนึ่งที่อีกบ้านไม่ว่างเขากับแม่จึงต้องไปออกงานด้วย และในงานนั้นเองก็ทำให้หวังลี่ซิงได้บังเอิญพบกับ **จางเฟิงหลง** ซึ่งเป็นหลานชายของคุณย่า **จางผิง** ผู้ทำธุรกิจเกี่ยวกับสื่อ เจ้าของงานวันเกิดและรับรู้ได้ทันทีว่าพวกเขาเป็นคู่แห่งโชคชะตากัน ในขณะที่เฟิงหลงกลับไม่มีความรู้สึกอะไรเลย ผิดกับจางผิงผู้เป็นย่าที่สังเกตเห็นอาการของหวังลี่ซิงได้อย่างง่ายดาย เธอจึงขอคุยกับลี่ซิงและบอกว่าจะให้เขากับเฟิงหลงหมั้นและแต่งงานกัน และในวันเดียวกันนั้นหวังลี่ซิงก็ได้พบกับ **แกรเรน** เจ้าของโมเดลลิ่งที่ร่วมทุนกับเฟิงหลงกำลังหานายแบบคนแรกเพื่อเปิดตัว Scent Modelling Agency และเขาก็กำลังสนใจในตัวลี่ซิงเป็นอย่างมากจึงได้มอบนามบัตรให้

จางผิงบอกกับเฟิงหลงว่าต้องการให้เขาหมั้นกับลี่ซิง และนั่นก็ทำให้เฟิงหลงรู้สึกไม่พอใจ เขารู้สึกเหมือนถูกคลุมถุงชน และยิ่งแกรเรนมาคุยกับเขาว่าอยากให้หวังลี่ซิงเป็นนายแบบคนแรกของบริษัทโมเดลลิ่ง เฟิงหลงก็ยิ่งตึงเครียดกับอีกฝ่าย และคิดว่าลี่ซิงอาจสนใจเข้าหาคนที่อยู่รอบ ๆ ตัวเขา โดยอาจจะมีจุดประสงค์ร้ายทำให้เขาต่อต้านมาก ๆ จนถึงวันที่จางผิงได้ทำการนัดให้พวกเขาไปทานข้าวด้วยกันเฟิงหลงก็ได้บอกให้ลี่ซิงโทรไปปฏิเสธแกรเรนเรื่องที่จะให้ไปเป็นนายแบบ แต่ลี่ซิงกลับตัดสินใจโทรไปหาแกรเรนเพื่อที่จะตอบตกลงทันทีด้วยความรู้สึกอยากเอาชนะ เขาเร่งพัฒนาตัวเองในทุก ๆ ด้านเพื่อที่จะเป็นนายแบบที่ดีที่สุด ในขณะที่เฟิงหลงยังคงยืนกรานปฏิเสธงานหมั้นจนคุณย่าลืมน่วยลง เขาก็ยอมรับปากว่าจะเปิดใจ

เฟิงหลงกับลี่ซิงได้หมั้นหมายกัน หลังจากนั้นคุณย่าให้พวกเขาย้ายไปอยู่ที่พื้นเฮ้าส์ด้วยกันเฉพาะวันเสาร์อาทิตย์เพื่อจะได้มีโอกาสใกล้ชิดกันมากขึ้นระหว่างที่พัฒนาความสัมพันธ์ไปงานนายแบบของลี่ซิงประสบความสำเร็จจนทำให้เขาโด่งดังขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้เฟิงหลงเริ่มจะมีอาการหึงหวง จากนั้นอีกไม่นานเฟิงหลงก็ต้องบินไปทำงานที่ต่างประเทศ และเมื่อเขากลับมาอยู่ที่พื้นเฮ้าส์ ภายจากไม่ได้เจอกันนาน เป็นช่วงระยะเวลาที่ลี่ซิงกำลังมีอาการฮึดอยู่พอดีพวกเขาจึงมีความสัมพันธ์กัน เฟิงหลงกังวลว่าเขาจะทำให้ลี่ซิงท้องเลยดูแลลี่ซิงเป็นอย่างดี ในขณะที่ลี่ซิงรู้อยู่แล้วว่าร่างกายของเขาไม่สมบูรณ์จึงมีโอกาสน้อยมากที่จะตั้งครรภ์ได้

ต่อมาเมื่อลี่ซิงไม่ต้องเฟิงหลงก็แอบรู้สึกผิดหวังเพราะเขาเริ่มรู้สึกจริงจังและอยากจะมีลูกกับลี่ซิง จากนั้นไม่นานเฟิงหลงก็รู้ว่าความจริงแล้วเป็นเพราะลี่ซิงสุขภาพไม่ดีจึงต้องกินยาตั้งแต่เด็กทำให้มีลูกยาก ด้วยความเป็นห่วงเฟิงหลงจึงตัดสินใจเข้าไปปรึกษาหมอเพื่อหาวิธีการที่จะดูแลสุขภาพของลี่ซิงให้แข็งแรงขึ้น และเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะตั้งครรภ์ในอนาคตต่อไป ความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขายังคงดำเนินไปอย่างราบรื่น มีปัญหาที่พ่อของลี่ซิงไม่พอใจให้ลูกชายเป็นนายแบบมารังควานบ้าง แต่เฟิงหลงก็ปกป้องลี่ซิงได้เป็นอย่างดีจนลี่ซิงสามารถตัดขาดจากตระกูลหวังและพร้อมที่จะแต่งงานเข้าสู่ตระกูลจาง

วันหนึ่งขณะที่กำลังมีอะไรกันเฟิงหลงก็เริ่มจับความรู้สึกแปลก ๆ ที่บ่งบอกถึงความเป็นคู่แห่งโชคชะตาระหว่างเขากับลี่ซิงได้ และเฟิงหลงก็รู้ในภายหลังว่าที่เขาไม่รู้สึกับลี่ซิงตั้งแต่แรกนั้นเป็นเพราะตัวยาลี่ซิงกินมาตั้งแต่เด็กนั้นมีส่วนกดฮอร์โมนทำให้เขาไม่ได้กลืนจึงไม่รู้ว่าอีกฝ่ายเป็นคู่แห่งโชคชะตา เฟิงหลงขอโทษลี่ซิง และพวกเขาก็ได้แต่งงานครองรักกันอย่างมีความสุข

12. Scent: Silver bullet

ผู้แต่ง: Chesshire

ปีที่พิมพ์: 2563

ผู้จัดพิมพ์: สำนักพิมพ์ ฟาไฉ

เรื่องย่อ: **มิกาเอล** เป็นนายแบบหนุ่มอัลฟ่าที่อยู่ในสังกัด Scent Modelling Agency - เขาเป็นคนที่มินิสัยขี้หงุดหงิด มีที่มาลึกลับ อาศัยอยู่กับอัลฟ่าหนุ่มที่ชื่อ **ไค** ซึ่งดูผิวเผินไคอาจเหมือนกับคนสติไม่ดี เขาเป็นศิลปินที่ชอบเก็บตัวเงียบและแทบจะไม่พูดอะไรเลยในแต่ละวัน สิ่งที่น่าแปลกก็คือเขาสามารถทำให้คนอย่างมิกาเอลตกหลุมรัก พวกเขาได้ใช้ชีวิตร่วมกันมาเรื่อย ๆ จนวันหนึ่งขณะที่มิกาเอลพาไคออกไปส่งรูปวาดให้กับลูกค้าพวกเขาก็โดนลอบทำร้าย แต่โชคดีที่มิกาเอลเป็นคนยิงปืนแม่นยำก็เลยรอดกลับมาได้จากนั้นไม่นาน **โรมัน** น้องชายบุญธรรมที่พ่อของมิกาเอลรับอุปการะไว้ก็มาปรากฏตัวขึ้นเพื่อแจ้งข่าวว่า “ท่านผู้นำ” ของตระกูลชาลอฟ หรือพ่อของมิกาเอลซึ่งเป็นอดีตหัวหน้าแก๊งมาเฟียในประเทศรัสเซียได้ตายไปแล้ว พร้อมกับขอให้มิกาเอลกลับไปรับตำแหน่งต่อเพื่อจัดการปัญหาวุ่น ๆ เกี่ยวกับการแย่งชิงอำนาจกันภายใน

มิกาเอลได้ตัดสินใจกลับไปรัสเซียพร้อมกับไคเพื่อเผชิญหน้ากับ **อังเดรย์** อาแท้ ๆ ของเขาที่ได้เต็มไปด้วยความกระหายในอำนาจ การกลับมาที่รัสเซียทำให้มิกาเอลได้ย้อนกลับไปนึกถึงอดีตเมื่อครั้งที่เขายังเด็ก เคยถูกสอนให้เป็นคนเย็นชา และมีหน้าที่เป็นเพียงเครื่องจักรสังหารทำตามคำสั่งของพ่อแบบคนที่ไร้หัวใจ จนกระทั่งวันหนึ่งขณะที่เขากำลังหนีการตามล่า ก็ได้มาเจอไคกำลังนั่งวาดรูปอยู่ในป่า เขาก็ได้ตามมานั่งดูไควาดรูปทุกวันก่อนจะได้พบว่าเขาเริ่มมีความรู้สึกที่หลากหลายขึ้นพร้อมกับค่อย ๆ สืบประวัติของไคไปจนได้รู้ภูมิหลังว่าอีกฝ่ายเด็กหนุ่มคนไทยที่เกิดจากความผิดพลาดของพ่อกับแม่ที่มาทำงานในรัสเซีย ตอนเด็ก ๆ เขามักจะถูกทำร้ายทุบตีจนเริ่มกลายเป็นเด็กที่ไม่แสดงอารมณ์นับตั้งแต่นั้น เมื่อพ่อแม่ของไคตาย เขาก็ได้อาศัยอยู่ในห้องพักเล็ก ๆ ของเขาเพียงลำพัง เรื่องราวของไคทำให้มิกาเอลรู้สึกสะเทือนใจมากเพราะพวกเขาต่างก็เติบโตขึ้นมา

อย่างโดดเดี่ยวและขาดความรักจนกลายเป็นคนที่ไร้อารมณ์เหมือนกัน จนวันหนึ่งได้เกิดเหตุไฟไหม้ขึ้นที่ห้องพักของไคจนเสียหาย มิกาเอลจึงตัดสินใจพาเขามาอยู่ด้วยทำให้พ่อของมิกาเอลรู้สึกไม่พอใจ เขาไม่ต้องการให้มิกาเอลมีความรักหรือมีความรู้สึกใด ๆ มิกาเอลจึงเลือกที่จะพาไคหนีออกไปจากรัสเซีย จากนั้นเขาก็ยึดอาชีพเป็นนายแบบเพื่อหาเลี้ยงตัวเองในประเทศไทย ขณะที่พวกเขากำลังใช้ชีวิตอย่างมีความสุข อยู่ ๆ ก็มีเหตุให้ต้องกลับมาที่รัสเซียอีกครั้ง มิกาเอลจึงได้แต่หวังว่าถ้าจัดการทุกอย่างเรียบร้อยแล้วเขาจะพาไคหนีไปอีกและจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับตระกูลชาลอฟอีกต่อไป

มิกาเอลกับอังเดรย์เริ่มเปิดศึกกันอย่างจริงจังมากขึ้น ฝ่ายอังเดรย์เมื่อรู้ว่าไคเป็นคนสำคัญของมิกาเอลก็พยายามจะมาจับตัวเขาไปเพื่อใช้ต่อรองแต่โชคดีที่มิกาเอลไปช่วยเขาออกมาอีกทั้งยังได้จับตัว **เลล่า** ลูกสาวของอังเดรย์เอาไว้ เขาต่อรองกับอังเดรย์ในฐานะของฝ่ายที่ได้เปรียบ จากนั้นก็รีบกลับห้องมาหาไค แล้วก็เกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันเมื่อมีไอเมก้าซึ่งอ้างตัวว่าเป็นคู่แข่งช็อคเซตาของไคปรากฏตัวขึ้นและพยายามจะให้ไคกดที่คอเพื่อทำการผูกพันระ ฝ่ายมิกาเอลเมื่อเห็นเช่นนั้นก็รู้ทันทีว่าต้องมีใครบางคนส่งไอเมก้าคนนั้นมาจึงจัดการกับเขาถึงตาย ขณะที่ไคยังคงมีอาการคลั่งอยู่พวกเขาก็มีเพศสัมพันธ์กัน

หลังจากนั้นมิกาเอลก็เข้ารับตำแหน่งผู้นำของตระกูลชาลอฟ แล้วก็เปลี่ยนนามสกุลเป็น แองเจโลตามแม่ของเขา ก่อนจะสละตำแหน่งทันที เขาอ้างว่ายังมีชาลอฟสายตรงอีกคนเป็นน้องชายต่างแม่ของเขาซึ่งอดีตผู้นำตระกูลชาลอฟได้ทำการแอบซ่อนเอาไว้ที่เมืองไทย จากนั้นเขาก็ได้เดินทางออกจากประเทศรัสเซียเพื่อกลับมาร่วมงานกับ Scent Modelling Agency เป็นครั้งสุดท้ายในประเทศไทย และออกจากวงการนายแบบอย่างถาวร หันไปลงทุนทำแกเลอรีให้กับไคพร้อมเปิดร้านกาแฟเล็ก ๆ ไปด้วย จนวันหนึ่งพ่อซึ่งควรจะตายไปแล้วของเขได้ปรากฏตัวขึ้นมาพร้อมกับ **เคน** ช่างภาพหนุ่มที่เคยร่วมงานกับเขาซึ่งแท้จริงแล้วเป็นน้องชายต่างแม่ที่พ่อได้ซุกซ่อนเอาไว้ พวกเขาพบเพื่อขอให้มิกาเอลกลับไปรับตำแหน่งผู้นำของตระกูลชาลอฟ แต่มิกาเอลก็ยังยืนยันกรานปฏิเสธ เพราะเขาเลือกแล้วที่จะใช้ชีวิตอย่างมีความสุขอยู่กับที่เขารักที่สุดอย่างไค เขาโยนปัญหาทุกอย่างทิ้งโดยปล่อยให้อดีตผู้นำชาลอฟที่ผูกปมนี้ขึ้นมากลับไปแก้ไขทุกอย่างด้วยตัวเอง จากนั้นอีกไม่นานไคก็ได้แอบเตรียมเรือหนีหอบเอาไว้ให้กับมิกาเอลเพื่อเป็นการเซอร์ไพรส์และขอเขาแต่งงานในตอนจบพวกเขาจึงได้ใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน

13. Scent: Blue Ocean

ผู้แต่ง: Punmile

ปีที่พิมพ์: 2563

ผู้จัดพิมพ์: สำนักพิมพ์ ฟาไฉ

เรื่องย่อ: ฮานะ เป็นโอเมก้าหนุ่มลูกครึ่งญี่ปุ่นที่รับหน้าที่เป็นผู้จัดการดารา เขาได้ดูแลนายแบบคนหนึ่งชื่อว่า อเล็กซ์ ซึ่งอยู่ในสังกัดของ Scent Modelling Agency ด้วยความที่เขาเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่สมัยเรียนจึงมีความสนิทสนมกันมากและมีความสัมพันธ์พิเศษต่อกัน ฮานะแอบหลงรักอเล็กซ์มานานแล้วแต่อีกฝ่ายดูไม่ได้จริงจังด้วยแล้วมองว่าเขาเป็นเพียงแค่ของเล่นหรือของตายจึงไม่ได้ใส่ใจ ทำให้ฮานะเสียใจและคิดอยากจะไปจากเขา แต่ในขณะที่กำลังตัดสินใจจะลาออกกลับไปทำงานที่ญี่ปุ่น แกเรน เจ้าของโมเดลลิ่งก็ได้รั้งเขาเอาไว้ แกเรนรู้ว่าฮานะกำลังมีปัญหาเกี่ยวกับอเล็กซ์จึงให้ฮานะไปดูแล พิต ซึ่งเป็นนายแบบหน้าใหม่ พิตเป็นเด็กหนุ่มอัลฟ่ารูปร่างสูงใหญ่ที่มีนิสัยอ่อนน้อมถ่อมตน และเข้ามาเป็นนายแบบเพราะต้องการหาเงินไปรักษายายซึ่งกำลังป่วยอยู่ที่จังหวัดลำปาง

ฮานะดูแลพิตเป็นอย่างดีและพวกเขาก็เริ่มสนิทกันขึ้นเรื่อย ๆ ขณะที่อเล็กซ์เห็นภาพเหล่านั้นก็เริ่มเกิดความไม่พอใจ เขายังคงอาศัยจังหวะที่พิตกับฮานะแยกจากกันเข้ามาชมเหงทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจของฮานะอยู่เสมอ พิตแอบสังเกตเห็นร่องรอยต่าง ๆ บนร่างกายของผู้จัดการหนุ่มก็เป็นห่วงแต่ยังไม่กล้าที่จะถามอะไร จนเวลาผ่านไปพวกเขาก็สนิทกันมากขึ้น พิตเป็นเด็กที่น่ารักแล้วก็ติดกับฮานะมากจนฮานะเริ่มที่จะเปิดใจให้ นอกจากนี้พิตยังเป็นคนที่คอยปกป้องฮานะอยู่เสมอ ในตอนที่อเล็กซ์พยายามจะเข้ามายุ่งเกี่ยวกับฮานะ จนพวกเขาได้มีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งก่อนจะพบว่าแท้จริงแล้วพวกเขาคือคู่แห่งโชคชะตา

จากนั้นไม่นานพิตก็ต้องร่วมงานถ่ายแบบกับอเล็กซ์ในขณะที่ความสัมพันธ์ของเขากับผู้จัดการหนุ่มกำลังเป็นไปด้วยดี แต่ในระหว่างที่พิตกำลังถ่ายงานอยู่อเล็กซ์ก็ฉวยโอกาสทำตัว

หยาบคายใส่ฮานะจนพิทเสียสมาธิแล้วก็เกิดอุบัติเหตุจนต้องถูกนำตัวส่งเข้าโรงพยาบาลทันใด ฮานะยังคงทำหน้าที่ดูแลพิทเป็นอย่างดีในขณะที่แกเรนก็ได้พาลูกแฝดมาเยี่ยมพิทที่โรงพยาบาล หลังจากที่พิทหลับฮานะก็อาสาช่วยอุ้มเด็ก ๆ ลงไปส่งที่รถของแกเรน แต่ระหว่างทางที่จะกลับขึ้นลิฟต์เขาก็ได้พบกับบอเล็กซ์ที่มาดักทำร้าย อเล็กซ์สารภาพว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับพิทในระหว่างการถ่ายทำนั้นเป็นฝีมือของเขาส่งเรื่องขึ้นอย่างจงใจ อเล็กซ์ยอมรับว่าเขาโกรธที่ฮานะไปดูแลคนอื่น และถึงแม้ว่าจะรู้สึกตัวช้าแต่เขาก็ไม่ยอมสูญเสียฮานะไป เขาจึงคิดแผนการที่จะทำร้ายพิทให้ถึงตาย โชคดีที่แกเรนย้อนกลับมาช่วยและให้บอดีการ์ดประจำตัวเข้ามาจับอเล็กซ์ไว้ ทุกอย่างคลี่คลายและจบลงได้ด้วยดี พิทได้รับตำแหน่งฟรีเซ็นเตอร์น้ำหอมชุดเดียวกับนายแบบรุ่นพี่ที่ชื่อเสียงอย่าง **หวังลี่ซิง** (จากเรื่อง Black Diamond) และ **มิกาเอล** (จากเรื่อง Silver Bullet) หลังจากนั้นก็ได้ใช้เวลาร่วมกันฮานะอย่างมีความสุข

14. พันธะไอยกุล

ผู้แต่ง: zearet17

ปีที่พิมพ์: 2563

ผู้จัดพิมพ์: สำนักพิมพ์ ฟาเฉฉ

เรื่องย่อ: **บิเบียน** กับ **องเตร** เป็นฝาแฝดโธเมก้าและอัลฟ่าจากครอบครัวไอยกุลที่ถูกเลี้ยงดูให้เติบโตขึ้นมาด้วยกัน ทั้งคู่ได้ถูกนำเข้ามาฝากในโรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่งตั้งแต่ชั้นอนุบาล และได้รู้จักกับ **คิถ** เด็กชายอัลฟ่าเกรดสามที่สถาปนาตัวเองเป็นท่านลอร์ดจอมแสบประจำโรงเรียน เข้ามาทำความรู้จักด้วยท่าทีสนใจ คิถรู้สึกเอ็นดูบิเบียนแฝดพี่ซึ่งเป็นโธเมก้าเป็นพิเศษถึงขั้นไปบอกกับพ่อว่าโตขึ้นอยากจะมีน้องเป็นภรรยา หลังจากนั้นคิถก็ได้ทำหน้าที่ดูแลพวกเด็กแฝดมาตลอดจนพวกเขาเรียนจบชั้นอนุบาลและกำลังจะขึ้นเกรดหนึ่ง ขณะที่องเตรกำลังเริ่มสูงขึ้นบิเบียนกลับไม่โตด้วยความที่เป็นโธเมก้าจึงมักถูกเด็กคนอื่นกลั่นแกล้งล้อเลียนอยู่เรื่อยไป จนวันหนึ่งที่บิเบียนตอบโต้ด้วยการไปชกหน้าเด็กนิสัยไม่ดีเพราะถูกรังแกจนทนไม่ไหว แม่ของเขาจึงเริ่มคิดอยากจะให้บิเบียนลองเรียนโฮมสคูลเป็นเวลาสองเดือน ก่อนจะกลับไปโรงเรียนแล้วพบว่าพี่คิถของเขาเปลี่ยนไป คิถเริ่มติดเพื่อนและไม่สนใจพวกเด็กแฝดอีก นอกจากนี้คิถยังมีแฟนและไม่ยอมเข้ามาช่วยในตอนที่เห็นบิเบียนโดนแกล้งบิเบียนเจอแบบนั้นก็เลยเสียใจ จึงขอร้องคุณแม่ให้เขาเรียนโฮมสคูลอยู่ที่บ้าน องเตรที่ติดแฝดพี่มากจึงตัดสินใจเรียนด้วยแม่ของพวกเขาจึงไปจัดการทำเรื่องลาออกให้ ฝ่ายคิถเริ่มรู้สึกผิดและกำลังจะมาขอโทษน้องแต่ไม่ทันอีกแล้ว พวกเขาไม่ได้เจอกันอีกหลายปีจนกระทั่งโตขึ้นเรื่อย ๆ ก็เกิดการเปลี่ยนแปลงหลาย ๆ อย่างตามมา

บิเบียนเริ่มโตขึ้นจนทันแฝดน้องของเขา และเมื่ออายุ 15 แล้วยังไม่มีการฮิตพ่อจึงเริ่มกังวลและไปปรึกษาคุณอาที่เป็นหมอด้วยความสงสัยว่าบิเบียนจะกลายเป็นโรคหรือมีความผิดปกติบางอย่างเกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์ภายใน จนกระทั่งอายุ 18 บิเบียนก็ตัวโตขึ้นมาก วันหนึ่งพวกเขาก็ได้รับคำชวนจากกลุ่มเพื่อนสมัยเด็กไปเที่ยวทะเล และในการไปเที่ยวครั้งนั้นก็ทำให้บิเบียนกับคิถได้กลับ

มาเจอกันอีกครั้ง คีทเพิ่งเรียนจบกลับมาจากเมืองนอกและเขาก็จำบีเบียนไม่ได้ แต่การพบกันในครั้งนี้ทำให้บีเบียนเกิดอาการฮิตจนถึงขั้นลากคนพี่ขึ้นห้องและเกือบจะมีอะไรกันโดยที่เขาเป็นฝ่ายรุก แถมบีเบียนยังไปกัดที่คอของคีทเหมือนต้องการจะผูกพันระ ซึ่งถือพฤติกรรมทางเพศแบบอัลฟ่า ก่อนที่องเดรจะเข้ามาขัดจังหวะ บีเบียนกลับบ้านไปก็ถูกพ่อแม่ตำหนิอย่างหนัก ท่ามกลางความสับสนเกี่ยวกับร่างกายและพฤติกรรมของบีเบียนว่าในที่สุดแล้วจะเป็นเพศใด

หลังจากเหตุการณ์นั้นบีเบียนก็เอาแต่คิดถึงและอยากจะไปหาคีท เขาดูเหมือนโอเมก้า ยักษ์คนหนึ่งซึ่งกำลังไล่ตามรุ่นพี่ที่เป็นอัลฟ่า จนในที่สุดคีทยอมคุยด้วยและได้สานสัมพันธ์กันต่อไป ขณะเดียวกันเขาเลือกแล้วว่าจะเป็นอัลฟ่าจึงเริ่มกินยาปรับฮอร์โมนตามแนะนำของคุณอาหมอ เนื่องจากเดิมทีเขาเป็นคนที่มีทั้งยีนของอัลฟ่าและโอเมก้าอยู่ในร่างกาย

เมื่อถึงวัยที่จะต้องเข้ามหาวิทยาลัยบีเบียนก็ได้เลือกเข้าคณะกับมหาวิทยาลัยที่คีทเป็นอาจารย์สอนอยู่ พวกเขามีโอกาสได้พบเจอและใกล้ชิดกันมากขึ้น จนวันหนึ่งที่บีเบียนตัดสินใจบอกความจริงกับคีทว่าเขากำลังจะกลายเป็นอัลฟ่าเหมือนกับคีทแล้ว ทำให้คีทสับสนจึงไม่สามารถตอบรับความรักระหว่างอัลฟ่ากับอัลฟ่าได้ในทันที จนกระทั่งได้กลับไปคิดแล้ว คีทก็ตัดสินใจยอมรับทุกอย่างที่บีเบียนเป็น พวกเขาปรับความเข้าใจ และได้คบหากันหลังจากนั้น เรื่องราวของแฝดพี่ก็จบลงอย่างมีความสุข ขณะที่เรื่องของแฝดน้องยังไม่ทันจะเริ่มต้นด้วยซ้ำ

ฝ่ายองเดร เมื่อเรียนจบก็ได้แต่งงานกับภรรยาสาวอัลฟ่าคนเก่งที่ชื่อ **อาร์ดา** ทันที หลังจากนั้นสองปีเธอก็พยายามทำทุกวิถีทางเพื่อที่จะหย่ากับเขา ถึงขั้นแนะนำให้ **บลู บุชบัน** เลขาโอเมก้าขององเดรที่แอบชอบเจ้านายของตัวเองลองปล่อยตัวเวลาฮิตเผื่อจะทำให้องเดรคลั่ง แต่บลูไม่ใช่คนแบบนั้น เขาเป็นเลขาที่จัดการทุกอย่างให้เจ้านายเป็นอย่างดีจนสามารถเรียกได้ว่าเป็นมือหนึ่งที่องเดรขาดไม่ได้ แต่สุดท้ายพวกเขาก็ได้พลาดพลั้งมีอะไรกันในห้องพักที่อาร์ดาเป็นคนจัดแจงให้องเดรรู้สึกผิดและอยากจะรับผิดชอบ ขณะที่บลูยังคงทำเหมือนไม่มีอะไร จากแรกเริ่มที่องเดรไม่เคยคิดอยากจะหย่ากับอาร์ดาเลยเขาก็เริ่มเอาใจออกห่างจากอาร์ดามากขึ้น ในระหว่างที่ไปทำงานต่างจังหวัดกับบลู พวกเขาก็ได้มีอะไรกันอีกหลายครั้งแม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้ตั้งใจ องเดรเริ่มหึงหวงเมื่อมีใครมองมาที่บลู แล้วก็เริ่มอยากรู้ว่าบลูกำลังชอบใครอยู่ไหมโดยไม่เคยรู้ว่าคนที่บลูชอบก็คือตัวเอง จนกระทั่งบลูเริ่มมีอาการแปลก ๆ เหมือนป่วยบ่อยจนต้องลางาน องเดรเป็นห่วงบลูจึงตามถึงบ้านก่อนจะรีบพาไปตรวจและพบว่าบลูท้องจึงไปปรึกษากับบีเบียนว่าควรจะทำยังไง

ในเบื้องต้นองเดรรู้สึกอยากรับผิดชอบแต่บลูก็ยังคงบ้ายเบี่ยงตลอดไม่ยอมให้เขาเข้าไปดูแลอย่างใกล้ชิด แถมยังชอบทำงานหนัก ๆ องเดรจึงตัดสินใจหย่ากับอาร์ดาและพยายามเปลี่ยนตัวเองจากที่ไม่เอาไหนมาเป็นคนที่ตั้งใจทำงานมากขึ้นเพื่อแบ่งเบาภาระของคุณเลขา จนถึงเวลาที่เหมาะสมเขาก็ไปบอกกับที่บ้านว่าเขาชอบบลูและอยากสร้างครอบครัวกับบลู รวมถึงตอนนี้บลูก็ท้องแล้วด้วยปู่ของเขาซึ่งเป็นใหญ่ที่สุดในบ้านจึงต่อว่าด้วยความไม่พอใจ และยื่นข้อเสนอให้องเดรเป็น

คนเลือกว่าถ้าอยากอยู่กับบลูก็ไม่ต้องมาทำงานอีก อองเดรจึงตัดสินใจออกจากบ้านไปเพราะเขาเลือกบลูกับบลู แต่วันรุ่งขึ้นก็ยังคงกลับมาทำงานที่บริษัทอย่างตั้งใจ เขาเรียนรู้แล้วว่าต้องมี ความรับผิดชอบจึงคิดว่าไม่ควรทิ้งงานไปจนกว่าจะมีมารับตำแหน่งใหม่ สุดท้ายปู้จึงยอมรับและบอกกับเขาว่าเอ็นดูบลูอยู่แล้วแต่อยากแก้งอองเดรเฉย ๆ สุดท้ายบลูจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ไอยกุลอย่างสมบูรณ์

15. จันทร์กะพ้อ

ผู้แต่ง: สินีล

ปีที่พิมพ์: 2563

ผู้จัดพิมพ์: สำนักพิมพ์ 2U

เรื่องย่อ: ในสมัยอยุธยา **จัน** เป็นเด็กวัดที่มีนิสัยแก่นแก้ว ร่าเริง เขามีเพื่อนเป็นเด็กผีตนหนึ่งชื่อว่า **ไอ้ทิด** อาศัยอยู่กับตาซึ่งเป็นหมอผีที่กระท่อมหลังหนึ่งในบริเวณท้ายวัด เขาได้มีโอกาสรู้จักและแอบรัก **แม่พิกุล** ซึ่งเป็นลูกของ**พระยาจ่าบุญ** เจ้าพระยาชั้นสูง แต่แม่พิกุลไม่ได้มีใจรักตอบเพราะนางกำลังแอบชอบ **ไตรทศ** ชายหนุ่มผู้ซึ่งเป็นลูกเจ้าพระยาชั้นสูงเสมอกัน ทำให้จันนึกเกลียดไตรทศตั้งแต่แรกเห็น ขณะที่ไตรทศกลับมีความสนใจในตัวจันจนถึงขนาดเก็บไปพรว้าเพื่อ นึกถึงและวาดรูปดอกจันทน์กะพ้อขึ้นมา ทั้งยังหาโอกาสเข้าใกล้ด้วยการไปช่วยเหลืรับจันมาทำแผลที่เรือนยามที่ไม่มีเรื่องกับนักเลงในตลาด ด้วยความที่เขามีอาชีพเป็นหมอยา จากนั้นพวกเขาก็ได้มีการพัฒนาความสัมพันธ์ไปเรื่อย ๆ จนวันหนึ่งจันได้ไปมีเรื่องกับนักเลงอีก พวกนั้นดูถูกจันว่าแท้จริงแล้วเขาเป็นลูกเมียน้อยแถมยังเป็น “แม่เรือน” จึงถูกไล่ตะเพิดออกจากบ้านมา โดยแม่เรือนในสภาพแวดล้อมดังกล่าวถือเป็นคนที่น่ารังเกียจ เป็นกาลกิณีจึงไม่มีใครอยากที่จะเลี้ยงไว้ จันถูกคนพวกนั้นทำร้ายจนกระทั่งสลบไป แต่ไตรทศมาช่วยเอาไว้ได้จันจึงขอร้องเขาว่าอย่าบอกใครเรื่องที่จันเป็นแม่เรือน ไตรทศเองก็รับปากและได้รู้ว่าเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เขาลุ่มหลงในตัวจันมากก็เพราะว่าจันเป็นแม่เรือนส่วนเขาก็เป็น “พ่อเรือน” นี่เอง

แม่เรือนกับพ่อเรือนถูกกำหนดเอาไว้ให้ตั้งคู่กันโดยธรรมชาติ และนั่นก็เป็นสาเหตุที่ทำให้ไตรทศต้องแยกตัวมาปลุกบ้านอยู่อีกที่หนึ่งเพราะว่าพ่อของเขากลัวว่าเขาจะไปลุ่มหลงพวกทาสที่เป็นแม่เรือนซึ่งอยู่ในบ้านใหญ่ ไตรทศคอยให้ความช่วยเหลือดูแลจันมาตลอดจนวันหนึ่งที่จันไปมีเรื่องกับพวกนักเลงแล้วอยู่ ๆ ก็อ่อนแรงช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ซ้ำร่างกายยังส่งกลิ่นประหลาดทำให้พ่อ

เรือนอย่างใดทรทศเกิดความรู้สึกกำหนด ไตรทศมาช่วยจันแล้วก็พากลับไปที่เรือนก่อนที่พวกเขาจะมีอะไรกัน

ต่อมาไตรทศก็เริ่มพาจันไปที่บ้านหลักของคุณพ่อ จนกระทั่งพาไปร่วมงานเลี้ยงที่เรือนของพระยาจรัญและบังเอิญได้พบกับ **คุณหญิงจำปา** เมียรองของเจ้าบ้านที่เกลียดชังพวกแม่เรือนเข้าไส้ ทันทีที่เห็นหน้าจันเธอก็ดูไม่พอใจ และหาเรื่องสั่งโบยจันทำให้พ่อของไตรทศรู้ว่าลูกชายของเขาแอบชูปเลียงแม่เรือนอย่างจันเอาไว้ก็โกรธมากถึงขั้นสั่งกักบริเวณไม่ให้ทั้งสองได้เจอกัน

หลังจากนั้นความรักของพวกเขาก็มีอุปสรรคมาตลอดจนวันหนึ่งจันได้ถูกอันธพาลมาทำร้ายด้วยคำสั่งของคุณหญิงจำปา โชคดีที่ไตรทศไปช่วยและได้มีการต่อสู้กันเกิดขึ้น และในจังหวะที่กำลังชุลมุนจันก็ได้เข้าไปรับคมดาบแทนไตรทศก่อนที่ทั้งคู่จะรอดกลับมาได้อย่างปลอดภัย พ่อของไตรทศจึงยอมรับในตัวจันที่แทบจะเสียสละชีวิตเพื่อลูกของเขาพร้อมกับเตรียมการที่จะแต่งงานให้

จากการที่จันถูกคุณหญิงจำปาทำร้ายไตรทศจึงเริ่มสับสนว่าแท้จริงแล้วแม่ของจันเป็นใคร จันได้รู้ว่าจันเป็นลูกของ **แม่ผ่อง** เมียทาสของพระยาจรัญ แต่ได้ถูกคุณหญิงจำปาเมียรองที่พระยาจรัญไม่ได้รักทำร้ายจนต้องพลัดพรากจากกันไป ส่วนไอ้ทิด แท้จริงแล้วเป็นพี่ชายฝาแฝดของจันที่ตายไปตั้งแต่ยังเด็ก เมื่อทุกอย่างคลี่คลาย คุณหญิงจำปาถูกลงโทษ จันกับไตรทศก็ได้แต่งงานใช้ชีวิตร่วมกัน

16. อยู่ ๆ ผมก็กลายเป็นโอเมก้า

ผู้แต่ง: Memew

ปีที่พิมพ์: 2563

ผู้จัดพิมพ์: สำนักพิมพ์ Deep Publishing

เรื่องย่อ: **ฤดูหนาว** เป็นเด็กหนุ่มอายุ 18 ที่อาศัยอยู่กับ **ลุงชาลี** หลังจากทีพ่อกับแม่ของเขาได้เสียชีวิตไป วันหนึ่งลุงชาลีก็ได้บอกความจริงให้เขาว่าเขามีเพชรองเป็นโอเมก้า และไม่ได้เกิดมาจากท้องของคนที่เขาเรียกว่าแม่ แต่กลับเป็นพ่อของเขาต่างหากที่อุ้มท้องและคลอดเขาออกมา ตอนแรกฤดูหนาวยังไม่อยากจะเชื่อจนกระทั่งวันรุ่งขึ้นเขาได้ไปรายงานตัวที่มหาวิทยาลัยและได้เจอกับรุ่นพี่ปีสี่ที่ชื่อ **ดาร์ฟ** ซึ่งเป็นอัลฟ่าและเป็นคู่แข่งของเขาคะตาคา ฤดูหนาวก็เกิดอาการฮิตขึ้นเป็นครั้งแรกจนควบคุมตัวเองไม่ได้และไปมีอะไรกับรุ่นพี่คนนั้นเพราะกลืนดิงดูด ในขณะที่ดาร์ฟก็ควบคุมตัวเองไม่ได้เผลอกัดคอตีตราฤดูหนาวทั้ง ๆ ที่เขาก็ไม่ได้พอใจในรุ่นน้องคนนี้นัก และเขาไม่ได้อยากมีคู่แข่งของเขาคะตาคาเป็นผู้ชาย จากนั้นเมื่อเริ่มตั้งสติได้ก็ใช้วิธีการจับฮิตฉีดใส่ฤดูหนาวจนหมดสติกับจะอุ้มกลับไปที่บ้านให้คุณอาที่เป็นหมอมารักษาอาการ

ฤดูหนาวตื่นขึ้นภายในบ้านหลังใหญ่ของดาร์ฟซึ่งเป็นอัลฟ่าสายเลือดบริสุทธิ์จากตระกูลเก่าแก่ก็รีบหนีออกมาด้วยความตกใจ หลังจากวันนั้นดาร์ฟก็แอบตามไปแอบดูและแอบสืบเรื่องของฤดูหนาวเรื่อย ๆ ทั้งที่ใจยังไม่อยากจะยอมรับ จนกระทั่งเปิดเทอมพวกเขาก็ได้เจอกันที่คณะบ่อ ๆ ฤดูหนาวนึกกลัวและคิดว่าตัวเองเป็นคนผิดที่ฮิตแล้วพุ่งเข้าใส่ดาร์ฟ ดาร์ฟจึงแกล้งว่าฤดูหนาวทำเขาเสียหายนก่อนจะเริ่มหลอกล่อให้ฤดูหนาวไปที่บ้านของเขาอีก ด้วยสัญญาที่ห้ามไม่ได้พวกเขามีอะไรกันอีกหลายครั้งจนเริ่มเสพติดกระทั่งถึงจุดหนึ่งดาร์ฟที่ไม่ได้ชอบผู้ชายตั้งแต่แรกจึงตัดสินใจมอบเงินให้ฤดูหนาวก้อนใหญ่เพื่อเป็นค่าเสียหายนก่อนที่จะตัดสัมพันธ์ ฤดูหนาวที่เริ่มรู้สึกหวั่นไหวกับดาร์ฟแล้วเสียใจมากจึงย้ายหนีไปอยู่ที่เชียงใหม่ หลังจากนั้นเมื่อไม่มีฤดูหนาวอยู่ในชีวิตอีกต่อไปดาร์ฟก็เริ่มรู้สึกว่างเปล่าและคิดว่าเขาอาจจะรักฤดูหนาวขึ้นมาจริง ๆ

ดาร์ฟตัดสินใจขึ้นมาตามฤดูหนาวถึงเชียงใหม่แล้วก็พบว่าอีกฝ่ายกำลังตั้งท้องลูกของเขา จึงรับผิดชอบด้วยการพาฤดูหนาวกลับมาที่บ้าน จัดงานแต่งงานและพาเด็กหนุ่มเข้าสู่โลกของโอเมก้า ฤดูหนาวจึงได้รู้ว่ามีคนเหล่านี้ใช้ชีวิตปะปนอยู่กับคนธรรมดา โดยมีการสร้างกฎหมายพิเศษ หรือ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อรับรองการแต่งงานระหว่างอัลฟากับโอเมก้าที่มีเพศเดียวกัน และอัลฟาก็ ถือเป็นกลุ่มคนที่ได้รับอภิสิทธิ์จากรัฐบาลค่อนข้างสูงเนื่องจากเป็นผู้ถ่ายทอดภาษาสนับสนุนกิจการต่าง ๆ ของรัฐในจำนวนที่มากกว่าคนทั่วไป

เมื่อดาร์ฟเรียนจบก็ได้มาดูแลกิจการที่บ้าน หลังจากนั้นฤดูหนาวก็ได้คลอดลูกคนแรก ออกมาเป็นอัลฟา ผ่านไปสามปีเขาก็ก็นั่งมีวิแวจะท้องลูกคนที่สองอีก ซึ่งในสภาพแวดล้อมเรื่องนี้ โอเมก้าจะมีอัตราการตั้งครรภ์ได้ค่อนข้างน้อยกว่าเรื่องอื่น ๆ จนถึงช่วงหนึ่งที่ดาร์ฟจะต้องไปดูแล สถาบันวิจัยที่ช่วยให้โอเมก้าตั้งท้องง่ายขึ้นจึงต้องหายหน้าไปหลายวัน แต่เมื่อกลับมาเขาก็ได้เล่าให้ ฤดูหนาวฟังว่าก่อนหน้านี้เขาถูกจับตัวไปขังไว้โดยนักวิจัยคนหนึ่งที่มีร่วมมือกับน้องสาวโอเมก้าของตัวเองอยากจะให้เธอตั้งท้องลูกของเขา เพราะตามกฎหมายของพวกอัลฟาคือหากทำให้ใครตั้งท้องได้จะต้อง รับมาเป็นภรรยาโดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ อัลฟาจึงสามารถมีภรรยาได้หลายคนแต่ดาร์ฟไม่ยอมมีใคร อีก ดังนั้นไม่ว่าอีกฝ่ายจะพยายามฉวยโอกาสให้เกิดอาการอย่างไรดาร์ฟก็ไม่ยอมทำ จนสุดท้ายคนพวก นั้นจึงเลือกใช้วิธีการเอาน้ำเชื้อของเขาไปผสมเทียมเพื่อให้เกิดเป็นเด็กหลอดแก้ว แต่ยังไม่ทันเอาเชื้อ ไปฝังในมดลูกของผู้หญิงคนนั้นก็มีคนมาช่วยเขาเอาไว้ก่อน ดาร์ฟจึงตัดสินใจเก็บเชื้อกลับมาด้วยและ หวังว่าฤดูหนาวจะช่วยอุ้มท้องให้

ฤดูหนาวสงสารเด็กในหลอดแก้วจึงรีบรับปากแต่เมื่อไปตรวจร่างกายก็กลับพบว่าเขา ยังไม่สามารถตั้งท้องเด็กคนนี้ได้ทันทีเพราะกำลังตั้งครรภ์อยู่ ดาร์ฟจึงตัดสินใจแช่เชื้อนั้นเอาไว้ รอจน ฤดูหนาวคลอดลูกคนที่สองออกมาก่อนค่อยทำการฝังเชื้อเข้าไป ฤดูหนาวคลอดลูกคนที่สามออกมา เป็นเด็กที่มีพันธุกรรมพิเศษคือมีทั้งความเป็นอัลฟาและโอเมก้าอยู่ในคน ๆ เดียวกัน หลังจากนั้นไม่นาน เขาก็ตั้งท้องอีกครั้งและได้ลูกแฝด โดยอาหมของพวกเขาก็ได้อธิบายว่าการเอาเชื้อเด็กหลอดแก้ว มาฝังในมดลูกทำให้ร่างกายของฤดูหนาวมีการปรับเปลี่ยนสภาพไป เขาจะสามารถตั้งครรภ์ได้ง่ายขึ้น และมีโอกาสเกิดแฝดสูงขึ้น ซึ่งนี่ถือเป็นข้อค้นพบที่มีประโยชน์ต่อการวิจัยเพื่อเพิ่มประชากรกลุ่มพิเศษ แบบพวกเขามาก เมื่อฤดูหนาวคลอดลูกออกมาได้อย่างปลอดภัย พวกเขาก็ใช้ชีวิตครอบครัวกัน อย่างมีความสุข